

ମାଧୁର ଲିଖିତ ସ୍ତବମାଗୁର

ଯୀଶୁଙ୍କ ବଂଶାବଳୀ

(ଲୁକ 3:23b-38)

1 ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ବଂଶାବଳୀ ଏହପର । ସେ ଦାଉଦଙ୍କ ପୁତ୍ର । ଦାଉଦ ଅବ୍ରାହାମଙ୍କ ବଂଶଧର ।

2 ଅବ୍ରାହାମ ଇସ୍ହାକଙ୍କ ବାପା ।
ଇସ୍ହାକ ଯାକୁବଙ୍କ ବାପା ।
ଯାକୁବ, ଯିହୁଦା ଓ ତାହାଙ୍କ ଭାଇମାନଙ୍କର ବାପା ।

3 ଯିହୁଦା, ଫେରସ ଓ ସେରହଙ୍କ ବାପା ।
(ତାମର ସେମାନଙ୍କ ମାଆ)
ଫେରସ ହେବ୍ରୋଣଙ୍କ ବାପା ।
ହେବ୍ରୋଣ ଅରାମଙ୍କ ବାପା ।

4 ଅରାମ ଅମ୍ମୀନାଦାବଙ୍କ ବାପା ।
ଅମ୍ମୀନାଦାବ ନହଶୋନଙ୍କ ବାପା ।
ନହଶୋନ ସଲମୋନଙ୍କ ବାପା ।

5 ସଲମୋନ ବୋୟାଜଙ୍କ ବାପା ।
(ବୋୟାଜଙ୍କ ମାଆଙ୍କ ନାମ ରହବ)
ବୋୟାଜ ଓବେଦଙ୍କ ବାପା
(ରୁତ ଓବେଦଙ୍କ ମାଆ)
ଓବେଦ ଯିଶୟଙ୍କ ବାପା ।

6 ଯିଶୟ ଶାବା ଦାଉଦଙ୍କ ବାପା ।
ଦାଉଦ ଶଲୋମନଙ୍କ ବାପା
(ଶଲୋମନଙ୍କ ମାଆ ଆଗରୁ ଉର୍ଲାୟଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀ ଥିଲେ)

7 ଶଲୋମନ ଶହବୟାମଙ୍କ ବାପା ।
ଶହବୟାମ ଅବୟାଙ୍କ ବାପା ।
ଅବୟା ଆସାଙ୍କ ବାପା ।

8 ଆସା ଯିହୋଶାଫାଟଙ୍କ ବାପା ।
ଯିହୋଶାଫାଟ ଯୋରାମଙ୍କ ବାପା ।
ଯୋରାମ ଉଜୟାଙ୍କ ବାପା ।

9 ଉଜୟା ଯୋଅମଙ୍କ ବାପା ।
ଯୋଅମ ଆହାସଙ୍କ ବାପା ।
ଆହାସ ହଦକୟାଙ୍କ ବାପା ।

10 ହଦକୟା ମନଶିଙ୍କ ବାପା ।
ମନଶି ଆମୋନଙ୍କ ବାପା ।
ଆମୋନ ଯୋଶିୟାଙ୍କ ବାପା ।

11 ଯୋଶିୟା, ଯିକନୟ ଓ ତାହାଙ୍କ ଭାଇମାନଙ୍କ ବାପା ।
(ଏହା ଇସ୍ରାଏଲ ଲୋକଙ୍କୁ କ୍ରୀତଦାସ କରି ବାବିଲୋନ ନିଆଯାଉଥିବା ସମୟର କଥା ।)

12 ସେମାନଙ୍କୁ ବାବିଲୋନକୁ ନିଆଯିବା ପରେ:

ଯିକନୟ ଶଅଲୁଥୀୟେଲଙ୍କ ବାପା ।
ଶଅଲୁଥୀୟେଲ ଦିରୁବବାବେଲଙ୍କ ଦେଦେ ବାପା ।

13 ଦିରୁବବାବେଲ ଅବୀହୁଦଙ୍କ ବାପା ।
ଅବୀହୁଦ ଏଲୟାକୀମଙ୍କ ବାପା ।
ଏଲୟାକୀମ ଅଦ୍ଦୂରଙ୍କ ବାପା ।

14 ଅଦ୍ଦୂର ସାଦୋକଙ୍କ ବାପା ।
ସାଦୋକ ଯାଶୀନଙ୍କ ବାପା ।
ଯାଶୀନ ଏଲୀହୁଦଙ୍କ ବାପା ।

15 ଏଲୀହୁଦ ଏଲୀଜାରଙ୍କ ବାପା ।
ଏଲୀଜାର ମଥାନଙ୍କ ବାପା ।
ମଥାନ ଯାକୁବଙ୍କ ବାପା ।

16 ଯାକୁବ ଯୋଷେଫଙ୍କ ବାପା ।
ଯୋଷେଫ ମରୟମଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀ ।
ମରୟମଙ୍କ ଗର୍ଭରୁ ଯୀଶୁ ଜନ୍ମ ହେଲେ ।
ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ* କୁହାଯାଏ ।

17ଏହଭଳି ଭାବରେ ଅବ୍ରାହାମଙ୍କ ଠାରୁ ଦାଉଦଙ୍କ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହେଲେ ମୋଟ ଚଉଦ ପୁରୁଷ । ଦାଉଦଙ୍କ ଠାରୁ କ୍ରୀତଦାସ ରୂପେ ବାବିଲୋନରେ ପହଞ୍ଚିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଚଉଦ ପୁରୁଷ, ଓ କ୍ରୀତଦାସ ରୂପେ ବାବିଲୋନରେ ପହଞ୍ଚିବା ପରଠାରୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଜନ୍ମପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହେଲେ ଚଉଦ ପୁରୁଷ ।

ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଜନ୍ମ

(ଲୁକ 2:1-7)

18ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ମାଆ ଥିଲେ ମରୟମ । ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଜନ୍ମ ଏହଭଳି ହୋଇଥିଲା । ମରୟମଙ୍କର ଯୋଷେଫଙ୍କ ସହତ ବିବାହ ଥିର ହୋଇଥିଲା । କିନ୍ତୁ ବିବାହ ପୂର୍ବରୁ ଜଣା ପଡ଼ିଲା ଯେ, ମରୟମ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କ ଶକ୍ତି ବଳରେ ଗର୍ଭବତୀ ହୋଇଛନ୍ତି । **19**କିନ୍ତୁ ତାହାଙ୍କର ଭାବପତି ଯୋଷେଫ ଜଣେ ଧାର୍ମିକ ଲୋକ ଥିଲେ । ଲୋକମାନଙ୍କ ଆଗରେ ମରୟମଙ୍କୁ ଅପମାନ କରିବା ସେ ଚାହୁଁନଥିଲେ । ସେ ତାହାଙ୍କୁ ଛାଡ଼ିପତ୍ର ଦେବା ପାଇଁ ଗୋପନରେ ଯୋଜନା କଲେ ।

20କିନ୍ତୁ ଯୋଷେଫ ଯେତେବେଳେ ଏକଥା ଭାବୁଥିଲେ, ସେତେବେଳେ ସ୍ୱପ୍ନରେ ଦର୍ଶନ ପାଇଲେ ପ୍ରଭୁଙ୍କର ଜଣେ ଦୂତ ତାହାଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସି କହିଲେ, “ହେ ଦାଉଦଙ୍କ ସନ୍ତାନ ଯୋଷେଫ ତୁମ୍ଭେ ମରୟମଙ୍କୁ ଆପଣା ସ୍ତ୍ରୀ ରୂପେ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଭୟ କରନାହିଁ । କାରଣ ତାହାଙ୍କ ଗର୍ଭରେ ଥିବା ଶିଶୁଟି ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କର । **21**ମରୟମ ପୁତ୍ର ସନ୍ତାନଟିଏ

ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଅଭିଷିକ୍ତ (ମେଶାହ) ବ୍ୟକ୍ତି ବା ମନୋନୀତ ବ୍ୟକ୍ତି

ଦନ୍ତ ଦେବେ । ତୁମ୍ଭେ ତାହାଙ୍କ ନାମ ଯୀଶୁ ରଖିବ । କାରଣ ସେ ନିଜ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ପାପରୁ ରକ୍ଷା କରିବେ ।”

22 ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ପ୍ରଭୁ ଯାହା କହୁଥିଲେ, ତାହା ସଫଳ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଏହା ଘଟିଲା । 23 “ଜଣେ କୁମାରୀ କନ୍ୟା ଗର୍ଭବତୀ ହୋଇ ପୁତ୍ର ସନ୍ତାନଟିଏ ଦନ୍ତ ଦେବ । ଲୋକେ ତାହାଙ୍କ ନାମ ‘ଇମ୍ମାନୁୟେଲ’ ଦେବେ ।”* (ଇମ୍ମାନୁୟେଲର ଅର୍ଥ, “ପରମେଶ୍ଵର ଆମ୍ଭ ସହତ ଅଛନ୍ତି ।”)

24 ଯୋଷେଫ ନିଜରୁ ଉଠି ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦୂତ ତାହାଙ୍କୁ ଯେଉଁଠିଲି ଆଦେଶ ଦେଲେ, ସେପରି କଲେ । ସେ ମରଯ୍ୟୁମଙ୍କୁ ବନ୍ଦୀ କଲେ । 25 କିନ୍ତୁ ମରଯ୍ୟୁମ ପୁତ୍ର ସନ୍ତାନକୁ ଦନ୍ତ ନ ଦେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ ତାହାଙ୍କ ସହତ ସହବାସ କରିନଥିଲେ । ଆଉ ଯୋଷେଫ ପୁଅଟିର ନାମ ଯୀଶୁ ରଖିଲେ ।

ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଦେଖିବା ପାଇଁ ପଣ୍ଡିତମାନଙ୍କ ଆଗମନ

2 ହେରୋଦ*ଙ୍କ ରାଜତ୍ଵକାଳରେ ଯିହୁଦା ରାଜ୍ୟର ବେଥିଲେହମ ନଗରରେ ଯୀଶୁ ଦନ୍ତ ହେଲେ । ଯୀଶୁ ଦନ୍ତ ହେବା ପରେ ପୂର୍ବ ଦେଶର କେତେକ ପଣ୍ଡିତ ଯିରୁଶାଲମକୁ ଆସିଲେ । 2 ସେମାନେ ପଚାରିଲେ, “ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କର ରାଜା ସେହି ନବଜାତ ଶିଶୁ କେଉଁଠାରେ? କାରଣ ଆମ୍ଭେ ପୂର୍ବ ଦେଶରେ ତାହାଙ୍କ ଡାକ ଉଠିଥିବାର ଦେଖିଲୁ । ସେହି ଡାକ ପ୍ରକାଶ କରେ ଯେ, ସେ ଦନ୍ତ ହୋଇଛନ୍ତି । ତେଣୁ ଆମ୍ଭେ ତାହାଙ୍କୁ ପ୍ରଣାମ କରିବାକୁ ଆସିଛୁ ।”

3 ରାଜା ହେରୋଦ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କର ଏହି ନୂଆ ରାଜାଙ୍କ କଥା ଶୁଣିଲେ । ସେଥିପାଇଁ ସେ ଉଦ୍‌ବିଗ୍ନ ହେଲେ । ଯିରୁଶାଲମର ସବୁ ଲୋକେ ମଧ୍ୟ ଚିନ୍ତିତ ହୋଇ ପଡ଼ିଲେ । 4 ହେରୋଦ ଯିହୁଦା ସମାଜର ସମସ୍ତ ପ୍ରମୁଖ ଯାଦକ ଏବଂ ଧର୍ମଗାର୍ଘ୍ୟମାନଙ୍କର ଗୋଟିଏ ବୈଠକ ଡାକିଲେ । ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟ କେଉଁଠାରେ ଦନ୍ତ ହେବେ? 5 ସେମାନେ କହିଲେ, “ଯିହୁଦା ପ୍ରଦେଶର ବେଥିଲେହମ ନଗରରେ । ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାଙ୍କ ଗାୟତ୍ରେ ଏଫପକର୍ରେ ଲେଖିଛନ୍ତି:

6 ହେ ଯିହୁଦା-ପ୍ରଦେଶର ବେଥିଲେହମ! ଯିହୁଦାର ଗାସକମାନଙ୍କ ଭିତରେ ତୁମ୍ଭେ ମହାନ । ହଁ, ତୁମ୍ଭର ଭିତରୁ ଜଣେ ଗାସକ ଆଗତ ହେବ ଏବଂ ସେହି ଗାସକ ମୋର ଲୋକମାନଙ୍କୁ, ଇଗ୍ରାୟେଲକୁ କଢ଼ାଇନେବେ ।” ମିଖା 5:2

7 ତା’ପରେ ହେରୋଦ ପୂର୍ବଦେଶରୁ ଆସିଥିବା ପଣ୍ଡିତମାନଙ୍କ ସହତ ଗୁପ୍ତ ବୈଠକ କଲେ । ସେମାନେ କେତେବେଳେ ପ୍ରଥମେ ସେହି ଡାକ ଦେଖିଥିଲେ, ତାହାର ସଠିକ୍ ସମୟ ହେରୋଦ ପଣ୍ଡିତମାନଙ୍କଠାରୁ ବୁଝିନେଲେ । 8 ହେରୋଦ ସେମାନଙ୍କୁ ବେଥିଲେହମ ପଠାଇଲେ ଓ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭମାନେ ବେଥିଲେହମ ଯାଇ ଶିଶୁଟି ବନ୍ଧନରେ ଯତ୍ନ ଭାବରେ ଖୋଜ ଖବର ନିଅ । ଯଦି ତୁମ୍ଭେ ତାକୁ ପାଇଯାଅ, ତେବେ ମୋତେ ଜଣାଅ । ତା’ପରେ ମୁଁ ମଧ୍ୟ ଯାଇ ତାହାଙ୍କୁ ପ୍ରଣାମ କରିବି ।”

“ଜଣେ ... ଦେବେ ।” ଯିଶାଇୟ 7:14

ହେରୋଦ ହେରୋଦ (ପ୍ରଥମ) ଖ୍ରୀ:ପୂ: 40 ରୁ ପ୍ରାୟ ଖ୍ରୀ:ପୂ: 4 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯିହୁଦାର ଗାସକ ଥିଲେ ।

9 ପଣ୍ଡିତମାନେ ରାଜାଙ୍କ କଥା ଶୁଣି ଚାଲିଗଲେ । ଯେଉଁ ଡାକଟି ସେମାନେ ଆଗରୁ ପୂର୍ବ ଦେଶରେ ଦେଖିଥିଲେ, ପୁଣି ଥରେ ତାକୁ ଦେଖିଲେ । ସେହି ଡାକଟି ତାହାଙ୍କ ଆଗେ ଆଗେ ଚାଲିଲା ଏବଂ ଯେଉଁଠାରେ ପିଲଟି ଥିଲା, ସେହି ସ୍ଥାନ ଉପରେ ସ୍ଥିର ହୋଇ ରହିଗଲା । 10 ଡାକ ଦେଖି ପଣ୍ଡିତମାନେ ବହୁତ ଖୁସି ହେଲେ । ସେମାନେ ଆନନ୍ଦରେ ପରିପୁର୍ଣ୍ଣ ହେଲେ । 11 ସେମାନେ ଘର ଭିତରକୁ ଗଲେ । ମା ମରଯ୍ୟୁମଙ୍କ ପାଖରେ ପିଲଟିକୁ ଦେଖିଲେ । ତାହାଙ୍କୁ ଭୂମିଷ୍ଠ ପ୍ରଣାମ କରି ତାହାଙ୍କର ଉପାସନା କଲେ । ତା’ପରେ ସେମାନେ ଶିଶୁ ପାଇଁ ଆଣିଥିବା ଉପହାର ପେଡ଼ିଟି ଖୋଲିଲେ । ସେମାନେ ଶିଶୁକୁ ସ୍ତନା, କୁମ୍ଭରୁ* ଓ ଗନ୍ଧରସ* ଉପହାର ଦେଲେ । 12 କିନ୍ତୁ ପରମେଶ୍ଵର ସେମାନଙ୍କୁ ହେରୋଦଙ୍କ ପାଖକୁ ଫେରି ନ ଯିବାକୁ ସ୍ଵପ୍ନରେ ସାବଧାନ କରାଇ ଦେଲେ । ତେଣୁ ସେମାନେ ଅନ୍ୟ ଏକ ପଥ ଦେଇ ନିଜଦେଶକୁ ଫେରିଗଲେ ।

ଯୀଶୁଙ୍କ ବାପା-ମାଆ ତାହାଙ୍କୁ ମିଶରକୁ ନେଲେ

13 ପଣ୍ଡିତମାନେ ଚାଲିଯିବାପରେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କର ଜଣେ ଦୂତ ସ୍ଵପ୍ନରେ ଯୋଷେଫଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ ଦେଇ କହିଲେ, “ଉଠ, ଶିଶୁଟିକୁ ଓ ତା ମାଆଙ୍କୁ ନେଇ ମିଶର ଦେଶକୁ ପଳାଅ ଏବଂ ମୁଁ ନ କହିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେଠାରେ ରୁହ । କାରଣ ହେରୋଦ ତାହାକୁ ମାରିଦେବା ପାଇଁ ଚାହୁଁଥିବାରୁ ତାହାଙ୍କୁ ଖୋଜିବ ।” 14 ତେଣୁ ଯୋଷେଫ ଉଠିଲେ । ସେ ଶିଶୁ ଓ ତା’ ମାଆଙ୍କୁ ଧରି ମିଶର ଦେଶକୁ ଯିବା ପାଇଁ ଗୁଡ଼ିରେ ବାହାର ପଡ଼ିଲେ । 15 ସେଠାରେ ଯୋଷେଫ ହେରୋଦଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରହିଲେ । ପରମେଶ୍ଵର ତାହାଙ୍କ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ଯାହା କହିଥିଲେ, ତାହା ସଫଳ କରିବା ପାଇଁ ଏସବୁ ଘଟିଲା । ପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ଵର କହିଥିଲେ, “ମୁଁ ମୋର ପୁଅକୁ ମିଶରରୁ ବାହାର ଆସିବାକୁ କହିଛୁ ।”*

ହେରୋଦ ବେଥିଲେହମର ଶିଶୁ-ପୁତ୍ରମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କଲେ

16 ହେରୋଦ ଦେଖିଲେ ଯେ, ପଣ୍ଡିତମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ବୋକା ବନେଇ ଦେଇଛନ୍ତି । ସେ ଖୁବ୍ ଗୁଣ୍ଡିଗଲେ । ସେ ପଣ୍ଡିତମାନଙ୍କ ଠାରୁ ଶିଶୁପୁତ୍ରଟିର ଦନ୍ତ ସମୟ ଜାଣିଥିଲେ । ତାହା ଦୁଇବର୍ଷ ତଳର କଥା ହୋଇଥିବାରୁ ସେ ବେଥିଲେହମ ଓ ତା’ ଆଖପାଖ ଅଞ୍ଚଳର ଦୁଇବର୍ଷ ବା ତା’ଠାରୁ କମ୍ ବୟସର ସବୁ ଶିଶୁପୁତ୍ରଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିବାକୁ ଆଦେଶ ଦେଲେ । 17 ଏହିଭଳି ଭାବରେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା ଯିଶମିୟୁଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ କୁହାଯାଇଥିବା ପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାକ୍ୟ ସଫଳ ହେଲା:

18 “ଗୁମାରେ ଏକ ଦୁଃଖଭରା ସ୍ଵର ଶୁଣାଗଲା । ତାହା ରୋଦନ ଓ ଅତିଶୟ ବଳାପର ସ୍ଵର ଥିଲା । ଗୁହେଲ ତା ପିଲାମାନଙ୍କ ପାଇଁ କାନ୍ଦୁଥିଲା । କେହିହେଲେ ତାକୁ ସାନ୍ତନା ଦେଇ ପାରିବେନି । କାରଣ ତା’ର ପିଲାମାନେ ମରିଯାଇଥିଲେ ।”

ଯିଶମିୟୁ 31:15

କୁମ୍ଭରୁ ଆରବ ଦେଶୀୟ ଝୁଣା । ଯାହାକୁ ‘ଲୋବାନ୍’ କୁହାଯାଏ ।
ଗନ୍ଧରସ ଦାମୀ ଅତର
“ମୁଁ ମୋର ... ଆସିବାକୁ କହିଛୁ ।” ହୋଶେୟ 11:1

ଯୋଷେଫ ଓ ମରୀୟମ ମିଶରରୁ ଫେରିଲେ

19ହେରୋଦଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ମିସରରେ ଯୋଷେଫଙ୍କୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ଦଣ୍ଡେ ଦୃତ ଦେଖାଦେଲେ ।

20ଦୃତ କହିଲେ, “ଉଠ, ପିଲଟିକୁ ଓ ତା ମାଆକୁ ନେଇ ଇଗ୍ରାୟେଲ ଦେଶକୁ ଯାଅ । କାରଣ ଯେଉଁମାନେ ପିଲଟିକୁ ମାରିଦେବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଥିଲେ, ସେମାନେ ଏବେ ମରିଗଲେଣି ।”

21ତେଣୁ ଯୋଷେଫ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଲେ । ସେ ପିଲଟିକୁ ଓ ତା ମାଆଙ୍କୁ ନେଇ ଇଗ୍ରାୟେଲ ଫେରିଗଲେ ।

22କିନ୍ତୁ ଯୋଷେଫ ଶୁଣିଲେ ଯେ, ହେରୋଦଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ତାହାଙ୍କ ପୁଅ ଆଖିଲୟ ଯିହୁଦାରେ ରାଜା ହୋଇଛନ୍ତି । ତେଣୁ ସେ ସେଠାକୁ ଯିବାକୁ ଉତ୍ସୁକଲେ । କିନ୍ତୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଠାରୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଆଦେଶ ପାଇ ଯୋଷେଫ ଗାଲିଲୀ ପ୍ରଦେଶକୁ ଗଲେ ।

23ସେ ସେଠାରେ ପହଞ୍ଚି ନାଜରତ ନାମକ ନଗରରେ ବାସ କଲେ । ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ନାଜରତୀୟ ରୂପେ ଖ୍ୟାତ ହେବେବୋଲି ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟଭବକ୍ତାମାନଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ପରମେଶ୍ୱର କହିଥିଲେ । ସେହି ବାକ୍ୟ ଅନୁସାରେ ଏହା ଘଟିଲା ।

ବାପିଦକ ଯୋହନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ

(ମାର୍କ 1:1-8; ଲୁକ 3:1-9; 15-17; ଯୋହନ 1:19-28)

3 ସେହି ସମୟରେ ବାପିଦକ ଯୋହନ ଆସି ଯିହୁଦା ପ୍ରଦେଶର ପ୍ରାନ୍ତର ମଧ୍ୟରେ ଘୋଷଣା କରି କହିବାକୁ ଲାଗିଲେ । 2“ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଦୀବନ ଓ ହୃଦୟ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରି, କାରଣ ସ୍ୱର୍ଗ ରାଜ୍ୟ ଗୀଘ୍ର ଆସୁଅଛି ।” 3ସେହି ଯୋହନଙ୍କ ବର୍ଷୟରେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟଭବକ୍ତା ଯିଶାଇୟ କହୁଥିଲେ,

“ପ୍ରାନ୍ତରେ ଉଚ୍ଚ ଶବ୍ଦ କରୁଥିବା ଦଣ୍ଡକର ସ୍ୱର । ‘ପ୍ରଭୁଙ୍କର ପଥ ପ୍ରସ୍ତୁତ କର, ତାହାଙ୍କ ରାଜପଥ ସଜାଣ କର ।” *ଯିଶାଇୟ 40:3*

4ଯୋହନଙ୍କ ବୟସ ଓକ୍ଟଲୋମରେ ତିଆରି ହୋଇଥିଲା । ସେ ଅଣ୍ଟାରେ ଚମଡ଼ାପଟି ବାନ୍ଧିଥିଲେ । ପଟ୍ଟପାଳ ଓ ବନମଧୁ ତାହାଙ୍କର ଖାଦ୍ୟ ଥିଲା । 5ସେ ସମୟରେ ଯିରୁଶାଲମ, ସମଗ୍ର ଯିହୁଦା ରାଜ୍ୟ ଓ ଯର୍ଦ୍ଦନ ନଦୀର ଦୁଇପାଖ ଅଞ୍ଚଳରେ ଥିବା ଲୋକେ ଯୋହନଙ୍କ ପାଖକୁ ଉପଦେଶ ଶୁଣିବାକୁ ଆସିଲେ । 6ସେମାନେ ନିଜ ନିଜ ପାପ ସ୍ୱୀକାର କଲେ । ଯୋହନ ଯର୍ଦ୍ଦନ ନଦୀରେ ସେମାନଙ୍କୁ ବାପ୍ତିସ୍ମ ଦେଲେ ।

7ଅନେକ ଫାରୁଶୀ ଓ ସାଦୁକୀ ଯୋହନ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବାପ୍ତିସ୍ମ ଦେଉଥିବା ସ୍ଥାନକୁ ଆସିଲେ । ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଖି ଯୋହନ କହିଲେ, “ହେ କାଳସର୍ପଗଣ ! ତୁମ୍ଭେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଆଗାମୀ କ୍ରୋଧରୁ ପଳାୟନ କରିବା ପାଇଁ ତୁମ୍ଭକୁ କିଏ ଚେତାବନୀ ଦେଲା? 8ତୁମ୍ଭକୁ ନିଜର କାର୍ଯ୍ୟ ସ୍ୱର ପ୍ରକାଶ କରିବାକୁ ହେବ ଯେ, ତୁମ୍ଭେ ବାସ୍ତବରେ ମନପରିବର୍ତ୍ତନ କରିଛ । 9ତୁମ୍ଭେମାନେ ନିଜକୁ ଅବହମାନଙ୍କ ସନ୍ତାନ ବୋଲି କହିଦେଲେ ଯେ ଯଥେଷ୍ଟ ହୋଇଗଲା, ସେ କଥା କେବେହେଲେ ଉଦ୍ଧାରଣ । ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ କହି ରଖୁଛି ଯେ ପରମେଶ୍ୱର ଅବହମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏହି ପଥରଗୁଡ଼ିକରୁ ମଧ୍ୟ ସନ୍ତାନ ସୃଷ୍ଟି କରିପାରିବେ । 10ଗଛର ମୂଳ ଉପରେ କୁରାଢ଼ି ରଖା

ଯାଇସାରିଲଣି । ଯେଉଁସବୁ ଗଛ ଭଲ ଫଳ ଦେଉ ନାହାଁନ୍ତି, ସେଗୁଡ଼ିକୁ କାଟି ନିର୍ମୂଳରେ ପକେଇ ଦିଆଯିବ ।

11“ତୁମ୍ଭେମାନେ ମନପରିବର୍ତ୍ତନ କରିଥିବାରୁ ମୁଁ ତ ତୁମ୍ଭକୁ ଜଳରେ ବାପ୍ତିସ୍ମ ଦେଉଛି, କିନ୍ତୁ ମୋ ପରେ ଯେ ଆସୁଛନ୍ତି, ସେ ମୋ’ଠାରୁ ମହାନ । ମୁଁ ତ ତାହାଙ୍କର ଢେଉ ବୋହ ନେବାକୁ ମଧ୍ୟ ଯୋଗ୍ୟ ନୁହେଁ । ସେ ତୁମ୍ଭକୁ ପବିତ୍ରଆତ୍ମା ଓ ଅଗ୍ନିରେ ବାପ୍ତିସ୍ମ ଦେବେ । 12ତାହାଙ୍କ ହାତରେ କୁଲି ଅଛି । ସେଥିରେ ସେ ଶସ୍ୟ ସବୁରୁ ଅଗାଡ଼ି ତଳ ଅଲଗା କରିଦେବେ । ସେ ତାହାଙ୍କ ଖଳାରୁ ପରିଷ୍କାର ହୋଇଥିବା ଶସ୍ୟତଳ ଏକାଠି କରିନେଇ ଅମାର ଭିତରେ ରଖି ଦେବେ ଓ ଅଗାଡ଼ି, କାଠି-କୁଟାତଳ ନିର୍ମୂଳରେ ପକେଇ ଦେବେ । ସେ ନିର୍ମୂଳ କେବେହେଲେ ଲିଭିବ ନାହିଁ ।”

ଯୀଶୁ ଯୋହନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବାପ୍ତିସ୍ମ ହେଲେ

(ମାର୍କ 1:9-11; ଲୁକ 3:21-22)

13ସେହି ସମୟରେ ଯୋହନଙ୍କଠାରୁ ବାପ୍ତିସ୍ମ ନେବାପାଇଁ ଯୀଶୁ ଗାଲିଲୀରୁ ଯର୍ଦ୍ଦନ ନଦୀ କୂଳକୁ ଆସିଲେ । 14କିନ୍ତୁ ଯୋହନ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ବାପ୍ତିସ୍ମ ତାହାଙ୍କଠାରେ ନେବାପାଇଁ ମନା କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରି କହିଲେ, “ମୋର ତୁମ୍ଭଠାରୁ ବାପ୍ତିସ୍ମ ନେବା ଦରକାର । ତୁମ୍ଭେ ମୋ ପାଖକୁ କାହିଁକି ଆସିଛ?”

15ଉତ୍ତରରେ ଯୀଶୁ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ବର୍ତ୍ତମାନ ପାଇଁ ଏହିଭଳି ହେଉ । ଆମ୍ଭେ ସମସ୍ତ ବର୍ଷୟ କରିବା ଉଚିତ, ଯାହା ଉତ୍ତମ ଅଟେ ।” ତେଣୁ ଯୋହନ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ବାପ୍ତିସ୍ମ ଦେବାପାଇଁ ସଜ୍ଜ ହେଲେ ।

16ଯୀଶୁ ବାପ୍ତିସ୍ମ ହେଲେ । ଯୀଶୁ ଜଳରୁ ବାହାରିବା ମାତ୍ରେ ଆକାଶ ଖୋଲିଗଲା, ଏବଂ ସେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଆତ୍ମାକୁ ଗୋଟିଏ କପୋତ ରୂପରେ ତଳକୁ ଓହ୍ଲାଇ ତାହାଙ୍କ ଉପରକୁ ଆସୁଥିବାର ଦେଖିଲେ । 17ସେତେବେଳେ ଆକାଶରୁ ଏହି ବାଣୀ ହେଲା: “ଏ ମୋର ପ୍ରିୟ ପୁତ୍ର ଓ ମୁଁ ତାହାଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରେ । ମୁଁ ତାହାଙ୍କ ଉପରେ ପରମ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ।”

ଯୀଶୁଙ୍କୁ ପରୀକ୍ଷା

(ମାର୍କ 1:12-13; ଲୁକ 4:1-13)

4 ତା’ପରେ ସେହି ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ଯୀଶୁଙ୍କୁ ମରୁଭୂମିକୁ କଡ଼ାଇ ନେଇଗଲେ । ଗୟତାନ ଦ୍ୱାରା ପରୀକ୍ଷା ହେବାପାଇଁ ତାହାଙ୍କୁ ସେଠାକୁ ନିଆଯାଇଥିଲା । 2ଯୀଶୁ ରୁଲିଗ ଦିନ ଓ ରୁଲିଗ ରାତି କିଛି ଖାଇଲେ ନାହିଁ । ଏହା ପରେ ତାହାଙ୍କୁ ଖୁବ ଭୋକ ଲାଗୁଥିଲା । 3ଗୟତାନ ପରୀକ୍ଷା କରିବା ନିମନ୍ତେ ଆସି ତାହାଙ୍କୁ କହିଲା, “ତୁମ୍ଭେ ଯଦି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପୁତ୍ର, ତେବେ ଏହି ପଥରଗୁଡ଼ିକୁ ଗୋଟି ହୋଇ ଯିବାପାଇଁ କୁହ ।”

4ଯୀଶୁ ଉତ୍ତରରେ କହିଲେ, “ଶାସ୍ତ୍ରରେ ଏହା ଲେଖାଅଛି, ‘ମଣିଷ କେବଳ ଖାଦ୍ୟରେ ବଞ୍ଚିବ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ତା’ର ଦୀବନ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ମୁହଁରୁ ବାହାରି ଥିବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ବାକ୍ୟରେ ହିଁ ବଞ୍ଚିବ ।” *ଦ୍ୱିତୀୟ ବୀବରଣ 8:3*

5ତାପରେ ଗୟତାନ ତାହାଙ୍କୁ ଯିରୁଶାଲମକୁ ନେଇଗଲା । ସେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ମନ୍ଦିରର ସବୁଠାରୁ ଉଚ୍ଚ ସ୍ଥାନରେ ରଖିଲା ।

୬ଗୟତାନ କହଲ, “ଯଦି ତୁମ୍ଭେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପୁତ୍ର, ତେବେ ତଳକୁ ଡେଇଁପଡ଼। କାରଣ ଗାୟୁରେ ଲେଖାଅଛି:

‘ପରମେଶ୍ୱର ତୁମ୍ଭର ଯତ୍ନ ନେବାପାଇଁ ନିଜ ସ୍ୱର୍ଗଦୁତଙ୍କୁ ଆଦେଶ ଦେବେ। ସେମାନେ ତୁମ୍ଭକୁ ତାହାଙ୍କ ହାତରେ ଧରିପକାଇବେ। ତାହାଲେ ପଥରରେ ତୁମ୍ଭ ପାଦ ବାଦିବ ନାହିଁ।”
ଗୀତସଂହତା 91:11-12

7ଯୀଶୁ ତାହାକୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ଗାୟୁ ଏକଥା ମଧ୍ୟ କୁହେ:

‘ତୁମ୍ଭେ ନିଜ ପୁତ୍ରୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ପରୀକ୍ଷା କରିବ ନାହିଁ।”
ଦ୍ୱିତୀୟ ବକରଣ 6:16

8ତା’ପରେ ସେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ବହୁତ ଉଚ୍ଚ ପର୍ବତ ଉପରକୁ ନେଇଗଲା। ଏବଂ ତାହାଙ୍କୁ ସଂସାରର ସମସ୍ତ ରାଜ୍ୟ ଓ ସେଗୁଡ଼ିକର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଦେଖାଇଲା। 9ଗୟତାନ ଯୀଶୁଙ୍କୁ କହଲ, “ଯଦି ତୁମ୍ଭେ ପାଦତଳେ ପଡ଼ି ମୋତେ ପ୍ରଣାମ କରିବ, ତେବେ ତୁମ୍ଭକୁ ମୁଁ ଏସବୁ ଦେଇଦେବି।”

10ଯୀଶୁ ତାକୁ କହଲେ, “ଗୟତାନ, ମୋ ପାଖରୁ ଦୂରତୁଅ। କାରଣ ଗାୟୁରେ ଲେଖାଅଛି:

‘ନିଜ ପୁତ୍ରୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ପ୍ରଣାମ କର। କେବଳ ତାହାଙ୍କର ଉପାସନା କର।”
ଦ୍ୱିତୀୟ ବକରଣ 6:13

11ତେଣୁ ଗୟତାନ ତାହାଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ଚାଲିଗଲା, ଏବଂ ତା’ପରେ ସ୍ୱର୍ଗଦୁତମାନେ ଆସି ତାହାଙ୍କର ଯତ୍ନ ନେଲେ।

ଗାଲୀଲୀରେ ଯୀଶୁ କାର୍ଯ୍ୟ ଆରମ୍ଭ କଲେ

(ମାର୍କ 1:14-15; ଲୁକ 4:14-15)

12ଯୋହନ କାଗ୍ରଗାରରେ ବନ୍ଦୀ ହୋଇଥିବା ଖବର ଯୀଶୁ ଶୁଣିଲେ। ତେଣୁ ଯୀଶୁ ଗାଲୀଲୀକୁ ଫେରିଗଲେ।

13ଯୀଶୁ କିନ୍ତୁ ନାଜରତରେ ରହଲେ ନାହିଁ। ସେ ଗାଲୀଲୀ ହ୍ରଦ କୂଳରେ କଫନାହିଁପ ସହରରେ ବାସ କଲେ। କଫନାହିଁପ ସବୁଲୁନ ଓ ନଫାଲର ପାଖ ଅଞ୍ଚଳରେ ଅବସ୍ଥିତ।

14ଉଦ୍‌ବିଷ୍ଣ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା ଯିଶାଇୟଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ପୁତ୍ରୁ ପରମେଶ୍ୱର ଯାହା କହୁଥିଲେ, ତାହା ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବା ପାଇଁ ଯୀଶୁ ଏଠାକୁ କରୁଥିଲେ।

15“ସବୁଲୁନ ଓ ନଫାଲୀ ପ୍ରଦେଶ, ସମୁଦ୍ର ଶ୍ୱାସ୍ତ୍ରର ନିକଟସ୍ଥ ଯର୍ଦ୍ଦନ ନଦୀର ପରପାରସ୍ଥ ଗାଲୀଲୀର ଏକ ଅଣଯିହୁଦୀ ପ୍ରଦେଶ।

16ଯେଉଁଲୋକମାନେ ଅନ୍ଧାରରେ ରହୁଥିଲେ, ସେମାନେ ଏକ ମହାନ ଜ୍ୟୋତି ଦେଖିଲେ। କବର ଭଳି ଅନ୍ଧକାରମୟ ପ୍ରଦେଶରେ ଯେଉଁମାନେ ରହୁଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଜ୍ୟୋତିର ଉଦୟ ହେଲା।”

ଯିଶାଇୟ 9:1-2

17ସେହିଦିନଠାରୁ ଯୀଶୁ ପ୍ରଭୁର କରବା ଆରମ୍ଭ କରିଦେଲେ। ସେ କହଲେ, “ହୁଦୟ ପରିବର୍ତ୍ତନ କର, କାରଣ ସ୍ୱର୍ଗରାଜ୍ୟ ନିକଟ ହୋଇଗଲାଣି।”

ଯୀଶୁ କେତେକ ଶିଷ୍ୟଙ୍କୁ ବାଛଲେ

(ମାର୍କ 1:16-20; ଲୁକ 5:1-11)

18ଯୀଶୁ ଗାଲୀଲୀ ହ୍ରଦ ପାଖ ଦେଇ ଯାଉଥିଲେ। ସେ (ପିତର ନାମରେ ଖ୍ୟାତ) ଶିମୋନ ଓ ତାହାଙ୍କ ଭାଇ ଆନ୍ଦ୍ରିୟଙ୍କୁ ଦେଖିଲେ। ସେମାନେ ହ୍ରଦରେ ଜାଲ ପକାଉଥିଲେ। ସେମାନେ ବ୍ୟବସାୟରେ କେଉଟି ଥିଲେ। 19ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ କହଲେ, “ଆସ, ମୋତେ ଅନୁସରଣ କର। ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ଏକ ଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର କେଉଟି କରିବି। ମାଛ ନ ଧରି ମଣିଷମାନଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭେ ଏକତ୍ର ସଂଗ୍ରହ କରିବ।” 20ସେମାନେ ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ତାହାଙ୍କ ଜାଲ ଛାଡ଼ିଦେଇ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଅନୁସରଣ କଲେ।

21ଯୀଶୁ ସେଠାରୁ ଆଗକୁ ଚାଲିଲେ। ସେ ଦେଖିଲେ ଯେ ଦେବଦାସୀ ପୁଅ ଯାକୁବ ଓ ଯୋହନଙ୍କୁ ତାହାଙ୍କ ବାପାଙ୍କ ସହତ ଡଙ୍ଗା ଉପରେ ବସି ଜାଲ ମରାମତି କରୁଛନ୍ତି। ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଡାକିଲେ। 22ସେମାନେ ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ତାହାଙ୍କ ବାପାଙ୍କୁ ଓ ଡଙ୍ଗାକୁ ଛାଡ଼ି ଦେଇ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଅନୁସରଣ କଲେ।

ଯୀଶୁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଉପଦେଶ ଦେଲେ ଓ ରୋଗସ୍ତମ୍ଭ କଲେ

(ଲୁକ 6:17-19)

23ଯୀଶୁ ଯିହୁଦୀ ସମାଜଗୃହ ମାନଙ୍କରେ ସ୍ୱର୍ଗ-ରାଜ୍ୟର ସ୍ତମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଭୁର କରି ଓ ଲୋକଙ୍କର ସମସ୍ତ ପ୍ରକାର ରୋଗ ଓ ପୀଡ଼ା ଦୂରକରି ସମଗ୍ର ଗାଲୀଲୀ ରାଜ୍ୟରେ ଭ୍ରମଣ କଲେ। 24ସମଗ୍ର ସ୍ତମ୍ଭମାନଙ୍କ ଦେଶରେ ତାହାଙ୍କର ସମାଗୁର ବ୍ୟାପିଗଲା। ଯେଉଁଲୋକମାନେ ବିଭିନ୍ନ ରୋଗ ଓ ଭୟଙ୍କର ପୀଡ଼ାରେ ଭୋଗୁଥିଲେ, ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଭୃତ କବଳିତ କରୁଥିଲେ, ଯେଉଁମାନେ ମୂର୍ଚ୍ଛାରୋଗୀ ଓ ପକ୍ଷାଘାତ ରୋଗୀ ଥିଲେ, ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଯୀଶୁଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସିବାକୁ ଲାଗିଲେ। ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ ସ୍ତମ୍ଭ କରିଦେଲେ। 25ତେଣୁ ଗାଲୀଲୀ, ଦେକାପଲ, ଯିରୁଶାଲମ, ଯିହୁଦା ଓ ଯର୍ଦ୍ଦନ ନଦୀର ଆର ପାରର ବହୁଲୋକ ତାହାଙ୍କୁ ଅନୁସରଣ କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ।

ଯୀଶୁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦିଅନ୍ତି

(ଲୁକ 6:20-23)

5 ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଅନୁସରଣ କରୁଥିବା ଲୋକଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା କ୍ରମଶଃ ବଢ଼ିବାକୁ ଲାଗିଲା। ଏହା ଦେଖି ଯୀଶୁ ଗୋଟିଏ ପାହାଡ଼ ଉପରକୁ ଗଲେ ଏବଂ ସେଠାରେ ବସିଲେ। ତାହାଙ୍କର ଶିଷ୍ୟମାନେ ତାହାଙ୍କପାଖକୁ ଆସିଲେ। 2ଏଥର ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଉପଦେଶ ଦେବା ଆରମ୍ଭ କଲେ:

3“ଆତ୍ମାରେ ଦିନହାନ ଲୋକମାନେ ଧନ୍ୟ, କାରଣ ସ୍ୱର୍ଗରାଜ୍ୟ ସେହିମାନଙ୍କର।

4ବର୍ତ୍ତମାନ ଦୁଃଖିତ ଲୋକମାନେ ଧନ୍ୟ; କାରଣ ପରମେଶ୍ୱର ସେମାନଙ୍କୁ ସାନ୍ତ୍ୱନା ଦେବେ।

5ନମ୍ର ଓ ସୁଖୀଳ ଲୋକମାନେ ଧନ୍ୟ; କାରଣ ଏ ପୃଥିବୀ ସେହିମାନଙ୍କର ହେବ ।

6ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଇଚ୍ଛା ଅନୁସାରେ ସତ୍‌କର୍ମ କରିବାକୁ ଆଗ୍ରହୀ ଲୋକମାନେ ଧନ୍ୟ, କାରଣ ସେମାନେ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଭୂମି ଲାଭ କରିବେ ।

7ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଦୟା ଦେଖାଉଥିବା ଲୋକମାନେ ଧନ୍ୟ; କାରଣ ପରମେଶ୍ୱର ସେହିମାନଙ୍କୁ ଦୟା କରିବେ ।

8ନର୍ମଳ ହୃଦୟ ଥିବା ଲୋକମାନେ ଧନ୍ୟ; କାରଣ ସେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଦେଖିବେ ।

9ଶାନ୍ତ ପାଇଁ କାମ କରୁଥିବା ଲୋକମାନେ ଧନ୍ୟ; କାରଣ ସେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସନ୍ତାନ ଭାବେ ଡକାଯିବେ ।

10ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଇଚ୍ଛା ଅନୁସାରେ ଧର୍ମକାର୍ଯ୍ୟ କରି କଷ୍ଟ ସହୁଥିବା ଲୋକମାନେ ଧନ୍ୟ; କାରଣ ସ୍ୱର୍ଗରାଜ୍ୟ ସେହିମାନଙ୍କର ।

11“ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋର ଅନୁଗାମୀ ହୋଇଥିବା ଯୋଗୁଁ ଲୋକେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଅପମାନ ଦେବେ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଯାତନା ଦେବେ ଓ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ମିଛରେ ନାନା କଥା କହିବେ । କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଧନ୍ୟ । 12ତେଣୁ ଖୁସିହୋଇ ଆନନ୍ଦ କର । କାରଣ ସ୍ୱର୍ଗରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏକ ମହତ୍ତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ପୁରସ୍କାର ପାଇବ । ତୁମ୍ଭର ପୂର୍ବଜ୍ଞୀ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଲୋକମାନେ ଏହି ଭଳି ଯାତନା ଦେଇଥିଲେ ।

ତୁମ୍ଭେମାନେ ଲୁଣ ଓ ଆଲୋକ ପରି

(ମାର୍କ 9:50; ଲୁକ 14:34-35)

13“ତୁମ୍ଭେମାନେ ସମଗ୍ର ପୃଥିବୀ ପାଇଁ ଲୁଣ ସଦୃଶ । କିନ୍ତୁ ଲୁଣ ଯଦି ନିଜେ ସ୍ୱାଦହୀନ ହୋଇ ଯାଏ, ତେବେ ତାକୁ ଆଉଥରେ ଲୁଣିଆ କରା ଯାଇ ନପାରେ । ଲୁଣ ଆପଣା ଲୁଣିଆ ସ୍ୱାଦ ହରାଇଲେ ଆଉ କୌଣସି କାମରେ ଲାଗିପାରିବ ନାହିଁ । ତାକୁ ବାହାରେ ଫିଙ୍ଗି ଦିଆଯିବ । ଲୋକେ ତାକୁ ପାଦରେ ଚକଟି ଚାଲିଯିବେ । 14ତୁମ୍ଭେ ଜଗତର ଆଲୋକ । ପାହାଡ଼ ଉପରେ ଅବସ୍ଥିତ କୌଣସି ନଗରକୁ କେବେହେଲେ ଲୁଚେଇ ରଖାଯାଇ ପାରିବ ନାହିଁ । 15ଲୋକେ ଦୀପଟିଏ ନଲେଇ ତାକୁ ହାଣ୍ଡି ତଳେ ରଖନ୍ତି ନାହିଁ । ଲୋକେ ତାକୁ ଦୀପରୂପେ ଉପରେ ରଖନ୍ତି । ତଦ୍ୱାରା ଦୀପଟି ଘର ଭିତରର ସବୁ ଲୋକଙ୍କୁ ଆଲୋକ ଦିଏ । 16ଲୋକଙ୍କ ଆଗରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆଲୋକ ଭଳି ପ୍ରକାଶିତ ହୁଅ । ସେମାନେ ତୁମ୍ଭର ଭଲ କାମ ଗୁଡ଼ିକୁ ଦେଖନ୍ତୁ ଓ ସ୍ୱର୍ଗରେ ରହୁଥିବା ତୁମ୍ଭ ପରମପିତାଙ୍କ ପ୍ରଶଂସା ଗାନ କରନ୍ତୁ ।

ଯୀଶୁ ଓ ପୁରାତନ ନୟମର ଲେଖାସମୂହ

17“ତୁମ୍ଭେମାନେ ଭାବନାହିଁ ଯେ ମୁଁ ମୋଶାଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥା କଥାବା ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାଙ୍କ ଶିକ୍ଷା ନଷ୍ଟ କରିବାକୁ ଆସିଛି । ମୁଁ ସେମାନଙ୍କ ଉପଦେଶ ନଷ୍ଟ କରିବାକୁ ଆସିନାହିଁ । ବରଂ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କ ଉପଦେଶଗୁଡ଼ିକର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅର୍ଥ ପ୍ରକାଶିତ କରିବାକୁ ଆସିଛି । 18ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ସତ୍ୟ କହୁଛି, ଏ ପୃଥିବୀ ଓ ଆକାଶ ସମାପ୍ତ ନ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଓ ସବୁ କଥା ନ ଘଟିବା

ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହି ନୟମରୁ ଅକ୍ଷରଟିଏ କି ବିଚ୍ୟୁଟିଏ ହେଲେ ମଧ୍ୟ ଲୋପ ପାଇବନାହିଁ । 19ଏଣୁ ଲୋକେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆଦେଶ ମାନିବା ଉଚିତ, ଏପରିକି ମହତ୍ତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଦେଖା ଯାଉ ନଥିବା କ୍ଷେତ୍ର ଆଦେଶଟିଏ ମଧ୍ୟ ମାନିବା ଉଚିତ । ଯେଉଁଲୋକ ଆଦେଶ ପାଳିବାକୁ ମନାକରେ ଓ ଅନ୍ୟଲୋକଙ୍କୁ ଆଦେଶ ନ ପାଳିବାକୁ ମନାସାଏ ଦିଏ, ସେ ସ୍ୱର୍ଗ ରାଜ୍ୟରେ ଅତି ନ୍ୟୁନ ବୋଲି ଗଣିତ ହେବ । କିନ୍ତୁ ଯେଉଁଲୋକ ସେ ବ୍ୟବସ୍ଥା ମାନେ ଓ ଅନ୍ୟକୁ ମାନି ଚଳିବାକୁ ଶିଖାଏ, ସେ ସ୍ୱର୍ଗ ରାଜ୍ୟରେ ମହାନ ହେବ । 20ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ କହୁଛି ଯେ, ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଇଚ୍ଛା ଅନୁସାରେ ଆଚରଣ କରି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରୀ ଓ ଫାରୁଶୀ* ମାନଙ୍କଠାରୁ ଆଗେଇ ଯାଅ । ତା’ନହେଲେ ତୁମ୍ଭେ ସ୍ୱର୍ଗ ରାଜ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କରିପାରିବ ନାହିଁ ।

ଯୀଶୁ କ୍ଲୋଧ ବିଷୟରେ ଶିକ୍ଷା ଦିଅନ୍ତି

21“ତୁମ୍ଭେମାନେ ଶୁଣିଛ ଯେ, ଆମ୍ଭର ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନଙ୍କୁ କୁହା ଯାଉଥିଲା: ‘ନରହତ୍ୟା କରନାହିଁ ।’* ଯେଉଁଲୋକ ନରହତ୍ୟା କରେ, ସେ ବିରୁଦ୍ଧରେ ବିରୁଦ୍ଧ ହେବ ।’ 22କିନ୍ତୁ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହୁଛି ଯେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଅନ୍ୟ ଉପରେ ରାଗ ନାହିଁ, କାରଣ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲୋକ ତୁମ୍ଭର ଭଲପାରି ଅଟେ । ତେଣୁ ଯଦି ତୁମ୍ଭେ ଅନ୍ୟ ଉପରେ ରାଗିବ, ତେବେ ତୁମ୍ଭେ ମଧ୍ୟ ବିରୁଦ୍ଧତାରେ ବିରୁଦ୍ଧ ହେବ । ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯଦି ଅନ୍ୟକୁ ଅପମାନ ଦେଇ ଖରାପ କଥା କୁହ ତେବେ ତୁମ୍ଭକୁ ଯିହୁଦୀୟ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ବିରୁଦ୍ଧତାରେ* ବିରୁଦ୍ଧ ହେବାକୁ ହେବ । ଯଦି ଅନ୍ୟକୁ ମୂର୍ଖ ବୋଲି କୁହ ତେବେ ତୁମ୍ଭକୁ ନିର୍ଦ୍ଦୀ ନିଆଁ ଭିତରେ ପକାଇ ଦିଆଯିବ ।

23“ଯେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନିକଟକୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ନୈବେଦ୍ୟ ଦାନ ଆଣ, ସେତେବେଳେ ଅନ୍ୟ ଲୋକମାନଙ୍କ ବିଷୟ ଚିନ୍ତା କର । ଯଦି ବେଦୀ ଉପରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ନୈବେଦ୍ୟ ଦାନ ଦେବାବେଳେ ତୁମ୍ଭର ମନେ ପଡ଼ିଯାଏ ଯେ, ତୁମ୍ଭ ବିରୁଦ୍ଧରେ କାହାର କିଛି କଥା ଅଛି, 24ତେବେ ତୁମ୍ଭର ନୈବେଦ୍ୟ ଦାନ ସେହିଠାରେ ଛାଡ଼ି ଦେଇ ସେହି ଲୋକଟି ପାଖକୁ ଯାଅ ଏବଂ ତା ସହତ ଶାନ୍ତ ସ୍ଥାପନ କର, ତା’ପରେ ଆସି ତୁମ୍ଭର ନୈବେଦ୍ୟ ଦାନ ଅର୍ପଣ କର ।

25“ଯଦି ତୁମ୍ଭର ଗତ୍ତୁ ତୁମ୍ଭକୁ ବିରୁଦ୍ଧତାକୁ ନେଇ ଯାଉଅଛି ତେବେ ବିରୁଦ୍ଧତାକୁ ଯିବା ପୂର୍ବରୁ ତା’ ସହତ ଶାନ୍ତ ବନ୍ଧୁତା ସ୍ଥାପନ କର । ନଚେତ ତୁମ୍ଭର ଗତ୍ତୁ ବିରୁଦ୍ଧତାକୁ ହାତରେ ଦେଇଦିଏ ଓ ଶେଷରେ ବିରୁଦ୍ଧତା ତୁମ୍ଭକୁ ସିପାହୀ ହାତରେ ଦେବେ, ତା’ପରେ ତୁମ୍ଭେ କାରାଗାରରେ ବନ୍ଦୀ ହୋଇ ଯିବ । 26ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ସତ୍ୟ କହୁଛି, ଯେଉଁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମ୍ଭେ ପାତୁଳ-ପାତୁଳ କରି ନ ଶୁଣିଛ, ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କାରାଗାର ଭିତରୁ ବାହାରି ଆସି ପାରିବ ନାହିଁ ।

ଫାରୁଶୀ ଯିହୁଦୀ ଧର୍ମର ନୀତି-ନୟମ ଓ ପ୍ରଥାମାନ ଚଳୁଥିବା ଧାର୍ମିକ ଗୋଷ୍ଠୀ ।

‘ନରହତ୍ୟା କରନାହିଁ’ ଯାତ୍ରା 20:13; ଦ୍ୱି.ବିବରଣ 5:17.

ଯିହୁଦୀୟ ସର୍ବୋଚ୍ଚ-ବିରୁଦ୍ଧତା ମୂଳ ଗ୍ରୀକ୍ ଭାଷାରେ ସାହେଡ଼ିନ । ଏହା ଅଦାଲତ ପରି ମଧ୍ୟ କାମକରେ ।

ଯୀଶୁ ଯୌନଗତ ପାପ ସମ୍ମୁଖରେ ଶିକ୍ଷା ଦିଅନ୍ତୁ

27“ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏ କଥା କୁହା ଯାଇଥିବାର ଶୁଣିଛ ଯେ, ‘ବ୍ୟଭିଚାର କରନାହିଁ’* 28କିନ୍ତୁ ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ କହୁଛି ଯେ, ଯଦି କେହି ଲୋକ କୌଣସି ସ୍ତ୍ରୀକୁ ଦେଖେ ଓ ତା’ସହତ ବ୍ୟଭିଚାର କରବା ପାଇଁ ଚାହେଁ, ତେବେ ସେ ନିଜ ମନ ଭିତରେ ସେହି ସ୍ତ୍ରୀ ସହତ ବ୍ୟଭିଚାର କରି ସାରିଲଣି। 29ଯଦି ତୁମ୍ଭର ତାହାଣ ଆଖି ତୁମ୍ଭର ପାପର କାରଣ ହୁଏ, ତେବେ ସେହି ଆଖିଟିକୁ କାଟି ଫାଳି ଦିଅ। ତୁମ୍ଭର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଶରୀର ନିକଟରେ ପଡ଼ିବା ଅପେକ୍ଷା ଶରୀରର ଗୋଟିଏ ଅଙ୍ଗ ନଷ୍ଟ ହୋଇଯିବା ଭଲ। 30ଯଦି ତୁମ୍ଭର ତାହାଣ ହାତଟି ତୁମ୍ଭ ପାପର କାରଣ ହୁଏ, ତାକୁ କାଟି ପିଲି ଦିଅ। କାରଣ ତୁମ୍ଭର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଶରୀର ନିକଟରେ ପଡ଼ିବା ଅପେକ୍ଷା ଶରୀରର ଗୋଟିଏ ଅଙ୍ଗ ନଷ୍ଟ ହୋଇଯିବା ଭଲ।

ଯୀଶୁ ଛାଡ଼ପତ୍ର ସମ୍ମୁଖରେ ଶିକ୍ଷା ଦିଅନ୍ତୁ

(ମଥା 19:9; ମାର୍କ 10:11-12; ଲୁକ 16:18)

31“ଏକଥା ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଇଛି ଯେ, ‘ଯେଉଁଲୋକ ତାର ପତ୍ନୀକୁ ଛାଡ଼ପତ୍ର ଦିଏ, ସେ ତା ପତ୍ନୀକୁ ଛାଡ଼ପତ୍ର ପାଇଁ ଲିଖିତ ରୂପରେ ଗୋଟିଏ ସୂଚନା ଦେବ।’* 32କିନ୍ତୁ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହୁଛି ଯେ, ଯଦି କେହି ନିଜର ପତ୍ନୀକୁ ଛାଡ଼ପତ୍ର ଦିଏ, ସେ ତାହାକୁ ବ୍ୟଭିଚାର ଦୋଷରେ ଦୋଷୀ କରିଥାଏ। ଯଦି ତାହାର ପତ୍ନୀ ଅନ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତି ସହତ ଯୌନ ସଂପର୍କ ରଖିଥାଏ, ତେବେ କେବଳ ସେ ତାହାକୁ ଛାଡ଼ପତ୍ର ଦେଇ ପାରିବ। ଯଦି କୌଣସି ଲୋକ ଛାଡ଼ ପତ୍ର ପାଇଥିବା ସେହି ପତ୍ନୀକୁ ବିବାହ କରେ ତେବେ ସେ ମଧ୍ୟ ବ୍ୟଭିଚାର ପାପରେ ଦୋଷୀ ହୁଏ।

ପ୍ରତିଜ୍ଞା ସମ୍ମୁଖରେ ଯୀଶୁଙ୍କର ଶିକ୍ଷା

33“ଏକଥା ତୁମ୍ଭେ ଶୁଣିଛ ଯେ ଆମ୍ଭର ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନଙ୍କୁ କୁହାଯାଇ ଥିଲା: ‘ତୁମ୍ଭେମାନେ କରିଥିବା ପ୍ରତିଜ୍ଞା କେବେ ହେଲେ ଭଙ୍ଗ ନାହିଁ ଓ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସେହି ସବୁ ପାଳନ କର।’* 34କିନ୍ତୁ ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ କହୁଛି ଯେ, ଆଦୌ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରନାହିଁ। ସ୍ୱର୍ଗର ନାମରେ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କର ନାହିଁ, କାରଣ ତାହା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସିଂହାସନ। 35ପୃଥିବୀ ନାମରେ ପ୍ରତିଜ୍ଞା ନିଅନାହିଁ। କାରଣ ତାହା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ପାଦ ପୀଠ। ଯିରୁଶାଲମ ନାମରେ ପ୍ରତିଜ୍ଞା ନିଅ ନାହିଁ। କାରଣ ତାହା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନଗରୀ। 36ନିଜ ମୁଣ୍ଡ ଛୁଇଁ ପ୍ରତିଜ୍ଞା ନିଅ ନାହିଁ, କାରଣ ତା’ର ଗୋଟିଏ ବାଳକୁ ବି ତୁମ୍ଭେ କଳା ବା ଧଳା କରି ପାରିବନାହିଁ। 37ଯଦି ତୁମ୍ଭେ ଠିକ୍ ମନେ କରୁଛ ତେବେ ହିଁ କୁହ ଏବଂ ତୁମ୍ଭେ ଯଦି ଭୁଲ ବୋଲି ମନେ କରୁଛ ତେବେ ନା କୁହ। ‘ହଁ’ ବା ‘ନାଁ’ ଠାରୁ ଅଧିକା ବସ୍ତୁ ପାପାତ୍ମୀୟ ଥାଏ।

‘ବ୍ୟଭିଚାର କରନାହିଁ’ ମାତ୍ରା 20:14; ଦ୍ୱି.ବିବରଣ 5:18.
 ‘ଯେଉଁଲୋକ ତାର ... ସୂଚନା ଦେବ’ ଦ୍ୱି.ବିବରଣ 24:1.
 ‘ତୁମ୍ଭେମାନେ କରିଥିବା ... ପାଳନ କର’ ଲେବୀୟ 19:12 ଗଣନା 30:2; ଦ୍ୱି.ବିବରଣ 23:21.

ଯୀଶୁ କହନ୍ତୁ: ପ୍ରତିଗୋଧ ମନଭାବ ରଖ ନାହିଁ

(ଲୁକ 6:29:30)

38“ତୁମ୍ଭେ ଶୁଣିଛ ଯେ ଏକଥା କୁହା ଯାଇଛି: ‘ଆଖି ବଦଳରେ ଆଖି ଓ ଦାନ୍ତ ବଦଳରେ ଦାନ୍ତ।’* 39କିନ୍ତୁ ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ କହୁଛି ଯେ କୌଣସି ମନ ଲୋକର ବିରୁଦ୍ଧରେ ଠିଆ ହୁଅନାହିଁ। ବରଂ ଯଦି କେହି ତୁମ୍ଭର ତାହାଣ ଗାଳରେ ଚାପୁଡ଼ାଟିଏ ମାରେ ତେବେ ତୁମ୍ଭେ ତା ଆଡ଼କୁ ଆର ଗାଳଟି ମଧ୍ୟ ଦେଖେଇ ଦିଅ। 40ଯଦି କେହି ତୁମ୍ଭ ବିରୁଦ୍ଧରେ ବିରୁଗଳୟରେ ମକଦ୍ଦମା କରି ତୁମ୍ଭର କୁର୍ତ୍ତାଟି ନେବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରେ, ତେବେ ତୁମ୍ଭେ ତାକୁ ତୁମ୍ଭର ଚାପୁଡ଼ାଟି ମଧ୍ୟ ଦେଇ ଦିଅ। 41ଯଦି କେହି ତୁମ୍ଭକୁ ତା ସହତ ଗୋଟିଏ କୋଣ ଚାଲିବାକୁ ବାଧ୍ୟ କରେ ତେବେ ତୁମ୍ଭେ ତା ସହତ ପୁଇ କୋଣ ଚାଲି ଯାଅ। 42ଯଦି କେହି ତୁମ୍ଭକୁ କିଛି ମାଗେ, ତେବେ ତାହା ତାହାକୁ ଦିଅ। କେହି ଯଦି ତୁମ୍ଭଠାରୁ ଧାର ନେବାକୁ ଇଚ୍ଛାକରେ, ତେବେ ତାହାକୁ ମନା କରନାହିଁ।

ସମସ୍ତଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କର

(ଲୁକ 6:27-28; 32:36)

43“ତୁମ୍ଭେ ଶୁଣିଛ ଯେ ଏକଥା କୁହା ଯାଇଛି: ‘ତୁମ୍ଭର ପଡ଼ୋଶୀଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କର ଓ ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କୁ ଘୃଣା କର।’* 44କିନ୍ତୁ ମୁଁ କହୁଛି: ତୁମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର ଶତ୍ରୁକୁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରେମ କର। ତୁମ୍ଭକୁ ଯାତନା ଦେଉଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କର। 45ତାହେଲେ ତୁମ୍ଭେ ସ୍ୱର୍ଗରେ ଚାପୁଡ଼ିବା ପରମପିତାଙ୍କ ଯଥାର୍ଥ ସନ୍ତାନ ହୋଇ ପାରିବ। ପରମପିତା, ଭଲ ଲୋକ ଓ ମନ ଲୋକ ଉଭୟଙ୍କ ଉପରେ ତାହାଙ୍କ ସୂର୍ଯ୍ୟଙ୍କୁ ଉଦ୍ଦତ କରନ୍ତି। ସେ ଭଲ କାମ କରୁ ଥିବା ଲୋକ ଓ ମନ କାମ କରୁଥିବା ଲୋକ, ଉଭୟଙ୍କ ଉପରେ ବର୍ଷ ବର୍ଷନ୍ତ। 46ଯେଉଁମାନେ ତୁମ୍ଭକୁ ପ୍ରେମ କରୁଛନ୍ତି, ତୁମ୍ଭେ ଯଦି କେବଳ ସେହିମାନଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରିବ ତେବେ ତୁମ୍ଭେମାନେ କୌଣସି ପୁରସ୍କାର ପାଇବନାହିଁ? ଏପରିକି କରଆଦାୟକାରୀ* ମାନେ ମଧ୍ୟ ଏହା କରନ୍ତି? 47ଯଦି ତୁମ୍ଭେ କେବଳ ନିଜ ଭାଇ-ବନ୍ଧୁମାନଙ୍କୁ ନମସ୍କାର କର ତେବେ ତୁମ୍ଭେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କଠାରୁ କ’ଣ ଅଧିକ କଲ? ବିଧିମାନେ କ’ଣ ଏଭଳି କରନ୍ତିନାହିଁ କି? 48ଏଣୁ ସ୍ୱର୍ଗରେ ଚାପୁଡ଼ିବା ତୁମ୍ଭର ପରମପିତା ଯେପରି ସିଦ୍ଧ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ମଧ୍ୟ ସେହିପରି ସିଦ୍ଧ ହୁଅ।

ଦାନ ବସ୍ତୁରେ ଯୀଶୁଙ୍କ ଉପଦେଶ

6 “ସାବଧାନ ରୁହ। ଯେତେବେଳେ ଭଲ କାମକର, ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଦଶାଇବା ପାଇଁ କରନାହିଁ। ଲୋକମାନେ ତାହା ଦେଖନ୍ତୁ ବୋଲି ତୁମ୍ଭେ ସେଗୁଡ଼ିକ କରନାହିଁ। ତାହେଲେ ତୁମ୍ଭେ ସ୍ୱର୍ଗରେ ଥିବା ତୁମ୍ଭର ପରମପିତାଙ୍କଠାରୁ ପୁରସ୍କାର ପାଇ ପାରିବନାହିଁ।

‘ଆଖି ବଦଳରେ ... ଦାନ୍ତ’ ମାତ୍ରା. 21:24; ଲେବୀୟ. 24:20.
 ‘ତୁମ୍ଭର ... କର’ ଲେବୀୟ.19:18.
 କରଆଦାୟକାରୀ କର ଆଦାୟକରିବା ପାଇଁ ରୋମୀୟମାନେ ଯେଉଁ ଯିହୁଦୀୟଙ୍କୁ ଆଖିଆନ୍ତ ସେମାନେ ବେଳେବେଳେ ଠକିବା ଯୋଗୁଁ ତାଙ୍କୁ ଅନ୍ୟ ଯିହୁଦୀୟ ମାନେ ଘୃଣା କରୁଥିଲେ।

2“ଏଣୁ ଯେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭେ କୌଣସି ଦୀନ-ଦୁଃଖୀକୁ ଦାନ ଦେଉଛ, ସେତେବେଳେ ତାର ଘୋଷଣା କରନାହିଁ । ଲୋକଙ୍କ ପ୍ରଶଂସା ପାଇବା ପାଇଁ କପଟିକ ଲୋକେ ପ୍ରାର୍ଥନା-ଗୃହ ଓ ଗଳ୍ପମାନଙ୍କରେ ତୁରୀବଦଳ ସେଉଳି ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଥାନ୍ତି । ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ସତ୍ୟକଥା କହୁଛି ଯେ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କର ପ୍ରତିଫଳ ପାଇ ସାରିଲେଣି । 3ଯେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭେ କୌଣସି ଦୀନ-ଦୁଃଖୀଙ୍କୁ ଦାନ ଦେଉଛ, ସେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭର ତାହାଣ ହାତ କ’ଣ କରୁଛି, ସେ ବିଷୟରେ ବାମ ହାତକୁ ମଧ୍ୟ ନିଶିବାକୁ ସୁଯୋଗ ଦିଅନାହିଁ । ତୁମ୍ଭେ କ’ଣ କରୁଛ, ତାହା ଯେପରି କେହି ନ ଦାଣନ୍ତୁ । 4ତୁମ୍ଭର ଦାନ ଗୋପନରେ ହେବା ଉଚିତ । ତୁମ୍ଭର ପରମପିତା ଗୋପନରେ କରାଯାଇଥିବା କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଦେଖି ପାରନ୍ତି । ସେ ତୁମ୍ଭକୁ ତାର ପ୍ରତିଫଳ ଦେବେ ।

ପ୍ରାର୍ଥନା ବିଷୟରେ ଯାଗୁଙ୍କ ଗିଣା

(ଲୁକ 11:2-4)

5“ତୁମ୍ଭେ ପ୍ରାର୍ଥନା କଲବେଳେ କପଟୀମାନଙ୍କ ପରି ହୁଅ ନାହିଁ । କାରଣ ସେମାନେ ଯିହୁଦୀ ସମାଜଗୃହ ଓ ଗଳ୍ପମୁଣ୍ଡରେ ଠିଆହୋଇ ବଡ଼ପାଟିରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବାକୁ ଭଲ ପାଆନ୍ତି, ଯେପରି ଲୋକେ ତାହାଙ୍କୁ ଦେଖି ପାରନ୍ତେ । ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ସତ୍ୟ କହୁଛି ଯେ ସେମାନଙ୍କୁ ତାର ପୁର ପ୍ରତିଫଳ ଦିଆଯାଇ ସାରିଲେଣି । 6କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେ ପ୍ରାର୍ଥନା କଲବେଳେ ତୁମ୍ଭ ବଖରା ଭିତରକୁ ଯାଅ । କବାଟ ବନ୍ଦକରି ତୁମ୍ଭର ପରମପିତାଙ୍କୁ ଗୋପନରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କର । ତୁମ୍ଭର ପରମପିତା ଗୋପନରେ କରୁଥିବା ତୁମ୍ଭ କାମ ଗୁଡ଼ିକୁ ଦେଖି ପାରନ୍ତି । ସେ ତୁମ୍ଭକୁ ତାର ପ୍ରତିଫଳ ଦେବେ ।

7“ତୁମ୍ଭେ ପ୍ରାର୍ଥନା କଲବେଳେ ଯେଉଁମାନେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କୁ ନାଶନ୍ତି ନାହିଁ ସେମାନଙ୍କ ଭଳି ନିରର୍ଥକ କଥା ବାରମ୍ବାର କୁହନାହିଁ । ସେମାନେ ଭାବନ୍ତି ଯେ, ବହୁତ କଥା କହିବା ଯୋଗୁଁ ତାହାଙ୍କ କଥା ପରମେଶ୍ଵର ଗୁଣିବେ । 8ଏଣୁ ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ଭଳି ହୁଅନାହିଁ । କାରଣ ତୁମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର ପରମପିତାଙ୍କୁ କିଛି ମାଗିବା ପୂର୍ବରୁ ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପ୍ରୟୋଜନୀୟ ବିଷୟ ନାଶନ୍ତି । 9ଏଣୁ ଏହି ଭଳି ପ୍ରାର୍ଥନା କର:

‘ହେ ସ୍ଵର୍ଗରେ ଥିବା ଆତ୍ମର ପରମପିତା । ତୁମ୍ଭର ନାମ ସବୁବେଳେ ପବିତ୍ର ହେଉ ।

10ତୁମ୍ଭର ରାଜ୍ୟ ଆସୁ । ସ୍ଵର୍ଗରେ ତୁମ୍ଭ ଇଚ୍ଛା ସଫଳ ହେବାଭଳି ଏ ପୃଥିବୀରେ ବି ତୁମ୍ଭ ଇଚ୍ଛା ସଫଳ ହେଉ ।

11ଆତ୍ମର ପ୍ରତିଦିନର ଖାଦ୍ୟ ତୁମ୍ଭେ ଦିଅ ।

12ଆତ୍ମ ପ୍ରତି ଅପରାଧ କଲ ଲୋକଙ୍କୁ ଆମ୍ଭେ ଯେଉଁପରି କ୍ଷମା କରୁଛୁ, ସେହିପରି ଆମ୍ଭେ କରିଥିବା ପାପକୁ କ୍ଷମା କର ।

13ଆତ୍ମକୁ ପରୀକ୍ଷାରେ ପକାଅ ନାହିଁ । ମାତ୍ର ମନ୍ଦଠାରୁ ରକ୍ଷା କର ।*’

14ଏଣୁ ତୁମ୍ଭେ ଯଦି ଲୋକଙ୍କ ଅପରାଧ କ୍ଷମା କରିଦେବ ତେବେ ସ୍ଵର୍ଗରେ ରହୁଥିବା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପରମପିତା ତୁମ୍ଭ ଅପରାଧ ପାଇଁ ତୁମ୍ଭକୁ ମଧ୍ୟ କ୍ଷମା କରିଦେବେ । 15କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେ ଯଦି ଲୋକଙ୍କୁ ତାହାଙ୍କ ପାପ ପାଇଁ କ୍ଷମା ଦେବ ନାହିଁ, ତେବେ ତୁମ୍ଭର ପରମପିତା ମଧ୍ୟ ତୁମ୍ଭ ଅପରାଧ ଗୁଡ଼ିକପାଇଁ ତୁମ୍ଭକୁ କ୍ଷମା ଦେବେ ନାହିଁ ।

ଯାଗୁ ଉପବାସ ବିଷୟରେ ଉପଦେଶ ଦେଲେ

16“ତୁମ୍ଭେ ଉପବାସ କଲବେଳେ ଦୁଃଖିତ ଥିବା ଭଳି ମୁହଁ କରନାହିଁ । କପଟୀମାନେ ସେହିପରି କରିଥାନ୍ତି । ତୁମ୍ଭେ କପଟୀଙ୍କ ପରି ହୁଅନାହିଁ । କପଟୀମାନେ ମୁହଁ ଶୁଖାଇ ଲୋକଙ୍କୁ ଦେଖେଇବାକୁ ଚାହାନ୍ତି ଯେ, ସେମାନେ ଉପବାସ କରୁଛନ୍ତି । ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ସତ୍ୟ କହୁଛି ଯେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏଥିପାଇଁ ପ୍ରତିଫଳ ମିଳିସାରିଛି । 17ତେଣୁ ତୁମ୍ଭେ ଉପବାସ କଲବେଳେ ମୁଣ୍ଡରେ ତେଲ ଲଗାଇ ବାଳ ସଜାଡ଼, ଓ ମୁହଁ ଧୁଅ । 18ତା’ହେଲେ ତୁମ୍ଭେ ଉପବାସ କରୁଛ ବୋଲି ଲୋକେ ନାଶି ପାରିବେନାହିଁ । ତୁମ୍ଭର ପରମ-ପିତାଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭେ ସିନା ଦେଖି ପାରୁନାହିଁ, ମାତ୍ର ସେ ତୁମ୍ଭକୁ ଉପବାସ କରୁଥିବାର ଦେଖିବେ । କାରଣ ଗୋପନରେ କରାଯାଇଥିବା କାମଗୁଡ଼ିକୁ ପରମ-ପିତା ଦେଖନ୍ତି । ସେ ତୁମ୍ଭକୁ ତାର ପ୍ରତିଫଳ ଦେବେ ।

ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ସେବା ଧନ ଅପେକ୍ଷା ମହାନ

(ଲୁକ 12:33-34; 11:34-36; 16:13)

19“ନନ୍ଦ ପାଇଁ ଏ ସଂସାରରେ ଧନ ସଞ୍ଚୟ କରନାହିଁ । ଏଠାରେ ପୋକ ଓ କଳଙ୍କ ଲାଗି ତାକୁ ନଷ୍ଟ କରିଦେବେ । ଚୋର ପଶି ସିନ୍ଧି କାଟି ଚୋରି କରିନେବ । 20ବର୍ତ୍ତମାନ ନନ୍ଦ ପାଇଁ ସ୍ଵର୍ଗରେ ଧନ ସଞ୍ଚୟ କର । ସେଠାରେ ତାକୁ ପୋକ କି କଳଙ୍କ ନଷ୍ଟ କରି ପାରିବ ନାହିଁ । ସେଠାରେ ଚୋର ବି ସିନ୍ଧି କାଟି ସେହିଧନ ଚୋରାଇ କରି ନେଇ ପାରିବ ନାହିଁ । 21କାରଣ ଯେଉଁଠାରେ ତୁମ୍ଭର ଧନ, ସେଠାରେ ତୁମ୍ଭର ମନ ।

22“ଆଖି ଶରୀର ପାଇଁ ଆଲୋକ ସ୍ଵରୂପ । ଏଣୁ ତୁମ୍ଭ ଆଖି ଯଦି ଠିକ୍ ଥିବ, ତେବେ ତୁମ୍ଭର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଶରୀର ଆଲୋକମୟ ହେବ । 23କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭର ଆଖି ଯଦି ଖରାପ, ତେବେ ତୁମ୍ଭର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଶରୀର ଅନ୍ଧକାରମୟ ହୋଇଯିବ । ତୁମ୍ଭ ଭିତରର ସେହି ଏକମାତ୍ର ଆଲୋକ ଯଦି ଅନ୍ଧକାରମୟ ହୋଇଯାଏ, ତେବେ ସେ ଅନ୍ଧକାର କେତେ ଘନୀଭୂତ ନ ହେବ ! 24ନଶେ କେବେହେଲେ ଏକାବେଳେ ଦୁଇଜଣ ମାଲିକଙ୍କ ସେବକ ହୋଇ ପାରିବନାହିଁ । କାରଣ ସେ ଜଣକୁ ଘଣ୍ଟା କରିବ, ଓ ଅନ୍ୟ ଜଣକୁ ଭଲ ପାଇବ । କିଅବା ନଶେ ମାଲିକ ପ୍ରତି ଅନୁରକ୍ତ ରହିବ ଓ ଅନ୍ୟ ଜଣକୁ ହେୟାକାନ କରିବ । ତୁମ୍ଭେ ଏକା ସାଙ୍ଗରେ ପରମେଶ୍ଵର ଓ ଧନ ଉଭୟଙ୍କ ସେବା କରି ପାରିବନାହିଁ ।

ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ରାଜ୍ୟକୁ ପ୍ରଥମସ୍ଥାନ ଦିଅ

(ଲୁକ 12:22-34)

25“ଅତଏବ ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ କହୁଛି, ବଞ୍ଚିବା ପାଇଁ ଖାଇବା ପିଇବା ବିଷୟରେ ଚିନ୍ତା କରନାହିଁ । ନିଶ୍ଚିତ ରୂପରେ ଦୀବନ

ପଦସଂଖ୍ୟା 13 କେତେକ ଗ୍ରୀକ ପୁସ୍ତକ ଏହା ଯୋଗ କରନ୍ତି: “ରାଜ୍ୟ, ଶକ୍ତି, ଓ ମହତା ତୁମର ଯୁଗେ ଯୁଗେ ହେଉ । ଆମେନ ।”

ଖାଦ୍ୟ ଅପେକ୍ଷା, ଓ ଗରୀର ପୋଷାକ ଅପେକ୍ଷା ମହତ୍ତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ।
 26 ଆକାଶର ପକ୍ଷୀମାନଙ୍କୁ ଦେଖ । ସେମାନେ ବହନ ବୁଣନ୍ତି ନାହିଁ, କି ଅମଳ କରନ୍ତି ନାହିଁ । ଅମାରରେ ଖାଦ୍ୟଗ୍ରହଣ ବନ୍ଦୀ କରି ରଖନ୍ତି ନାହିଁ । ତଥାପି ସ୍ୱର୍ଗରେ ରହୁଥିବା ତୁମ୍ଭର ପରମପିତା ସେମାନଙ୍କୁ ଖାଇବାକୁ ବଢ଼ାନ୍ତି । ତୁମ୍ଭେ ନାହିଁକି ଯେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଅଟ? 27 ତୁମ୍ଭ ଭିତରେ ଏପରି କେହି ନାହିଁ, ଯେକି ଚନ୍ଦ୍ରାଗ୍ରସ୍ତ ହୋଇ ନିଜ ନୀବନକାଳ ସହତ ଘଡ଼ିଏ ହେଲେ ସମୟ ଯୋଗ କରି ପାରିବ ।

28 “ତୁମ୍ଭେ ପୋଷାକ ବ୍ୟୟରେ କାହିଁକି ଚିନ୍ତା କରୁଛ? କ୍ଷେତ୍ରର ଫୁଲଗୁଡ଼ିକ ବ୍ୟୟରେ ଭବି ଦେଖ! ଦେଖ, ସେମାନେ କିପରି ଫୁଟୁଛନ୍ତି । ସେମାନେ କୌଣସି କାମ କରନ୍ତି ନାହିଁ, କି ନିଜ ପାଇଁ ପୋଷାକ ତିଆରି କରନ୍ତି ନାହିଁ । 29 କିନ୍ତୁ ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ କହୁଛି ମହାନ ଓ ଧର୍ମାତ୍ମକ ଗଲୋମନ ନିଜର ସମସ୍ତ ବୈଭବ ଆଇ ମଧ୍ୟ ସେ ନିଜକୁ ସୁସଜ୍ଜିତ କରିପାରି ନଥିଲେ । 30 ପଡ଼ିଆର ସେହି ଘାସ ଆଦି ବଞ୍ଚିଛି, କିନ୍ତୁ କାଳକ୍ରମେ ତାକୁ ରୁଲରେ ପକେଇ ଦିଆଯିବ । ତଥାପି ଯଦି ପରମେଶ୍ୱର ତାକୁ ଏଭଳି ସୁନ୍ଦର ବେଶ ଦେଇଛନ୍ତି, ତେବେ ସେ କ’ଣ ତୁମ୍ଭକୁ ପିନ୍ଧିବାପାଇଁ ଅଧିକ ଦେବେନାହିଁ? ତେବେ ତୁମ୍ଭେମାନେ କାହିଁକି ଏତେ ଅଳ୍ପ ବସ୍ତ୍ରାସ ରଖୁଛ? 31 ଏଣୁ ଚନ୍ଦ୍ରାଗ୍ରସ୍ତ ହୋଇ କୁହନାହିଁ ଯେ ଆମ୍ଭେ କ’ଣ ଖାଇବା, କ’ଣ ପିଇବା ବା କ’ଣ ପିନ୍ଧିବା? 32 ଯେଉଁଲୋକମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ନାଶନାହିଁ, ସେମାନେ ଏସବୁ ପଛରେ ଦୌଡ଼ନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ସ୍ୱର୍ଗରେ ରହୁଥିବା ତୁମ୍ଭର ପରମପିତା ନାଶନ ଯେ, ଏସବୁ ଦିନିକି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଦରକାର । 33 ଏଣୁ ପ୍ରଥମେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ରାଜ୍ୟ ଓ ଉତ୍ତମକାର୍ଯ୍ୟ ବ୍ୟୟରେ ଚିନ୍ତାକର । ତୁମ୍ଭେ ଯେଉଁସବୁ ଭଲ କାମ କରିବା ପରମେଶ୍ୱର ରୁହାନ୍ତି, ସେଗୁଡ଼ିକ କର । ତା’ହେଲେ ଏହିସବୁ ବ୍ୟୟଗୁଡ଼ିକ ତୁମ୍ଭକୁ ଯୋଗାଇ ଦିଆଯିବ । 34 ଆସନ୍ତାକାଳ ପାଇଁ ଚିନ୍ତା କରନାହିଁ, କାରଣ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦିନର କୌଣସି ନା କୌଣସି ସମସ୍ୟା ଥାଏ । କାଲିର ଚିନ୍ତା କାଲି ପାଇଁ ଯଥେଷ୍ଟ ।

ଲୋକଙ୍କୁ ଚିହ୍ନିବା ପାଇଁ ଯାଗୁଙ୍କ ଉପଦେଶ

(ଲୁକା 6:37-38; 41-42)

7 “ଅନ୍ୟର ବିଚାର କରନାହିଁ । ତା’ହେଲେ ପରମେଶ୍ୱର ତୁମ୍ଭର ବିଚାର କରିବେ ନାହିଁ । 2 ତୁମ୍ଭେ ଅନ୍ୟର ବିଚାର କଲେ ଠିକ୍ ସେହିଭଳି ତୁମ୍ଭର ବି ବିଚାର କରାଯିବ । ତୁମ୍ଭେ ଅନ୍ୟକୁ ଯେଉଁଥିରେ ତତ୍ତ୍ୱାବ ପରମେଶ୍ୱର ତୁମ୍ଭକୁ ସେହିଥିରେ ତତ୍ତ୍ୱାବେ । ତୁମ୍ଭେ ଅନ୍ୟକୁ କ୍ଷମା ଦେଲେ, ତୁମ୍ଭକୁ ବି କ୍ଷମା ଦିଆଯିବ । 3 ତୁମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭ ଭାଇ ଆଖିରେ ପଡ଼ୁଥିବା କାଠଗୁଣ୍ଡି ପ୍ରତି କାହିଁକି ନିଜର ଦେଉଛ କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭ ନିଜ ଆଖିରେ ପଡ଼ୁଥିବା କାଠଗୁଣ୍ଡି ଦେଖିପାରୁନାହିଁ? 4 ତୁମ୍ଭ ନିଜ ଆଖିରେ କାଠଗୁଣ୍ଡି ପଡ଼ୁଥିବା ବେଳେ ତୁମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର ଭାଇକୁ କିପରି କହିପାରୁଛ ଯେ, ଦେଖାଅ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ଆଖିରୁ କାଠଗୁଣ୍ଡି କାଢ଼ିଦେବି! 5ରେ କପଟୀ, ଆଗ ନିଜ ଆଖିରୁ କାଠଗୁଣ୍ଡି ବାହାର କର । ତା’ହେଲେ ତୁମ୍ଭେ ନିଜେ ଠିକ୍ ଭାବରେ ଦେଖି ପାରିବ ଓ ତା’ପରେ ତୁମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭ ଭାଇର ଆଖିରୁ

କାଠଗୁଣ୍ଡି କାଢ଼ି ଆଣି ପାରିବ । 6 କୁକୁରମାନଙ୍କୁ ପବିତ୍ର ବସ୍ତୁ ଦିଅନାହିଁ, କାରଣ ସେମାନେ ବୁଲି ପଡ଼ି ତୁମ୍ଭକୁ କାମୁଡ଼ି ପାରନ୍ତି । ଘୁଷୁରିମାନଙ୍କ ଆଗରେ ନିଜର ମୋତି ପକାଅ ନାହିଁ, କାରଣ ସେମାନେ ମୋତିକୁ ଗୋଡ଼ରେ ଦଳି ଦେଇ ଚାଲିଯିବେ ।

ଯାହାସବୁ ଚାହୁଁଛ, ସେଥିପାଇଁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ

ନିକଟରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଥାଅ

(ଲୁକା 11:9-13)

7 “ମାଗ ସେଥିରେ ପରମେଶ୍ୱର ତାହା ତୁମ୍ଭକୁ ଦେବେ । ଖୋଜ ଏବଂ ତୁମ୍ଭେ ପାଇବ । ସ୍ୱରରେ ଠକ୍ ଠକ୍ କର ଓ ତାହା ତୁମ୍ଭପାଇଁ ଖୋଲିଯିବ । 8 କାରଣ ଯେଉଁଲୋକ ମାଗୁଥାଏ, ସେ ପାଏ । ଯେଉଁଲୋକ ଖୋଜୁଥାଏ, ସେ ପାଏ ଓ ଯେଉଁଲୋକ ସ୍ୱର ଠକ୍ ଠକ୍ କରୁଥାଏ, ତା ପାଇଁ କବାଟ ଖୋଲିଯାଏ । 9 ତୁମ୍ଭର କାହାର ପୁଅଟିଏ ଅଛି କି? ଯଦି ତୁମ୍ଭ ପୁଅ ରୋଟି ଖଣ୍ଡିଏ ମାଗେ ତୁମ୍ଭେ କ’ଣ ତାକୁ ପଥରଟିଏ ଦେବ । 10 ପୁଅ ମାଛଟିଏ ମାଗିଲେ, ତୁମ୍ଭେ କ’ଣ ତାକୁ ସାପଟିଏ ଦେବ? ନା! ତୁମ୍ଭେ ଦେବନାହିଁ? 11 ଏପରିକି ତୁମ୍ଭେ ମଧ୍ୟ ଲୋକ ହୋଇ ମଧ୍ୟ ପିଲାମାନଙ୍କୁ କିଭଳି ଭଲ ଉପହାର ଦେବାକୁ ହୁଏ, ତାହା ତୁମ୍ଭେ ନାହିଁ । ତେବେ ସ୍ୱର୍ଗରେ ରହୁଥିବା ତୁମ୍ଭର ପରମପିତା, ମାଗୁଥିବା ଲୋକକୁ ନିଶ୍ଚୟ କେତେ ଭଲ ଦିନିକି ଦେବେ!

ବ୍ୟବସ୍ଥାର ସବୁଠାରୁ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ନିୟମ

12 “ଅନ୍ୟମାନେ ତୁମ୍ଭ ପାଇଁ ଯାହା କରିବେ ବୋଲି ତୁମ୍ଭେ ଚାହୁଁଛ, ତୁମ୍ଭେ ନିଜେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସେହିଭଳି କର । ଏହା ହିଁ ମୋଗାଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଓ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟଦ୍ୱାରାମାନଙ୍କର ଗିରୀର ଅର୍ଥ ।

ସ୍ୱର୍ଗ ଏବଂ ନର୍କର ମାର୍ଗ

(ଲୁକା 13:24)

13 “ସ୍ୱର୍ଗ ପଥରେ କଢ଼ାଇ ନେଉ ଥିବା ଅଣସାରିଆ ଫାଟକ ଦେଇ ପ୍ରବେଶ କର । କାରଣ ଓସାରିଆ ଫାଟକ ଓ ପ୍ରଗସ୍ତ ଗସ୍ତା ନର୍କ ଆଡ଼କୁ ଯାଏ । ବହୁତ ଲୋକ ସେହି ଗସ୍ତରେ ଯାଆନ୍ତି । 14 ବାସ୍ତବ ନୀବନ ପଥରେ ଥିବା ଫାଟକ ବହୁତ ଛୋଟ । ବାସ୍ତବ ନୀବନ ଆଡ଼କୁ ଯିବା ଗସ୍ତା ବହୁତ କଠିନ । ଖୁବ୍ କମ୍ ଲୋକ ସେ ଗସ୍ତା ଖୋଜି ପାଆନ୍ତି ।

ଲୋକମାନଙ୍କ କର୍ମକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କର

(ଲୁକା 6:43-44; 13:25-27)

15 “ଭଣ୍ଡ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟଦ୍ୱାରା ଠାରୁ ଦୂରରେ ରୁହ । ସେମାନେ ତୁମ୍ଭ ପାଖକୁ ମେଣ୍ଟି ଭଲ ସରଳ ଓ ଭଦ୍ର ଭାବରେ ଆସନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ପ୍ରକୃତରେ ହିଂସ୍ର ଗଧୁଆ ଭଳି ଅଟନ୍ତି । 16 ତୁମ୍ଭେ ତାହାଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟରୁ ଚିହ୍ନିବ । କଣ୍ଟା ବୁଦ୍ଧାର ଯେପରି ପ୍ରାକ୍ଷାରସ ମିଳେନାହିଁ କି ବଣୁଆ କଣ୍ଟାଗଛରୁ ଫିମିରି ଫଳ ଫଳେ ନାହିଁ, ସେହିପରି ଖରାପ ଲୋକଙ୍କ ଭିତରୁ ଭଲ ବ୍ୟୟ ବାହାର ନଥାଏ । 17 ପ୍ରତ୍ୟେକ ଭଲ ଗଛରେ ଭଲ ଫଳ ଫଳେ । କିନ୍ତୁ ଗୋଟିଏ ମଧ୍ୟ ଗଛରେ

ମୟ ଫଳ ଫଳେ, 18ଗୋଟିଏ ଭଲ ଗଛରେ ମୟ ଫଳାଫଳ ପାରିବନାହିଁ। କି ଗୋଟିଏ ମୟ ଗଛରେ ଭଲ ଫଳ ଫଳ ପାରିବନାହିଁ। 19ଯେଉଁ ଗଛରେ ଭଲ ଫଳାଫଳ ନାହିଁ, ତାହାକୁ କାଟି ଦିଆଯାଏ। 20ତେଣୁ ମୁଁ ପୁଣିଥରେ କହୁଛି ଯେ ଏହି ଭଣ୍ଡ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭେ ତାହାଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟରୁ ଚିହ୍ନି ପାରିବ। 21ମୋତେ ‘ପ୍ରଭୁ’ ‘ପ୍ରଭୁ’ କହୁଥିବା ପ୍ରତ୍ୟେକଲୋକ ସ୍ୱର୍ଗ ରାଜ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କରିବେ ନାହିଁ। ଯେଉଁଲୋକ ସ୍ୱର୍ଗରେ ରହୁଥିବା ମୋର ପରମପିତାଙ୍କ ଇଚ୍ଛା ଅନୁଯାୟୀ କାମ କରେ, ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି କେବଳ ସେଠାରେ ପ୍ରବେଶ କରିବ। 22ସେହି ଶେଷ ଦିନରେ ଅନେକ ଲୋକ ମୋତେ ପଚାରିବେ, ‘ପ୍ରଭୁ, ଆମେ କ’ଣ ତୁମ୍ଭ ନାମରେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବାଣୀ କରି ନଥିଲୁ? ତୁମ୍ଭ ନାମରେ କ’ଣ ଆମେ ଭୂତମାନଙ୍କୁ ବାହାର କରିଦେଇ ନଥିଲୁ? ଆମେ କ’ଣ ତୁମ୍ଭ ନାମରେ ଅନେକ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ କାମ କରିନ ଥିଲୁ?’ 23ତେବେ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଖୋଲାଖୋଲି ଭାବରେ କହିବି ଯେ, ‘ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ଆଦୌ ନାଣିନି। ଆରେ କୁକର୍ମୀମାନେ, ମୋ ପାଖରୁ ଚାଲିଯାଅ।’

ନିଶ୍ଚିନ୍ତନ ଓ ନିଶ୍ଚିନ୍ତନ

(ଲୁକ 6:47-49)

24“ତେଣୁ ଯେଉଁ ଲୋକ ମୋର ଏହି କଥାଗୁଡ଼ିକ ଶୁଣେ, ଏବଂ ତାହା ମାନି ଚଳେ, ସେ ଲୋକ ପଥର ଉପରେ ଘର ତୋଳିଥିବା ଗୋଟିଏ ବୁଦ୍ଧିମାନ ବ୍ୟକ୍ତିଭଳି। 25ବର୍ଷା ହେଲା, ବହୁ ମାଡ଼ ଆସିଲା, ପବନ ବହିଲା ଓ ସେ ଘରକୁ ଧକ୍କା ଦେଲା, କିନ୍ତୁ ତଥାପି ସେ ଘର ଭାଙ୍ଗିଲାନାହିଁ। କାରଣ ତାର ମୂଳଦୁଆ ପଥର ଉପରେ ରହିଥିଲା। 26କିନ୍ତୁ ଯେଉଁ ଲୋକ ମୋର ଏହି କଥା ଶୁଣି ଶୁଣି, କିନ୍ତୁ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ମାନି ଚଳେନାହିଁ, ସେ ବାଲି ଉପରେ ଘର ତୋଳିଥିବା ଗୋଟିଏ ମୂର୍ଖ ବ୍ୟକ୍ତି ଭଳି। 27ବର୍ଷା ହେଲା, ବହୁ ମାଡ଼ଆସିଲା, ପବନ ବହିଲା ଓ ସେ ଘରକୁ ଧକ୍କା ଦେଲା ଏବଂ ସେହି ଘରଟି ପୁରାପୁରା ଭାଙ୍ଗି ପଡ଼ିଲା।”

28ଯୀଶୁଙ୍କର ଏହି ସବୁ କଥା କହିବା ଶେଷହେଲା। ତାହାଙ୍କ ଉପଦେଶ ଶୁଣି ନିମା ହୋଇଥିବା ଲୋକେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଗଲେ। 29କାରଣ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ଧର୍ମ-ଗାଘ୍ରୀଙ୍କ ଭଳି ଉପଦେଶ ନଦେଇ ଅଧିକାର ଥିବା ନିଶ୍ଚିନ୍ତ ଲୋକ ଭଳି ଉପଦେଶ ଦେଉଥିଲେ।

ଯୀଶୁ ଗୋଟିଏ କୁଷ୍ଠ ରୋଗୀକୁ ସ୍ତସ୍ତ କରିଲେ

(ମାର୍କ 1:40-45; ଲୁକ 5:12-16)

8 ଯୀଶୁ ପାହାଡ଼ ଉପରୁ ଓହ୍ଲାଇ ତଳକୁ ଆସିଲେ। ଏକ ବିରାଟ ନନସମୂହ ତାହାଙ୍କୁ ଅନୁସରଣ କରିବାକୁ ଲାଗିଲା। 2ସେମାନଙ୍କ ଭିତରୁ ନିଶ୍ଚିନ୍ତ କୁଷ୍ଠରୋଗୀ ଆସି ଯୀଶୁଙ୍କ ଆଗରେ ଆଣ୍ଟୁ ମାଡ଼ ବସି ପଡ଼ି କହିଲା, “ପ୍ରଭୁ, ଆପଣ ରୁହଣିଲେ ମୋତେ ଭଲ କରିଦେଇ ପାରିବେ।” 3ତାପରେ ଯୀଶୁ ହାତ ବଢ଼େଇ କୁଷ୍ଠ ରୋଗୀଟିକୁ ଛୁଇଁଦେଲେ। ସେ କହିଲେ, “ମୁଁ ଚାହୁଁଛି ତୁମ୍ଭେ ସ୍ତସ୍ତ ହୁଅ।” ଏବଂ ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ତାର କୁଷ୍ଠରୋଗ ସ୍ତସ୍ତ ହୋଇଗଲା। 4ତାପରେ ଯୀଶୁ ତାହାକୁ କହିଲେ, “ଦେଖ, ଏ ବିଷୟରେ କାହାକୁ କିଛି

କୁହନାହିଁ, ବରଂ ଯାଦକଙ୍କ ପାଖକୁ ଯାଅ ଓ ନିଜକୁ ଦେଖାଅ। ମୋଗାଙ୍କ ଆଦେଶ ଅନୁସାରେ ଦାନ ଦିଅ। ଏହା ସ୍ୱାଭାବିକ ଲୋକଙ୍କୁ ଦେଖାଇ ଦିଆଯାଇ ପାରିବ ଯେ ତୁମ୍ଭେ ଭଲ ହୋଇ ଯାଇଛ।”

ଯୀଶୁ ନିଶ୍ଚିନ୍ତ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ଦାସକୁ ଭଲ କରିଲେ

(ଲୁକ 7:1-10; ଯୋହନ 4:43-54)

5ତାପରେ ଯୀଶୁ କଫର୍ନାତୁମକୁ ଗଲେ। ନଗର ଭିତରେ ପ୍ରବେଶ କଲେବେଳେ ନିଶ୍ଚିନ୍ତ ରୋମୀୟ ସେନାପତି ତାହାଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସିଲେ। 6ସେ ବିନୟ ପୂର୍ବକ କହିଲେ, “ପ୍ରଭୁ, ମୋର ଦାସ ରୋଗରେ ପୀଡ଼ିତ ହୋଇ ଘରେ ବନ୍ଧିଛାରେ ପଡ଼ିଛି। ତାକୁ ପକ୍ଷାଘାତ ରୋଗ ହୋଇଛି ଓ ସେ ଭୀଷଣ କଷ୍ଟ ପାଉଛି।”

7ତାପରେ ଯୀଶୁ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ମୁଁ ଯାଇ ତାହାକୁ ଭଲ କରିଦେବି।” 8ସେନାପତି ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ପ୍ରଭୁ, ଆପଣ ଯେ ମୋ ଘରକୁ ଆସିବେ, ତାହାପାଇଁ ମୁଁ ଯୋଗ୍ୟ ନୁହେଁ। ଆପଣ କେବଳ ଆଦେଶ ଦେଇ ଦିଅନ୍ତୁ। ମୋର ଦାସ ଭଲ ହୋଇଯିବ।” 9ମୁଁ ମଧ୍ୟ ନିଶ୍ଚିନ୍ତ ବଡ଼ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ଅଧୀନରେ କାମ କରୁଛି। ମୋ ଅଧୀନରେ କେତେକ ସୈନ୍ୟ ଅଛନ୍ତି। ମୁଁ ନିଶ୍ଚିନ୍ତ ସୈନ୍ୟକୁ ଯଦି କୁହେ, ‘ଯାଅ’, ତେବେ ସେ ଚାଲିଯାଏ। ଅନ୍ୟନିଶ୍ଚିନ୍ତ ମୁଁ ଯଦି କୁହେ, ‘ଆସ’, ତେବେ ସେ ଆସେ। ମୋର ଦାସକୁ ମୁଁ ଯଦି କୁହେ, ‘ଏହା କର’ ତେବେ ସେ ତାହା କରେ। ତୁମ୍ଭର ମଧ୍ୟ ଏଭଳି ଶକ୍ତି ଅଛି ବୋଲି ମୁଁ ନିଶ୍ଚିନ୍ତ।”

10ଯୀଶୁ ଏହା ଶୁଣି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଗଲେ। ସେ ତାହାଙ୍କୁ ଅନୁସରଣ କରୁଥିବା ଲୋକଙ୍କୁ କହିଲେ, “ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ସତ୍ୟ କହୁଛି ଯେ ମୁଁ ଏଭଳି ଗଭୀର ବିଶ୍ୱାସ ଇସ୍ରାୟେଲରେ କାହାର ପାଖରେ ପାଇନାହିଁ। 11ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ପୁଣି କହି ରଖୁଛି ଯେ, ପୂର୍ବ ଓ ପଶ୍ଚିମରୁ ବହୁତ ଲୋକ ଆସିବେ ଏବଂ ସେମାନେ ଅବ୍ରାହାମ, ଇସହାକ ଓ ଯାକୂବଙ୍କ ସହିତ ସ୍ୱର୍ଗରାଜ୍ୟରେ ଭୋଦିରେ ନିଜ ନିଜ ଆସନ ଗ୍ରହଣ କରିବେ। 12କିନ୍ତୁ ରାଜ୍ୟର ମୂଳ ପ୍ରଜାମାନଙ୍କୁ ଅନ୍ଧାର ଭିତରକୁ ଫିଙ୍ଗି ଦିଆଯିବ। ସେଠାରେ କାନ୍ଦି କାନ୍ଦି ଓ କଷ୍ଟହେତୁ ଦାନ୍ତ କଟିମଡ଼ି କରି ରହିବେ।”

13ତାପରେ ଯୀଶୁ ସେନାପତିଙ୍କୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭର ବିଶ୍ୱାସ ଲାଗି, ତୁମ୍ଭ ପାଇଁ ତାହା ଘଟୁ।” ଠିକ୍ ସେହି ସମୟରେ ତାହାଙ୍କର ଦାସ ସ୍ତସ୍ତ ହୋଇଗଲା।

ଯୀଶୁ ଅନେକ ଲୋକଙ୍କୁ ସ୍ତସ୍ତ କଲେ

(ମାର୍କ 1:29-34; ଲୁକ 4:38-41)

14ଯୀଶୁ ପିତରଙ୍କ ଘରେ ପହଞ୍ଚିଲେ। ସେ ଦେଖିଲେ ଯେ ପିତରଙ୍କ ଗାଣ୍ଠି ଭୀଷଣ ଭାବରେ ପୀଡ଼ିତ ହୋଇ ବନ୍ଧିଛାରେ ପଡ଼ିଛନ୍ତି। 15ଯୀଶୁ ତାହାଙ୍କୁ ଛୁଇଁ ଦେଲେ, ଓ ତାହାଙ୍କର ଭାବ ଛାଡ଼ିଗଲା। ତାପରେ ସେ ଉଠି ଯୀଶୁଙ୍କ ସେବା କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ।

16ସେହିଦିନ ସନ୍ଧ୍ୟାରେ ଲୋକେ ତାହାଙ୍କ ପାଖକୁ ଭୂତଗ୍ରସ୍ତ ଅନେକ ଲୋକଙ୍କୁ ଆଣିଲେ। ଯୀଶୁ ଗୋଟିଏ ଆଙ୍କାରେ ସେହି

ଭୂତମାନଙ୍କୁ ବାହାର କରିଦେଲେ । ଏହାଭଳି ଯୀଶୁ ସମସ୍ତ ରୋଗୀଙ୍କୁ ଭଲ କରିଦେଲେ । 17 ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା ଯିଶାଇୟଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ପରମେଶ୍ଵର ଯାହା କହୁଥିଲେ ତାହା ସଫଳ ହେବା ପାଇଁ ଯୀଶୁ ଏହି କାମ ଗୁଡ଼ିକ କଲେ:

“ସେ ଆତ୍ମର ରୋଗ ସବୁ ନେଇଗଲେ ଏବଂ ଆତ୍ମର ଅସ୍ଵସ୍ଥତା ବହଲେ ।” *ଯିଶାଇୟ 53:4*

ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଅନୁସରଣ କରିବା

(ଲୁକ 9:57-62)

18 ଯୀଶୁ ତାହାଙ୍କ ଗୁରୁପଟେ ଲୋକଙ୍କ ଭିଡ଼ ଦେଖିଲେ । ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ହ୍ରଦର ଆର ପଟକୁ ଯିବାକୁ ଆଦେଶ ଦେଲେ । 19 ତା’ପରେ ଜଣେ ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରୀ ତାହାଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସି କହଲେ, “ଗୁରୁ, ଆପଣ ଯେଉଁଆଡ଼େ ଯିବେ, ମୁଁ ଆପଣଙ୍କ ଅନୁସରଣ କରିବି ।” 20 ଯୀଶୁ ତାହାଙ୍କୁ କହଲେ, “କୋକିରିଆଳର ଗାତ ଅଛୁ ଓ ଆକାଶର ପକ୍ଷୀମାନଙ୍କର ବସା ଅଛି । କିନ୍ତୁ ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ରଙ୍କ ପାଇଁ ମୁଣ୍ଡ ଗୁଞ୍ଜିବାକୁ ଜାଗା ଟିକିଏ ନାହିଁ ।”

21 ଆଉ ଜଣେ ଅନୁଗାମୀ ଯୀଶୁଙ୍କୁ କହଲା, “ପ୍ରଭୁ ମୋତେ ଆଗ ଯାଇ ମୋର ବାପାଙ୍କୁ କବର ଦେଇଆସିବାକୁ ଅନୁମତି ଦିଅନ୍ତୁ । ତା’ପରେ ମୁଁ ଆପଣଙ୍କର ଅନୁସରଣ କରିବି ।”

22 କିନ୍ତୁ ଯୀଶୁ ତାହାକୁ କହଲେ, “ମୋର ଅନୁସରଣ କର । ମରିଯାଇଥିବା ଲୋକମାନେ ଏହି ମୃତ ଲୋକଙ୍କୁ କବର ଦିଅନ୍ତୁ ।”

ଅନୁସରଣକାରୀମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କର ଗଳ୍ପ ଦେଖିଲେ

(ମାର୍କ 4:35-41; ଲୁକ 8:22-25)

23 ଯୀଶୁ ନୌକାରେ ଯାଇ ବସିଲେ ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନେ ତାହାଙ୍କର ଅନୁଗମନ ଗଲେ । 24 ସେହି ସମୟରେ ହ୍ରଦରେ ଭୟଙ୍କର ଝଟ ହେଲା । ଲହଡ଼ିରେ ଡ଼ଙ୍ଗା ଓ ଲଟ ପାଲଟ ହୋଇ ପଡ଼ୁଥିଲା । କିନ୍ତୁ ଯୀଶୁ ଶୋଇ ଥିଲେ । 25 ଶିଷ୍ୟମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କ ପାଖରେ ଥିଲେ । ସେମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଉଠାଇଲେ । ସେମାନେ କହଲେ, “ପ୍ରଭୁ, ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କର । ଆମ୍ଭେ ବର୍ତ୍ତମାନ ବୁଡ଼ି ମରିଯିବା ଉପରେ ।”

26 ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ କହଲେ, “ହେ ଅଳ୍ପ ବିଶ୍ଵାସୀଗଣ, ତୁମ୍ଭେ ସବୁ ଏତେ ଡ଼ରିଯାଉଛ କାହିଁକି?” ତା’ପରେ ଯୀଶୁ ଉଠିଲେ । ସେ ପବନ ଓ ଲହଡ଼ିକୁ ଧମକ ଦେଲେ । ପବନ ବନ୍ଦ ହୋଇଗଲା । ହ୍ରଦ ଶାନ୍ତ ହୋଇଗଲା । ତା’ପରେ ସେଠାରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନୀରବତା ଆସିଗଲା ।

27 ଲୋକମାନେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଗଲେ । ସେମାନେ କହଲେ, “ଏ କି ପ୍ରକାର ବ୍ୟକ୍ତି? ଏପରିକି ପବନ ଓ ହ୍ରଦ ମଧ୍ୟ ତାହାଙ୍କ କଥା ମାନୁଛନ୍ତି?”

ଭୂତ କବଳରୁ ଦୁଇ ଦଣ୍ଡଙ୍କୁ ମୁକ୍ତ

(ମାର୍କ 5:1-20; ଲୁକ 8:26-39)

28 ଯୀଶୁ ହ୍ରଦର ଆରପଟରେ ଥିବା ଗାଦରୀୟ* ଲୋକଙ୍କ ସନ୍ଧ୍ୟାରେ ପହଞ୍ଚିଲେ । ଭୂତଗ୍ରସ୍ତ ଦୁଇଦଣ୍ଡ ଲୋକ କବର

ସ୍ଥାନରୁ ବାହାର ତାହାଙ୍କୁ ଭେଟିଲେ । ସେମାନେ ବହୁତ ଭୟଙ୍କର ଥିଲେ । 29 ସେମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ କେହି ସେହି ବାଟେ ଯାଇପାରୁ ନଥିଲେ । ସେମାନେ ପାଟିକରି କହଲେ, “ହେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ପୁତ୍ର! ତୁମ୍ଭେ ଆତ୍ମଠାରୁ କ’ଣ ଚାହୁଁଛ? ଉପୟୁକ୍ତ ସମୟ ପୂର୍ବରୁ ତୁମ୍ଭେ କ’ଣ ଆତ୍ମକୁ ଦଣ୍ଡ ଦେବାପାଇଁ ଆସିଛ?”

30 ସେତେବେଳେ ସେଠାରୁ କିଛିଦୂରରେ ଗୋଟିଏ ବିରାଟ ଘୁଷୁରି ପଲ ରୁଥିଲେ । 31 ଭୂତମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ବିନୀତ ଅନୁରୋଧ କଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ଯଦି ଆତ୍ମକୁ ଏ ମଣିଷଙ୍କ ଦେହରୁ ତଡ଼ି ଦେବାକୁ ଚାହୁଁଛ, ତେବେ ଆତ୍ମକୁ ଏ ଘୁଷୁରି ପଲରେ ଛାଡ଼ିଦିଅ ।”

32 ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ କହଲେ, “ଯାଅ!” ତେଣୁ ଭୂତମାନେ ମଣିଷଙ୍କ ଦେହରୁ ବାହାର ଘୁଷୁରିମାନଙ୍କ ଦେହକୁ ଚାଲିଗଲେ । ତା’ପରେ ସେହି ଘୁଷୁରିପଲ ତୀକ୍ଷ୍ଣ ପାହାଡ଼ରୁ ତଳକୁ ଗଡ଼ିଯାଇ ଶେଷରେ ହ୍ରଦରେ ବୁଡ଼ିଗଲେ । 33 ସେଠାରେ ଘୁଷୁରି ଚଉଡ଼ିଥିବା ଲୋକେ ଥିଲେ । ସେମାନେ ନଗରକୁ ଦୌଡ଼ି ପଳାଇଲେ । ସେଠାରେ ଲୋକଙ୍କ ଆଗରେ ଘୁଷୁରିପଲ ଓ ଭୂତଗ୍ରସ୍ତ ଲୋକଙ୍କ ବିଷୟରେ ଯାହା ଯାହା ଘଟିଥିଲା, ସବୁକଥା ଗୋଟି ଗୋଟି କରି କହଗଲେ । 34 ତା’ପରେ ନଗରର ସବୁଲୋକେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଭେଟିବାକୁ ଆସିଲେ । ସେମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଦେଖି ତାହାଙ୍କୁ ସେମାନେ ସେହି ଅଅଳ ଛାଡ଼ି ଚାଲିଯିବାପାଇଁ ବିନୀତ କଲେ ।

ଯୀଶୁ ଗୋଟିଏ ପକ୍ଷାଘାତ ରୋଗୀକୁ ସ୍ଵସ୍ଥ କଲେ

(ମାର୍କ 2:1-12; ଲୁକ 5:17-26)

9 ଯୀଶୁ ନୌକାରେ ବସି ହ୍ରଦର ଆର ପଟେ ଥିବା ନିଜ ନଗରକୁ ଫେରିଗଲେ । 2 କେତେକ ଲୋକ ଜଣେ ପକ୍ଷାଘାତ ରୋଗୀକୁ ଯୀଶୁଙ୍କ ପାଖକୁ ଆଣିଲେ । ସେ ରୋଗୀଟି ଶେଯରେ ଶୋଇଥିଲା । ଯୀଶୁ ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କର ଗଭୀର ବିଶ୍ଵାସ ଥିବାର ଦେଖିଲେ । ସେ ପକ୍ଷାଘାତ ରୋଗୀକୁ କହଲେ, “ହେ ଯୁବକ! ସାହସ ରଖ । ତୁମ୍ଭର ସବୁ ପାପ କ୍ଷମା କରାଗଲା ।”

3 କେତେକ ଯିହୁଦୀ ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରୀ ଏହା ଶୁଣିଲେ । ସେମାନେ ନିଜ ନିଜ ଭିତରେ କୁହାକୁହ ହେଲେ, “ଏ ଲୋକଟି ଏମିତି କଥା କହୁଛି, ସତେ ଯେପରି ସେ ନିଜେ ପରମେଶ୍ଵର । ଏହାଦ୍ଵାରା ସେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ନିନ୍ଦା କରୁଛି ।”

4 ସେମାନେ ଯାହା ଭାବୁଥିଲେ, ଯୀଶୁ ତାହା ଜାଣି ପାରିଲେ । ତେଣୁ ସେ କହଲେ, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ମନ ଭିତରେ ମନ ଭାବନା କାହିଁକି ଆଣୁଛ? 5 ଏହି ପକ୍ଷାଘାତ ରୋଗୀଟିକୁ କେଉଁ ବିଷୟଟି କହିବା ଅଧିକ ସହଜ ହେବ: ‘ତୁମ୍ଭର ପାପ କ୍ଷମା କରି ଦିଆଗଲା’ ନା ‘ଉଠ, ଚାଲିବା ଆରମ୍ଭ କର’? 6 ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ଦେଖେଇ ଦେବି ଯେ, ଏ ଜଗତରେ ମନୁଷ୍ୟ ପୁତ୍ରଙ୍କର ପାପ କ୍ଷମା କରିଦେବାର ଗଳ୍ପ ଅଛି ।” ତା’ପରେ ଯୀଶୁ ସେହି ପକ୍ଷାଘାତ ରୋଗୀଟିକୁ କହଲେ, “ଉଠ, ତୁମ୍ଭର

ଗାଦରୀୟ ଗଦର ବାସୀ । ଗଦର ଗାଳୀଲୀ ହ୍ରଦର ଦକ୍ଷିଣ ପୂର୍ବରେ ଅବସ୍ଥିତ ।

ବିଚ୍ଛେଦ ଧରି ଘରକୁ ଯାଆ।” 7ପକ୍ଷାଘାତ ରୋଗୀ ଉଠି ଘରକୁ ଚାଲିଗଲା। 8ଦମା ହୋଇଥିବା ଲୋକେ ଏକଥା ଦେଖି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଗଲେ। ପରମେଶ୍ୱର ନିଶ୍ଚୟ ମଣିଷକୁ ଏପରି ଶକ୍ତ ଦେଇଥିବାରୁ ସେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ମହିମା ଗାନକଲେ।

ଯୀଶୁ ମାଥୁରାକୁ ବାଛଲେ

(ମାର୍କ 2:13-17; ଲୁକା 5:27-32)

9ଯୀଶୁ ସେଠାରୁ ଯାଉଯାଉ ଦେଖିଲେ ଯେ କରଆଦାୟ କେନ୍ଦ୍ରରେ ନିଶ୍ଚୟ ଲୋକ ବସିଛନ୍ତି। ତାହାଙ୍କ ନାମ ଥିଲା ମାଥୁରା। ଯୀଶୁ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ମୋର ଅନୁସରଣ କର।” ମାଥୁରା ଉଠି ଯୀଶୁଙ୍କର ଅନୁଗମନ କଲେ।

10ଯୀଶୁ ମାଥୁରାଙ୍କ ଘରେ ଖାଉଥିଲେ। ସେ ଖାଇବାବେଳେ ଅନେକ କରଆଦାୟକାରୀ ଓ ଅନ୍ୟ ପାପୀମାନେ ସେଠାରେ ପହଞ୍ଚିଲେ। ସେମାନେ ଯୀଶୁ ଓ ତାହାଙ୍କ ଅନୁଗାମୀମାନଙ୍କ ସହ ଖାଇଲେ। 11ଫାରୁଶୀମାନେ ଏହା ଦେଖି ଯୀଶୁଙ୍କ ଅନୁଗାମୀମାନଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, “ତୁମ୍ଭର ଗୁରୁ କରଆଦାୟକାରୀ ଓ ପାପୀମାନଙ୍କ ସହ କାହିଁକି ଖାଉଛନ୍ତି?”

12ଫାରୁଶୀମାନଙ୍କ କଥା ଶୁଣି ଯୀଶୁ କହିଲେ, “ନିଶ୍ଚୟ ସ୍ତମ୍ଭ ଲୋକ ପାଇଁ ତାଙ୍କର ଆବଶ୍ୟକ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ନିଶ୍ଚୟ ରୋଗି ପାଇଁ ତାଙ୍କର ଦରକାର। 13ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ଗୋଟିଏ କଥା କହିବି। ତୁମ୍ଭେ ଯାଇ ବୁଝ ଯେ ଏହି ଶାସ୍ତ୍ର ବାକ୍ୟର ଅର୍ଥ କ’ଣ: ‘ମୁଁ ପଶୁବଧ ରୁହେଁ ନାହିଁ। ମୁଁ ଲୋକଙ୍କ ଭିତରେ ଦୟାଭାବ ରୁହେଁ।’* ମୁଁ ଧାର୍ମିକ ଲୋକଙ୍କୁ ଡାକିବାକୁ ଆସି ନାହିଁ। ମୁଁ ପାପୀଲୋକଙ୍କୁ ଡାକିବାକୁ ଆସିଛି।”

ଯୀଶୁ ଅନ୍ୟ ଧାର୍ମିକ ଯିହୁଦୀଙ୍କ ଉଲ୍ଲିଖନ

(ମାର୍କ 2:18-22; ଲୁକା 5:33-39)

14ଯୋହନ* ଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସିଲେ। ସେମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, “ଆମ୍ଭେ ଓ ଫାରୁଶୀମାନେ ଅଧିକାଂଶ ସମୟରେ ଉପବାସ କରୁଛୁ। କିନ୍ତୁ ଆପଣଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନେ ଉପବାସ କରନ୍ତି ନାହିଁ କାହିଁକି?”

15ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ବର ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବରଯାତ୍ରୀମାନଙ୍କ ସହ ଥିବ, ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବରଯାତ୍ରୀମାନେ ଦୁଃଖ କରିବେ କି? କିନ୍ତୁ ଯଦି ଆସିବ। ବରକୁ ତାହାଙ୍କଠାରୁ ଛଡ଼େଇ ନଥାନ୍ତି। ସେତେବେଳେ ବରଯାତ୍ରୀମାନେ ଦୁଃଖୀହେବେ। ତାପରେ ସେମାନେ ଉପବାସ କରିବେ।

16“କେହି କେବେ ପୁରୁଣା ଲୁଗା କଣାରେ ନୂଆ କନାର ଡାଳି ପକାଏନାହିଁ। କାରଣ ନୂଆ କନା ଧୋଇବା ପୂର୍ବରୁ ଯାକ ହୋଇ ନ ଥାଏ। ନୂଆ କନାର ଡାଳି ପକାଇଦେଲେ ତାହା ଯାକ ହେବା ବେଳକୁ ପୁରୁଣା ଲୁଗାକୁ ଗୁରପଟୁ ଟାଣିଦେବ, ଓ କଣାଟି ଆତ୍ମର ଅଧିକ ବଡ଼ ହୋଇଯିବ। 17ଆତ୍ମର ଲୋକେ ନୂଆ ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ ପୁରୁଣା ପାତ୍ରରେ ଭାଲନ୍ତି ନାହିଁ। ତା’କଲେ ପୁରୁଣା ପାତ୍ର ଫାଟିଯାଏ ଓ ଅଜ୍ଞରରସ ଡାଳି ହୋଇଯାଏ, ସେଥିପାଇଁ

*‘ମୁଁ ପଶୁବଧ ... ରୁହେଁ’ ହୋରେହ 6:6.

ଯୋହନ ବାପ୍ତିସ୍ମ ଦେଉଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି। ସେ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଯୀଶୁଙ୍କ ଆଗମନବାତୀ ପ୍ରଚାର କରିଥିଲେ।

ସେମାନେ ନୂଆ ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ ନୂଆ ଚମଡ଼ା ପାତ୍ରରେ ରଖନ୍ତି। ଏଥିରେ ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ ଓ ପାତ୍ର ଦୁଇଟି ସ୍ୱରକ୍ଷିତ ରଖାଯାଇ ପାରିବ।”

ଯୀଶୁ ଗୋଟିଏ ନୂତନ ଔଷଧିକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଲେ ଓ ଅସ୍ତ୍ରସ୍ତ୍ର ସ୍ତମ୍ଭ ଲୋକଙ୍କୁ ସ୍ତମ୍ଭ କରିଦେଲେ

(ମାର୍କ 5:21-43; ଲୁକା 8:40-56)

18ଯୀଶୁ ଏ ବନ୍ଧୁ କହୁଥିବା ସମୟରେ ଯିହୁଦୀ ପ୍ରାର୍ଥନାଗୃହର ନିଶ୍ଚୟ ଅଧିକାରୀ ଆସିଲେ। ସେ ଯୀଶୁଙ୍କ ଆଗରେ ଆଶୁମାଡ଼ି ବସି ପଡ଼ିଲେ ଓ କହିଲେ, “ମୋର ଔଷଧି ଏବେ ମରିଗଲା। ତୁମ୍ଭେ ଆସି ତା’ଉପରେ ହାତ ରଖି ଦିଅ। ତା’ହେଲେ ସେ ପୁଣି ବଞ୍ଚି ଉଠିବ।”

19ଯୀଶୁ ଉଠିଲେ। ସେ ଅଧିକାରୀ ସହତ ସେଠାକୁ ବାହାରିଲେ। ତାହାଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନେ ମଧ୍ୟ ତାହାଙ୍କ ସହତ ସେଠାକୁ ଗଲେ।

20ସେଠାରେ ନିଶ୍ଚୟ ସ୍ତମ୍ଭ ଲୋକ ଥିଲେ। ତାର ବାରବର୍ଷ ଧରି ରକ୍ତସ୍ରାବ ହେଉଥିଲା। ସେ ସ୍ତମ୍ଭଲୋକଟି ଯୀଶୁଙ୍କ ପଛ ପଟକୁ ଆସି ତାହାଙ୍କ ପିନ୍ଧା ବସ୍ତ୍ରର ଧାରକୁ ଛୁଇଁଦେଲା। 21ଏହା କଲବେଳେ ସେ ମନେମନେ ଭାବୁଥିଲା, “ମୁଁ ତାହାଙ୍କ ବସ୍ତ୍ର ଟିକିଏ ଛୁଇଁଦେଲେ ସ୍ତମ୍ଭ ହୋଇଯିବି।”

22ଯୀଶୁ ବୁଲିପଡ଼ି ତାହାକୁ ଚାହିଁଲେ। ଯୀଶୁ କହିଲେ, “ଔଷଧି, ସାହାସ ଧର। ତୁମ୍ଭର ବନ୍ଧୁତା ତୁମ୍ଭକୁ ସ୍ତମ୍ଭ କରି ଦେଇଛି।” ସଙ୍ଗେସଙ୍ଗେ ସେ ସ୍ତମ୍ଭ ଲୋକଟି ସ୍ତମ୍ଭ ହୋଇଗଲା।

23ତା’ପରେ ଯୀଶୁ ଯିହୁଦୀ ପ୍ରାର୍ଥନାଗୃହର* ଅଧିକାରୀ ଘରେ ପହଞ୍ଚିଲେ। ସେଠାରେ ବଂଶୀବାଦକମାନେ ସମାଧି ନିକଟ ବଂଶୀ ବଜାଉଥିଲେ। ଔଷଧି ମରିଯାଇଥିବାରୁ ଲୋକେ କାନ୍ଦୁଥିଲେ। 24ଯୀଶୁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ କହିଲେ, “ବାହାରିଯାଆ। ଔଷଧି ମରିନାହିଁ। ସେ କେବଳ ଶୋଇ ପଡ଼ିଛି।” ଏହା ଶୁଣି ଲୋକେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଉପହାସ କଲେ। 25ଲୋକଙ୍କୁ ଘର ଭିତରୁ ବାହାର କରି ଦିଆଯିବାପରେ ଯୀଶୁ ଭିତରକୁ ଗଲେ। ଔଷଧିର ହାତ ଧରିଲେ। ଔଷଧି ଉଠି ଠିଆହେଲା। 26ଏ ଖବର ସେହି ଅଞ୍ଚଳ ସାରା ବ୍ୟାପିଗଲା।

ଯୀଶୁ ଅନେକ ଲୋକଙ୍କୁ ସ୍ତମ୍ଭ କରିଛନ୍ତି

27ଯୀଶୁ ସେହି ସ୍ଥାନ ଛାଡ଼ି ଯାଉଥିବା ସମୟରେ ଦୁଇ ନିଶ୍ଚୟ ଲୋକ ତାହାଙ୍କୁ ଅନୁସରଣ କଲେ। ସେମାନେ ପାଟି କରି କହୁଥିଲେ, “ହେ ଦାଉଦଙ୍କ ପୁତ୍ର*, ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଦୟା କର।”

28ଯୀଶୁ ପୁଣି ଭିତରକୁ ଗଲେ, ଅନ୍ୟ ଦୁଇଟି ମଧ୍ୟ ତାହାଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ଗଲେ। ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ କ’ଣ ବନ୍ଧୁତା କରୁଛ ଯେ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ଆଖି ଦାନ କରି ପାରିବି?” ସେମାନେ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ହଁ, ପ୍ରଭୁ।”

29ତା’ପରେ ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କ ଆଖିକୁ ଛୁଇଁଲେ। ସେ

ଯିହୁଦୀ ପ୍ରାର୍ଥନାଗୃହ ଏଠାରେ ଯିହୁଦୀମାନେ ପ୍ରାର୍ଥନା, ଶାସ୍ତ୍ର ଅଧ୍ୟୟନ ଓ ସାଧାରଣ ସଭା ପାଇଁ ଏକତ୍ରିତ ହୁଅନ୍ତି।

ଦାଉଦଙ୍କ ପୁତ୍ର ଦାଉଦଙ୍କ ବଂଶଧର। ଦାଉଦ ଇସ୍ରାୟେଲର ରାଜା ଥିଲେ।

କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ଯେପରି ବଶ୍ୟ କରଅଛ, ତୁମ୍ଭପ୍ରତି ସେପରି ହେଉ।” 30ତା’ପରେ ଅନ୍ଧ ଦୁଇଜଣ ଦେଖିବାକୁ ପାଇଲେ। ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଦୃଢ଼ଭାବରେ ଚେତାବନୀ ଦେଇ କହିଲେ, “ଏ ବନ୍ଧୁ ଅନ୍ଧ୍ୟକୁ କହିବ ନାହିଁ।” 31କିନ୍ତୁ ଅନ୍ଧ ଦୁହେଁ ଏ ଖବର ସେ ଅଞ୍ଚଳ ସାରା ପ୍ରସ୍ତର କରିଦେଲେ।

32ସେ ଅନ୍ଧ ଦୁଇଜଣ ଗଲାପରେ କେତେକ ଲୋକ ଯୀଶୁଙ୍କ ପାଖକୁ ଆଉ ଜଣେ ଲୋକକୁ ଆଣିଲେ। ସେ କଥା କହି ପାରୁ ନ ଥିଲା। କାରଣ ତା ଦେହରେ ଭୂତ ପ୍ରବେଶ କରି ରହିଥିଲା। 33ଯୀଶୁ ତା’ ଦେହରୁ ଭୂତକୁ ତଡ଼ିଦେଲେ। କିଛି କହି ପାରୁ ନଥିବା ଲୋକଟି ପୁଣି ତା’ର କହିବା ଶକ୍ତି ଫେରି ପାଇଲା। ଜମା ହୋଇଥିବା ଲୋକେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଗଲେ। ସେମାନେ କହିଲେ, “ଇଗ୍ରାୟେଲରେ ଏଭଳି ଘଟଣା ଘଟିବା ଆମ୍ଭେ କେବେହେଲେ ଦେଖି ନଥିଲୁ।”

34କିନ୍ତୁ ଫାରୁଗୀମାନେ କହିଲେ, “ଯୀଶୁ ଭୂତମାନଙ୍କ ମୁଖିଆଙ୍କ ସାହାଯ୍ୟରେ ଅନ୍ଧ ଭୂତଙ୍କୁ ତଡ଼ି ଦେଉଛନ୍ତି।”

ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଯୀଶୁ ଦୁଃଖ କରନ୍ତି

35ଯୀଶୁ ନଗର-ନଗର ଓ ଗାଁ-ଗାଁ ଯାତ୍ରା କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ। ସେ ବାଟରେ ଯିହୁଦୀ ପ୍ରାର୍ଥନାଗୃହ ମାନଙ୍କରେ ଉପଦେଶ ଦେଲେ, ଓ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ସଦ୍ୟର ସ୍ତୁତ୍ୟାଗୁରୁ ପ୍ରସ୍ତର କଲେ। ସେ ଲୋକଙ୍କର ସବୁ ପ୍ରକାର ରୋଗ ଓ ଅସ୍ତ୍ରସ୍ତ୍ରତାକୁ ସ୍ତ୍ରସ୍ତ କର ଦେଲେ। 36ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଦେଖି ଯୀଶୁଙ୍କ ମନରେ କରୁଣା ଜାତ ହେଲା। ମେଷପାଳକ ନଥିଲେ ମେଷପଲର ଅବସ୍ଥା ଯାହା ହୁଏ, ଲୋକମାନଙ୍କର ଅବସ୍ଥା ସେହିଭଳି ନଗର ଓ ଅସହାୟତାରେ ପୂର୍ଣ୍ଣଥିଲା। 37ଯୀଶୁ ତାହାଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଫସଲ(ଲୋକ) ବହୁତ। କିନ୍ତୁ ମୂଲିଆ(ସେବକ) କମ୍ ଅଛନ୍ତି। 38ଫସଲ ଅମଳ(ଉଦ୍ଧାର) କରିବା ପାଇଁ ଅଧିକ ମୂଲିଆ ପଠାଇବାକୁ ଫସଲର ମାଲିକ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ନିକଟରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କର।”

ଯୀଶୁ ପ୍ରେରଣ* ମାନଙ୍କୁ ସ୍ତୁତ୍ୟାଗୁରୁ ପ୍ରସ୍ତର ପାଇଁ ପଠାଇଲେ

(ମାର୍କ 3:13-19; 6:7-13; ଲୁକ 6:12-16; 9:1-6)

10 ଯୀଶୁ ତାହାଙ୍କର ବାରଜଣ ଶିଷ୍ୟଙ୍କୁ ପାଖକୁ ଡକାଇଲେ। ସେ ଭୂତମାନଙ୍କୁ ତଡ଼ିଦେବା ପାଇଁ ଓ ସବୁ ପ୍ରକାର ରୋଗ ଏବଂ ଅସ୍ତ୍ରସ୍ତ୍ରତା ଭଲ କରିଦେବା ପାଇଁ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଶକ୍ତି ପ୍ରଦାନ କଲେ। 2ସେହି ବାରଜଣ ଶିଷ୍ୟଙ୍କ ନାମ ଏହିଭଳି: ଶିମୋନ(ଯୋହାଙ୍କୁ ପିତର ବୋଲି କୁହାଯାଏ), ତାହାଙ୍କ ଭାଇ ଆନ୍ଦ୍ରିୟ, ଦେବଦାସଙ୍କ ପୁଅ ଯାକୁବ ଓ ତାହାଙ୍କ ଭାଇ ଯୋହନ। 3ଫିଲିପ୍ସ ଓ ବାର୍ଥଲମା, ଥୋମା ଓ କରଥାପାୟକାରୀ ମାଧୁର, ଆଲଫିଙ୍କ ପୁତ୍ର ଯାକୁବ ଓ ଥଦୟ, 4ଉଦୟୋଗୀ ଶିମୋନ ଓ ଇଷ୍ଟରୟୋଥ ଯିହୁଦୀ। ଏହି ଇଷ୍ଟରୟୋଥ ଯିହୁଦୀ ପରେ ଯୀଶୁଙ୍କ ପ୍ରତି ବଶ୍ୟାଦାତକତା କରିଥିଲା।

5ଏହି ବାରଜଣ ଶିଷ୍ୟଙ୍କୁ ଯୀଶୁ ପଠାଇବାବେଳେ ଏହି ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ: “କୌଣସି ଅଣଯିହୁଦୀ ଅଞ୍ଚଳକୁ ଯିବନାହିଁ କି ଶମିରୋଣର କୌଣସି ନଗରରେ ପ୍ରବେଶ କରିବନାହିଁ।

ପ୍ରେରଣ ବାରଜଣ ପ୍ରଧାନ ଶିଷ୍ୟ ବା ପ୍ରେରଣ। ଏମାନେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତାବହ ରୂପେ ଯୀଶୁଙ୍କ ସ୍ଵାମୀ ମନୋନୀତ।

6ବର” ତୁମ୍ଭେ ଇଗ୍ରାୟେଲ ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଯିବ। ସେମାନେ ହଜିଯାଇଥିବା ମେଷ ଭଳି। 7ତୁମ୍ଭେମାନେ ପ୍ରସ୍ତର କର, ‘ସ୍ଵର୍ଗରାଜ୍ୟ ନିକଟ ହୋଇ ଗଲାଣି।’ 8ତୁମ୍ଭେ ରୋଗୀକୁ ସ୍ତ୍ରସ୍ତ କର। ମୃତକୁ ପୁନର୍ଜୀବିତ କର, କୁଷ୍ଠ ରୋଗ ସ୍ତ୍ରସ୍ତ କର, ଭୂତମାନଙ୍କୁ ତଡ଼ିଦିଅ। ତୁମ୍ଭେ ବିନା ମୂଲ୍ୟରେ ଆଶୀର୍ବାଦ ଓ ଶକ୍ତି ପାଇଛ। ତେଣୁ ଅନ୍ଧ୍ୟକୁ ତାହା ବିନା ମୂଲ୍ୟରେ ଦାନ କର। 9ତୁମ୍ଭେ ଭୂତମାନଙ୍କ ସାଙ୍ଗରେ ସ୍ତ୍ରନା, ରୂପା କମ୍ପା ତମ୍ପା ନଅନାହିଁ। 10ଯାତ୍ରାବେଳେ ଝୁଲୁ ନଅନାହିଁ। ପିନ୍ଧିଥିବା ପୋଷାକ ଓ ଯୋଡା ଛଡା ଅଧିକା ପୋଷାକ ବା ଯୋଡା କି ବାଡ଼ି ନଅନାହିଁ। ଜଣେ ସେବକ କେବଳ ନିହାତି ଆବଶ୍ୟକୀୟ ପଦାର୍ଥ ନେବା ଉଚିତ।

11“କୌଣସି ନଗର ବା ଗାଁରେ ପ୍ରବେଶ କଲାବେଳେ ସେଠାର ଯୋଗ୍ୟ ଲୋକଟିକୁ ବାଛି ବାହାର କର। ସେହି ନଗର ବା ଗାଁ ନ ଛାଡ଼ିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେହି ସ୍ଥାନରେ ରୁହ। 12କୌଣସି ଘରେ ପ୍ରବେଶ କଲାବେଳେ ସେହି ପରିବାରରେ ଲୋକଙ୍କୁ ‘ତୁମ୍ଭପ୍ରତି ଶାନ୍ତି ହେଉ’ ବୋଲି କହି ଆଶୀର୍ବାଦ କର। ଯଦି ସେ ପରିବାରର ଲୋକେ ଯୋଗ୍ୟ, ତେବେ ସେ ପରିବାର ପ୍ରତି ତୁମ୍ଭର ଶାନ୍ତି ରହିବ। 13ଯଦି ସେ ପରିବାର ଲୋକେ ଅଯୋଗ୍ୟ ତେବେ ତୁମ୍ଭର ଶାନ୍ତି ତୁମ୍ଭ ନିକଟକୁ ଫେରିଆସିବ। 14ଯଦି କେହି ହେଲେ ତୁମ୍ଭର ସ୍ଵାଗତ କରୁ ନାହିଁନି, କି ତୁମ୍ଭର ଉପଦେଶ ଶୁଣୁ ନାହିଁନି, ତେବେ ସେ ଘର ବା ନଗର ଛାଡ଼ିଦିଅ। ତୁମ୍ଭ ପାଦରେ ଲାଗିଥିବା ଧୂଳି ମଧ୍ୟ ସେହଠାରେ ଝାଡ଼ିଦିଅ। 15ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ସତ୍ୟ କହୁଛି, ଯେଉଁଠି ଦିନ ନ୍ୟାୟ ହେବ, ସେ ଦିନ ସେହି ନଗରର ଲୋକଙ୍କ ଅବସ୍ଥା ସଦୋମ ଓ ଗମୋର* ନଗରର ଲୋକଙ୍କ ଅବସ୍ଥା ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ଖରାପ ହେବ।

ନବ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଯୀଶୁଙ୍କ ଚେତାବନୀ

(ମାର୍କ 13:9-13; ଲୁକ 21:12-17)

16“ସାବଧାନ, ଗଧୁଆମାନଙ୍କ ଭିତରେ ମେଷମାନଙ୍କୁ ଛାଡ଼ିବା ଭଳି ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ବାହାରକୁ ପଠାଉଛି। ତୁମ୍ଭେ ସାପ ଭଳି ଚତୁର ହୁଅ। କପୋତ ଭଳି ନିରୀହ ହୁଅ। 17କିନ୍ତୁ ଲୋକଙ୍କ ପ୍ରତି ସାବଧାନ ରୁହ। ତୁମ୍ଭକୁ ସେମାନେ ବାନ୍ଧି କରି ତାହାଙ୍କର ସ୍ଥାନୀୟ ବର୍ତ୍ତମାନଙ୍କୁ ହାତରେ ଦେଇଦେବେ ଓ ତାହାଙ୍କର ପ୍ରାର୍ଥନାଗୃହରେ ତୁମ୍ଭକୁ ଛାଟିରେ ପିଟିବେ। 18ତୁମ୍ଭେ ମୋର ଶିଷ୍ୟ ହୋଇଥିବା ଯୋଗୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ଗାସକ ଓ ଗଦାଙ୍କ ଆଗକୁ ନିଆଯିବ। ଅଣଯିହୁଦୀ ତଥା ସେମାନଙ୍କ ଆଗରେ ତୁମ୍ଭେ ମୋ ବନ୍ଧୁରେ ସାକ୍ଷୀ ହେବ। 19ସେମାନେ ତୁମ୍ଭକୁ ବାନ୍ଧି ନେବାବେଳେ କ’ଣ କହିବ ଓ କିପରି କହିବ, ସେ ବନ୍ଧୁରେ ଚିନ୍ତାକରି କିଛି ବ୍ୟସ୍ତ ହୁଅନାହିଁ। କାରଣ ତୁମ୍ଭକୁ ସେତେବେଳେ କ’ଣ କହିବାକୁ ହେବ ତାହା ଜଣେଇ ଦିଆଯିବ। 20ମନେରଖ। କହିବା ଲୋକ କେବେହେଲେ ତୁମ୍ଭେ ନୁହଁ, ତୁମ୍ଭର ପରମପିତାଙ୍କ ଆତ୍ମା ହିଁ ତୁମ୍ଭ ଭିତରୁ କହିବେ।

ସଦୋମ ଓ ଗମୋର ଦୁଇଟି ନଗରର ନାମ। ଏଠାକାର ବାସିନ୍ଦାଙ୍କ ପାପର ଦଣ୍ଡ ବେବାପାଇଁ ପରମେଶ୍ଵର ଏ ନଗର ଦୁଇଟିକୁ ନଷ୍ଟ କରି ଦେଇଥିଲେ।

21“ଭାଇ ତା ନିଜ ଭାଇକୁ, ବାପା-ମାଆ ନିଜ ପିଲାପିଲିଙ୍କୁ ମରଣ ମୁହଁକୁ ଠେଲିଦେବେ । ପିଲାମାନେ ନିଜ ବାପା-ମାଆଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଠିଆହେବେ ଓ ତାହାଙ୍କୁ ମାରି ପକାଇବେ । 22ମୋର ଅନୁଗାମୀ ହୋଇଥିବା ଯୋଗୁଁ ଲୋକେ ତୁମକୁ ଘୃଣା କରିବେ । କିନ୍ତୁ ଯେଉଁଲୋକ ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦୃଢ଼ଭାବରେ ତିଷ୍ଠି ରହି ପାରିବ, ସେ ଉଦ୍ଧାର ପାଇବ । 23ଗୋଟିଏ ନଗରରେ ସେମାନେ ତୁମକୁ ଯାତନା ଦେଲେ ତୁମ୍ଭେ ଅନ୍ୟ ନଗରକୁ ପଳାଅ । ମୁଁ ତୁମକୁ ସତ୍ୟ କହୁଛି ଲଗାୟେଲର ସମସ୍ତ ନଗରୀରେ ତୁମ୍ଭର ଭ୍ରମଣ ସରିବା ପୂର୍ବରୁ ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ର ପୁନର୍ବାର ଆସିବେ ।

24“ଶିଷ୍ୟ ନିଜ ଗୁରୁଠାରୁ ବଡ଼ ନୁହେଁ କି କୌଣସି ସେବକ ତା ମାଲିକଠାରୁ ବଡ଼ ନୁହେଁ । 25ନିଶ୍ଚୟ ଶିଷ୍ୟ ତା’ଗୁରୁ ଭଳି ହେବାରେ ଓ ନିଶ୍ଚୟ ସେବକ ତା’ମାଲିକ ଭଳି ହେବାରେ ସନ୍ତୋଷ ଲାଭ କରିବା ଦରକାର । ଘରର ମୁଖ୍ୟଙ୍କୁ ଯଦି ବାଆଲିଦିବୁଲ *କହି ଡକାଯାଏ ତେବେ ଘରର ଅନ୍ୟ ସଦସ୍ୟମାନଙ୍କୁ ନିଶ୍ଚୟ ଅଧିକ ଖରାପ ନାମରେ ଡକାଯିବ ।

ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଭୟ କରି, ମାତ୍ର ମନୁଷ୍ୟକୁ ନୁହେଁ
(ଲୁକ 12:2-7)

26“ତେଣୁ ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଭୟ କରନାହିଁ । ଯାହା ଗୁପ୍ତରେ ଅଛି ତାହା ଦିନେ ନା ଦିନେ ପ୍ରକାଶ ପାଇବ, ଏବଂ ସବୁ ଗୋପନ କଥା ନିଶ୍ଚୟ ପ୍ରକଟ ହେବ । 27ମୁଁ ଗୋପନରେ ତୁମକୁ ଯାହା ସବୁ କହୁଛି, ତୁମ୍ଭେ ତାହାକୁ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ଦିବାଲୋକରେ କୁହ । ମୁଁ ତୁମକୁ ଆସ୍ତେ ଆସ୍ତେ ଯାହା କହୁଛି, ତୁମ୍ଭେ ଘର ଛାଡ଼ି ଉପରେ ଚଢ଼ାଇ କରି ତାହା କୁହ । 28ଲୋକଙ୍କୁ ଭୟ କରି ନାହିଁ । ସେମାନେ କେବଳ ତୁମ୍ଭର ଶରୀରକୁ ମାରି ପାରିବେ । ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭର ଆତ୍ମାକୁ ମାରି ପାରିବେନାହିଁ । ତୁମ୍ଭେ କେବଳ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଭୟ କର । ସେ କେବଳ ତୁମ୍ଭର ଶରୀର ଓ ଆତ୍ମା ଉଭୟକୁ ନଷ୍ଟ କରି ଦେଇ ପାରିବେ । ସେ ଶରୀର ଓ ଆତ୍ମା ଉଭୟକୁ ନିର୍ଦ୍ଦଳ ପଠେଇ ପାରିବେ । 29ଗୋଟିଏ ପଇସା ମୂଲ୍ୟରେ ଦୁଇଟି ଘରଚିଆ ବିକ୍ରି ହୁଅନ୍ତୁ । କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭ ପରମ-ପିତାଙ୍କ ବିନା ଅନୁମତିରେ ସେଥିରୁ ଗୋଟିଏ ହେଲେ ମଧ୍ୟ ତଳେ ପଡ଼ିବ ନାହିଁ । 30ତୁମ୍ଭ ମୁଣ୍ଡରେ କେତେଟି ବାଳ ଅଛି, ସେ କଥା ମଧ୍ୟ ପରମେଶ୍ୱର ଜାଣନ୍ତି । 31ତେଣୁ ଉତ୍ତରୀତ ହୁଅନାହିଁ । ତୁମ୍ଭେ ଅନେକ ଘରଚିଆଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ମୂଲ୍ୟବାନ ।

ଯୀଶୁଙ୍କଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ
(ଲୁକ 12:8-9)

32“ଯଦି କେହି ଲୋକ ସମସ୍ତଙ୍କ ଆଗରେ ଠିଆହୋଇ କୁହେ ଯେ, ସେ ମୋତେ ବିଶ୍ୱାସ କରେ ତେବେ ମୁଁ ମଧ୍ୟ ସ୍ୱର୍ଗରେ ରହୁଥିବା ମୋର ପରମପିତାଙ୍କ ଆଗରେ କହିବି ଯେ ସେ ମୋର ନିଜ ଲୋକ । 33କିନ୍ତୁ ଯେଉଁଲୋକ ସମସ୍ତଙ୍କ ଆଗରେ ଠିଆହୋଇ କୁହେ ଯେ ସେ ମୋତେ ବିଶ୍ୱାସ କରେ ନାହିଁ, ତେବେ ମୁଁ ମଧ୍ୟ ସ୍ୱର୍ଗରେ ରହୁଥିବା

ବାଆଲିଦିବୁଲ ଶୟତାନର ଗୋଟିଏ ନାମ ।

ମୋର ପରମପିତାଙ୍କ ଆଗରେ କହିବି ଯେ ସେ ଲୋକ ମୋ ନିଜ ଲୋକ ନୁହେଁ ।

ଯୀଶୁଙ୍କ ଅନୁସରଣ ତୁମ ପାଇଁ ବିପଦ ଆଣିପାରେ
(ଲୁକ 12:51-53; 14:26-27)

34“ତୁମ୍ଭେ ଭାବନାହିଁ ଯେ ମୁଁ ପୃଥିବୀରେ ଗାନ୍ଧି ଆଣିବା ପାଇଁ ଆସିଛି । କିନ୍ତୁ ଖତ୍ତୁ ଆଣିବା ପାଇଁ ଆସିଛି । 35-36ଏପରି ଘଟଣା ଘଟେଇବା ପାଇଁ ମୁଁ ଆସିଛି:

‘ପୁଅ ତା ବାପା ବିରୁଦ୍ଧରେ, ଝିଅ ତା ମା ବିରୁଦ୍ଧରେ ଓ ବୋହୂ ତା ଶାଶୁ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଠିଆ ହେବ । ନିଜ ଘରର ଲୋକେ ହିଁ ନିଜଲୋକଙ୍କ ଗତ୍ତୁ ହେବେ ।’ ମିଖା 7:6

37“ଯେଉଁ ଲୋକ ମୋ ଅପେକ୍ଷା ତା ବାପା ମାଆଙ୍କୁ ଅଧିକ ଭଲ ପାଏ, ତେବେ ସେ ମୋର ଅନୁଗାମୀ ହେବାର ଯୋଗ୍ୟ ନୁହେଁ । ଯେଉଁ ଲୋକ ମୋ ଅପେକ୍ଷା ତା ପୁଅ ବା ଝିଅଙ୍କୁ ଅଧିକ ଭଲ ପାଏ, ସେ ମୋର ଅନୁଗାମୀ ହେବାର ଯୋଗ୍ୟ ନୁହେଁ । 38ଯେଉଁଲୋକ ତାକୁ ଦିଆଯାଇଥିବା ଦୁଃଖ, କଷ୍ଟରୂପକ କୃତ ବୋଧ ମୋର ଅନୁସରଣ କରେନାହିଁ, ସେ ମୋତେ ପାଇବାକୁ ଯୋଗ୍ୟ ନୁହେଁ । 39ଯେଉଁ ଲୋକ ମୋ ଅପେକ୍ଷା ତା ନିଜ ନୀବନକୁ ଅଧିକ ଭଲ ପାଏ ସେ ବାସ୍ତବନୀବନ ହରାଇ ବସିବ । କିନ୍ତୁ ଯେଉଁ ଲୋକ ମୋ ସକାଶେ ନୀବନ ହରାଏ, ସେ ବାସ୍ତବ ନୀବନ ପାଇପାରିବ ।

ତୁମକୁ ଗ୍ରହଣ କରୁଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପରମେଶ୍ୱର ଆଶୀର୍ବାଦ କରନ୍ତୁ
(ମାର୍କ 9:41)

40“ଯେଉଁ ଲୋକ ତୁମକୁ ସ୍ୱୀକାର କରେ, ସେ ମୋତେ ମଧ୍ୟ ସ୍ୱୀକାର କରେ, ଯେଉଁଲୋକ ମୋତେ ସ୍ୱୀକାର କରେ, ସେ ମୋତେ ପଠାଇଥିବା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ସ୍ୱୀକାର କରେ । 41ଯେଉଁ ଲୋକ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକ୍ରମକୁ ଭେଟି ତାହାଙ୍କୁ ସ୍ୱାଗତ କରେ, ତେବେ ସେ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକ୍ରମର ପୁରସ୍କାର ପାଇବ । ଯେଉଁ ଲୋକ ନିଶ୍ଚୟ ଧାର୍ମିକ ଲୋକକୁ ଧାର୍ମିକ ଲୋକ ରୂପେ ସ୍ୱୀକାର କରେ ତେବେ ସେ ଧାର୍ମିକ ଲୋକର ପୁରସ୍କାର ପାଇବ । 42“ଯଦି କେହି ଲୋକ ମୋର ଏହି ଛୋଟ ଓ ସରଳ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କାହାରକୁ ମୋର ଶିଷ୍ୟ ବୋଲି କହି ସାହାଯ୍ୟ କରେ, ତେବେ ସେ ନିଶ୍ଚୟ ତାର ପୁରସ୍କାର ପାଇବ । ସେ ଯଦି ମୋ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ କାହାକୁ କେବଳ ଗିନାଏ ଅଣ୍ଟା ପାଣି ଦେଇଥାଏ, ତଥାପି ସେ ତାର ପୁରସ୍କାର ପାଇବ ।”

ଯୀଶୁ ଓ ବାପିକ ଯୋହନ
(ଲୁକ 7:18-35)

11 ଯୀଶୁ ତାହାଙ୍କର ବାର ନିଶ୍ଚୟ ଯାକ ଶିଷ୍ୟଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇ ସାରିବା ପରେ ସେ ସ୍ଥାନ ଛାଡ଼ି ଗୁଲଗଲେ । ସେ ଗାଲିଲୀ ପ୍ରଦେଶର ସହରମାନଙ୍କରେ ତାହାଙ୍କର ଉପଦେଶ ଓ ବାତୀ ପ୍ରସାର କରିବା ନିମନ୍ତେ ଗଲେ ।

2ବାଦ୍ରିଦକ ଯୋହନ କାରାଗାରରେ ଥିଲେ। ସେ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ ବନ୍ଧନରେ ଗୁଣିଲେ। ସେ ନିଜର କେତେକ ଶିଷ୍ୟଙ୍କୁ ଯୀଶୁଙ୍କ ପାଖକୁ ପଠାଇଲେ। 3ଯୋହନଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, “ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଆସିବେ ବୋଲି ଯୋହନ କହୁଥିଲେ, ଆପଣ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ନା ଆମ୍ଭେ ଆଉ କାହାର ଆସିବାପାଇଁ ଅପେକ୍ଷା କରିବୁ?”

4ଯୀଶୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯାହା ଦେଖୁଛ ଓ ଶୁଣୁଛ, ତାହା ଯୋହନଙ୍କୁ ଯାଇ କୁହ। 5ଅନ୍ଧ ତାର ଦୃଷ୍ଟିଗତ ଫେରି ପାଆନ୍ତ। ଛୋଟମାନେ ଗୁଲି ପାରନ୍ତ। କୁଷ୍ଠ ରୋଗୀ ସ୍ତମ୍ଭ ହୋଇ ଯାଉଛନ୍ତ। ବଧୂର ଗୁଣି ପାରୁଛ। ମଲଲୋକ ବସି ଉଠୁଛ। ଦୀନ-ଦୁଃଖୀ ଲୋକଙ୍କ ପାଇଁ ସ୍ତମ୍ଭମାଗୁର ପ୍ରସ୍ତର କରାଯାଉଛି। 6ଯେଉଁ ଲୋକ ମୋତେ ଗ୍ରହଣ କରେ, ସେ ଧନ୍ୟ।”

7ଏ କଥା ଶୁଣି ଯୋହନଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନେ ଫେରି ଯାଉଥିବା ସମୟରେ ଯୀଶୁ ସେଠାରେ ନିଜ ହୋଇଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଯୋହନଙ୍କ ବନ୍ଧନରେ କହିଲେ, “ଏ ମରୁଭୂମିକୁ କ’ଣ ଦେଖିବାକୁ ତୁମ୍ଭେ ଆସିଥିଲ? କ’ଣ ପବନରେ ଦୋହକୁ ଥିବା କୌଣସି ନଳଗଛକୁ*? 8ତେବେ କ’ଣ ଦେଖିବାକୁ ତୁମ୍ଭେ ଆସିଥିଲ? କ’ଣ ଉତ୍ତମ ପୋଷାକ ପିନ୍ଧିଥିବା କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ? ତା’ ନୁହେଁ! ଉତ୍ତମ ପୋଷାକ ପିନ୍ଧିଥିବା ଲୋକଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭେ ଗନ୍ଧକରଣରେ ପାଇ ପାରବ। 9ତେବେ କ’ଣ ଦେଖିବାକୁ ତୁମ୍ଭେ ଆସିଥିଲ? କ’ଣ କୌଣସି ଉତ୍ତମଦ୍ରବ୍ୟକୁ? ହଁ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ କହୁଛି ଯେ ଯାହାକୁ ତୁମ୍ଭେ ଦେଖିଛ ସେ ଉତ୍ତମଦ୍ରବ୍ୟ ଠାରୁ ମଧ୍ୟ ଆତ୍ମର ବଡ଼। 10ଯୋହନଙ୍କ ବନ୍ଧନରେ ଶାସ୍ତ୍ରରେ ଲେଖାଅଛି:

‘ଦେଖ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭଆଗରୁ ମୋର ନିଶ୍ଚୟ ଦୃଷ୍ଟି ପଠାଇଛି। ସେ ତୁମ୍ଭ ପାଇଁ ଶସ୍ତ୍ର ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବେ।’ ମଲଗି 3:1

11ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ସତ୍ୟ କହୁଛି। ବାଦ୍ରିସ୍ତ୍ର ଦେଉଥିବା ଯୋହନଙ୍କଠାରୁ ମହାନ ବ୍ୟକ୍ତି ଆଉ କେହିହେଲେ ନନ୍ତ ହୋଇ ନାହାନ୍ତ। କିନ୍ତୁ ସ୍ୱର୍ଗଦ୍ୟରେ ଯେ ସବୁଠାରୁ ଛୋଟ, ସେ ଯୋହନଙ୍କ ଠାରୁ ମଧ୍ୟ ଶ୍ରେଷ୍ଠ। 12ବାଦ୍ରିଦକ ଯୋହନଙ୍କ ସମୟରୁ ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସ୍ୱର୍ଗଦ୍ୟ ଗନ୍ଧ ବୃଦ୍ଧି ପାଉଅଛି। ଏହାକୁ ବଳ ପ୍ରୟୋଗ କରି ଅଧିକାର କରି ନେବାପାଇଁ ହଂସ୍ର ପ୍ରକୃତିର ଲୋକମାନେ ଚେଷ୍ଟା କରୁଛନ୍ତ। 13ଯୋହନଙ୍କ ସମୟ ପୂର୍ବରୁ ସମସ୍ତ ଉତ୍ତମଦ୍ରବ୍ୟ ଓ ମୋଗାଙ୍କ ନିୟମ ଉତ୍ତମଦ୍ରବ୍ୟା କହିଥିଲେ। 14ଯଦି ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ଉତ୍ତମଦ୍ରବ୍ୟା ବିଶ୍ୱାସ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁଛ ତେବେ ଶୁଣ: ଯେଉଁ ଏଲିୟୁ ଆସିବେ ବୋଲି ସେମାନେ ଉତ୍ତମଦ୍ରବ୍ୟା କହିଥିଲେ, ସେ ହେଉଛନ୍ତ ଏହି ଯୋହନ। 15ଯେଉଁମାନେ ମୋ କଥା ଶୁଣୁଛ, ଶୁଣ।

16“ଏହି ଲୋକମାନଙ୍କ ବନ୍ଧନରେ ମୁଁ କ’ଣ କହିବି। ସେମାନେ କେଉଁ ପ୍ରକାରର? ସେମାନେ ବନ୍ଦୀରେ ବସିଥିବା ପିଲାମାନଙ୍କ ଭଳି। ସେ ପିଲାମାନେ ଅନ୍ୟ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଡାକ କୁହନ୍ତ:

ନଳଗଛ ଯୀଶୁଙ୍କ କହିବାର ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟ, ଯୋହନ ପବନରେ ଦୋହକୁଥିବା ନଳଗଛ ଭଳି ଦୁର୍ବଳ ନଥିଲେ।

17ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭ ପାଇଁ ବଂଶୀ ବଜାଇଲୁ। କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେ ନାଗଲ ନାହିଁ। ଆମ୍ଭେ ଗୋକ ଗୀତ ଗାଇଲୁ, କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେ ବଳାପ କଲ ନାହିଁ।”

18ବର୍ତ୍ତମାନର ଲୋକମାନେ ସେପରି। ଯୋହନ ଆସିଲେ। କିନ୍ତୁ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ଭଳି ସେ ଖାଉନଥିଲେ କି ପିଉ ନଥିଲେ। ଲୋକେ କହିଲେ, ‘ତାହାଙ୍କ ଦେହରେ ଭୃତ ପଶି ଯାଇଛି।’ 19ତା’ପରେ ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ର ଆସିଲେ। ସେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଭଳି ଖିଆପିଆ କଲେ। ଲୋକେ କହିଲେ, ‘ଦେଖ, ଏ ଲୋକ ପେଟୁଆ ଓ ମଦୁଆ। ସେ ପାପୀ ଓ କର ଆଦାୟକାରୀ ଓ ମନ୍ଦ ଲୋକମାନଙ୍କ ବନ୍ଧୁ।’ କିନ୍ତୁ କାର୍ଯ୍ୟ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ଜ୍ଞାନ ସତ୍ୟ ବୋଲି ପ୍ରମାଣିତ ହୋଇଥାଏ।”

ଅବଶ୍ୟା ଲୋକଙ୍କୁ ଯୀଶୁଙ୍କ ଚେତାବନୀ

(ଲୁକ 10:13-15)

20ସେତେବେଳେ ଯୀଶୁ ଯେଉଁ ନଗର ମାନଙ୍କରେ ଅଧିକାରୀ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକାରୀ ଗୁଡ଼ିକ କରିଥିଲେ, ସେହି ନଗରଗୁଡ଼ିକୁ ଭିତସ୍ଥାପନ କଲେ। କାରଣ ସେଠାକାର ଲୋକେ ନିଜ ପାପ ପାଇଁ ଅନୁତାପ କରି ହୃଦୟ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିନଥିଲେ, କି ପାପ କରିବା ଛାଡ଼ି ନଥିଲେ, 21ସେ କହିଲେ, “ହାୟ କୋରଦାନ! ହାୟ ବେଧାଇବା!* ତୁମ୍ଭ ଅଞ୍ଚଳରେ ଯେଉଁ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକାରୀ ଗୁଡ଼ିକ କରାଗଲା, ସେ ଗୁଡ଼ିକ ଯଦି ସୋର ଓ ସୀଦୋନ* ରେ କରାଆନ୍ତୁ, ତେବେ ବହୁ ପୂର୍ବରୁ ସେ ଲୋକମାନେ ହୃଦୟ ଓ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିସାରିଆଥାନ୍ତେ। ସେମାନେ ଅଖା ପିନ୍ଧି ଓ ଦେହରେ ପାଉଁଶ ବୋଳିହୋଇ ତାହାଙ୍କ ପାପ ପାଇଁ ଦୁଃଖ ପ୍ରକାଶ କରି ସାର ଥାଆନ୍ତେ। 22କିନ୍ତୁ ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ କହୁଛି ଯେ ବିଗୁର ଦିନରେ ସୋର ଓ ସୀଦୋନର ଅପେକ୍ଷା ତୁମ୍ଭ ଦଶା ଅଧିକ ଖରାପ ହେବ। 23ହେ କଫନୀହୁମ! ତୁ କ’ଣ ଭାବୁଛୁ ତୋତେ ସୁଗାମି ଗୌରବ ଦେବା ପାଇଁ ସୁଗୁର ଉଠାଇ ନିଆଯିବ? ନା, ତୁମ୍ଭକୁ ପାତାଳରେ ନିକ୍ଷେପ କରାଯିବ। ଯେଉଁ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ତୋର ଅଞ୍ଚଳରେ କରାଯାଇଛି, ସେଗୁଡ଼ିକ ଯଦି ସଦୋନ* ରେ କରାଯାଇଥାଆନ୍ତା, ତେବେ ସେଠାକାର ବାସିନ୍ଦା ପାପ କରିବା ବନ୍ଦ କରି ଦେଇଥାଆନ୍ତେ ଓ ସେ ନଗର ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତିଷ୍ଠି ରହି ପାରି ଥାଆନ୍ତା। 24କିନ୍ତୁ ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ କହୁଛି ଯେ, ନ୍ୟାୟ ହେବା ଦିନ ତୋର ଦଶା ସଦୋନର ଦଶା ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ଖରାପ ହେବ।”

କୋରଦାନ ଓ ବେଧାଇବା ଗାଲିଲୀ ହ୍ରଦ ଉପକୂଳସ୍ଥ ଭୂଇଁଟି ନଗର। ଏଠାରେ ଯୀଶୁ ଉପବେଶ ଦେଇଥିଲେ।

ସୋର ଓ ସୀଦୋନ ଭୂଇଁଟି ନଗର, ଯେଉଁଠାରେ ବହୁତ ଖରାପ ଲୋକ ରହୁଥିଲେ।

ସଦୋନ ଏହି ନଗରରେ ଦୁଗୁରୀ ଲୋକେ ରହୁଥିଲେ। ପରମେଶ୍ୱର ଏ ନଗରଟିର ବିମୁକ୍ତ କରିଥିଲେ। ଆବପୁସ୍ତକ 9:1-29.

ଯୀଶୁ ତାହାଙ୍କର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଗାନ୍ଧି ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି

(ଲୁକା 10:21-22)

25 ସେତେବେଳେ ଯୀଶୁ କହିଲେ, “ହେ ପରମପିତା, ତୁମ୍ଭେ ସ୍ୱର୍ଗ ଓ ପୃଥିବୀର ପ୍ରଭୁ। ତୁମ୍ଭେ ଏହି ସବୁ ବ୍ୟଷ୍ଟ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଓ ବୁଦ୍ଧିମାନ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ନିକଟରୁ ଲୁଚାଇ ରଖି ପିଲାଙ୍କ ଭଳି ସରଳ ଲୋକଙ୍କ ନିକଟରେ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରକାଶ କରଛ। ଏଥିପାଇଁ ମୁଁ ତୁମ୍ଭର ସ୍ତୁତି କରୁଛି। 26 ହଁ ପରମପିତା, ତୁମ୍ଭେ ପ୍ରକୃତରେ ଯାହା ଚାହୁଁଥିଲ, ତାହା ଦିଅଲ।

27 “ମୋର ପରମପିତା ମୋତେ ସବୁକିଛି ଦେଇଛନ୍ତି। ପରମପିତାଙ୍କ ଛଡା ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ଅନ୍ୟକେହି ଜାଣିନାହାନ୍ତି। ପୁତ୍ରଙ୍କ ଛଡା କେହି ପରମପିତାଙ୍କୁ ପ୍ରକୃତରେ ଜାଣିନାହାନ୍ତି। ଆଉ ପୁତ୍ର ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ମନୋନୀତ କରବେ, ସେହିମାନେ କେବଳ ପରମପିତାଙ୍କ ନିକଟରେ ପ୍ରକାଶିତ ହେବେ।

28 “ହେ, କ୍ଲାନ ଗ୍ରାନ୍ଧ ଓ ଚନ୍ଦ୍ରରେ ଭରଗ୍ରସ୍ତ ଥିବା ଲୋକମାନେ! ମୋ ନିକଟକୁ ଆସ। ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ବିଶ୍ରାମ ଦେବି। 29 ମୋର କାର୍ଯ୍ୟଭାର ତୁମ୍ଭେ ଗ୍ରହଣ କର। ମୋ ଠାରୁ ଶିଖ। କାରଣ ମୁଁ ଆତ୍ମାରେ ସରଳ ଓ ନମ୍ର ତେଣୁ ତୁମ୍ଭେ ନିଜ ଆତ୍ମାରେ ବିଶ୍ରାମ ପାଇବ। 30 ଯେଉଁ କାର୍ଯ୍ୟ ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ କହୁଛି, ତାହା ସହଜ। ଏବଂ ଯେଉଁ ବୋଧ ତୁମ୍ଭ ଉପରେ ରଖୁଛି, ତାହା ହାଲୁକା।”

ଯୀଶୁ ବିଶ୍ରାମଦାନର ପ୍ରଭୁ

(ମାର୍କ 2:23-28; ଲୁକା 6:1-5)

12 ପ୍ରାୟ ସେହି ସମୟରେ ଯୀଶୁ ବିଶ୍ରାମଦାନ* ରେ ଗସ୍ୟକ୍ଷେତ୍ର ଦେଇ ଯାଉଥିଲେ। ଯୀଶୁଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନେ ତାହାଙ୍କ ସହତ ଥିଲେ। ତାହାଙ୍କର ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଭୋକ ଲାଗିଲା। ସେମାନେ କେତେକ ଗହମ କେଣ୍ଡା ଛଣେଇ ଖାଇବାକୁ ଲାଗିଲେ। 2 ଫାରୁଶୀମାନେ ଏହା ଦେଖି ଯୀଶୁଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଦେଖ, ତୁମ୍ଭର ଶିଷ୍ୟମାନେ ବିଶ୍ରାମଦାନରେ ଏଭଳି ଯାହା କରୁଛନ୍ତି, ତାହା ମୋଗାଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ବିରୋଧୀ।”

3 ଏହା ଶୁଣି ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଦାଉଦ ଓ ତାହାଙ୍କ ସାଙ୍ଗରେ ଥିବା ଲୋକେ ଭୋକ ଲାଗିବା ବେଳେ କ’ଣ କରିଥିଲେ, ସେ ବ୍ୟଷ୍ଟରେ ତୁମ୍ଭେ କ’ଣ ପଢ଼ିନାହୁଁ? 4 ସେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଘରେ ପ୍ରବେଶ କରିଥିଲେ ଓ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଅର୍ପଣ କରାଯାଇଥିବା ପବିତ୍ର ରୋଟି ସେ ଓ ତାହାଙ୍କ ସହତ ଥିବା ଲୋକମାନେ ଖାଇବେଇଥିଲେ। ମୋଗାଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁସାରେ ଦାଉଦ ଓ ତାହାଙ୍କ ସାଥୀ ମାନଙ୍କର ଏହା ଖାଇବା ଅଧିକାର ନ ଥିଲା। କାରଣ କେବଳ ଯାଦକମାନଙ୍କୁ ତାହା ଖାଇବାପାଇଁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଥାଏ। 5 ତୁମ୍ଭେ ମୋଗାଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ କ’ଣ ପଢ଼ିନାହୁଁ ଯେ ବିଶ୍ରାମ ଦାନରେ ଯାଦକମାନେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ମନ୍ଦିରରେ ବିଶ୍ରାମଦାନର ନୀତିନିୟମ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ କରନ୍ତି? ସେ ଘଟଣାରେ ତାହାଙ୍କର କେହି କିଛି ଦୋଷ ଧରନ୍ତିନାହିଁ। 6 କିନ୍ତୁ ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ କହୁଛି, ଏଠାରେ ଏଭଳି କିଛି

ବ୍ୟଷ୍ଟ ଅଛି, ଯାହା ମନ୍ଦିରଠାରୁ ମହାନ। 7 ଗାୟକ୍ତରେ, ‘ମୁଁ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଦୟା ରୁହେଁ, କିନ୍ତୁ ପଶୁବଳି ରୁହେଁନାହିଁ’* ତୁମ୍ଭେ ପ୍ରକୃତରେ ଏହାର ଅର୍ଥ ବୁଝିନାହୁଁ। ଯଦି ବୁଝି ଆଆନ୍ତି, ତେବେ ଏହି ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ନିନ୍ଦା କରନ୍ତନାହିଁ।

8 “ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ର* ବିଶ୍ରାମଦାନରେ ପ୍ରଭୁ ଅଟନ୍ତି।”

ଯୀଶୁ ଗୋଟିଏ ଲୋକର ଅତଳ ହାତଟି ସ୍ପର୍ଶ କଲେ

(ମାର୍କ 3:1-6; ଲୁକା 6:6-11)

9 ଯୀଶୁ ସେଠାରୁ ଯାଇ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରାର୍ଥନାଗୃହରେ ପ୍ରବେଶ କଲେ। 10 ସେଠାରେ ଥିବା ଗୋଟିଏ ଲୋକର ହାତ ଶୁଖି ଯାଇଥିଲା। ସେଠାରେ ଥିବା କେତେକ ଯିହୁଦୀ ଯୀଶୁଙ୍କ ଉପରେ ଦୋଷାରୋପ କରିବା ପାଇଁ ସୂଯୋଗ ଖୋଜୁଥିଲେ। ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, “ମୋଗାଙ୍କ ନିୟମ ଅନୁସାରେ ବିଶ୍ରାମଦାନରେ କାହାରକୁ ଭଲ କରିଦେବା କ’ଣ ବ୍ୟଧିକୃତ?”

11 ଯୀଶୁ କହିଲେ, “ମନେକର ତୁମ୍ଭର କାହାର ଗୋଟିଏ ମେଷ ଅଛି ଓ ସେହି ମେଷଠାରୁ ବିଶ୍ରାମଦାନରେ ଖାଲ ଭିତରେ ଖସି ପଡ଼ିଲା। ତୁମ୍ଭେ କ’ଣ ତାକୁ ଖାଲରୁ ବାହାର କରି ଆଣିବନାହିଁ? 12 ମଣିଷତ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ଗୋଟିଏ ମେଣ୍ଟୁଠାରୁ ଅଧିକ ମହତ୍ତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ। ତେଣୁ ମୋଗାଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥା ବିଶ୍ରାମଦାନରେ ଭଲ କାମ କରିବାକୁ ଅନୁମତି ଦେଇଥାଏ।”

13 ତା’ପରେ ଯୀଶୁ ସେହି ଲୋକଟିକୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭ ହାତ ମୋତେ ଦେଖାଅ।” ଲୋକଟି ଯୀଶୁଙ୍କୁ ହାତ ଦେଖାଇବା ପାଇଁ ଆଗକୁ ବଢ଼େଇଦେଲା। ତାର ସେହି ଶୁଖି ଯାଇଥିବା ହାତଟି ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଭଲ ହୋଇ ଗଲା। ଏହି ହାତଟି ତାର ଅନ୍ୟ ହାତ ଭଳି ହୋଇଗଲା। 14 କିନ୍ତୁ ଫାରୁଶୀମାନେ ସେଠାରୁ ବାହାର ଗଲେ। ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଦୀବନରେ ମାରିଦେବା ପାଇଁ ସେମାନେ ଯୋଜନା କଲେ।

ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ମନୋନୀତ ସେବକ: ଯୀଶୁ

15 ଯୀଶୁ ଏକଥା ଜାଣିପାରି ସେ ଦାଗା ଛାଡ଼ି ଚାଲିଗଲେ। ବହୁତ ଲୋକ ତାହାଙ୍କୁ ଅନୁସରଣ କଲେ। ଯୀଶୁ ସମସ୍ତ ରୋଗୀଙ୍କୁ ସ୍ପର୍ଶ କରିଦେଲେ। 16 କିନ୍ତୁ ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଚେତାବନୀ ଦେଇ କହିଲେ, ଏ କଥା କାହାର ଆଗରେ ପ୍ରକାଶ କରିବ ନାହିଁ। 17 ଉବ୍ଷୟଦବକ୍ତା ଯିଶାଇୟଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ପରମେଶ୍ୱର ଯାହା କହିଥିଲେ, ସେଗୁଡ଼ିକ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବାପାଇଁ ଯୀଶୁ ଏହା କଲେ। 18 ଯିଶାଇୟ କହିଥିଲେ,

“ଏ ମୋର ସେବକ। ମୁଁ ତାହାଙ୍କୁ ବାଛୁଛି। ମୁଁ ତାହାଙ୍କୁ ଭଲ ପାଏ। ମୁଁ ତାହାଙ୍କ ଉପରେ ଖୁସୀ। ମୋର ଆତ୍ମା ମୁଁ ତାହାଙ୍କଠାରେ ରଖିବି। ସେ ନୀତିମାନଙ୍କ ଭିତରେ ନ୍ୟାୟ ଘୋଷଣା କରିବେ।

19 ସେ ଯୁକ୍ତ କରିବେ ନାହିଁ କି ପାଟିଭୁଣ୍ଡ କରିବେ ନାହିଁ। ଲୋକେ ଗଳିରେ ତାହାଙ୍କ କଥା ଶୁଣିବେ ନାହିଁ।

ବିଶ୍ରାମଦାନ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କର ସପ୍ତାହର ସପ୍ତମ ଦିବସ। ଏହି ଦିନଟି ସେମାନଙ୍କର ବିଶେଷ ଧାର୍ମିକ ଦିବସ ରୂପେ ପରିଗଣିତ।

‘ମୁଁ ଲୋକମାନଙ୍କ ... ବଳି ରୁହେଁନାହିଁ’ ହୋଶେୟା 6:6.
ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ର ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପାଇଁ ଏହା ଗୋଟିଏ ନାମ। ପରମେଶ୍ୱର ତାହାଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କରିବାପାଇଁ ଏହାଙ୍କୁ ବାଛୁଥିଲେ।

20ନଇଁ ପଡ଼ିଥିବା ଛେଗୁନଳର କାଣ୍ଡଟି ସେ ଭାଙ୍ଗିବେ ନାହିଁ କି ଲିଭି ଆସୁଥିବା ଦୀପଟିକୁ ସେ ଲଭେଇବେ ନାହିଁ । ନ୍ୟାୟର ବନ୍ଦୁ ନ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ ଅଟଳ ରହିବେ ।

21ସେଥିରେ ସବୁ ଲୋକେ ତାହାଙ୍କ ଉପରେ ଭରସା ରଖିବେ ।” *ଯିଗାଇୟ 42:1-4*

ଯୀଶୁଙ୍କଠାରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ଗନ୍ଧ ନିହତ ଅଛି

(ମାର୍କ 3:20-30; ଲୁକ 11:14-23; 12:10)

22ତା’ପରେ ଲୋକେ ଯୀଶୁଙ୍କ ପାଖକୁ ଗୋଟିଏ ଲୋକକୁ ଆଣିଲେ । ସେ ଲୋକଟି ଅସ୍ଥ ଥିଲା । ତା ଦେହରେ ଗୋଟିଏ ଭୃତ ପରି ଥିବାରୁ ସେ ମୁକ ହୋଇ ଯାଇଥିଲା । ଯୀଶୁ ଲୋକଟିକୁ ସ୍ତମ୍ଭ କରିଦେଲେ । ଫଳରେ ଲୋକଟି କଥା କହି ପାରିଲା ଓ ଦେଖି ପାରିଲା । 23ଜମା ହୋଇଥିବା ଲୋକେ ଏହା ଦେଖି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଗଲେ, ସେମାନେ କୁହାକୁହ ହେଲେ, “ଆମ୍ଭ ପାଖକୁ ପରମେଶ୍ୱର ଯାହାଙ୍କୁ ପଠାଇବେ ବୋଲି ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରିଥିଲେ, ଏ ହୁଏତ ସେହି ଦାଉଦଙ୍କ ପୁତ୍ର ଅଟନ୍ତ?”

24ମାତ୍ର ଫାରୁଶୀମାନେ ଲୋକଙ୍କର ଏହି କଥା ଶୁଣି କହିଲେ, “ଯୀଶୁ ଭୃତମାନଙ୍କ ଗାସକ ବାଆଲ୍‌ଦିବୁଲ୍*ଙ୍କ ସହାୟ୍ୟରେ ଭୃତମାନଙ୍କୁ ଛଡ଼ାନ୍ତ ।”

25ଯୀଶୁ ଫାରୁଶୀମାନଙ୍କର ମନକଥା ଜାଣିପାରିଲେ ଓ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ନିଜ ବିରୁଦ୍ଧରେ ବିଭେଦ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରୁଥିବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ରାଜ୍ୟ ଧ୍ୱଂସ ପାଇଯିବ । ଯଦି କୌଣସି ନଗର ନିଜ ନିଜ ମଧ୍ୟରେ ଭାଗଭାଗ ହୋଇଯାଏ, ତେବେ ତାହା ତିଷ୍ଠିରହି ପାରିବନି । ସେହିଭଳି ନିଜ ନିଜ ଭିତରେ ଭାଗ ହୋଇଗଲେ କୌଣସି ପରିବାର ତିଷ୍ଠି ରହି ପାରିବନି । 26ଯଦି ଗୟତାନ ତାର ନିଜ ଭୃତମାନଙ୍କୁ ତଡ଼ି ଦିଏ, ତେବେ ତାର ଅର୍ଥ ସେ ନିଜେ ନିଜ ଭିତରେ ଭାଗଭାଗ ହୋଇଛି । ଏ ପରିସ୍ଥିତିରେ ତାର ରାଜ୍ୟ ତିଷ୍ଠି ରହି ପାରିବା ସମ୍ଭବ ହେବନାହିଁ । 27ତୁମ କହିବା ଅନୁସାରେ ମୁଁ ଯଦି ବାଆଲ୍‌ଦିବୁଲ୍‌ର ଗନ୍ଧ ସାହାଯ୍ୟରେ ଭୃତମାନଙ୍କୁ ତଡ଼ି ଦେଉଛି ତେବେ ତୁମ୍ଭର ଶିଷ୍ୟମାନେ କାହା ସାହାଯ୍ୟରେ ତାହାଙ୍କୁ ତଡ଼ୁଛନ୍ତି? ତେଣୁ ତୁମ୍ଭ ନିଜର ଶିଷ୍ୟମାନେ ପ୍ରମାଣିତ କରିଦେଉଛନ୍ତି ଯେ ତୁମ୍ଭେ ଭୁଲ କହୁଛ । 28ମୁଁ କିନ୍ତୁ ଭୃତମାନଙ୍କୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଆତ୍ମାର ଗନ୍ଧ ସାହାଯ୍ୟରେ ତଡ଼ି ଦେଉଛି । ତେଣୁ ଏଥିରୁ ପ୍ରମାଣିତ ହେଉଛି ଯେ, ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ରାଜ୍ୟ ତୁମ୍ଭ ନିକଟରେ ପୁରାପୁର ଆସି ପହଞ୍ଚିଗଲାଣି ।

29“ଜଣେ ଲୋକ କୌଣସି ବଳବାନ ଲୋକ ଘରେ ପଶି ତାର ସମ୍ପତ୍ତି ଚୋରେଇନେବାକୁ ଚାହୁଁଲେ, ସେ ବଳବାନ ଲୋକଟିକୁ ପ୍ରଥମେ ବାନ୍ଧି ପକାଇବ । ତା’ପରେ ସେ ବଳବାନ ଲୋକର ଘରୁ ସବୁ ଲୁଚି କରି ନେଇ ଯାଇ ପାରିବ ।

30“ଯଦି କେହି ମୋ ସହିତ କାମ କରୁନାହିଁ, ତେବେ ସେ ମୋ ବିରୁଦ୍ଧରେ କାମ କରୁଛି । 31ତେଣୁ ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ କହୁଛି ଯେ, ଲୋକେ ଯେଉଁସବୁ ପାପ କରୁଛନ୍ତି ତାହା କ୍ଷମା କରି ଦିଆଯିବ । ଲୋକମାନେ ଯେଉଁସବୁ ଖରାପ କଥା କହୁଛନ୍ତି, ତାହା କ୍ଷମା କରି ଦିଆଯିବ । କିନ୍ତୁ ପବିତ୍ରଆତ୍ମାଙ୍କ

ବିରୁଦ୍ଧରେ ନିନ୍ଦା କଲେ କ୍ଷମା କରାଯାଇ ପାରିବନି । 32ଯଦି କେହି ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ରଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ କିଛି କୁହେ ତେବେ ତାକୁ କ୍ଷମା କରାଯାଇପାରେ, କିନ୍ତୁ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ କେହି କିଛି କହିଲେ ତାକୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ବା ଭବିଷ୍ୟତରେ କେବେହେଲେ କ୍ଷମା କରାଯିବନାହିଁ ।

କର୍ମ ହିଁ ବ୍ୟକ୍ତର ପରିଚୟ ଦିଏ

(ଲୁକ 6:43-45)

33“ଭଲ ଫଳ ପାଇବାକୁ ହେଲେ ଭଲ ଗଛଟିଏ ଲଗାଇବାକୁ ପଡ଼େ । ତୁମ୍ଭର ଖରାପ ଗଛଟିଏ ଥିଲେ ସେଥିରୁ ତୁମ୍ଭେ ଖରାପ ଫଳ ପାଇବ । କାରଣ ଫଳଦ୍ୱାରା ଗଛଟିକୁ ଚିହ୍ନି ହୁଏ । 34ହେ କାଳସର୍ପର ସମ୍ଭାଗଣ; ତୁମ୍ଭେମାନେ ମନ ଲୋକ, ତୁମ୍ଭେ ଭଲ କଥା କିପରି କହି ପାରିବ? ଜଣେ ତା ମନ ଭିତରେ ଯାହା ଭାବୁଥାଏ, ତାକୁ କଥାରେ ପ୍ରକାଶ କରିଥାଏ । 35ଗୋଟିଏ ଭଲ ଲୋକର ମନରେ ଭଲ କଥା ସଞ୍ଚିତ ହୋଇ ରହିଥାଏ, ସେ କହିବାବେଳେ ତାର ମନରୁ ଭଲ କଥା ବାହାରି ଆସେ । କିନ୍ତୁ ଜଣେ ଖରାପ ଲୋକର ମନ ଭିତରେ ଖରାପ କଥା ସବୁ ସଞ୍ଚିତ ହୋଇ ରହିଥାଏ । ସେ କହିବାବେଳେ ତା ମନ ଭିତରୁ ଖରାପ କଥା ବାହାରିଥାଏ । ତେଣୁ ସେ ଖରାପ କଥା କୁହେ । 36କିନ୍ତୁ ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ କହୁଛି ଲୋକମାନେ ଅନାଗ୍ରତ ଭାବରେ କିଛି କହିଥିବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ଗଦପାଇଁ ବିଗୁର ଦିନରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେବାକୁ ହେବ । 37ଅତଏବ ଯେଉଁସବୁ କଥା ତୁମ୍ଭେ କହିଥିବ, ତା ଅନୁସାରେ ତୁମ୍ଭକୁ ଦୋଷୀ ବା ତୁମ୍ଭକୁ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷୀ ବୋଲି ବିଗୁର କରାଯିବ ।”

ଯୀଶୁଙ୍କୁ ପ୍ରମାଣ ଦେବା ପାଇଁ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କର ଆୟାଜନ

(ମାର୍କ 8:11-12; ଲୁକ 11:29-32)

38ତାପରେ ଯିହୁଦୀ ଧର୍ମଗାର୍ତ୍ତୀ ଓ ଫାରୁଶୀମାନଙ୍କ ଭିତରୁ କେତେକ ଯୀଶୁଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଗୁରୁ, ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭକୁ ଚନ୍ଦ୍ର ସ୍ୱରୂପ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକାରୀତ୍ୱ ଦେଖାଅ ।”

39ଯୀଶୁ କହିଲେ, “ମନ ଓ ପାପୀ ଲୋକମାନେ ପ୍ରମାଣ ପାଇଁ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକାରୀତ୍ୱ ଦେଖିବାକୁ ଚାହୁଁନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ତାହାଙ୍କୁ କୌଣସି ପ୍ରମାଣ ଦେଖାଇ ଦିଆଯିବନାହିଁ । କେବଳ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱକ୍ତା ଯୁନସଙ୍କ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଘଟିଥିବା ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକାରୀତ୍ୱ ହିଁ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏକମାତ୍ର ଚିହ୍ନ ହେବ । 40ଯୁନସ ସମୁଦ୍ରର ଗୋଟିଏ ବଡ଼ ମାଛ ପେଟରେ ତିନିଦିନ ଓ ତିନିରାତି ଥିଲେ । ସେହିପରି ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ର ତିନିଦିନ ଓ ତିନିରାତି କବର ଭିତରେ ରହିବେ । 41ଯେଉଁଦିନ ବିଗୁର ହେବ, ସେହିଦିନ ନୀନିବୀର ଲୋକମାନେ ବର୍ତ୍ତମାନ ନୀବିତ ଥିବା ଲୋକଙ୍କ ସହିତ ଠିଆ ହେବେ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିବେ । କାରଣ ଯେତେବେଳେ ଯୁନସ ସେମାନଙ୍କୁ ଉପଦେଶ ଦେଲେ ନୀନିବୀର ଲୋକେ ନିଜ ନିଜର ହୃଦୟ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିଥିଲେ । ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହୁଛି ଯେ, ମୁଁ ଯୁନସଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ମହାନ । 42ଯେଉଁ ଦିନ ବିଗୁର ହେବ ସେ ଦିନ ଦକ୍ଷିଣର ଗଣୀ ବର୍ତ୍ତମାନ ନୀବିତ ଥିବା ଲୋକଙ୍କ ସହିତ ଠିଆ ହେବେ ଏବଂ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିବେ । କାରଣ

ବାଆଲ୍‌ଦିବୁଲ୍ ଭୃତମାନଙ୍କର ରାଜା ଗୟତାନର ନାମ ।

ସେ ଗଲମୋନଙ୍କ ଜ୍ଞାନର କଥା ଶୁଣିବା ପାଇଁ ବହୁତ ଦୂରରୁ ଆସିଥିଲେ । ଏବଂ ମୁଁ ତୁମକୁ କହୁଛି ଯେ ମୁଁ ଗଲମୋନଙ୍କଠାରୁ ଅଧିକ ମହାନ ।

ବର୍ତ୍ତମାନର ଲୋକମାନଙ୍କଠାରେ ମହଗୁଣ ଭରି ରହିଛି

(ଲୁକା 11:24-26)

43“ଯେତେବେଳେ ଗୋଟିଏ ଭୂତ କୌଣସି ଲୋକଦେହରୁ ବାହାରି ଚାଲି ଯାଏ, ସେତେବେଳେ ସେ ପଥଭ୍ରଷ୍ଟ ହୋଇ ବିଗ୍ରାମ ନେବାପାଇଁ ଶୁଖିଲା ନାଗାଟିଏ ଖୋଦି ବୁଲେ । କିନ୍ତୁ ସେଭଳି ନାଗାଟିଏ ତାକୁ ମିଳେନାହିଁ । 44ସେତେବେଳେ ସେ କୁହେ, ‘ମୁଁ ମୋର ଯେଉଁ ପୁରୁଣା ଘର ଛାଡ଼ି ଚାଲି ଆସିଛି, ପୁଣି ସେଠାକୁ ଫେରିଯିବି ।’ ସେ ପୁଣି ଫେରିଆସେ । ସେ ଦେଖେ ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମଧ୍ୟ ଘରଟି ଖାଲି ଅଛି । ସଫା ଅଛି ଏବଂ ସବୁ ଠିକଠାକ୍ ଅଛି । ତା’ପରେ ସେ ଯାଏ ଓ ତା’ଠାରୁ ଅଧିକ ଖରାପ ଆଉସାତଟା ଭୂତଙ୍କୁ ଡାକିଆଣେ । 45ତା’ପରେ ସବୁ ଭୂତ ସେ ଘର ଭିତରକୁ ଯାଇ ସେଠାରେ ବସବାସ କରନ୍ତି । ସେତେବେଳେ ଲୋକଟିର ଅବସ୍ଥା ପୂର୍ବ ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ଗୋଟନାୟି ହୋଇପଡ଼େ । ଏବେ ନୀବିତ ଥିବା ମହ ଲୋକଙ୍କ ପାଇଁ ସେହି ଏକାକିଆ ଘଟିବ ।”

ଯୀଶୁଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନେ ତାହାଙ୍କର ପରବାର

(ମାର୍କ 3:31-35; ଲୁକା 8:19-21)

46ଯୀଶୁ ଯେତେବେଳେ ଏହି ସବୁ କଥା ସେଠାରେ ଜମା ହୋଇଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ କହୁଥିଲେ, ସେତେବେଳେ ତାହାଙ୍କ ମାଆ ଏବଂ ଭାଇ ଆସି ବାହାରେ ଠିଆହେଲେ । ସେମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କ ସାଙ୍ଗରେ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରିବା ପାଇଁ ଚାହୁଁଥିଲେ । 47ଜଣେ କେହି ଯୀଶୁଙ୍କୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭର ମାଆ ଏବଂ ଭାଇମାନେ ବାହାରେ ଅପେକ୍ଷା କରିଛନ୍ତି । ସେମାନେ ତୁମ୍ଭ ସହିତ କଥାବାର୍ତ୍ତା ହେବାକୁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି ।”

48ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ମୋର ମାଆ କିଏ? ମୋର ଭାଇମାନେ କିଏ?” 49ତା’ପରେ ସେ ତାହାଙ୍କର ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ଆଡ଼କୁ ହାତ ବଢ଼େଇ କହିଲେ, “ଏମାନେ ମୋର ମାଆ ଓ ଭାଇ । 50ଯିଏ ସ୍ୱର୍ଗରେ ରହୁଥିବା ମୋର ପରମପିତାଙ୍କ ଇଚ୍ଛା ଅନୁସାରେ କାମ କରନ୍ତି, ସେ ମୋର ଭାଇ, ଭଉଣୀ ଓ ମାଆ ।”

ଯୀଶୁଙ୍କ ବୀଦ ବୁଣିବାର ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ

(ମାର୍କ 4:1-9; ଲୁକା 8:4-8)

13 ସେହିସମୟ ଯୀଶୁ ସେହି ଘରୁ ବାହାରି ଚାଲିଗଲେ ଓ ହ୍ରଦ କୂଳରେ ଯାଇ ବସିଲେ । 2ତାହାଙ୍କ ଗୁରୁପଟେ ବହୁତ ଲୋକ ଜମା ହୋଇଗଲେ । ତେଣୁ ଯୀଶୁ ଗୋଟିଏ ଡଙ୍ଗା ଭିତରକୁ ଉଠିଗଲେ ଓ ସେଠାରେ ଯାଇ ବସିଲେ । ସବୁ ଲୋକେ କୂଳରେ ରହିଲେ । 3ତା’ପରେ ଯୀଶୁ ଲୋକଙ୍କୁ କାହାଣୀ ମାଧ୍ୟମରେ ଅନେକ ଉପଦେଶ ଦେଲେ । ଯୀଶୁ କହିଲେ, “ଗୋଟିଏ କୃଷକ ତା କ୍ଷେତରେ ବୀଦ ବୁଣିବାକୁ ଗଲା । 4ସେ ବୁଣିବା ବେଳେ କିଛି ବୀଦ ଗୁସ୍ତା କଡ଼ରେ ପଡ଼ିଗଲା । ଚଢ଼େଇମାନେ ଆସି ସେ ସବୁତକ ଖାଇଦେଲେ ।

5ଆଉ କିଛି ବୀଦ ପଥୁରୁଆ ନାଗାରେ ପଡ଼ିଗଲା । ସେଠାରେ ଯଥେଷ୍ଟ ମାଟି ନ ଥିଲା । ମାଟି ଗଢ଼ାରିଆ ନ ଥିବାରୁ ବୀଦରୁ ଖୁବ୍ ଗାଁଲ ଗଜା ବାହାରି ପଡ଼ିଲା । 6କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ସୁଯ୍ୟ ଉପରକୁ ଉଠିଲା, ସେତେବେଳେ ଗଛ ଝାଉଁଳି ପଡ଼ିଲା । ତା’ର ଚେର ଗଢ଼ାରିକୁ ଯାଇ ପାରିନଥିବାରୁ ଗଛଟି ଶୁଖି ମରିଗଲା । 7ଆଉ କିଛି ବୀଦ କଣ୍ଟା ବୁଦାରେ ପଡ଼ିଗଲା । କଣ୍ଟାବୁଦା ବହୁ ଯିବାରୁ ଗୁରୁ ଗଛକୁ ଗୁପିଦେଲା । 8ଆଉ କିଛି ବୀଦ ଭଲ ମାଟି ଉପରେ ପଡ଼ିଲା ଓ ତାହା ବହୁ ସେଥିରେ ଫଳଫଳିଲା । କେତେକ ଗଛରେ ଗହେଗୁଣ, କେତେକରେ ଷାଠିଏ ଗୁଣ ଓ ଆଉ କେତେକରେ ତିରିଶ ଗୁଣ ଅଧିକ ଫଳିଲା । 9ତୁମ୍ଭର ଯଦି କାନ ଅଛି, ତେବେ ଶୁଣ ।”

ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ମାଧ୍ୟମରେ ଯୀଶୁଙ୍କର ଶିକ୍ଷା

(ମାର୍କ 4:10-12; ଲୁକା 8:9-10)

10ଶିଷ୍ୟମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସି ପଚାରିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ମାଧ୍ୟମରେ କାହିଁକି ଶିକ୍ଷା ଦେଉଛ?”

11ଯୀଶୁ କହିଲେ, “ସ୍ୱର୍ଗରାଜ୍ୟର ନିଗୁଡ଼ ସତ୍ୟ ଜାଣିବା ପାଇଁ କେବଳ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଅଧିକାର ମିଳିଛି । ଏ ଅଧିକାର ସେମାନଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇନାହିଁ । 12ଯାହା ପାଖରେ କିଛି ହେଲେ ବୁଝିବା ଶକ୍ତି ଅଛି, ତାକୁ ଆହୁରି ଅଧିକ ଦିଆଯିବ, ଏବଂ ସେ ଆବଶ୍ୟକତାଠାରୁ ଅଧିକ ପାଇବ । କିନ୍ତୁ ଯାହା ପାଖରେ ବିଶେଷ ବୁଝିବା-ଶକ୍ତି ନାହିଁ, ସେ ତା’ପାଖରେ ଥିବା ସେହି ଟିକେ ବୁଝିବାଶକ୍ତି ମଧ୍ୟ ହରେଇ ବସିବ । 13ସେଇଥିପାଇଁ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ କାହାଣୀ ମାଧ୍ୟମରେ ଉପଦେଶ ଦେଉଛି । କାରଣ ସେମାନେ ଚେଷ୍ଟା କଲେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରକୃତରେ କିଛି ବୁଝିପାରନ୍ତି ନାହିଁ । 14ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ୍ୟଦ୍ୱାରା ଯିଶାଇୟ ସେମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ଯାହା କହିଥିଲେ, ତାହା ସତ୍ୟ ବୋଲି ସେହିମାନେ ପ୍ରମାଣିତ କରି ଦେଉଛନ୍ତି । ଯିଶାଇୟ କହିଥିଲେ,

‘ତୁମ୍ଭେମାନେ ଶୁଣୁଥିବ, କିନ୍ତୁ ବୁଝି ପାରିବ ନାହିଁ । ତୁମ୍ଭେମାନେ ଦେଖୁଥିବ କିନ୍ତୁ କିଛି ଜାଣି ପାରିବ ନାହିଁ ।

15କାରଣ ସେମାନଙ୍କର(ଲୋକମାନଙ୍କର) ହୃଦୟ କଠୋର ହୋଇ ଯାଇଛି । ସେମାନଙ୍କର କାନ ଅଛି କିନ୍ତୁ ଶୁଣନ୍ତି ନାହିଁ ଏବଂ ସତ୍ୟକୁ ଦେଖିବା ପାଇଁ ମନା କରି ଦେଇଛନ୍ତି । ଫଳରେ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କ ଆଖିରେ କିଛି ଦେଖି ପାରିବେନାହିଁ । କିମ୍ପା ତାହାଙ୍କ କାନରେ କିଛି ଶୁଣି ପାରିବେ ନାହିଁ । କିମ୍ପା ହୃଦୟରେ କିଛି ବୁଝି ପାରିବେ ନାହିଁ । ଏହା ଘଟିଅଛି କାରଣ ସ୍ତମ୍ଭ ହେବା ପାଇଁ ସେମାନେ ମୋ ପାଖକୁ ଆସିବେ ନାହିଁ ।’

ଯିଶାଇୟ 6:9-10

16କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେ ଧନ୍ୟ, କାରଣ ତୁମ୍ଭେ ଯାହା ଆଖିରେ ଦେଖୁଛ, ତାହା ବୁଝୁଛ । ତୁମ୍ଭେ ଯାହା କାନରେ ଶୁଣୁଛ, ତାହା ବୁଝୁଛ । 17ମୁଁ ତୁମକୁ ସତ୍ୟ କହୁଛି । ତୁମ୍ଭେ ଏବେ ଯାହା ଦେଖୁଛ, ତାହା ଦେଖିବାକୁ କେତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ୍ୟଦ୍ୱାରା ଓ ସାଧୁମାନେ ଚାହୁଁଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ତାହା ଦେଖି ପାରି ନ ଥିଲେ । ତୁମ୍ଭେ ଏବେ ଯାହା ଶୁଣୁଛ, ତାହା ଶୁଣିବା ପାଇଁ ସେମାନେ ଚାହୁଁଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ତାହା ଶୁଣି ପାରି ନ ଥିଲେ ।

ବାଦ ବୁଣା ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତର ବ୍ୟାଖ୍ୟା

(ମାର୍କ 4:13-20; ଲୁକ 8:11-15)

18“ତେବେ କୃଷକ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତର ଅର୍ଥ ଗୁଣ ।
 19ଗୁଣ୍ଡାରେ ପଡ଼ି ଯାଇଥିବା ବୀଜର ଅର୍ଥ କଣ? ମଞ୍ଜିଟି
 ସେହି ଲୋକପରି ସେ ସ୍ୱର୍ଗରାଜ୍ୟର ସ୍ତମ୍ଭମାନୁର ଗୁଣେ, ଓ
 ତାହା ବୁଝି ପାରେନାହିଁ । ଗୟତାନ ଆସେ ଓ ତା ସୁଦୟରେ
 ଯାହା କିଛି ବୁଣା ହୋଇଥାଏ ସେତକ ନେଇ ଗୁଲିଯାଏ ।
 20ପଥୁରଥା ନାଗାରେ ବୁଣାଯାଇଥିବା ବୀଜର ଅର୍ଥ କ’ଣ?
 ବୀଜଟି ଠିକ୍ ସେହି ଲୋକପରି, ଯେ ସ୍ତମ୍ଭମାନୁର ଗୁଣେ ଏବଂ
 ଆନନ୍ଦର ସହତ ତାହା ସଙ୍ଗେସଙ୍ଗେ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତାଏ ।
 21କିନ୍ତୁ ସେ ନିଜ ଭିତରେ ଗିଣ୍ଟାକୁ ଦୃଢ଼ ହେବାକୁ ବ୍ୟତୀତ,
 କେବଳ କିଛି ସମୟ ପାଇଁ ସେ ଗିଣ୍ଟାକୁ ଆପଣା ସୁଦୟରେ
 ରଖିଥାଏ । ଯେତେବେଳେ ସ୍ତମ୍ଭମାନୁର ଯୋଗୁଁ ସେ ଦୁଃଖକଷ୍ଟ
 ଓ ଯାତନା ପାଏ, ସେ ତିରୁ ପାରେନାହିଁ । ସେ ଖୁବ୍ ଶୀଘ୍ର
 ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଛାଡ଼ିଦିଏ । 22କଣ୍ଟାବୁଦାରେ ପଡ଼ିଯାଇଥିବା ବୀଜର
 ଅର୍ଥ କ’ଣ? ମଞ୍ଜିଟି ସେହି ଲୋକ ଯେ ସ୍ତମ୍ଭମାନୁର ଗୁଣେ
 କିନ୍ତୁ ସଂସାରର ଚନ୍ଦା ଓ ଧନର ମୋହ ଲାଗି ସ୍ତମ୍ଭମାନୁରକୁ
 ତା’ଭିତରେ ବଢ଼ିବାକୁ ବ୍ୟତୀତ, ସେ ବ୍ୟକ୍ତି କେବେ ସଫଳ
 ହୋଇପାରେ ନାହିଁ ।

23“ଉଲ ମାଟି ଉପରେ ପଡ଼ିଥିବା ବୀଜର ଅର୍ଥ କ’ଣ?
 ସେହି ଲୋକ ଭଳି ସେ ସ୍ତମ୍ଭମାନୁର ଗୁଣେ, ଓ ତାକୁ
 ବୁଝିପାରେ । ସେ ଲୋକ ସଫଳ ହୁଏ । ସେହି ସଫଳତା
 ବେଳେବେଳେ ଗହେ ଗୁଣ, ଷାଠିଏ ଗୁଣ ଓ ତିରିଶ ଗୁଣ
 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମିଳିଥାଏ ।”

ଗହମ ଓ ବାଳୁଜୀର ଉଦାହରଣ

24ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଆଉ ଗୋଟିଏ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ କହିଲେ ।
 “ସ୍ୱର୍ଗରାଜ୍ୟ ନିଶେ ବ୍ୟକ୍ତି ଭଳି ଯେ କି ନିଜ ନିମିତ୍ତେ ଭଲ
 ବୀଜ ବୁଣିଥିଲେ । 25କିନ୍ତୁ ସବୁ ଲୋକ ଗୋଇଥିବା ସମୟରେ
 ସେହି ଲୋକର ଶତ୍ରୁ ଆସିଲା । ସେ ଗହମ ମଝିରେ
 ବାଳୁଜୀବୀଦ ବୁଣିଦେଲା । ତା’ପରେ ସେ ଗୁଲିଗଲା । 26ଗହମ
 ଗଛ ବଢ଼ିଲା ଓ ସେଥିରେ କେଣା ଫଳିଲା । ସେତିକି ବେଳକୁ
 ବାଳୁଜୀ ବ ଦେଖାଗଲା । 27ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିର ଗୁକରମାନେ
 ଆସିଲେ ଓ ନିମି ମାଲିକକୁ କହିଲେ, ‘ତୁମ୍ଭେ ତ ନିମିରେ
 ଭଲ ବୀଜ ବୁଣିଥିଲ, ତେବେ ଏତେ ବାଳୁଜୀ କେମିତି
 ଉଠିଲା?’

28ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ‘ଏହା କୌଣସି ଶତ୍ରୁର
 କାର୍ଯ୍ୟ ।’

“ଗୁକରମାନେ ପଚାରିଲେ, ‘ଆମେ ଯାଇ ବାଳୁଜୀତକ
 ଉପାଡ଼ି ଦେଉ ବୋଲି ଆପଣ ଗୁହାଁନ୍ତ କି?’

29“କ୍ଷେତମାଲିକ ସେମାନଙ୍କୁ ମନାକରି କହିଲେ,
 ‘ତୁମ୍ଭେମାନେ ବାଳୁଜୀ ଉପାଡ଼ିଲ ବେଳେ ତା’ସହତ ଗହମ
 ମଧ୍ୟ ଉପାଡ଼ି ଦେବ । 30ଫସଲ ପାଟିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉଭୟ
 ଗହମ ଓ ବାଳୁଜୀ ଏକାଠି ବଢ଼ନ୍ତୁ । କାଟିବା ବେଳେ ମୁଁ
 କଟାଳମାନଙ୍କୁ କହିବି ପ୍ରଥମେ ବାଳୁଜୀଗୁଡ଼ିକୁ ଏକାଠି କରି
 ବଡ଼ାବାସି ନାଳ ଦିଅ, ତା’ପରେ ଗହମ ସଂଗ୍ରହ କରି
 ଅମାରରେ ରଖିଦିଅ ।”

ଯୀଶୁ ଅନେକ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ଦ୍ୱାରା ଗିଣ୍ଟା ଦେଲେ

(ମାର୍କ 4:30-34; ଲୁକ 13:18-21)

31ତା’ପରେ ଯୀଶୁ ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଆଉ ଗୋଟିଏ
 ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ କହିଲେ: “ସ୍ୱର୍ଗରାଜ୍ୟ ଗୋଟିଏ ସୋରଷ ଦାନା ଭଳି ।
 ନିଶେ ତାକୁ ନେଇ ତା’ କ୍ଷେତରେ ଲଗାଏ । 32ସେ ବୀଜ
 ଅନ୍ୟ ବୀଜ ଭୁଲନାରେ ସବୁଠାରୁ ଛୋଟ ଥାଏ, କିନ୍ତୁ ତାହା
 ଯେତେବେଳେ ବଡ଼ ହୁଏ, ସେତେବେଳେ ବଗିଚାରେ ସମସ୍ତ
 ଗୁରୁ ଅପେକ୍ଷା ବଡ଼ ହୋଇଯାଏ । ତାହା ଗଛରେ ପରିଣତ
 ହୁଏ । ଆକାଶର ପକ୍ଷୀମାନେ ଆସି ଏହି ଗଛର ଗାଖାରେ
 ବସା ବାସି ଆସୁଥିବି ନିଅନ୍ତୁ ।”

33ତା’ପରେ ଯୀଶୁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଆଉ ଗୋଟିଏ କାହାଣୀ
 କହିଲେ: “ସ୍ୱର୍ଗରାଜ୍ୟ ଖମ୍ବୀର ଭଳି । ନିଶେ ସ୍ୱୀଲୋକ
 ଗୋଟିଏ ବଡ଼ ପାତ୍ରରେ ଥିବା ଅଟାରେ ଖମ୍ବୀର ମିଶାଇଲା ।
 ସବୁତକ ରୋଟି ଫୁଲିବାରେ ଖମ୍ବୀର କାମ ଦେଲା ।”

34ଯୀଶୁ ସବୁ କିଛି କାହାଣୀ ମାଧ୍ୟମରେ କହୁଥିଲେ ।
 ବାସ୍ତବରେ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କାହାଣୀ ମାଧ୍ୟମ ଛଡ଼ା କିଛି
 କହୁନଥିଲେ । 35ପରମେଶ୍ୱର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱକ୍ତାଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ
 ଯାହା କହିଥିଲେ, ତାହା ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବା ପାଇଁ ଏହା ହେଉଥିଲା ।
 ପରମେଶ୍ୱର କହିଥିଲେ:

“ମୁଁ କାହାଣୀ ଦ୍ୱାରା କଥା କହିବି । ସୃଷ୍ଟିର ଆଦି କାଳରୁ
 ଯେଉଁସବୁ କଥା ଗୋପନୀୟ ହୋଇ ରହିଛି, ସେଗୁଡ଼ିକ ମୁଁ
 ପ୍ରକାଶ କରିବି ।”

ଶୀତସଂହତା 78:2

ଗହମ ଓ ବାଳୁଜୀ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତର ବ୍ୟାଖ୍ୟା

36ତା’ପରେ ଯୀଶୁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପଠେଇ ଦେଇ ଘରକୁ
 ଗଲେ । ତାହାଙ୍କ ପାଖରେ ତାହାଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନେ ପହଞ୍ଚି
 କହିଲେ, “ଆମକୁ କ୍ଷେତର ବାଳୁଜୀ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତର ଅର୍ଥ ବୁଝାଇ
 ଦିଅ ।”

37ଯୀଶୁ କହିଲେ, “ଯେଉଁ ଲୋକନିଶେ କ୍ଷେତରେ ଭଲ
 ବୀଜ ବୁଣିଲେ, ସେ ହେଉଛନ୍ତି ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ର * । 38ପୃଥିବୀ
 ହେଉଛି କ୍ଷେତ । ସ୍ୱର୍ଗରାଜ୍ୟରେ ଥିବା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସମସ୍ତ
 ସନ୍ତାନ ହେଲେ ଭଲ ବୀଜ, ବାଳୁଜୀର ଅର୍ଥ ଗୟତାନର
 ଅନୁଚର । 39ଯେଉଁ ଶତ୍ରୁ ନିଶେ ବାଳୁଜୀ ବୁଣି ଦେଇଥିଲା,
 ସେ ହେଉଛି ଗୟତାନ । ଫସଲ କାଟିବା ସମୟ ହେଉଛି
 ନିଶେ ଅନ୍ତର ସମୟ ଏବଂ କଟାଳ ହେଉଛନ୍ତି ସ୍ୱର୍ଗଦୂତମାନେ ।

40“ଯେପରି ବାଳୁଜୀକୁ ଏକାଠି କରି ହେଲା, ଓ ନିଆଁରେ
 ପୋଡ଼ି ଦିଆଗଲା, ଠିକ୍ ସେହିପରି ଅବସ୍ଥା ନିଶେ ଅନ୍ତର
 ସମୟରେ ହେବ । 41ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ର ତାହାଙ୍କ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କୁ ପଠାଇବେ ।
 ସେମାନେ ତାହାଙ୍କ ଗୁଣ୍ଡାରେ ସମସ୍ତ ପାପୀ ଓ ପାପପାଇଁ
 ପ୍ରବର୍ତ୍ତାଉଥିବା ସମସ୍ତଲୋକଙ୍କୁ ଏକାଠି କରି ଗୁଣ୍ଡା ବାହାରକୁ
 ନେଇଯିବେ । 42ସ୍ୱର୍ଗଦୂତମାନେ ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ନିକଟ
 ଅଗ୍ନିଗୁଣ୍ଡା ଭିତରକୁ ଫିଙ୍ଗିଦେବେ । ସେଠାରେ ସେମାନେ କାନ୍ଦି
 କାନ୍ଦି ଓ ଯତ୍ନରେ ଦାନ୍ତ କାମୁଡ଼ି ରହିବେ । 43ସେତେବେଳେ
 ଧାର୍ମିକ ଲୋକମାନେ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଭଳି ପ୍ରକାଶମାନ ହେବେ ।

ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ର ଯୀଶୁ । ଏହା ମନାହିଁକି ପାଇଁ ଏକ ନାମ ଲୋକଙ୍କୁ
 ଗଣ୍ଟା କରିବାକୁ ଏହାଙ୍କୁ ପରମେଶ୍ୱର ବାଛିଥିଲେ ।

ସେମାନେ ତାହାଙ୍କ ପରମପିତାଙ୍କ ରାଜ୍ୟରେ ରହନ୍ତେ। ଯେଉଁମାନେ ଶୁଣି ପାରିବ, ଶୁଣ।

ଧନଭଣ୍ଡାର ଓ ମୋତିର ଦୁଷ୍ଟାନ୍ତ

44“ସୂର୍ଯ୍ୟାଦି ନିକଟରେ ଯୋଗ୍ୟ ହୋଇଥିବା ଧନଭଣ୍ଡାର ଭଳି। ଦିନେ ନିକଟ ଲୋକ ଗୋଟିଏ ଧନର ଭଣ୍ଡାର ପାଇଲେ ଓ ପୁଣି ଆଉ ଥରେ ସେହି ଧନକୁ ନିକଟ ଭିତରେ ଯୋଗ୍ୟଦେଲା। ସେ ବହୁତ ଖୁସି ହୋଇଗଲା। ସେ ସେଠାରୁ ଯାଇ ତା ପାଖରେ ଯାହା ସବୁ ଥିଲା, ସବୁତକ ବିକି ସେହି ନିକଟ କିଣିଲା।

45“ସୂର୍ଯ୍ୟାଦି ମଧ୍ୟ ଭଲ ମୋତି ଖୋଜୁଥିବା ଗୋଟିଏ ବେପାରୀ ଭଳି। 46ଦିନେ ସେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ମୂଲ୍ୟବାନ ମୋତିଟିଏ ପାଇଗଲା, ସେ ଯାଇ ତାର ସମସ୍ତ ସମ୍ପତ୍ତି ବିକି ଅମୂଲ୍ୟ ମୋତିଟି କିଣିଲା।

ମାଛଧରା ନାଲର ଦୁଷ୍ଟାନ୍ତ

47“ସୂର୍ଯ୍ୟାଦି ମଧ୍ୟ ହ୍ରଦରେ ଫିଙ୍ଗା ଯାଇଥିବା ଗୋଟିଏ ନାଲ ଭଳି। ସେଥିରେ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ମାଛ ଧରା ପଡ଼ିଲେ। 48ଯେତେବେଳେ ନାଲଟି ମାଛରେ ଭର୍ତ୍ତି ହୋଇଗଲା, କେଉଟିମାନେ ନାଲକୁ କୁଳକୁ ଟାଣି ଆଣିଲେ। ସେମାନେ ବସି ପଡ଼ି ଭଲ ଭଲ ମାଛ ବାଛି ଟୋକେଇରେ ଭର୍ତ୍ତି କଲେ ଓ ଖରାପ ମାଛତକ ଫୋପାଡ଼ି ଦେଲେ। 49ସଂସାର ଶେଷ ହେବା ବେଳେ ଏହିଭଳି ଘଟିବ। ସୂର୍ଯ୍ୟାଦିମାନେ ଆସିବେ। ସେମାନେ ଧାର୍ମିକଲୋକଙ୍କ ଭିତରୁ ପାପୀଲୋକଙ୍କୁ ଅଲଗା କରିଦେବେ। 50ସୂର୍ଯ୍ୟାଦିମାନେ ଖରାପ ଓ ଦୁଷ୍ଟ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଅଗ୍ନିକୁଣ୍ଡ ଭିତରକୁ ଫିଙ୍ଗିଦେବେ। ସେଠାରେ ସେମାନେ କେବଳ କାନ୍ଦିକାନ୍ଦି ଓ ଯନ୍ତ୍ରଣାରେ ଦାନ୍ତ କାମୁଡ଼ି ରହନ୍ତେ।”

51ଯୀଶୁ ନିଜ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ଏ ସବୁର ଅର୍ଥ ବୁଝି ପାରୁଛ?”

ଶିଷ୍ୟମାନେ କହିଲେ, “ହଁ, ଆମ୍ଭେମାନେ ବୁଝିପାରୁଛୁ।”

52ତା’ପରେ ଯୀଶୁ କହିଲେ, “ସୂର୍ଯ୍ୟାଦି ବିଷୟରେ ନାହିଁଥିବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ଧର୍ମଗାତ୍ରୀ ନିକଟ ଘରମାଲିକ ଭଳି। ଯେ କି ଭଣ୍ଡାରରେ ଥିବା ତାହାଙ୍କ ନୂଆ ଓ ପୁରୁଣା, ଉଭୟ ପଦାର୍ଥ ବାହାରକରି ଆଣନ୍ତି।”

ଯୀଶୁ ନିଜ ନାଗକୁ ଫେରାଆସିଲେ

(ମାର୍କ 6:1-6; ଲୁକ 4:16-30)

53ଯୀଶୁ ଏହି ସବୁ ଦୁଷ୍ଟାନ୍ତ କହିବାପରେ ପରେ ସେ ସ୍ଥାନ ଛାଡ଼ି ଚାଲିଗଲେ। 54ସେ ଯେଉଁଠି ପ୍ରତିପାଳିତ ହୋଇଥିଲେ ସେଠାକୁ ଗଲେ। ସେଠାରେ ଯିହୁଦୀ ସମାଜଗୃହରେ ଉପଦେଶ ଦେବା ଆରମ୍ଭ କରିଦେଲେ, ଯାହା ଶୁଣି ସମସ୍ତେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଗଲେ ଏବଂ କହିଲେ, “ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରବା ପାଇଁ ଏ ଲୋକ କେଉଁଠାରୁ ଜ୍ଞାନ ଓ ଶକ୍ତି ପାଇଲା? 55ଏ ତ ସେହି ବଢ଼େଇର ପୁଅ। ତାହାଙ୍କର ମାଆଙ୍କ ନାମ ତ ମରିୟମ। ଯାକୁବ, ଯୋଷେଫ, ଶିମୋନ ଓ ଯିହୁଦା ତ ଏହାର ଭାଇ। 56ତା’ର ସବୁ ଭଉଣୀମାନେ ତ ଆମ୍ଭ ସହତ ଏଠାରେ ଅଛନ୍ତି। ତେବେ ଏସବୁ କହିବା ପାଇଁ ଜ୍ଞାନ ଓ ଶକ୍ତି ସେ

କେଉଁଠାରୁ ପାଇଲା?” 57ସେହି ଲୋକମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ସ୍ୱୀକାର କଲେନାହିଁ। ଯୀଶୁ ସେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ନିକଟ ଭବିଷ୍ୟତ୍‌ବକ୍ତାଙ୍କୁ ଲୋକେ ସମ୍ମାନ ଦିଅନ୍ତି। କିନ୍ତୁ ନିଜ ସହରରେ ଓ ତାହାଙ୍କ ନିଜ ପରିବାରରେ ନିକଟ ଭବିଷ୍ୟତ୍‌ବକ୍ତା ସମ୍ମାନ ପାଏ ନାହିଁ।”

58ସେଠାକାର ଲୋକେ ଯୀଶୁଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରି ପାରିଲେ ନାହିଁ। ତେଣୁ ଯୀଶୁ ସେଠାରେ ଅଧିକ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକାରୀ କଲେ ନାହିଁ।

ହେରୋଦ ଯୀଶୁଙ୍କ ବିଷୟରେ ଶୁଣିଲେ

(ମାର୍କ 6:14-29; ଲୁକ 9:7-9)

14 ସେହି ସମୟରେ ଯୀଶୁଙ୍କ ବିଷୟରେ ଲୋକେ ଯାହା କଥାବାତା ହେଉଥିଲେ, ତାହା ଗାଲିଲୀର ଗାସକ ହେରୋଦ ଶୁଣିଲେ। 2ସେ ତାହାଙ୍କ ଗୁକ୍ତମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଏହି ବ୍ୟକ୍ତି ପ୍ରକୃତରେ ବାପ୍ତିଜନ ଯୋହନ। ସେ ନିଶ୍ଚୟ ମୃତ୍ୟୁରୁ ପୁଣି ବଞ୍ଚି ଉଠିଛି, ସେଥିପାଇଁ ଏହିଗଳ୍ପ ଏହା ପାଖରେ କାମ କରୁଛି ଓ ସେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରବାକୁ ସକ୍ଷମ ହେଉଛି।”

ବାପ୍ତିଜନ ଯୋହନଙ୍କୁ କପର ହତ୍ୟା କରାଗଲା

3ଏହି ସମୟ ପୂର୍ବରୁ ହେରୋଦ ଯୋହନଙ୍କୁ ବନ୍ଦୀ କରି ଶିଳୁଳରେ ବାନ୍ଧି କାରାଗାରରେ ନିକ୍ଷେପ କରିଥିଲେ। ସେ ହେରୋଦିଆଙ୍କ ଅନୁରୋଧକ୍ରମେ ଏକଥା କରିଥିଲେ। ହେରୋଦିଆ ହେରୋଦଙ୍କ ଭାଇ ଫିଲିପ୍ପଙ୍କ ପୁଅ ଥିଲେ। 4ହେରୋଦ ଯୋହନଙ୍କୁ ବନ୍ଦୀ କରିବାର କାରଣ ହେଲା, ଯୋହନ ବାରମ୍ବାର ହେରୋଦଙ୍କୁ କହୁଥିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ହେରୋଦିଆଙ୍କୁ ନିଜ ପୁଅ ଭାବରେ ରଖିବା ଠିକ୍ କାମ ନୁହେଁ।” 5ତେଣୁ ହେରୋଦ ଯୋହନଙ୍କୁ ମାରିଦେବାକୁ ଚାହୁଁଲେ। କିନ୍ତୁ ସେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଭୟ କରୁଥିଲେ। କାରଣ ଲୋକେ ଯୋହନଙ୍କୁ ନିକଟ ଭବିଷ୍ୟତ୍‌ବକ୍ତା ବୋଲି ବିଶ୍ୱାସ କରୁଥିଲେ।

6ହେରୋଦଙ୍କ ନିଜ ଦିନ ଅବସରରେ ହେରୋଦିଆଙ୍କ ଝିଅ, ହେରୋଦ ଓ ତାହାଙ୍କ ଅତିଥିମାନଙ୍କ ଆଗରେ ନାଚିଲା। ଏଥିରେ ହେରୋଦ ବହୁତ ମୁଗ୍ଧ ହୋଇଗଲେ। 7ତେଣୁ ସେ ଗପଥ ପୂର୍ବକ ହେରୋଦିଆର ଝିଅକୁ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦେଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ଯାହା କିଛି ମାଗିବ, ତାହା ତୁମ୍ଭକୁ ଦିଆଯିବ।”

8ହେରୋଦିଆଙ୍କ ପ୍ରାରୋଚନାରେ ଝିଅ କହିଲା, “ମୋତେ ବାପ୍ତିଜନ ଯୋହନଙ୍କ ମୁଣ୍ଡ ଗୋଟିଏ ଥାଳିରେ ଆଣି ଏହଠାରେ ଦିଅନ୍ତୁ।” 9ଏହା ଶୁଣି ହେରୋଦ ବହୁତ ଦୁଃଖୀ ହେଲେ। କିନ୍ତୁ ସେ ଗପଥ କରି ସାରିଥିଲେ, ଯେ ଝିଅ ଯାହା ମାଗିବ ତାହା ତାକୁ ସେ ଦେବେ। ତା’ଛଡ଼ା ହେରୋଦଙ୍କ ସହତ ଖାଉଥିବା ଅତିଥିମାନେ ମଧ୍ୟ ଗପଥ ଶୁଣିଥିଲେ। ତେଣୁ ହେରୋଦ ଝିଅକୁ ଯାହା କିଛି ସେ ମାଗିଥିଲା ତାହା ଦେବାପାଇଁ ଆଦେଶ ଦେଲେ। 10ସେ କାରାଗାରରେ ଯୋହନଙ୍କ ମୁଣ୍ଡକଟ କରିବା ପାଇଁ ଲୋକ ପଠାଇଲେ। 11ତାପରେ ଗୋଟିଏ ଥାଳିରେ ଯୋହନଙ୍କ କଟାମୁଣ୍ଡ ଅଣାଗଲା। ତାହା ଝିଅକୁ ଦେଇ ଦିଆଗଲା। ଝିଅ କଟାମୁଣ୍ଡ ତା ମାଆ ହେରୋଦିଆଙ୍କ ପାଖକୁ ନେଇଗଲା। 12ଯୋହନଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନେ

ଆସି ଯୋହନଙ୍କ ମୃତଦେହ ନେଇଯାଇ ସମାଧି ଦେଲେ । ତା'ପରେ ସେମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କ ପାଖକୁ ଯାଇ ସବୁକଥା କହିଲେ ।

ଯୀଶୁ ପାଞ୍ଚ ହଜାରରୁ ଅଧିକ ଲୋକଙ୍କୁ ଖାଇବାକୁ ଦେଲେ ।

(ମାର୍କ 6:30-44; ଲୁକ 9:10-17; ଯୋହନ 6:1-14)

13 ଯୀଶୁ ଯୋହନଙ୍କ ବନ୍ଧୁରେ ଘଟିଥିବା ସବୁକଥା ଶୁଣିସାରିବା ପରେ ସେ ସ୍ଥାନ ଛାଡ଼ି ଦେଲେ, ଓ ଏକୁଟିଆ ଡଙ୍ଗାରେ ବସି ଗୋଟିଏ ନିଛାଟିଆ ଜାଗାକୁ ଚାଲିଗଲେ । ଯୀଶୁ ଚାଲିଯାଇଥିବା ଖବର ଶୁଣି ଲୋକମାନେ ନିଜ ନଗରମାନ ଛାଡ଼ି ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଅନୁସରଣ କଲେ । ଯୀଶୁ ଯେଉଁଠାକୁ ଯାଉଥିଲେ, ସେମାନେ ସ୍ଥଳପଥରେ ଚାଲି ଚାଲି ସେଠାରେ ଯାଇ ପହଞ୍ଚିଲେ । 14 ଡଙ୍ଗାରୁ ବାହାରି ଆସିବା ବେଳକୁ ଯୀଶୁ ଦେଖିଲେ, ସେଠାରେ ବହୁତ ଲୋକ ଜମା ହୋଇଛନ୍ତି । ଲୋକଙ୍କ ଉପରେ ତାହାଙ୍କର ଦୟା ହେଲା । ସେ ଅସ୍ତ୍ରସ୍ଥ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସ୍ତସ୍ତ କରିଲେ ।

15 ସନ୍ଧ୍ୟା ବେଳକୁ ଶିଷ୍ୟମାନେ ତାହାଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସି କହିଲେ, “ଏହା ଅତ୍ୟନ୍ତ ନିଛାଟିଆ ସ୍ଥାନ । ସମୟ ବହୁତ ହେଲାଣି । ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଏଠାରୁ ପଠାଇ ଦିଅ । ତା'ହେଲେ ସେମାନେ ଗାଁମାନଙ୍କୁ ଯାଇ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଖାଦ୍ୟ କଣି ପାରିବେ ।”

16 କିନ୍ତୁ ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ସେମାନଙ୍କର ଯିବା ଦରକାର ନାହିଁ । ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ କିଛି ଖାଇବାକୁ ଦିଅ ।”

17 ଶିଷ୍ୟମାନେ କହିଲେ, “ଆମ ପାଖରେ ଏଠାରେ ମାତ୍ର ପାଞ୍ଚଖଣ୍ଡ ରୋଟି ଓ ଦୁଇଟି ମାଛ ଅଛି ।”

18 ଯୀଶୁ କହିଲେ, “ସେଗୁଡ଼ିକୁ ମୋ ପାଖକୁ ଆଣ ।”

19 ଯୀଶୁ ସେଠାରେ ଜମା ହୋଇଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଘାସ ଉପରେ ବସିଯିବାପାଇଁ କହିଲେ । ତା'ପରେ ସେ ପାଞ୍ଚଖଣ୍ଡ ରୋଟି ଓ ଦୁଇଟି ଯାକ ମାଛ ଧରି ଆକାଶକୁ ଚାହିଁଲେ, ଓ ଖାଦ୍ୟ ପାଇଁ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଲେ । ରୋଟିକୁ ଖଣ୍ଡଖଣ୍ଡ କରି ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ହାତକୁ ଦେଲେ । ଶିଷ୍ୟମାନେ ଲୋକଙ୍କୁ ସେଥିରୁ ବାଣ୍ଟିଲେ । 20 ସମସ୍ତ ଲୋକେ ତାହା ଖାଇଲେ, ଓ ସନ୍ତୋଷ ଲାଭ କଲେ । ଲୋକେ ଖାଇସାରିବା ପରେ ଶିଷ୍ୟମାନେ ବଳକା ଖାଦ୍ୟତକ ବାରିଟି ଝୁଡ଼ରେ ଭର୍ତ୍ତି କଲେ । 21 ସେଠାରେ ପ୍ରାୟ କେବଳ ପାଞ୍ଚ ହଜାର ପୁରୁଷ ଲୋକ ଖାଇଥିଲେ । ତା'ଛଡ଼ା ସ୍ତ୍ରୀଲୋକ ଓ ପିଲାମାନେ ମଧ୍ୟ ଖାଇଥିଲେ ।

ହ୍ରଦ ଉପରେ ଯୀଶୁ ଚାଲିଲେ

(ମାର୍କ 6:45-52; ଯୋହନ 6:15-21)

22 ତା'ପରେ ଯୀଶୁ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଡଙ୍ଗାରେ ଚଢ଼ି ହ୍ରଦର ଅପର ପାର୍ଶ୍ଵକୁ ଯିବାକୁ କହିଲେ । ଯୀଶୁ ନିଜେ ସେଠାକୁ ପରେ ଯିବେ ବୋଲି କହିଲେ । 23 ତା'ପରେ ଜମା ହୋଇଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବିଦାୟ କରି ସେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବାକୁ ଏକାକୀ ପାହାଡ଼ ଉପରକୁ ଗଲେ । ସନ୍ଧ୍ୟା ହୋଇ ସାରିଥିଲା, ଯୀଶୁ ସେଠାରେ ଏକୁଟିଆ ଥିଲେ । 24 ସେତେବେଳକୁ ହ୍ରଦ ଭିତରେ ଡଙ୍ଗା ଅନେକ ଦୂରକୁ ଚାଲିଯାଇଥିଲା । ଢେଉରେ ଧକ୍କା ଖାଇ ଡଙ୍ଗାଟି ଟଳମଳ ହେଉଥିଲା । ଖୁବ୍ ଦୋରରେ ପ୍ରତିକୂଳ ପବନ ବହୁଥିଲା ।

25 ଯୀଶୁ ହ୍ରଦ ଉପରେ ଚାଲିକରି ରାତ୍ରିର ଚତୁର୍ଥ ପ୍ରହରରେ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଯାଇ ପହଞ୍ଚିଲେ । 26 ଶିଷ୍ୟମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ହ୍ରଦ ଉପରେ ଚାଲିକରି ଆସୁ ଥିବାର ଦେଖି ଭୟଭୀତ ହେଲେ । ସେମାନେ କୁହାକୁହ ହେଲେ, “ଏ ତ ଗୋଟିଏ ଭୂତ ।” ସେମାନେ ଭୟରେ ଚକ୍କାରି କଲେ ।

27 ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ସାହସ ଧର ! ମୁଁ ପର ଆସିଛି ! ଭୟ କର ନାହିଁ ।” 28 ପିତର କହିଲେ, “ପ୍ରଭୁ, ଏହା ଯଦି ତୁମ୍ଭେ, ତେବେ ମୋତେ ପାଣି ଉପରେ ଚାଲି ତୁମ୍ଭ ନିକଟକୁ ଯିବାକୁ ଆଦେଶ ଦିଅ ।”

29 ଯୀଶୁ କହିଲେ, “ଚାଲି ଆସ ।” ପିତର ଡଙ୍ଗାରୁ ବାହାରି ଆସିଲେ । ସେ ପାଣି ଉପରେ ଚାଲି ଯୀଶୁଙ୍କ ଆଡ଼କୁ ଗଲେ । 30 ପିତର ଯୀଶୁଙ୍କ ଆଡ଼କୁ ପାଣି ଉପରେ ଚାଲିକରି ଯାଉଥିବା ସମୟରେ ଦୋରରେ ପବନ ବହୁଥିଲା । ଢେଉ ଉଠୁଥିଲା । ଏହା ଦେଖି ପିତର ଭୟ କଲେ । ସେ ବୁଡ଼ି ଯିବାକୁ ଲାଗିଲେ । ସେ ପାଟି କରି ଡାକିଲେ, “ପ୍ରଭୁ ମୋତେ ରକ୍ଷା କର ।”

31 ଯୀଶୁ ସଙ୍ଗେସଙ୍ଗେ ତାହାଙ୍କ ପାଖରେ ପହଞ୍ଚି ତାହାଙ୍କୁ ଧରି ପକାଇଲେ । ସେ ପିତରଙ୍କୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭର ବିଶ୍ଵାସ ଅଳ୍ପ । ତୁମ୍ଭେ କାହିଁକି ସନ୍ଦେହ କଲ?”

32 ଯୀଶୁ ଓ ପିତର ଡଙ୍ଗା ଉପରକୁ ଆସିଯିବା ପରେ ପବନ ବନ୍ଦ ହୋଇଗଲା । 33 ଯେଉଁମାନେ ଡଙ୍ଗା ଉପରେ ଥିଲେ, ସେମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ପ୍ରଣାମ କଲେ ଓ କହିଲେ, “ପ୍ରକୃତରେ ତୁମ୍ଭେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ପୁତ୍ର ।”

ଯୀଶୁ ଅନେକ ରୋଗୀଙ୍କୁ ସ୍ତସ୍ତ କଲେ

(ମାର୍କ 6:53-56)

34 ସେମାନେ ହ୍ରଦ ପାର ହୋଇ ଗିନ୍ନେସରତ୍ କୂଳରେ ପହଞ୍ଚିଲେ । 35 ସେଠାକାର ଲୋକେ ଚିହ୍ନିପାରିଲେ ଓ ଆଖପାଖ ଅଞ୍ଚଳକୁ ଯୀଶୁଙ୍କ ଆସିବା ଖବର ପଠାଇଲେ । ଲୋକେ ରୋଗୀଙ୍କୁ ତାହାଙ୍କ ପାଖକୁ ଆଣିଲେ । 36 ଲୋକମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ କଲେ ଯେ, ରୋଗୀମାନେ ଯେପରି ସ୍ତସ୍ତ ହୋଇଥାଆନ୍ତି, ସେଥିପାଇଁ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ତାହାଙ୍କ ବସ୍ତ୍ର ଧାରଣ କିମ୍ବା କେବଳ ଛୁଇଁବାକୁ ଅନୁମତି ଦିଅନ୍ତୁ । ଯେଉଁ ରୋଗୀମାନେ ତାହା ଛୁଇଁଲେ, ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ସ୍ତସ୍ତ ହୋଇଗଲେ ।

ମନୁଷ୍ୟକୃତ ନୟନ ଠାରୁ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ବିଧାନ ବଡ଼

(ମାର୍କ 7:1-23)

15 କେତେକ ଫାରୀସୀ ଓ ଯିହୁଦୀ ଧର୍ମଗାୟା ଯିରୁଶାଲମରୁ ଯୀଶୁଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସି ପଚାରିଲେ, 2 “ତୁମ୍ଭ ଶିଷ୍ୟମାନେ ପୂର୍ବପୁରୁଷଙ୍କ ପ୍ରଦତ୍ତ ନୀତିନିୟମଗୁଡ଼ିକୁ କାହିଁକି ମାନୁ ନାହାଁନ୍ତି? ତୁମ୍ଭ ଶିଷ୍ୟମାନେ ଖାଇବା ପୂର୍ବରୁ କାହିଁକି ହାତ ଧୋଇନାହାଁନ୍ତି ?”

3 ଯୀଶୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ନିଜର ପରମ୍ପରାଗତ ରୀତି ନୀତି ପାଳିବାକୁ ଯାଇ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଆଦେଶ କାହିଁକି ଲଙ୍ଘନ କରୁଛ? 4 ପରମେଶ୍ଵର କହିଛନ୍ତି: ‘ତୁମ୍ଭେ ପିତାମାତାଙ୍କୁ ସମ୍ମାନ ଦିଅ, * କିନ୍ତୁ ଯେଉଁଲୋକ ପିତାମାତାଙ୍କୁ ଅପମାନିତ

‘ତୁମ୍ଭେ ... ସମ୍ମାନ ଦିଅ’ ଯାତ୍ରା. 20:12; ଦି. ବିବରଣ 5:16.

କରେ, ତାକୁ ବଧ କର ଯିବା ଉଚିତ।* 5କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେ ଯେଉଁଠି ଶିକ୍ଷା ଦେଉଛ, ତା'ଫଳରେ ନିଶ୍ଚୟ ଲୋକ ତାର ପିତାମାତାଙ୍କୁ କହି ପାରିବ, 'ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରି ପାରିବିନାହିଁ। କାରଣ ମୋର ଯାହା ସବୁ ଅଛି ସେଗୁଡ଼ିକୁ ମୁଁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବି।' 6ଏହିଭଳି ତୁମ୍ଭେ ସେ ଲୋକଙ୍କୁ ତା ପିତାମାତାଙ୍କୁ ସମ୍ମାନ ନ ଦେବା ପାଇଁ ହିଁ ଶିକ୍ଷା ଦେଉଛ। ଏହିପରି ନିଜର ପରମ୍ପରାଗତ ନୀତିନିୟମଗୁଡ଼ିକୁ ସମ୍ମାନ ଦେଇଛ ଓ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଆଦେଶକୁ ଅବମାନନା କରୁଛ। 7ତୁମ୍ଭେ ସବୁ କପଟୀ। ଯିଶାଇୟ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ବନ୍ଧନରେ ଠିକ୍ ଭାବରେ ଏହି ଉପଦେଶଗୁଡ଼ି କହିଥିଲେ।

8ଏମାନେ କେବଳ ମୁହଁରେ ମୋର ଆଦର କରନ୍ତି। କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ ମନକଥା ମୋ ଠାରୁ ବହୁତ ଦୂରରେ ରହିଥାଏ।

9ସେମାନେ ମୋତେ ଯେଉଁ ଉପାସନା କରନ୍ତି, ତାହା ମୂଲ୍ୟହୀନ। ସେମାନେ ଯେଉଁ ସବୁ ବନ୍ଧନ ଶିକ୍ଷା ଦିଅନ୍ତି ତାହା କେବଳ ମଣିଷ ତିଆରି ବ୍ୟବସାୟ।”

ଯିଶାଇୟ 29:13

10ଯୀଶୁ ସମବେତ ହୋଇଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଡାକିଲେ। ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ମୁଁ ଯାହା କହୁଛି ତାହା ଶୁଣ ଓ ବୁଝ। 11ମଣିଷ ମୁହଁ ଭିତରକୁ ଯାଇଥିବା ବନ୍ଧନ ଯୋଗୁ ଅପବିତ୍ର ହୋଇଯାଏ ନାହିଁ ବରଂ ତା'ର ମୁହଁରୁ ବାହାରୁ ଥିବା ବନ୍ଧନ ଯୋଗୁ ସେ ଅପବିତ୍ର ହୋଇଥାଏ।”

12ଯୀଶୁଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନେ ତାହାଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସି ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଏସବୁ କହିବା ଫଳରେ ଫାରୁଶୀମାନେ ତୁମ୍ଭ ଉପରେ ଗୁଣିଯାଇଅଛନ୍ତି ବୋଲି ତୁମ୍ଭେ କାହିଁକି ତ?”

13ଯୀଶୁ କହିଲେ “ଯେଉଁ ଗୁଣି ମୋର ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ପିତା ନିଜେ ଲଗେଇ ନାହାଁନ୍ତି, ସେଗୁଡ଼ିକୁ ସମ୍ବଳେ ଉପାଡ଼ି ଦିଆଯିବ।

14ସେମାନଙ୍କୁ ଛାଡ଼ିଦିଅ। ସେମାନେ ତ ଅନ୍ଧମାନଙ୍କର ଅନ୍ଧ ନେତା। ଯଦି ନିଶ୍ଚୟ ଅନ୍ଧ ଆଉ ଗୋଟିଏ ଅନ୍ଧକୁ ଗୁଣା ଦେଖାଏ, ତେବେ ଉଭୟ ଖାତ ଭିତରେ ଖସି ପଡ଼ିବେ।”

15ଏକଥା ଶୁଣି ପିତର କହିଲେ, “ଏହି କାହାଣୀର ଅର୍ଥ ଆମକୁ ବୁଝାଇ ଦିଅନ୍ତୁ।”

16ଯୀଶୁ କହିଲେ, “ଏବେ ବି କ'ଣ ତୁମ୍ଭ ବୁଝିବାରେ ଅସୁବିଧା ଅଛି? 17ତୁମ୍ଭେ କ'ଣ ଜାଣିନ ଯେ, ଯେଉଁଖାଦ୍ୟ ନିଶ୍ଚୟ ଲୋକର ପାଟି ଭିତରକୁ ଯାଏ, ତାହା ପେଟ ଭିତରକୁ ଯାଏ ଓ ପରଶେଷରେ ଦେହରୁ ବାହାରିଯାଏ। 18କିନ୍ତୁ ନିଶ୍ଚୟ ଲୋକ ଯେଉଁ ମନ୍ଦ କଥା ପାଟିରେ କହେ, ତାହା ପ୍ରକୃତରେ ତା'ର ମନ ଭିତରୁ ଆସିଥାଏ। ଏହା ଲୋକକୁ ଅପବିତ୍ର କରିଥାଏ। 19କାରଣ ଖରାପ ଭାବନା, ହତ୍ୟା, ବ୍ୟଭିଚାର, ଯୌନାଗୁର, ଚୋରୀ, ମିଥ୍ୟାବାକ୍ୟ ଓ ନିନ୍ଦା ଆଦି ଖରାପ ବନ୍ଧନଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରଥମେ ମଣିଷର ମନ ଭିତରେ ସୃଷ୍ଟି ହୁଏ। 20ଏଗୁଡ଼ିକ ମଣିଷକୁ ଅପବିତ୍ର କରି ଦିଅନ୍ତି। କିନ୍ତୁ ଖାଇବା ପୁରୁରୁ ହାତ ନ ଧୋଇବା ଘଟଣା ମଣିଷକୁ ଅପବିତ୍ର କରି ପାରେ ନାହିଁ।”

ନିଶ୍ଚୟ ଅନ୍ଧମାନଙ୍କୁ ଯୀଶୁଙ୍କ ସହାୟତା

(ମାର୍କ 7:24-30)

21ଯୀଶୁ ସେ ସ୍ଥାନ ଛାଡ଼ି ଯୋର ଓ ସୀଦୋନ ଅଞ୍ଚଳକୁ ଚାଲିଗଲେ। 22ସେହି ଅଞ୍ଚଳର ନିଶ୍ଚୟ କିଶାନ୍ନୀୟା ସ୍ତ୍ରୀ ଆସି ବଡ଼ପାଟି କରି କହିଲା, “ହେ ପ୍ରଭୁ! ହେ ଦାଉଦଙ୍କ ପୁତ୍ର! ମୋ ପ୍ରତି ଦୟା କରନ୍ତୁ। ମୋ ଝିଅ ଦେହରେ ଗୋଟିଏ ଭୃତ ପଶି ରହିଛି। ମୋ ଝିଅ ଭାରି କଷ୍ଟ ପାଉଛି।”

23ଯୀଶୁ ତାକୁ ପଦେହେଲେ କିଛି କହିଲେ ନାହିଁ। ତେଣୁ ଶିଷ୍ୟମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିଲେ ଓ ଅନୁରୋଧ କଲେ, “ସେ ଆମ୍ଭ ପଛେ ପଛେ ପାଟି କରି ଆସୁଛି। ତାକୁ ଚାଲି ଯିବାକୁ କହି ଦିଅନ୍ତୁ।”

24ଯୀଶୁ କହିଲେ, “ପରମେଶ୍ୱର ମୋତେ କେବଳ ଇଗ୍ରାୟେଲର ହଜିଯାଇଥିବା ଲୋକ(ଯିହୁଦୀ) ମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପଠାଇଛନ୍ତି।”

25ତା'ପରେ ସେ ସ୍ତ୍ରୀ ଯୀଶୁଙ୍କ ନିକଟକୁ ପୁଣି ଥରେ ଆସିଲା। ସେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ପ୍ରଣାମ କରି କହିଲା, “ହେ ପ୍ରଭୁ! ମୋତେ ସାହାଯ୍ୟ କରନ୍ତୁ।”

26ଯୀଶୁ କହିଲେ, “ପିଲାମାନଙ୍କ ଖାଦ୍ୟନେଇ କୁକୁରଗୁଡ଼ିକୁ ଦେଇଦେବା ଠିକ୍ କାମ ହେବନାହିଁ।”

27ସେହି ସ୍ତ୍ରୀ କହିଲା, “ହଁ ପ୍ରଭୁ, ଏହା ଠିକ୍ କଥା। କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ ମାଲିକମାନଙ୍କର ଖାଇବା ଟେବୁଲ ଉପରୁ ଖସି ପଡ଼ୁଥିବା ଖାଦ୍ୟ କଣିକାସବୁ କୁକୁରଗୁଡ଼ିକ ଖାଇଥାନ୍ତି।”

28ତା'ପରେ ଯୀଶୁ କହିଲେ, “ହେ ନାରୀ! ତୁମ୍ଭର ଗର୍ଭର ବନ୍ଧନ ରହିଛି। ତୁମ୍ଭେ ମୋଠାରୁ ଯାହା ଚାହୁଁଛ, ମୁଁ ତାହା କରିଦେବି।” ଏହା କହିବା ମାତ୍ରେ ସେହି ସ୍ତ୍ରୀର ଝିଅଟି ଫର୍ମୁଣ୍ଟ ରୂପେ ଭଲ ହୋଇଗଲା।

ଯୀଶୁ ଅନେକ ଲୋକଙ୍କୁ ସ୍ତୁତ୍ତ କରିଦେଲେ

29ତାପରେ ଯୀଶୁ ସେ ସ୍ଥାନ ଛାଡ଼ି ଚାଲିଗଲେ ଓ ଗାଲୀଲୀ ହ୍ରଦ କୂଳରେ ଯାଇ ପହଞ୍ଚିଲେ। ସେ ଗୋଟିଏ ପାହାଡ଼ ଉପରକୁ ଯାଇ ସେଠାରେ ବସିଲେ। 30ଅନେକ ଫିଲିଷ୍ଟୀୟ ଲୋକମାନେ ତାହାଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସିଲେ। ସେମାନେ ଅନେକ ଅନ୍ଧ, ମୂକ, ବଧୂର, ଛୋଟା, ଅପାଙ୍ଗ ଓ ଅନ୍ୟ ରୋଗୀମାନଙ୍କୁ ଯୀଶୁଙ୍କ ପାଖକୁ ଆଣିଲେ। ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ ସ୍ତୁତ୍ତ କରିଦେଲେ। 31ଲୋକେ ଦେଖିଲେ ଯେ ଯେଉଁ ଲୋକ କଥା କହିପାରୁନଥିଲା ସେ କଥା କହି ପାରୁଛି; ଅପାଙ୍ଗ ଲୋକେ ପୁଣି ସବଳ ହୋଇଛନ୍ତି; ଛୋଟାମାନେ ଚାଲି ପାରୁଛନ୍ତି; ଅନ୍ଧମାନେ ପୁଣି ଦେଖି ପାରୁଛନ୍ତି; ଏସବୁ ଦେଖି ସେମାନେ ବହୁତ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଗଲେ। ସେମାନେ ଇଗ୍ରାୟେଲର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ମହିମା ଗାନ କଲେ।

ଯୀଶୁ ଚାଲି ଯିବାରେ ଅଧିକ ଲୋକଙ୍କୁ ଖାଇବାକୁ ଦେଲେ

(ମାର୍କ 8:1-10)

32ଯୀଶୁ ତାହାଙ୍କର ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଡାକି କହିଲେ, “ମୁଁ ଏ ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବଡ଼ ଦୁଃଖିତ। ସେମାନେ ମୋ ସାଙ୍ଗରେ ତିନି ଦିନ ହେଲା ରହିଲେଣି। କିନ୍ତୁ ଏବେ ସେମାନଙ୍କର ଖାଇବାକୁ କିଛି ନାହିଁ। ସେମାନେ ଏଠାରୁ ଭୋକିଲା ଚାଲିଯିବାଟା

*କିନ୍ତୁ ଯେଉଁଲୋକ ... ଉଚିତ' ଯାତ୍ରା. 21:17.

ମୁଁ ଆସିବି ଗୁଡ଼ୁନି । ସେମାନେ ଘରକୁ ଗଲବେଳେ ମୁଁ
ହୋଇ ଯାଇ ପାରିବି ।”

33ଯୀଶୁଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନେ କହିଲେ, “ଆମେ ଏତେ ଲୋକଙ୍କ
ପାଇଁ ଏତେ ଖାଦ୍ୟ ଏତଳ ସ୍ଥାନରେ କେଉଁଠାରୁ ପାଇବା?
ଆମ୍ଭେ ନଗର ଠାରୁ ବହୁତ ଦୂରରେ ଅଛୁ ।”

34ଯୀଶୁ ପଚାରିଲେ, “ତୁମ୍ଭ ପାଖରେ କେତେ ଖଣ୍ଡ
ରୋଟି ଅଛି?”

ସେମାନେ କହିଲେ, “ସାତଖଣ୍ଡ ରୋଟି ଓ କିଛି ଛୋଟ
ମାଛ ଅଛି ।”

35ଯୀଶୁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଭୁଲି ଉପରେ ବସିବାକୁ କହିଲେ:

36ସେ ସାତଖଣ୍ଡ ରୋଟି ଓ ମାଛତକ ନେଲେ । ତା’ପରେ
ସେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଖାଦ୍ୟ ପାଇଁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଲେ । ଯୀଶୁ
ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଛୋଟ ଛୋଟ ଖଣ୍ଡ କଲେ ଓ ତାହାଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ
ଦେଲେ । ଶିଷ୍ୟମାନେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଖାଦ୍ୟ ବାଣ୍ଟିଲେ । 37ସମସ୍ତେ
ଖାଇଲେ ଓ ସନ୍ତୋଷ ଲାଭ କଲେ । ତା’ପରେ ଶିଷ୍ୟମାନେ
ବଳକା ଖାଦ୍ୟକୁ ସାତଟି ଟୋକେଇରେ ଭର୍ତ୍ତିକଲେ । 38ସେଠାରେ
ପ୍ରାୟ ଗୁଣ ହଜାର ପୁରୁଷ ଖାଇଥିଲେ । ସେମାନଙ୍କ ଛତା ସ୍ତ୍ରୀ
ଓ ପିଲାମାନେ ମଧ୍ୟ ଖାଇଥିଲେ । 39ସେମାନେ ଖାଇ ସାରିବା
ପରେ ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଘରକୁ ଫେରିଯିବା ପାଇଁ କହିଲେ ।
ସେମାନଙ୍କୁ ବିଦାୟ କରିସାରି ଯୀଶୁ ଡଙ୍ଗାରେ ବସି ମର୍ଦଦାନ
ଅଞ୍ଚଳକୁ ଗଲେ ।

ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଯିହୁଦୀ ନେତାଙ୍କ ପରୀକ୍ଷା

(ମାର୍କ 8:11-13; ଲୁକ 12:54-56)

16 ଫାରୁଶୀ ଓ ସାଦୁକୀମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିଲେ ।
ସେମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ପରୀକ୍ଷା କରିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ ।
ତେଣୁ ସେମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ କୌଣସି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକାରୀ ଦେଖାଇବାକୁ
କହିଲେ, କାରଣ ଯୀଶୁ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକାରୀ ଦେଖାଇବା ଫଳରେ
ପ୍ରମାଣିତ ହୋଇ ପାରିବ ଯେ ସେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପାଖରୁ
ଆସିଛନ୍ତି । 2ଯୀଶୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ସୂର୍ଯ୍ୟାସ୍ତ
ସମୟରେ ଆକାଶକୁ ଲାଲରଙ୍ଗ ହୋଇଥିବାର ଦେଖିଲେ କୁହ
ଯେ ପାଗ ଭଲ ରହିବ । 3ତୁମ୍ଭେମାନେ ସୂର୍ଯ୍ୟୋଦୟ ସମୟରେ
ଆକାଶକୁ ଲାଲ ରଙ୍ଗର ଓ ମେଘୁଆ ଥିବାର ଦେଖିଲେ କୁହ
ଯେ ଆଦି ଝଡ଼ ହେବ । ଏଗୁଡ଼ିକ ପାଗର ଲକ୍ଷଣ । ତୁମ୍ଭେ
ଏହି ଲକ୍ଷଣଗୁଡ଼ିକ ଆକାଶରେ ଦେଖ ଓ ସେଗୁଡ଼ିକର ଅର୍ଥ
ବୁଝ । ସେହିଭଳି ତୁମ୍ଭେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଘଟୁଥିବା ଘଟଣାଗୁଡ଼ିକୁ
ଦେଖୁଛ । ଏଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟ ଏପ୍ରକାର ଲକ୍ଷଣ । କିନ୍ତୁ ଏଗୁଡ଼ିକର
ଅର୍ଥ ବୁଝିବାକୁ ତୁମ୍ଭେ ସମର୍ଥ ହୋଇ ପାରୁନ । 4ମୟ ଓ
ପାପୀ ଲୋକ ହିଁ ପ୍ରମାଣ ଚର୍ଚ୍ଚସ୍ୱରୂପ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକାରୀ ଦେଖିବାକୁ
ଚାହୁଁନ୍ତି । ଏତଳ ଲୋକଙ୍କୁ ଯୁନସଙ୍କ ଚର୍ଚ୍ଚ* ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ
କୌଣସି ଚର୍ଚ୍ଚ ଦିଆଯିବ ନାହିଁ ।” ତାପରେ ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ
ସେଠାରେ ଛାଡ଼ି ଚାଲିଗଲେ ।

ଯୁନସଙ୍କ ଚର୍ଚ୍ଚ ଯୀଶୁ ସମାଧି ମଧ୍ୟରେ ତିନିଦିନ ରହିବା ଭଳି
ଯୁନସ୍ ରୋଟିଏ ବଡ଼ ମାଛର ପେଟରେ ତିନିଦିନ ରହିଥିଲେ ।

ଯିଶୁଙ୍କ ଅନୁସରଣକାରୀମାନେ ତାଙ୍କୁ ଭୁଲ ବୁଝିଲେ

(ମାର୍କ 8:14-21)

5ଯୀଶୁଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନେ ହ୍ରଦର ଅପର ପାର୍ଶ୍ୱକୁ ଗଲେ ।
କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ସାଙ୍ଗରେ ରୋଟି ନେବାକୁ ଭୁଲିଗଲେ ।

6ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ସାବଧାନ ରୁହ । ଫାରୁଶୀ ଓ
ସାଦୁକୀମାନଙ୍କ ଖମ୍ବୀରରୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କର ।”

7ଶିଷ୍ୟମାନେ ନିଜ ନିଜ ଭିତରେ ଏହାର ଅର୍ଥ ବ୍ୟସ୍ତରେ
ଆଲୋଚନା କଲେ । ସେମାନେ କହିଲେ, “ବୋଧହୁଏ ଆମ୍ଭେ
ରୋଟି ନ ଆଣିଥିବାରୁ ସେ ଏପରି କହିଲେ ।”

8ସେମାନେ ଯାହା କୁହାକୁହ ହେଉଥିଲେ ଯୀଶୁ ତାହା
ନାହିଁ ପାରିଲେ । ସେ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ରୋଟି ନ ଥିବା
କଥା କାହିଁକି ଭୁଲ୍‌ଭିତରେ କୁହାକୁହ ହେଉଛ? ତୁମ୍ଭର
ବିଶ୍ୱାସ ଅଳ୍ପ । 9ଏବେ ସ୍ତବ୍ଧା ତୁମ୍ଭେ କ’ଣ ବୁଝି ପାରୁନ?
ପାଞ୍ଚଟି ରୋଟିକୁ ପାଞ୍ଚହଜାର ଲୋକ ଖାଇଥିବା କଥା ମନେ
ପକାଅ । ଲୋକେ ଖାଇ ସାରିବା ପରେ ବଳକା ଅଂଶତକ
ତୁମ୍ଭେ ଅନେକ ଟୋକେଇରେ ଭର୍ତ୍ତି କରିଥିଲ । 10ସାତୋଟି
ରୋଟିକୁ ଗୁଣହଜାର ଲୋକ ଖାଇଥିବା କଥା ମନେ ପକାଅ ।
ଲୋକେ ଖାଇସାରିବା ପରେ ବଳକା ଅଂଶତକ ଅନେକ
ଟୋକେଇରେ ଭର୍ତ୍ତି କରିଥିବା ବ୍ୟସ୍ତରେ କହୁ ନ ଥିଲ?

11ତୁମ୍ଭେ ତାହା କାହିଁକି ବୁଝି ପାରୁନ? ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ସାବଧାନ
ରହିବାକୁ ଏବଂ ଫାରୁଶୀ ଓ ସାଦୁକୀମାନଙ୍କର କୁପ୍ରଭାବରୁ
ଦୂରରେ ରହିବାକୁ କହୁଛି ।” 12ତା’ପରେ ସେମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କ
କଥାର ଅର୍ଥ ବୁଝିଗଲେ । ରୋଟିରେ ବ୍ୟବହାର କରୁ
ଯାଉଥିବା ଖମ୍ବୀରର କୁପ୍ରଭାବରୁ ସାବଧାନ ରହିବା ବ୍ୟସ୍ତରେ
ଯୀଶୁ କହୁନଥିଲେ । ମାତ୍ର ଫାରୁଶୀ ଓ ସାଦୁକୀମାନଙ୍କର
ଉପଦେଶଠାରୁ ସାବଧାନ ରହିବାକୁ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କହୁଥିଲେ ।

ପିତର କହନ୍ତି ଯୀଶୁ ହେଉଛନ୍ତି ଖ୍ରୀଷ୍ଟ

(ମାର୍କ 8:27-30; ଲୁକ 9:18-21)

13ଯୀଶୁ କାଲସରୟା ଫିଲିପ୍ପି ଅଞ୍ଚଳକୁ ଆସିବା ପରେ
ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ମୁଁ ହେଉଛି ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ର* । ମୁଁ କିଏ
ବୋଲି ଲୋକେ ମୋ ବ୍ୟସ୍ତରେ କ’ଣ କହୁଛନ୍ତି?”

14ଶିଷ୍ୟମାନେ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “କେତେକ ଆପଣଙ୍କୁ
ବାପ୍ତିକ ଯୋହନ ବୋଲି କହୁଛନ୍ତି ତ କେତେକ ଏଲିୟ*
ବୋଲି କହୁଛନ୍ତି । ଅନ୍ୟମାନେ ଆପଣଙ୍କୁ ଯିରିମିୟ* ବା
ଉବଷ୍ୟାଦବକ୍ତା* ମାନଙ୍କମଧ୍ୟରୁ ନିଶ୍ଚୟ ବୋଲି କହୁଛନ୍ତି ।”

15ଯୀଶୁ କହିଲେ, “ମୁଁ କିଏ ବୋଲି ତୁମ୍ଭେ କ’ଣ
କହୁଛ?”

16ଶିମୋନ ପିତର ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ଆପଣ ହେଉଛନ୍ତି
ଖ୍ରୀଷ୍ଟ । ନୀବନ୍ଧ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପୁତ୍ର ।”

ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ର ଅର୍ଥାତ୍ ଯୀଶୁ । ଲୋକଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କରିବା ସକାଶେ
ପରମେଶ୍ୱର ତାଙ୍କୁ ମନୋନୀତ କରିଥିଲେ ।

ଏଲିୟ ପ୍ରାୟ 850 ଖ୍ରୀପୂ ସମୟରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପାଇଁ
କହୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ।

ଯିରିମିୟ ପ୍ରାୟ 600 ଖ୍ରୀପୂ, ସମୟରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପାଇଁ
କହୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ।

ଉବଷ୍ୟାଦବକ୍ତା ଯେଉଁମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପାଇଁ କହିଲେ ।

17ଉତ୍ତରରେ ଯାଶୁ କହିଲେ, “ହେ ଶିମୋନ! ଯୁଦ୍ଧସଙ୍କ ପୁତ୍ର! ତୁମ୍ଭେ ଧନ୍ୟ! ଏକଥା ତୁମ୍ଭକୁ କୌଣସି ମଣିଷ ଶିଖାଇ ନାହିଁ। ମୋ ସୁରୀୟା ପିତା ତୁମ୍ଭକୁ ଏକଥା ଶିଖାଇଛନ୍ତି। 18ମୁଁ ମଧ୍ୟ ତୁମ୍ଭକୁ କହି ରଖୁଛି ଯେ ତୁମ୍ଭେ ହେଉଛ ପିତର*। ଏବଂ ମୁଁ ଏହି ପଥର ଉପରେ ମୋର ମଣ୍ଡଳୀ ତୋଳିବି। ମୃତ୍ୟୁଗଣ* ମୋର ମଣ୍ଡଳୀକୁ ପରାଜିତ କରିବାକୁ ସମର୍ଥ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ। 19ସୁରୀୟାଙ୍କର ଗୁଣଗୁଣକ ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ଦେବି। ତେଣୁ ଏ ପୁଅବୀରେ ଯେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭେ ନ୍ୟାୟଶୁର କରବ, ସେହି ନ୍ୟାୟଶୁର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ନ୍ୟାୟଶୁର ହେବ। ଏ ପୁଅବୀରେ ଯେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭେ କ୍ଷମା ଦେବ, ସେହି କ୍ଷମା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର କ୍ଷମା ହେବ।” 20ତା’ପରେ ଯାଶୁ ତାହାଙ୍କର ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ପୂଜା ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ, “ସେ ଯେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଅଟନ୍ତି କାହାକୁ ନ କହିବା ପାଇଁ।”

ନିଜ ମୃତ୍ୟୁ ବିଷୟରେ ଯାଶୁଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟବ୍ୟାପ୍ତି

(ମାର୍କ 8:31-9:1; ଲୁକ 9:22-27)

21ସେ ସମୟରୁ ଯାଶୁ ତାହାଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ କହିବାକୁ ଲାଗିଲେ ଯେ ସେ ନିରୀତ ଭାବରେ ଯିବୁଣାଲମକୁ ଯିବେ। ସେଠାରେ ଯିହୁଦୀ ନେତା, ପ୍ରମୁଖ ଯାଦକ ଓ ଧର୍ମଗାୟାମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସେ ଅନେକ ଯାତନା ପାଇବେ ଓ ବଧକରି ଦିଆଯିବେ। ସେ ମୃତ୍ୟୁରୁ ତୃତୀୟ ଦିନ ପୁନର୍ଜୀବିତ ହେବେ।

22ତା’ପରେ ପିତର ଯାଶୁଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ ପାଖକୁ ଏକାନ୍ତରେ ଡାକିଲେ ଓ ତାହାଙ୍କୁ ସମାଲୋଚନା କରି କହିଲେ, “ହେ ପୁତ୍ର! ପରମେଶ୍ୱର ଆପଣଙ୍କ ଉପରେ ଦୟା କରନ୍ତୁ। ଆପଣଙ୍କ ପାଇଁ ଏସବୁ ଘଟଣା ନ ଘଟୁ।”

23ଯାଶୁ ବୁଲିପଡ଼ି ପିତରଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଗୟତାନ! ମୋ ପାଖରୁ ଚାଲିଯାଅ। ତୁମ୍ଭେ ମୋ ପାଇଁ ଗୋଟିଏ ବିମ୍ବ। ତୁମ୍ଭେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନିୟମକୁ ଖାତିର କରୁନାହିଁ। ଲୋକମାନେ ଯାହାକୁ ମହତ୍ତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ବୋଲି ଭାବନ୍ତି, ତୁମ୍ଭେମାନେ ମଧ୍ୟ ସେହିଭଳି ଭାବୁଛ।”

24ତା’ପରେ ଯାଶୁ ତାହାଙ୍କର ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଯଦି କେହି ଲୋକ ମୋର ଅନୁସରଣ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁଛି ତେବେ ସେ ନିଜ ବିଷୟରେ ଭୁଲିଯାଉ। ସେ ଲୋକକୁ ଦିଆଯାଇଥିବା ଯାତନାର କୃଣ ବହନ କରୁ। ତା’ପରେ ସେ ମୋର ଅନୁସରଣ କରିବା ଉଚିତ। 25ଯେଉଁଲୋକ ତା ନିଜ ଜୀବନ ରକ୍ଷା କରିବାକୁ ଚାହୁଁଥିବ, ସେ ଏହାକୁ ହରେଇ ବସିବ। ମୋ ପାଇଁ ଜୀବନ ଦେଉଥିବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲୋକ ଏହାକୁ ରକ୍ଷା କରିବ। 26ଯଦି ଜଣେ ଲୋକ ନିଜ ଆତ୍ମାକୁ ହରେଇ ସାରା ସଂସାର ପାଏ, ତେବେ ସେଥିରେ ତାହାର କି ଲାଭ ହେବ? ନିଜର ଆତ୍ମାକୁ ଥରେ ହରେଇ ପୁଣି ଥରେ କଣିବା ପାଇଁ କେହି କେବେହେଲେ ଯଥେଷ୍ଟ ଧନ ଦେଇ ପାରିବନାହିଁ। 27ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ର ନିଜର ପିତାଙ୍କ ମହିମା ସହିତ ତାହାଙ୍କର ସୁରାଜ୍ୟମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ଆସିବେ। ସେ ସମୟରେ ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲୋକକୁ ତାର କର୍ମ

ଅନୁସାରେ ଫଳ ଦେବେ। 28ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ସତ୍ୟ କହୁଛି। ଏଠାରେ କେତେକ ଲୋକ ଠିଆ ହୋଇଛନ୍ତି, ଯେଉଁମାନେ ସେମାନଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ପୂର୍ବରୁ ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ରଙ୍କୁ ତାହାଙ୍କ ରାଜ୍ୟ ସହିତ ଆସ୍ତ୍ରପ୍ରଦାନ ଦେଖିବେ।”

ମୋଗା ଓ ଏଲିୟାଙ୍କ ସହିତ ଯାଶୁ

(ମାର୍କ 9:2-13; ଲୁକ 9:28-36)

17ଛଅ ଦିନ ପରେ ଯାଶୁ ପିତର, ଯାକୁବ ଓ ତାହାଙ୍କର ଭାଇ ଯୋହନଙ୍କୁ ସାଙ୍ଗରେ ନେଲେ, ଓ ଗୋଟିଏ ଉଚ୍ଚ ପର୍ବତ ଉପରକୁ ଗଲେ। ସେଠାରେ ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଥିଲେ। 2ସେମାନଙ୍କ ଆଗରେ ଯାଶୁଙ୍କ ସ୍ୱରୂପ ବଦଳିଗଲା। ତାହାଙ୍କର ମୁହଁ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଭଳି ଝଲସି ଉଠିଲା। ତାହାଙ୍କର ପୋଷାକ ଆଲୋକ ଭଳି ଧଳା ଦେଖାଗଲା। 3ହଠାତ୍ ସେ ସ୍ଥାନରେ ଭୁଲଜଣ ବ୍ୟକ୍ତି ଆସି ଯାଶୁଙ୍କ ସହିତ କଥାବାର୍ତ୍ତା ହେଲେ। ସେମାନେ ଏଲିୟା ଓ ମୋଗା* ଥିଲେ।

4ଏହା ଦେଖି ପିତର ଯାଶୁଙ୍କୁ କହିଲେ, “ହେ ପୁତ୍ର, ଭଲ ହେଲା ଯେ, ଆମ୍ଭେ ଏଠାରେ ଅଛୁ। ଆପଣ ଗୁହଁଲେ ମୁଁ ଏଠାରେ ତିନୋଟି ତମ୍ଭୁ ଖଣିଦେବି। ସେଥିରୁ ଗୋଟିଏ ଆପଣଙ୍କ ପାଇଁ, ଗୋଟିଏ ମୋଗାଙ୍କ ପାଇଁ, ଓ ଅନ୍ୟଟି ଏଲିୟାଙ୍କ ପାଇଁ।”

5ପିତର ଏକଥା କହୁଥିବା ବେଳେ ଗୋଟିଏ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ମେଘଗଣ୍ଡ ଆସି ସେମାନଙ୍କୁ ଢାଙ୍କି ଦେଲା। ମେଘଧରୁ ଅକାଶବାଣୀ ହେଲା, “ଏ ହେଉଛନ୍ତି ମୋର ପୁତ୍ର ଯାହାଙ୍କୁ ମୁଁ ପ୍ରେମ କରେ। ତାହାଙ୍କ ଉପରେ ମୁଁ ବହୁତ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ। ତୁମ୍ଭେ ତାହାଙ୍କ କଥା ମାନ।”

6ଯାଶୁଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନେ ଏକଥା ଶୁଣି ଅଧିକ ଭୟଭୀତ ହୋଇ ପଡ଼ିଲେ। ସେମାନେ ଭୁଲ୍ ଉପରେ ପଡ଼ିଗଲେ। 7ଯାଶୁ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସି ସେମାନଙ୍କୁ ଛୁଇଁ ଦେଲେ। ଯାଶୁ କହିଲେ, “ଠିଆ ହୁଅ। ଭୟ କର ନାହିଁ।” 8ଶିଷ୍ୟମାନେ ଉପରକୁ ଗୁହଁଲେ। ସେମାନେ ଯାଶୁଙ୍କ ଛଡ଼ା ଆଉ କାହାରକୁ ଦେଖିଲେ ନାହିଁ।

9ଯାଶୁ ଓ ଶିଷ୍ୟମାନେ ପର୍ବତ ଉପରୁ ତଳକୁ ଓହ୍ଲାଇଥିଲେ। ଯାଶୁ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଆଦେଶ ଦେଲେ, “ପର୍ବତ ଉପରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯାହାସବୁ ଦେଖିଲ, ତାହା କାହାକୁ କହିବ ନାହିଁ। ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ର ମୃତ୍ୟୁରୁ ପୁନର୍ଜୀବିତ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅପେକ୍ଷା କର। ତା’ପରେ ତୁମ୍ଭେ ଯାହା ସବୁ ଦେଖିଛ, ତାହା ଲୋକଙ୍କ ଆଗରେ କହିପାର।”

10ଯାଶୁଙ୍କୁ ଶିଷ୍ୟମାନେ ପଚାରିଲେ, “ତେବେ ଧର୍ମଗାୟାମାନେ କାହିଁକି କହୁଛନ୍ତି ଯେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ପୂର୍ବରୁ ପ୍ରଥମେ ଏଲିୟା ନିଶ୍ଚୟ ଆସିବେ?”

11ଯାଶୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ସେମାନେ ଠିକ୍ କହିଛନ୍ତି ଯେ ଏଲିୟା ଆସୁଛନ୍ତି, ସେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବସ୍ତୁକୁ ଠିକ୍ କ୍ରମରେ ରଖିବେ। 12କିନ୍ତୁ ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ କହି ଦେଉଛି ଯେ ଏଲିୟା ଆସି ସାରିଛନ୍ତି। ଲୋକମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ଚିହ୍ନି ପାରିଲେ ନାହିଁ। ଲୋକମାନେ ଯାହା ଇଚ୍ଛାକଲେ, ତାହାଙ୍କୁ ସେହି ପ୍ରକାର

ପିତର ଗ୍ରୀକ୍ ନାମ, ଅର୍ଥାତ୍ ପଥର
ମୃତ୍ୟୁଗଣ ମୃତ୍ୟୁର ଦ୍ୱାର

ଏଲିୟା ଓ ମୋଗା ଅତୀତର ଭୁଲଜଣ ବିଶିଷ୍ଟ ଯିହୁଦୀ ନେତା

ବ୍ୟବହାର କଲେ। ସେହିଭଳି ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ର ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ସେହି ପ୍ରକାର ଯାତନା ଭୋଗ କରିବେ।” 13ତାପରେ ତାହାଙ୍କର ଶିଷ୍ୟମାନେ ବୁଝି ପାରିଲେ ଯେ ଯୀଶୁ ଯେଉଁ ବାପ୍ତିଜନ ଯୋହନଙ୍କ ବନ୍ଧୁରେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଥିଲେ, ସେ ପ୍ରକୃତରେ ଏଲିୟା।

ଯୀଶୁ ଗୋଟିଏ ଅସ୍ତ୍ରସ୍ତ୍ର ବାଳକକୁ ସ୍ତ୍ରସ୍ତ୍ର କରିଦେଲେ

(ମାର୍କ 9:14-29; ଲୁକ 9:37-43)

14ଯୀଶୁ ଓ ତାହାଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନେ ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଫେରି ଆସିଲେ। ଗୋଟିଏ ଲୋକ ଯୀଶୁଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସି ତାହାଙ୍କ ଆଗରେ ଆଣ୍ଟୁ ମାଡ଼ି ପଡ଼ିଗଲା। 15ସେ କହିଲା, “ପୁତ୍ର, ମୋର ପୁଅ ଉପରେ ଦୟା କର। ସେ ମୁଞ୍ଚାଁ ରୋଗରେ ବଡ଼ କଷ୍ଟ ପାଉଛି। ଅନେକ ସମୟରେ ସେ ନିଆଁରେ କମ୍ପା ପାଣିରେ ପଡ଼ି ଯାଉଛି। 16ମୁଁ ତାକୁ ତୁମ୍ଭ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଆଣିଥିଲି। କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ତାକୁ ସ୍ତ୍ରସ୍ତ୍ର କରି ପାରିଲେନାହିଁ।” 17ଯୀଶୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ବିଶ୍ୱାସ ନାହିଁ। ତୁମ୍ଭେମାନେ ମନ ଦୀବନ କାଟୁଛ। ମୁଁ ଆଉ କେତେଦିନ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସହିତ ରହିବି? କେତେ ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୋର ଯୈର୍ଯ୍ୟ ରହିବ? ସେ ପିଲାଟିକୁ ମୋ ପାଖକୁ ଆଣ।” 18ତାପରେ ଯୀଶୁ ପିଲାଟିର ଦେହ ଭିତରେ ରହିଥିବା ଭୃତ୍ତିକୁ କଠୋର ଆଦେଶ ଦେଲେ। ଭୃତ୍ତି ତା’ ଦେହରୁ ବାହାର ଆସିଲା। ସେହି ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ପିଲାଟି ସ୍ତ୍ରସ୍ତ୍ର ହୋଇଗଲା।

19ତାପରେ ଯୀଶୁଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ନିରୋଳାରେ ଭେଟି ପଚାରିଲେ, “ଆମ୍ଭେମାନେ ଭୃତକୁ ତଡ଼ିଦେବାକୁ କାହିଁକି ସକ୍ଷମ ହୋଇ ପାରିଲୁନାହିଁ?”

20ଯୀଶୁ କହିଲେ, “ତାହା କେବଳ ତୁମ୍ଭର ଅଲ୍ପ ବିଶ୍ୱାସର ଯୋଗୁ ହେଲା। ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ସତ୍ୟ କହୁଛି। ତୁମ୍ଭର ଯଦି ଗୋଟିଏ ସୋରଷ ଦାନା ପରମାଣର ମଧ୍ୟ ବିଶ୍ୱାସ ଅଛି, ତେବେ ତୁମ୍ଭେ ଏହି ପର୍ବତକୁ କହିପାରିବ, ‘ଏ ନାଗରୁ ସେ ନାଗାକୁ ଚାଲିଯାଅ,’ ଏବଂ ପର୍ବତ ଚାଲିଯିବ। ତୁମ୍ଭପାଇଁ କିଛି ଅସମ୍ଭବ ହୋଇ ରହିବନାହିଁ। 21(ଏହିଭଳି ଭୃତମାନେ କେବଳ ଉପବାସ ଓ ପ୍ରାର୍ଥନା ଦ୍ୱାରା ବାହାର ଯାଇ ଥାଆନ୍ତି।)*

ନିଜ ମୃତ୍ୟୁ ବନ୍ଧୁରେ ଯୀଶୁ କହିଲେ

(ମାର୍କ 9:30-32; ଲୁକ 9:43-45)

22ତାପରେ ଗାଲୀଲୀରେ ଶିଷ୍ୟମାନେ ଏକାଠି ହେବାପରେ, ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ରଙ୍କୁ ମନୁଷ୍ୟମାନେ ହିଁ ଧରିନେବେ। 23ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ମାରିଦେବେ। କିନ୍ତୁ ସେ ମୃତ୍ୟୁରୁ ଡ଼ାକି ଉଠିବେ।” ଯୀଶୁଙ୍କୁ ମାରି ଦିଆଯିବ ବୋଲି ଖବର ଶୁଣି ତାହାଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନେ ବହୁତ ମନଦୁଃଖ କଲେ।

କର ଦେବା ବନ୍ଧୁରେ ଯୀଶୁଙ୍କ ଉପଦେଶ

24ଯୀଶୁ ଓ ତାହାଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନେ କଫର୍ନାତୁମକୁ ଗଲେ। କଫର୍ନାତୁମରେ କେତେକ ଲୋକ ପିତରଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସିଲେ।

ପଦସଂଖ୍ୟା 21 କେତେକ ଗ୍ରୀକ୍ ପ୍ରତିରେ ଏହିଭଳି ଭାବରେ ପଦଟିର ଉଲ୍ଲେଖ ରହିଛି।

ଯେଉଁମାନେ ମନ୍ଦିରର କର ଆଦାୟ କରନ୍ତି, ସେମାନେ ସେହି ଲୋକ ଥିଲେ। ସେମାନେ ପଚାରିଲେ, “ତୁମ୍ଭର ଗୁରୁ ମନ୍ଦିରର ‘ଦୁଇ-ଡ୍ରକମା’ କର* ଦିଅନ୍ତ କି?”

25ପିତର ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ହଁ, ସେ ଦିଅନ୍ତ।”

ପିତର ଘର ଭିତରକୁ ଗଲେ। ସେଠାରେ ଯୀଶୁ ଥିଲେ। ପିତର କିଛି କହିବା ପୂର୍ବରୁ ଯୀଶୁ କହିଲେ, “ପୁଅବୀର ରାଜାମାନେ ଲୋକମାନଙ୍କଠାରୁ ଅନେକ ପ୍ରକାର କର ଆଦାୟ କରିଥାନ୍ତି। କିନ୍ତୁ କେଉଁମାନେ ସେହି କର ଦିଅନ୍ତ? ଏମାନେ କ’ଣ ରାଜାଙ୍କ ନିଜ ସନ୍ତାନ ସନ୍ତତି ନା ଅନ୍ୟମାନଙ୍କର ସନ୍ତାନ ସନ୍ତତି? ତୁମ୍ଭେ କ’ଣ ଭାବୁଛ?” 26ପିତର ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ରାଜାମାନେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କର ସନ୍ତାନ ସନ୍ତତିଙ୍କ ଠାରୁ କର ଆଦାୟ କରନ୍ତି।” ଯୀଶୁ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ତାର ଅର୍ଥ ରାଜାଙ୍କ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ କର ଦେବାକୁ ପଡ଼େ ନାହିଁ। 27କିନ୍ତୁ ଏହି କର ଆଦାୟକାରୀଙ୍କୁ ଆମ୍ଭେ କ୍ରୋଧିତ କରିବାନାହିଁ। ତେଣୁ କର ଏହିଭଳି ଭାବରେ ଦେଇଦିଅ: ହୃଦକୁ ଯାଅ। ତୁମ୍ଭର ମାଛ ଧର। ତୁମ୍ଭେ ଧରିଥିବା ପ୍ରଥମ ମାଛଟି ଆଣ। ତାର ପଟି ଖୋଲ। ତା ପଟିରୁ ତୁମ୍ଭେ ଗୁରୁଟି ରୌପ୍ୟ ମୁଦ୍ରା ପାଇବ। ସେ ମୁଦ୍ରାଗୁଡ଼ିକୁ ଆଣି ମୋ ପାଇଁ ଓ ତୁମ୍ଭ ପାଇଁ ଟିକସ ଆଦାୟକାରୀଙ୍କୁ ଦେଇଦିଅ।”

ସବୁଠାରୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ କିଏ

(ମାର୍କ 9:33-37; ଲୁକ 9:46-48)

18 ସେହି ସମୟରେ ଶିଷ୍ୟମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସି ପଚାରିଲେ, “ସ୍ୱର୍ଗରାଜ୍ୟରେ ସବୁଠାରୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ କିଏ?”

2ଯୀଶୁ ଗୋଟିଏ ଛୋଟ ପିଲାକୁ ପାଖକୁ ଡାକିଲେ। ସେ ପିଲାକୁ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ଆଗରେ ଠିଆ କରାଇଲେ। 3ତାପରେ ଯୀଶୁ କହିଲେ, “ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ସତ୍ୟ କହୁଛି। ତୁମ୍ଭେ ନିଜକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କର। ହୃଦୟ ଭିତରେ ଗୋଟିଏ ଛୋଟ ପିଲାଭଳି ହୋଇଯାଅ। ଏକଥା ନକଲେ ତୁମ୍ଭେ ସ୍ୱର୍ଗରାଜ୍ୟରେ କଦାପି ପ୍ରବେଶ କରିପାରିବ ନାହିଁ। 4ଯେଉଁ ଲୋକ ନିଜକୁ ଗୋଟିଏ ଛୋଟ ପିଲା ଭଳି ନମ୍ର କରିଥାଏ, ସେହି ଲୋକ ସ୍ୱର୍ଗରାଜ୍ୟରେ ସବୁଠାରୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ।

5“ଯେଉଁଲୋକ ମୋ ନାମରେ ଏହିଭଳି ଗୋଟିଏ ଛୋଟ ପିଲାକୁ ଗ୍ରହଣ କରେ, ସେ ମୋତେ ଗ୍ରହଣ କରେ।

ପାପର କାରଣ ବନ୍ଧୁରେ ସତର୍କ କଲେ

(ମାର୍କ 9:42-48; ଲୁକ 17:1-2)

6କିନ୍ତୁ ମୋଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ ରଖିଥିବା ଏହି ନମ୍ର ଛୋଟ ପିଲାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କାହାରିକୁ ପାପ ପଥରେ ଯଦି କେହି ଟାଣିନିଏ, ତାହାହେଲେ ସେହି ଲୋକର ବେକରେ ଗୋଟିଏ ଚକ ପଥର ବାନ୍ଧି ରତ୍ନୀର ସମୁଦ୍ରରେ ତାକୁ ବୁଡ଼େଇ ଦିଆଗଲେ ଭଲ ହୁଅନ୍ତା। 7ଏହି ପୁଅବୀରେ ପାପ କରୁଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ମୁଁ ଦୁଃଖ ଅନୁଭବ କରୁଛି। ଏସବୁ ଘଟଣା ନିଶ୍ଚୟ ଘଟିବ। କିନ୍ତୁ ଯେଉଁ ଲୋକ ଏସବୁ ଘଟଣା

“ଦୁଇ-ଡ୍ରକମା” କର ସିହୁଦୀମାନେ ମନ୍ଦିର ପାଇଁ ବର୍ଷକୁ ଥରେ ଦେଉଥିବା ଏକ ଟିକସ।

ଘଟିବାର କାରଣ ହୁଏ, ତାହା ପାଇଁ ଏହା ବହୁତ ଖରାପ ହେବ । 8ଯଦି ତୁମର ହାତ କମ୍ପା ପାଦ ତୁମ ପାଇଁ ପାପର କାରଣ ହୁଏ, ତେବେ ତାକୁ କାଟି ଫିଙ୍ଗିଦିଅ । ଦୁଇହାତ ଓ ଦୁଇଗୋଡ଼ ଥାଇ ଚରକାଳ ନିଜୁଥିବା ନକର ନିଆଁରେ ତୁମକୁ ଫିଙ୍ଗି ଦିଆଯିବା ଅପେକ୍ଷା ବରଂ ହାତ କମ୍ପା ଗୋଡ଼ ନଥାଇ ଅନନ୍ୟଦାବନ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କରିବା ତୁମ ପାଇଁ ଭଲ । 9ଯଦି ତୁମର ଆଖିଟିଏ ତୁମପାଇଁ ପାପର କାରଣ ହୁଏ ତେବେ ତାକୁ କାଟି ଫିଙ୍ଗିଦିଅ । ତୁମର ଦୁଇଟି ଯାକ ଆଖି ଥାଇ ତୁମକୁ ନକର ନିଆଁରେ ଫିଙ୍ଗି ଦିଆଯିବା ଅପେକ୍ଷା ଗୋଟିଏ ଆଖି ଥାଇ ଅନନ୍ୟଦାବନ ଲାଭ କରିବା ତୁମ ପାଇଁ ଭଲ ।

ଯୀଶୁ ହଦିଥିବା ମେଣ୍ଟର ଦୃଷ୍ଟି କହଲେ

(ଲୁକ 15:3-7)

10“ସାବଧାନ ଏହି ଛୋଟ ପିଲାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କାହାରକୁ ତୁ ଖୁସି ମନେ କରନାହିଁ । ଏହି ପିଲାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସ୍ୱର୍ଗରେ ଦୂତମାନେ ଅଛନ୍ତି । ଏବଂ ସେହି ଦୂତମାନେ ସ୍ୱର୍ଗରେ ମୋର ପରମପିତାଙ୍କ ସହତ ସଦାସର୍ବଦା ଅଛନ୍ତି । 11ଯେଉଁମାନେ ହଦିଯାଇଛନ୍ତି ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ର ସେମାନଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର କରିବା ପାଇଁ ଆସିଛନ୍ତି ।*

12“ଯଦି କୌଣସି ଲୋକର ଗହେଟି ମେଣ୍ଟା ଆଆନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ସେଥିରୁ ଗୋଟିଏ ହଦିଯାଏ, ତେବେ ସେହି ଲୋକଟି ତାର ବାକି ଅନେଗୁଡ଼ ମେଣ୍ଟାକୁ ପାହାଡ଼ ଉପରେ ଛାଡ଼ିଦେଇ ହଦିଯାଇଥିବା ମେଣ୍ଟାକୁ ଖୋଦିବାକୁ ଯିବନାହିଁ କି? ତୁମ୍ଭେ କଣ ଭାବ? 13ମୁଁ ତୁମକୁ ସତ୍ୟ କହୁଛି । ଯଦି ସେ ମେଣ୍ଟାଟି ଖୋଦି ପାଇଯାଏ ତେବେ ନହଦିଥିବା ଅନେଗୁଡ଼ ମେଣ୍ଟାଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ମିଳିଯାଇଥିବା ମେଣ୍ଟା ପାଇଁ ସେ ଅଧିକ ଖୁସି ହେବ । 14ଠିକ୍ ସେହିଭଳି ସ୍ୱର୍ଗରେ ରହୁଥିବା ତୁମର ପରମପିତା ଏହିଭଳି ଛୋଟ ପିଲାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ଜଣେ ହେଲେ ହଦିଯାଉ ବୋଲି ରୁହାନ୍ତିନାହିଁ ।

ଯେତେବେଳେ ଜଣେ ଲୋକ ତୁମକୁ ଆଦାତ କରେ

(ଲୁକ 17:3)

15“ତୁମର କେହି ଭାଇ ଯଦି ତୁମ ବିରୁଦ୍ଧରେ ତୁଳ କାମ କରେ, ତେବେ ସେ ଏକାକୀ ଥିବାବେଳେ ତା’ ନିକଟକୁ ଯାଇ ତାର ତୁଳ ବିଷୟରେ କୁହ । ଯଦି ସେ ତୁମ କଥା ଶୁଣେ, ତେବେ ତୁମ୍ଭେ ତାକୁ ପୁଣି ଥରେ ତୁମର ଭାଇ ହୋଇ ରହିବାକୁ ସାହାଯ୍ୟ କଲ । 16ଯଦି ସେ ଲୋକ କିଛି ଶୁଣିବାକୁ ମନା କରିଦିଏ ତେବେ ଜଣେ ବା ଦୁଇ ଜଣ ଲୋକଙ୍କୁ ନେଇ ପୁଣି ଥରେ ତା’ ପାଖକୁ ଯାଅ । ତେବେ ଯାହା କିଛି କୁହା ଯାଇଛି, ଦୁଇ ବା ତିନିଜଣ ସାକ୍ଷୀଙ୍କ ପ୍ୱାରା ତାହା ସମର୍ଥିତ ହେବ । 17ଯଦି ସେ ଲୋକ ସେମାନଙ୍କ କଥା ମଧ୍ୟ ଶୁଣିବାକୁ ମନା କରିଦିଏ, ତେବେ ମଣ୍ଡଳୀଙ୍କୁ କୁହ । ଯଦି ସେ ଲୋକ ମଣ୍ଡଳୀ କଥା ନ ଶୁଣେ, ତେବେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସ କରୁ ନଥିବା ଲୋକ, କମ୍ପା ଜଣେ

କର ଆଦାୟକାରୀକୁ ଯେତେଲି ବ୍ୟବହାର କରାଯାଏ, ତାହାକୁ ସେହିଭଳି ବ୍ୟବହାର କର ।

18“ମୁଁ ତୁମକୁ ସତ୍ୟ କହୁଛି ଯେ ତୁମ୍ଭେ ଏ ସଂସାରରେ ଯାହା ସବୁ ବନ୍ଦ କରିବ ତାହା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ୱାରା ବନ୍ଦ ହେବ । ତୁମ୍ଭେ ଏ ସଂସାରରେ ଯେତେବେଳେ କ୍ଷମା ଦେବାପାଇଁ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦେବ, ସେହି କ୍ଷମା ମଧ୍ୟ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ କ୍ଷମା ହେବ । 19ମୁଁ ତୁମକୁ ପୁଣି କହୁଛି ଯେ, ଏ ଜଗତରେ ଯଦି ତୁମ୍ଭ ଭିତରୁ କେହି ଦୁଇଜଣ ଏକମତ ହୋଇ ସ୍ୱର୍ଗରେ ରହୁଥିବା ମୋର ପରମପିତାଙ୍କୁ କିଛି ମାରିବେ, ତେବେ ସେ ତାହା ତୁମ୍ଭ ପାଇଁ ପୁରଣ କରିଦେବେ । 20ଏକଥା ସତ୍ୟ । କାରଣ ଯେଉଁଠାରେ, ମୋ ନାମରେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଥିବା ଦୁଇଜଣି ନି ଜଣ ଲୋକ ଏକାଠି ହୁଅନ୍ତି, ମୁଁ ସେଠାରେ ସେମାନଙ୍କ ସହତ ଅଛି ।”

ପାପକ୍ଷମାର ଦୃଷ୍ଟି

21ତା’ପରେ ପିତର ଯୀଶୁଙ୍କ ପାଖକୁ ଯାଇ ପଚାରିଲେ, “ପ୍ରଭୁ, ମୋ ଭାଇ ଯଦି ମୋ ନିକଟରେ ବାରମ୍ବାର ଅପରାଧ କରେ, ତେବେ ମୁଁ ତାକୁ କେତେଥର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷମା ଦେବି? ମୁଁ କ’ଣ ତାକୁ ସାତଥର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷମା ଦେବି?”

22ଯୀଶୁ, କହିଲେ, “ମୁଁ କହୁଛି, ତୁମ୍ଭେ ତାକୁ ନିଶ୍ଚିତ ରୂପରେ ସାତଥର ଠାରୁ ଅଧିକ ଥର କ୍ଷମା କରିବା ଉଚିତ । ଏପରିକି ଯଦି ସେ ସାତଗୁଣ ସତୁରି* ଥର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମଧ୍ୟ ତୁମ୍ଭ ପ୍ରତି ଅପରାଧ କରେ, ତେବେ ମଧ୍ୟ ତୁମ୍ଭେ କ୍ଷମା ଦେବା ଜାରି ରଖ ।”

23“ନିଜ ଗୁକରମାନଙ୍କଠାରୁ ଉଧାର ଥିବା ଟଙ୍କା ପଇସାର ଆଦାୟ ପାଇଁ ମନସ୍ଥ କରିଥିବା ଜଣେ ଗୁନାକ ସହତ ସ୍ୱର୍ଗରାଜ୍ୟର ଭୁଲନା କର ଯାଇପାରେ । 24ଗୁନା ତାହାଙ୍କ ଟଙ୍କା ଆଦାୟ କରିବା ଆରମ୍ଭ କରିଦେଲେ । ତାହାଙ୍କର ଜଣେ ଗୁକର ଉପରେ ଦଶ ହଜାର ରୌପ୍ୟମୁଦ୍ରା ବାକି ଥିଲା । 25ଗୁନାଙ୍କୁ ରଣ ପରିଶୋଧ କରିବା ପାଇଁ ଗୁକର ପାଖରେ କିଛି ହେଲେ ନଥିଲା । ଗୁନା ଆଦେଶ ଦେଲେ ଯେ, ଗୁକରର ସବୁ ଦିନିଷ ଏପରିକି ତାର ସ୍ତ୍ରୀ ଓ ପିଲାପିଲାଙ୍କୁ ବିକ୍ରି କରିଦେଇ ରଣ ପରିଶୋଧ କରାଯିବ ।

26“ଗୁକରଟି ଗୁନାଙ୍କ ଆଗରେ ଆଣ୍ଟୁ ମାଡ଼ ବସି ପଡ଼ିଲା । ସେ ପ୍ରାର୍ଥନା କଲା, ‘ଆପଣ ମୋ ପାଇଁ ଯୈର୍ଯ୍ୟବାନ ହୁଅନ୍ତୁ । ମୁଁ ଆପଣଙ୍କର ସମସ୍ତ ରଣ ପରିଶୋଧ କରିଦେବି ।’

27ମାଲିକ ଏହାଶୁଣି ଗୁକରଟି ପାଇଁ ଦୁଃଖ ପ୍ରକାଶ କଲେ । ତେଣୁ ସେ ଗୁକରର ରଣ ଛାଡ଼ି କରିଦେଇ ତାକୁ ଛାଡ଼ିଦେଲେ ।

28“ଗୁକର ବାହାରୁଥିବା ସମୟରେ ଗୁନାରେ ସେ ତା’ର ଜଣେ ସଙ୍ଗୀ ଗୁକରକୁ ଦେଖିଲା । ସେ ଜଣକ ତାଠାରୁ ଗହେ ମୁଦ୍ରା ରଣ କରିଥିଲା । ପ୍ରଥମ ଗୁକର ଦ୍ୱିତୀୟ ଗୁକରର ତଣ୍ଡି ଚିପି ଧରି କହିଲା, ‘ମୋ ଠାରୁ ଯେଉଁ ରଣ ନେଇଛୁ, ତାହାକୁ ଗୁଡ଼ି ଦେ ।’

29“ତା’ପରେ ଦ୍ୱିତୀୟ ଗୁକର ତା ନିକଟରେ ଆଣ୍ଟୁ ମାଡ଼

ସାତଗୁଣ ସତୁରି ଥରକୁ ସାତ-ସାତ କରି ସତୁରି ଥର ବୋଲି ଅର୍ଥ ନଥା ଯାଇପାରେ ।

ବସି ପ୍ରାର୍ଥନା କଲ, ‘ମୋ ପାଇଁ ଧୈର୍ଯ୍ୟ ଧର। ମୁଁ ଯାହା ନେଇଛି ସବୁତକ ଶୁଦ୍ଧିଦେବି’

30“କିନ୍ତୁ ପ୍ରଥମ ଗୁକର ଧୈର୍ଯ୍ୟ ଧରିବାକୁ ମନା କଲ। କେବଳ ଏତିକି ନୁହେଁ, ସେ ବିଗୁରପତିଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯାଇ ଦ୍ଵିତୀୟ ଗୁକର ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅଭିଯୋଗ ମଧ୍ୟ କଲ। ଦ୍ଵିତୀୟ ଗୁକରକୁ କାରାଗାରକୁ ପଠାଇ ଦିଆଗଲା। ରଣ ପରିଶୋଧ ନ କରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାକୁ କାରାଗାରରେ ରହିବାକୁ ପଡ଼ିଲା। 31ଅନ୍ୟ ଗୁକରମାନେ ଏ ସମସ୍ତ ଘଟଣା ଦେଖିଲେ, ଓ ବଡ଼ ଦୁଃଖିତ ହେଲେ। ତେଣୁ ଯାହା ସବୁ ଘଟିଥିଲା, ସେ ସବୁ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ମାଲିକଙ୍କ ଆଗରେ ଯାଇ କହିଲେ।

32“ତାପରେ ମାଲିକ ପ୍ରଥମ ଗୁକରକୁ ଡାକ କହିଲେ, ‘ରେ ଚୁଷ୍ଟ ଗୁକର! ତୁ ମୋଠାରୁ ବହୁତ ଅଧିକ ଧନ ରଣ କରିଥିଲୁ। କିନ୍ତୁ ତୁ ମୋତେ ଦୟା ଭିକ୍ଷା କରିଥିଲୁ। ଏଣୁ ତୋର ସମସ୍ତ ରଣ ମୁଁ ଛାଡ଼ି ଦେଲି। 33ମୁଁ ତୋତେ ଯେଉଁଭଳି ଦୟା ଦେଖାଇଥିଲି, ତୁ କ’ଣ ତୋର ସଙ୍ଗୀ ଗୁକରକୁ ସେହିଭଳି ଦୟା ଦେଖାଇ ନଥାନ୍ତୁ?’ 34ତା’ର ମାଲିକ ଖୁବ୍ ଗିରିଗଲେ। ଦଣ୍ଡ ଦେବା ପାଇଁ ସେ ଗୁକରକୁ କାରାଗାରରେ ରଖିଲେ। ସମସ୍ତ ରଣ ପରିଶୋଧ କରା ନ ଯିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗୁକରଟିକୁ କାରାଗାରରେ ରହିବାକୁ ହେଲା।

35“ମୋର ସ୍ଵର୍ଗୀୟ ପରମପିତା ତୁମକୁ ଯେ ଭଳି ବ୍ୟବହାର ଦେଖାଇବେ, ଏହି ଗୁକର ଗୁକରକୁ ଠିକ୍ ସେହିଭଳି ବ୍ୟବହାର ଦେଖାଇଲେ। ଅତଏବ ତୁମ୍ଭେମାନେ ନିଜ ଭାଇ ବା ଭଉଣୀକୁ ହୃଦୟରୁ କ୍ଷମା ଦେବ। ନଚେତ ମୋର ସ୍ଵର୍ଗୀୟ ପିତା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କ୍ଷମା ଦେବେନାହିଁ।”

ଯୀଶୁ ବିବାହ ବିଛେଦ ବିଷୟରେ ଗିକ୍ଷା ଦେଲେ

(ମାର୍କ 10:1-12)

19 ଏସବୁ କଥା କହିସାରି ଯୀଶୁ ଗାଲିଲୀରୁ ଫେରି ଯର୍ଦ୍ଦନ ନଦୀର ଅପର ପାର୍ଶ୍ଵରେ ଥିବା ଯିହୁଦା ଅଞ୍ଚଳରେ ପହଞ୍ଚିଲେ। 2ଅନେକ ଲୋକ ତାହାଙ୍କୁ ଅନୁସରଣ କଲେ। ସେଠାରେ ଯୀଶୁ ରୋଗୀଲୋକମାନଙ୍କୁ ସ୍ତ୍ରସ୍ତ କଲେ।

3କେତେକ ଫାରୁଶୀ ପରୀକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁ ତାହାଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସିଲେ। ସେମାନେ ପଚାରିଲେ, “ଜଣେ ପୁରୁଷ କୌଣସି କାରଣରୁ ତାର ସ୍ତ୍ରୀକୁ ଛାଡ଼ି ଦେବା ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ କି?”

4ଯୀଶୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ନିଶ୍ଚୟ ଶାସ୍ତ୍ରରେ ପଢ଼ିଛ ଯେ, ‘ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତା ମୂଳରୁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସ୍ତ୍ରୀ ଓ ପୁରୁଷ ରୂପରେ ସୃଷ୍ଟି କରିଥିଲେ’? 5ପରମେଶ୍ଵର କହିଲେ, ‘ଏହି କାରଣରୁ ପୁରୁଷ ନିଜ ପିତାପାତାଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ତା ସ୍ତ୍ରୀ ସହତ ନିଳିତ ହେବ, ଏବଂ ସେ ଦୁଇଜଣ ଏକ ହୋଇଯିବେ।’ 6ତେଣୁ ସ୍ତ୍ରୀ ସ୍ତ୍ରୀ ଦୁଇଜଣ ହୋଇ ରହିବ ନାହିଁ ମାତ୍ର ସେମାନେ ଏକ ହୋଇ ଯାଆନ୍ତି। ପରମେଶ୍ଵର ସେମାନଙ୍କୁ ଏକାଠି ଯୋଡ଼ିଛନ୍ତି। ତେଣୁ କୌଣସି ଲୋକ ସେମାନଙ୍କୁ ଅଲଗା ନ କରୁ।”

7ଫାରୁଶୀମାନେ ପଚାରିଲେ, “ତେବେ ଜଣେ ପୁରୁଷ

ଛାଡ଼ିପକ୍ତ ଲେଖି ନିଜ ସ୍ତ୍ରୀକୁ ଛାଡ଼ି ଦେଇ ପାରିବ ବୋଲି ମୋଗା କାହିଁକି ଆଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି?”

8ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଉପଦେଶ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ମନା କରିଥିବାରୁ ମୋଗା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ନିଜ ସ୍ତ୍ରୀକୁ ଛାଡ଼ିପକ୍ତ ଦେବାକୁ ଅନୁମତି ଦେଇଛନ୍ତି। କିନ୍ତୁ ପ୍ରଥମରୁ ଛାଡ଼ିପକ୍ତ ଦେବାପାଇଁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇ ନଥିଲା। 9ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହି ରଖୁଛି ଯେ, ଯଦି କୌଣସି ଲୋକ ନିଜ ସ୍ତ୍ରୀକୁ ଛାଡ଼ିପକ୍ତ ଦେଇ ଅନ୍ୟଜଣେ ସ୍ତ୍ରୀଲୋକକୁ ବିବାହ କରେ, ତେବେ ସେ ବ୍ୟତିଶ୍ଵର ପାପରେ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ ହୁଏ। ଯଦି ପ୍ରଥମ ସ୍ତ୍ରୀର ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଲୋକ ସହତ ଯୌନ-ସମ୍ପର୍କ ରହିଥାଏ, ସେହି ରୋଚିତ୍ୟ କାରଣରୁ ଜଣେ ଲୋକ ନିଜ ସ୍ତ୍ରୀକୁ ଛାଡ଼ିପକ୍ତ ଦେଇ ପୁଣି ଅନ୍ୟ ବିବାହ କରି ପାରିବ।”

10ଗିଷ୍ୟମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଯଦି ଜଣେ ପୁରୁଷ କେବଳ ରୋଚିତ୍ୟ ମାତ୍ର କାରଣ ପାଇଁ ନିଜ ସ୍ତ୍ରୀକୁ ଛାଡ଼ିପକ୍ତ ଦେଇ ପାରିବ,ତେବେ ବିବାହ ନ କରିବା ବରଂ ଭଲ।”

11ଯୀଶୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ବିବାହ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏହି ଉପଦେଶ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲୋକ ଗ୍ରହଣ କରି ପାରିବେନାହିଁ। ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ପରମେଶ୍ଵର ଏହି କ୍ଷମତା ଦେଇଛନ୍ତି, କେବଳ ସେହିମାନେ ଏହି ଉପଦେଶ ଗ୍ରହଣ କରି ପାରିବେ। 12କେତେକ ଲୋକ କାହିଁକି ବିବାହ କରିପାରନ୍ତି ନାହିଁ, ତାର ବିଭିନ୍ନ କାରଣ ଅଛି। ମାତୃଗର୍ଭରୁ କେତେକ ଲୋକ ନୟୁସକ ହୋଇ ନନ୍ତ ହୋଇଥାନ୍ତି। କେତେକ ଲୋକ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ନୟୁସକ ହୋଇଯାଇଥାନ୍ତି। ଆଉ କେତେକ ଲୋକ ସ୍ଵର୍ଗାଦ୍ୟ ପାଇଁ ବିବାହ କରି ନଥାଆନ୍ତି। କିନ୍ତୁ ଯେଉଁଲୋକ ବିବାହ କରିପାରିବ, ସେ ବିବାହ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣାୟ ଏହି ଉପଦେଶ ଗ୍ରହଣ କରିବା ଉଚିତ*।”

ଯୀଶୁ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ସ୍ଵାଗତ କଲେ

(ମାର୍କ 10:13-16; ଲୁକ 18:15-17)

13ତା’ପରେ ଲୋକମାନେ କେତେକ ପିଲାଙ୍କୁ ଯୀଶୁଙ୍କ ପାଖକୁ ନେଇ ଆସିଲେ। ଯେପରି ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଆପଣା ହାତ ରଖି ପାରିବେ, ଓ ସେମାନଙ୍କ ଲାଗି ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବେ। କିନ୍ତୁ ଯୀଶୁଙ୍କ ଗିଷ୍ୟମାନେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଧମକ ଦେଇ ଯୀଶୁଙ୍କ ପାଖକୁ, ପିଲାମାନଙ୍କୁ ନ ଆଣିବା ପାଇଁ କହିଲେ। 14ଯୀଶୁ କହିଲେ, “ପିଲାମାନଙ୍କୁ ମୋ ପାଖକୁ ଆସିବାକୁ ଦିଅ। ସେମାନଙ୍କୁ ଅଟକାଅ ନାହିଁ। କାରଣ ଯେଉଁମାନେ ଠିକ୍ ଏହି ପିଲାମାନଙ୍କ ଭଳି ଅଟନ୍ତି ସ୍ଵର୍ଗାଦ୍ୟ ସେହିମାନଙ୍କର।” 15ତା’ପରେ ଯୀଶୁ ତାହାଙ୍କର ହାତ ସେହି ପିଲାମାନଙ୍କ ଉପରେ ରଖିଲେ ଏବଂ ସେଠାରୁ ଚାଲିଗଲେ।

ଜଣେ ଧନୀଲୋକ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଅନୁସରଣ କରିବାପାଇଁ ମନାକଲ

(ମାର୍କ 10:17-31; ଲୁକ 18:18-30)

16ଜଣେ ଲୋକ ଆସି ଯୀଶୁଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, “ଗୁରୁ,

‘ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତା ... ସୃଷ୍ଟି କରିଥିଲେ’ ଆଦ.1:27 କିମ୍ବା 5:2.
‘ଏହି କାରଣରୁ ... ଏକ ହୋଇଯିବେ’ ଆଦ.2:24.

କିନ୍ତୁ ... କରିବା ଉଚିତ କିମ୍ବା “ଯେଉଁଲୋକ ବିବାହ ନ କରିବା ବିଷୟରେ ଏହି ଉପଦେଶ ଗ୍ରହଣ କରିପାରିବ, ସେ ଏ ଉପଦେଶ ଗ୍ରହଣ କରିବା ଉଚିତ।”

ଅନନ୍ତଦୀବନ ଲାଭ କରିବା ପାଇଁ ମୁଁ କେଉଁ କେଉଁ ଭଲ କାମ କରିବା ଉଚିତ?”

17ଯୀଶୁ ସେ ଲୋକକୁ ପଚାରିଲେ, “ଭଲ କାମ ବନ୍ଧୁରେ ମୋତେ କାହିଁକି ପଚାରିଛନ୍ତି? ଭଲ ତ କେବଳ ମାତ୍ର ନିଶେ। ସେ ହେଉଛନ୍ତି ପରମେଶ୍ୱର। ତଥାପି ଯଦି ତୁମ୍ଭେ ଅନନ୍ତ-ଦୀବନ ପାଇବା ପାଇଁ ଚାହୁଁଛ, ତେବେ ଆଦେଶଗୁଡ଼ିକ ପାଳନ କର।”

18ଲୋକ ନିଶେ ପଚାରିଲା, “କେଉଁ ଆଦେଶ?”

ଯୀଶୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “‘ତୁମ୍ଭେ କାହାରକୁ ହତ୍ୟା କରିବନାହିଁ; ବ୍ୟତିରକ୍ତନିତ ପାପ କରନାହିଁ; ଚୋରୀ କରନାହିଁ; ଅନ୍ୟ ଲୋକଙ୍କ ବନ୍ଧୁରେ ମିଛ କୁହନାହିଁ।’ 19ନିଜ ପିତାମାତାଙ୍କୁ ସମ୍ମାନ ଦେବ* ଓ ‘ନିଜକୁ ଯେପରି ଭଲ ପାଉଛ, ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ସେପରି ଭଲ ପାଇବ।’*”

20ଯୁବକଟି କହିଲା, “ମୁଁ ଏ ସବୁକଥା ମାନିଛି। ଏବେ ମୋ ପାଖରେ ଆଉ କ’ଣ ଅଭାବ ରହିଛି?”

21ଯୀଶୁ କହିଲେ, “ଯଦି ତୁମ୍ଭେ ସିଦ୍ଧ ହେବାକୁ ଚାହୁଁଛ, ତେବେ ଯାଅ, ଏବଂ ତୁମ୍ଭ ପାଖରେ ଥିବା ସବୁ କିଛି ବିକି ସେ ଧନ ଗ୍ରାହୀତାମାନଙ୍କୁ ବାଣ୍ଟିଦିଅ। ତା’ହେଲେ ସ୍ୱର୍ଗରେ ତୁମ୍ଭକୁ ଅମାପ ଧନ ମିଳି ପାରିବ। ତା’ପରେ ଆସ ଓ ମୋର ଅନୁସରଣ କର।”

22ଯୁବକଟି ଏକଥା ଶୁଣିବା ପରେ ବହୁତ ଦୁଃଖ କଲା। ସେ ବହୁତ ଧନୀ ଥିଲା ଓ ନିଜର ଧନ ପାଖରେ ରଖିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲା। ତେଣୁ ସେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ଚାଲିଗଲା।

23ତାପରେ ଯୀଶୁ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ସତ୍ୟ କହୁଛି। ନିଶେ ଧନୀଲୋକ ନିମନ୍ତେ ସ୍ୱର୍ଗରାଜ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କରିବା ଅତ୍ୟନ୍ତ କଷ୍ଟକର ବନ୍ଧୁ। 24ହଁ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ କହୁଛି ଯେ ନିଶେ ଧନୀଲୋକ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ରାଜ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କରିବାଠାରୁ ଗୋଟିଏ ଓଟ ଛୁଆଁକଣା ଭିତରେ ଗଳିଯିବା ବରଂ ସହଜ।” 25ଶିଷ୍ୟମାନେ ଏକଥା ଶୁଣି ବହୁ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହେଲେ। ସେମାନେ ପଚାରିଲେ, “ତେବେ କିଏ ପରିତ୍ରାଣ ପାଇ ପାରିବ?”

26ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଚାହିଁ କହିଲେ, “ଏହା ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅସମ୍ଭବ। କିନ୍ତୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପାଇଁ ସବୁ କିଛି ସମ୍ଭବ।”

27ତାପରେ ପିତର କହିଲେ, “ଆତ୍ମର ଯାହା କିଛି ଥିଲା, ଆମ୍ଭେ ସେ ସବୁ ଛାଡ଼ି ଦେଇଛୁ ଏବଂ ତୁମ୍ଭର ଅନୁସରଣ କରିଛୁ। ତା’ହେଲେ ଆମ୍ଭେ କ’ଣ ପାଇବୁ?”

28ଯୀଶୁ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ସତ୍ୟ କହୁଛି। ନୂତନ ନଗର ସୃଷ୍ଟି ହେଲେ ମନୁଷ୍ୟ ପୁତ୍ର ତାହାଙ୍କର ମହାନ ସିଂହାସନ ପାଖରେ ବସିବେ, ଓ ତୁମ୍ଭମାନେ ମଧ୍ୟ ଯେଉଁମାନେ ମୋତେ ଅନୁସରଣ କରୁଛ, ସିଂହାସନ ପାଖରେ ବସିବ। ତୁମ୍ଭମାନେ ବାରଟି ସିଂହାସନ ଉପରେ ବସିବ, ଏବଂ ଇଗ୍ରାୟେଲର* ବାରଟି ବଂଶର ଲୋକମାନଙ୍କର ବିଚାର କରିବ।

29ମୋ ପାଇଁ ଯେଉଁ ଲୋକ ଘରଘର କମ୍ପା ଭଲ, ଉତ୍ତମ କମ୍ପା ପିତା, ମାତାଙ୍କୁ କମ୍ପା ପିଲାମାନଙ୍କୁ କମ୍ପା ନିମିତ୍ତ ଛାଡ଼ି ଦେଇଛ, ସେ ଗହେଗୁଣ ଅଧିକା ପାଇବ ଏବଂ ଅନନ୍ତଦୀବନ ପାଇବ। 30କିନ୍ତୁ ଯେଉଁମାନେ ଏବେ ପ୍ରଥମ ସ୍ଥାନରେ ଅଛନ୍ତି, ଉତ୍ତମତରେ ସେମାନଙ୍କ ଭିତରୁ ବହୁତ ଲୋକ ଶେଷ ସ୍ଥାନରେ ରହିଯିବେ। ଏବଂ ଏବେ ଶେଷ ସ୍ଥାନରେ ପଡ଼ି ରହିଥିବା ବହୁତଲୋକ ଉତ୍ତମତରେ ପ୍ରଥମସ୍ଥାନ ଲାଭ କରିବେ।

ଯୀଶୁ ଗ୍ରୀକମାନଙ୍କର କାହାଣୀ କହିଲେ

20 “ସ୍ୱର୍ଗରାଜ୍ୟ ନିଶେ ନିମିତ୍ତରୁ ଭଲ। ନିମିତ୍ତରୁ କେତେକ ଦ୍ରାକ୍ଷା ବଗିଚା ଥିଲା। ଘନେ ବହୁ ସକାଳୁ ସେ ତାହାଙ୍କ ଦ୍ରାକ୍ଷା ବଗିଚାରେ କାମ କରିବା ପାଇଁ ଅନ୍ୟ କେତେକ ଗ୍ରୀକ ଆଣିବାକୁ ବାହାରିଗଲେ। 2ସେ ଗ୍ରୀକମାନଙ୍କୁ ସେଠାରେ କାମ କରିବା ବାବଦରେ ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ରୌପ୍ୟ ମୁଦ୍ରା ଦେବା ପାଇଁ ଗୁଣି ହେଲେ। ତାପରେ ସେ ଗ୍ରୀକମାନଙ୍କୁ ବଗିଚାକୁ କାମ କରିବାକୁ ପଠାଇଦେଲେ।

3“ପ୍ରାୟ ନଅଟା ବେଳେ ସେ ବନ୍ଦର ଆଡ଼କୁ ଗଲେ ଓ ସେଠାରେ କେତେକ ଗ୍ରୀକଙ୍କୁ ଠିଆ ହୋଇଥିବାର ଦେଖିଲେ। ସେମାନଙ୍କ ପାଖରେ କିଛି କାମ ନ ଥିଲା। 4ତେଣୁ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ‘ତୁମ୍ଭମାନେ ଯଦି ଯାଇ ମୋ ଦ୍ରାକ୍ଷା ବଗିଚାରେ କାମ କରିବ, ତେବେ ତୁମ୍ଭର ଯାହା ଉଚିତ ପ୍ରାପ୍ୟ ହେବ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ତାହା ଦେବି।’ 5ତେଣୁ ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ଦ୍ରାକ୍ଷା ବଗିଚାକୁ କାମ କରିବାକୁ ଗଲେ।

“ପୁଣି ପ୍ରାୟ ବାରଟା ବେଳେ ଓ ଆଉଥରେ ପ୍ରାୟ ତିନିଟା ବେଳେ ସେ ଘରୁ ଯାଇ ପୂର୍ବଭଳି ଆଉ କେତେକ ଗ୍ରୀକଙ୍କୁ ଆଣିଲେ। 6ପ୍ରାୟ ପାଞ୍ଚଟାବେଳେ ସେ ଘରୁ ଯାଇ ବନ୍ଦରରେ ଦେଖିଲେ ଯେ କେତେକ ଲୋକ ଠିଆ ହୋଇଛନ୍ତି। ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, ‘ତୁମ୍ଭମାନେ ଧନସାଗ୍ର କିଛି କାମ ନକରି ଏଠାରେ ଏମିତି କାହିଁକି ଠିଆ ହୋଇଛ?’

7“ସେମାନେ କହିଲେ, ‘ଆମ୍ଭକୁ କେହି ମନୁରୀ ଦେଇ କାମ କରିବାକୁ ଡାକି ନାହାଁନ୍ତି।’ ନିମିତ୍ତରୁ ନିଶେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ‘ତୁମ୍ଭମାନେ ମଧ୍ୟ ଯାଇ ମୋର ଦ୍ରାକ୍ଷା ବଗିଚାରେ କାମ କର।’

8“ସନ୍ଧ୍ୟା ହେବାରୁ ଦ୍ରାକ୍ଷା ବଗିଚାର ନିମିତ୍ତରୁ ତାହାଙ୍କ ଗୁମାସ୍ତାଙ୍କୁ ଡାକି କହିଲେ, ‘ଗ୍ରୀକମାନଙ୍କୁ ଡାକ। ମୁଁ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଶେଷରେ କାମରେ ଲଗାଇଲି ଗ୍ରୀକମାନଙ୍କ ଠାରୁ ପ୍ରଥମେ ମନୁରୀ ଦେବା ଆରମ୍ଭ କର। ସର୍ବ ଶେଷରେ ପ୍ରଥମେ କାମକୁ ଆସିଥିବା ଗ୍ରୀକମାନଙ୍କୁ ମନୁରୀ ଦିଅ।’

9“ଯେଉଁମାନେ ପାଞ୍ଚଟା ବେଳେ ଆସିଥିଲେ, ସେମାନେ ମନୁରୀ ନେବାକୁ ଆସିଲେ। ପ୍ରତ୍ୟେକ ଗ୍ରୀକ ଗୋଟିଏ କିଛି ରୌପ୍ୟମୁଦ୍ରା ପାଇଲେ। 10ଯେତେବେଳେ ଆଗ ଆସିଥିବା ଗ୍ରୀକମାନେ ଆସିଲେ, ସେମାନେ ଭାବୁଥିଲେ ଯେ ସେମାନଙ୍କୁ କିଛି ଅଧିକ ମିଳିବ। କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଗୋଟିଏ କିଛି ରୌପ୍ୟମୁଦ୍ରା ପାଇଲେ। 11ସେମାନେ ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ରୌପ୍ୟମୁଦ୍ରା ନେଇସାରି ନିମିତ୍ତରୁ ଆଗରେ ଯାଇ ଏ ବନ୍ଧୁରେ ଅଭିଯୋଗ କଲେ। 12ସେମାନେ କହିଲେ,

‘ତୁମ୍ଭେ ... ଦେବ’ ଯାତ୍ରା. 20:12-16 ଡି.ବି.ବି.ଗି. 5:16-20.
‘ନିଜକୁ ... ଭଲ ପାଇବ’ ଲେବୀୟ. 19:18.
ଇଗ୍ରାୟେଲ ଇଗ୍ରାୟେଲ ଗବ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କ ପାଇଁ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଥାଏ।

‘ଶେଷରେ ଆସିଥିବା ଶ୍ରମିକମାନେ ମାତ୍ର ଗୋଟିଏ ଘଣ୍ଟା କାମ କରନ୍ତି । ଆମ୍ଭେ ଖରାରେ ଦିନସାରା କଠିନ ପରିଶ୍ରମ କରୁଛୁ । କିନ୍ତୁ ଆପଣ ସେମାନଙ୍କୁ ଯେତିକି ମଜୁରୀ ଦେଲେ, ଆମ୍ଭକୁ ମଧ୍ୟ ସେତିକି ମଜୁରୀ ଦେଲେ!’

13“ଦମିଦାର ସେହି ଶ୍ରମିକମାନଙ୍କ ଭିତରୁ ଜଣକୁ କହିଲେ, ‘ବନ୍ଧୁ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ପ୍ରତି ଅନ୍ୟାୟ କରନାହିଁ । ତୁମ୍ଭେ ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ଚୌପ୍ୟମୁଦ୍ରା ନେଇ କାମ କରବ ବୋଲି ମୋ ସାଙ୍ଗରେ ରହି ହୋଇ ନ ଥିଲ କି? 14ଯାହା ତୁମ୍ଭର ପ୍ରାପ୍ୟ ତାହା ନେଇ ଘରକୁ ଯାଅ । ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଯେତିକି ଦେଇଛି, ଶେଷରେ ଆସିଥିବା ଶ୍ରମିକକୁ ସେତିକି ଲେଖାଏଁ ଦେବାକୁ ଚାହୁଁଛି । 15ମୋ ଧନକୁ ମୋର ଯେଉଁଲି ଇଚ୍ଛା ହେବ, ସେ ଭଳି ଖର୍ଚ୍ଚ କରିବାର ଅଧିକାର କ’ଣ ମୋର ନାହିଁ? ବା ମୁଁ ଏହି ଲୋକଙ୍କ ପାଇଁ ଉଦାର ବୋଲି କ’ଣ ତୁମ୍ଭେ ଇର୍ଷା କରୁଛ କି?’

16“ଏହିଭଳି ଭାବରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଯେଉଁଲୋକ ସର୍ବଶେଷରେ ଅଛନ୍ତି, ଭବିଷ୍ୟତରେ ସେମାନେ ପ୍ରଥମ ସ୍ଥାନ ପାଇବେ । ଏବଂ ଯେଉଁଲୋକମାନେ ବର୍ତ୍ତମାନ ପ୍ରଥମ ସ୍ଥାନରେ ଅଛନ୍ତି, ସେମାନେ ଭବିଷ୍ୟତରେ ଶେଷ ସ୍ଥାନ ପାଇବେ ।”

ଯୀଶୁ ତାଙ୍କ ନିଜ ମୃତ୍ୟୁ ବ୍ୟଷ୍ଟରେ କହିଲେ

(ମାର୍କ 10:32-34; ଲୁକ 18:31-34)

17ଯୀଶୁ ଯିରୁଶାଲମକୁ ଯାଉଥିଲେ । ତାହାଙ୍କର ବାରଦଶ ଶିଷ୍ୟ ତାହାଙ୍କ ସହିତ ଥିଲେ । ସେମାନେ ଚାଲିକରି ଯାଉଥିବା ସମୟରେ ଯୀଶୁ ସେହି ବାରଦଶ ଶିଷ୍ୟଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ ପାଖକୁ ଡାକିନେଇ କହିଲେ, 18“ଶୁଣ, ଆମ୍ଭେମାନେ ଯିରୁଶାଲମକୁ ଯାଉଛୁ । ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ରଙ୍କୁ ସେଠାରେ ପ୍ରଧାନ ଯାଦକ ଓ ଯିହୁଦୀ ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କ ହାତରେ ଦେଇ ଦିଆଯିବ । ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ମୃତ୍ୟୁଦଣ୍ଡ ଦେବାକୁ କହିବେ । 19ସେମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଅଣଯିହୁଦୀ ଲୋକଙ୍କ ହାତରେ ଦେଇଦେବେ । ସେହି ଲୋକମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଉପହାସ କରିବେ, କୋରଡ଼ାରେ ପିଟିବେ, ଏବଂ ଗୋଟିଏ କୁଣ୍ଡରେ ଚଢ଼େଇ ତାହାଙ୍କୁ ମାରିଦେବେ । କିନ୍ତୁ ମୃତ୍ୟୁର ଭୃତୀୟ ଦିନ ସେ ପୁଣି ବଞ୍ଚି ଉଠିବେ ।”

ଏକ ମାତାଙ୍କର ବ୍ୟଗ୍ର ଅନୁରୋଧ

(ମାର୍କ 10:35-45)

20ତା’ପରେ ଦେବଦାଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀ ଯୀଶୁଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିଲେ । ତାହାଙ୍କର ପୁଅମାନେ ତାହାଙ୍କ ସହିତ ଥିଲେ । ସେମାନଙ୍କର ମାଆ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ପ୍ରଣାମ କଲେ । ସେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଯୀଶୁଙ୍କୁ କିଛି ଅନୁରୋଧ କଲେ ।

21ଯୀଶୁ ପଚାରିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ କ’ଣ ଚାହୁଁଛ?”

ସେ କହିଲେ, “ଆପଣ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରି କୁହନ୍ତୁ ଯେ, ତୁମ୍ଭ ରାଜ୍ୟରେ ମୋର ଏହି ଦୁଇ ପୁଅଙ୍କ ଭିତରୁ ଜଣେ ତୁମ୍ଭର ତାହାଣ ପଟେ, ଓ ଅନ୍ୟ ଜଣକ ବାମପଟେ ବସିବ ।”

22ଯୀଶୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ତୁମ୍ଭେ କ’ଣ ମାଗୁଛ, ସେ କଥା ତୁମ୍ଭେ ଜାଣି ପାରୁନାହିଁ । ଯେଉଁଭଳି ଯାତନା ମୁଁ ଭୋଗ କରିବାକୁ ଯାଉଛି, ତାହା କ’ଣ ତୁମ୍ଭେ ଭୋଗ କରି ପାରିବ?”

ସେମାନେ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ହଁ, ଆମ୍ଭେ ପାରିବୁ ।”

23ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ମୁଁ ଯେଉଁଭଳି ଯାତନା ଭୋଗ କରିବି, ତୁମ୍ଭେମାନେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରକୃତରେ ସେହିଭଳି ଯାତନା ଭୋଗ କରିବ । କିନ୍ତୁ ମୋର ତାହାଣ ପଟେ କିଏ ବସିବ ବା ବାମ ପଟେ କିଏ ବସିବ, ତାହା ବାଛିବାର ଅଧିକାର ମୋର ନାହିଁ । କାରଣ, କିଏ କେଉଁଠାରେ ବସିବେ, ତାହା ମୋର ପରମପିତା ଆଗରୁ ସ୍ଥିର କରି ସାରିଛନ୍ତି । ସେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଯେଉଁସ୍ଥାନ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଛନ୍ତି, ସେମାନେ ସେହି ସ୍ଥାନରେ ବସିବେ ।”

24ଅନ୍ୟ ଦଶଜଣ ଶିଷ୍ୟ ଏ କଥା ଶୁଣି ସେହି ଦୁଇଭାଇଙ୍କ ଉପରେ ରାଗିଗଲେ । 25ଯୀଶୁ ସବୁ ଶିଷ୍ୟଙ୍କୁ ଏକାଠି ଡାକି କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ଜାଣ ଯେ, ଅଣଯିହୁଦୀ ଗାସକମାନେ ସେମାନଙ୍କ କ୍ଷମତା ଅନ୍ୟ ଲୋକଙ୍କ ଉପରେ ବ୍ୟବହାର କରିବାକୁ ଭଲ ପାଆନ୍ତି । ଆଉ ଏହା ମଧ୍ୟ ଜାଣ ଯେ, ସେମାନଙ୍କର ମହତ୍ତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ନେତାମାନେ ସେମାନଙ୍କର କର୍ତ୍ତୃତ୍ୱ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ବ୍ୟବହାର କରିବାକୁ ଭଲ ପାଆନ୍ତି । 26କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ କ୍ଷେତ୍ରରେ ସେହିଭଳି ହେବନାହିଁ । ତୁମ୍ଭ ଭିତରୁ ଯଦି କେହି ବଡ଼ ହେବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁଛି, ତେବେ ସେ ଜଣେ ସେବକ ଭଳି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସେବା କରିବ ।

27“ଯଦି ତୁମ୍ଭ ଭିତରୁ କେହି ପ୍ରଥମ ସ୍ଥାନ ପାଇବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁଛି, ତେବେ ତାକୁ ଜଣେ କ୍ରୀତଦାସ ଭଳି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସେବା କରିବାକୁ ହେବ । 28ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ରଙ୍କ କ୍ଷେତ୍ରରେ ତାହା ଏକା ଭଳି । ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ର ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ଠାରୁ ସେବା ପାଇବେ ବୋଲି ଆସିନାହାନ୍ତି । ସେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କର ସେବା କରିବା ପାଇଁ ଆସି ଅଛନ୍ତି । ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ର ଅନେକ ଲୋକଙ୍କ ମୁକ୍ତିର ମୂଲ୍ୟଭାବେ ନିଜ ଜୀବନଦାନ କରିବା ପାଇଁ ଆସିଛନ୍ତି ।”

ଯୀଶୁ ଦୁଇଜଣ ଅନ୍ଧଙ୍କୁ ସ୍ପର୍ଶ କଲେ

(ମାର୍କ 10:46-52; ଲୁକ 18:35-43)

29ଯୀଶୁ ଓ ତାହାଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନେ ଯିର୍ମୋଖୋରୁ ଗଲବେଳେ ବହୁ ସଂଖ୍ୟାରେ ଲୋକମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଅନୁସରଣ କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ । 30ସ୍ତ୍ରୀ ପାଖରେ ଦୁଇଜଣ ଅନ୍ଧ ବସିଥିଲେ । ସେମାନେ ଶୁଣିଲେ ଯେ ଯୀଶୁ ସେ ବାଟ ଦେଇ ଯାଉଛନ୍ତି । ସେମାନେ ପାଟି କଲେ, “ହେ ପ୍ରଭୁ, ଦାଉଦଙ୍କ ପୁତ୍ର, ଆମ୍ଭ ଉପରେ ଦୟା କର ।”

31ଲୋକେ ସେମାନଙ୍କୁ ଧମକ ଦେଇ ରୁପ୍ ରହବାକୁ କହିଲେ । କିନ୍ତୁ ଅନ୍ଧ ଦୁଇଜଣ ଅଧିକରୁ ଅଧିକ ପାଟି କରି କହିଲେ, “ହେ ପ୍ରଭୁ, ହେ ଦାଉଦଙ୍କ ପୁତ୍ର, ଆମ୍ଭ ଉପରେ ଦୟା କର ।”

32ଯୀଶୁ ରହଗଲେ, ଦୁଇଜଣଙ୍କୁ ଡାକିଲେ ଓ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ କ’ଣ କରିବି ବୋଲି ତୁମ୍ଭେ ଚାହୁଁଛ?”

33ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ହେ ପ୍ରଭୁ, ଆମ୍ଭେ ଯେପରି ଦେଖିପାରିବୁ, ତାହା ଚାହୁଁଛୁ ।”

34ଯୀଶୁଙ୍କ ମନରେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଦୟା ଆସିଲା । ସେ ସେମାନଙ୍କର ଆଖି ଛୁଇଁଦେଲେ, ଓ ସେମାନେ ଭୁରନ୍ତ ଦେଖି ପାରିଲେ । ତା’ପରେ ସେମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଅନୁସରଣ କଲେ ।

ଯୀଶୁ ଗଦାଗଦାରେ ଯିରୁଶାଲମରେ ପ୍ରବେଶ କଲେ

(ମାର୍କ 11:1-11; ଲୁକ 19:28-38; ଯୋହନ 12:12-19)

21 ଯୀଶୁ ଓ ତାହାଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନେ ଯିରୁଶାଲମ ପାଖାପାଖି ଆସି ଯାଇଥିଲେ । ସେମାନେ ପ୍ରଥମେ ଦୀତ ପବିତ୍ର ପାଖ ବୈଥିଫାଗୀ ଠାରେ ଅଟକିଲେ । 2ଯୀଶୁ ବୁଲିଦଣ ଶିଷ୍ୟଙ୍କୁ ଗାଁକୁ ପଠାଇଲେ । ସେ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ଠିକ ସାମନାରେ ଥିବା ଗାଁକୁ ଯାଅ । ସେଠାରେ ପହଞ୍ଚିବା ପରେ ତୁମ୍ଭେ ଗୋଟିଏ ମାଲ ଗଧ ବନ୍ଧା ହୋଇଥିବାର ଦେଖିବ । ତା’ସହତ ଗୋଟିଏ ଗଧକୁଆ ମଧ୍ୟ ସେଠାରେ ଥିବ । ସେମାନଙ୍କୁ ଖୋଲିଦେବ, ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ମୋ ପାଖକୁ ନେଇ ଆସିବ । 3ଯଦି ତୁମ୍ଭକୁ କେହି ଲୋକ ପଚାରେ ଯେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ କାହିଁକି ଗଧ ପୁତୁଣ୍ଡୁ ନେଇ ଯାଉଛ, ତେବେ ତୁମ୍ଭେ କହିବ ‘ଏଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରଭୁଙ୍କର ଦରକାର । ପରେ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ପଠାଇଦେବେ ।”

4ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟଦ୍ୱୟକା ଯାହା କହିଥିଲେ, ତାହା ସଫଳ ହେବା ପାଇଁ ଏସବୁ ଘଟିଲା । ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟଦ୍ୱୟକା କହିଥିଲେ:

5ସିୟୋନ ନଗରୀକୁ କୁହ: ‘ଦେଖ, ତୁମ୍ଭର ଗଦା ତୁମ୍ଭ ପାଖକୁ ଆସୁଛନ୍ତି । ସେ ନମ୍ର ଓ ସେ ଗୋଟିଏ ଗଧ ଉପରେ ଚଢ଼ି ଆସୁଛନ୍ତି । ହଁ, ଗୋଟିଏ ଗଧକୁଆ ଉପରେ ଚଢ଼ିଛନ୍ତି, ସେହି ଛୁଆଟି ଏକ ସୁନ୍ଦରୀ ଗଧରୁ ନନ୍ଦ ହୋଇଛି ।”

ଜିଖରିୟା 9:9

6ଶିଷ୍ୟମାନେ ଗୁଲିଗଲେ ଓ ଯୀଶୁଙ୍କ କହିବା ଅନୁସାରେ ସେମାନେ କାମ କଲେ । 7ସେମାନେ ମାଲଗଧ ଓ ଗଧକୁଆକୁ ନେଇ ଯୀଶୁଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସିଲେ । ସେମାନେ ତାହାଙ୍କ ଲୁଗାଗୁଡ଼ିକ ଗଧମାନଙ୍କ ଉପରେ ବନ୍ଧାଇ ଦେଲେ । ଯୀଶୁ ସେହି ଲୁଗା ଉପରେ ବସିଲେ । 8ଯୀଶୁ ଯିରୁଶାଲମ ସ୍ତମ୍ଭରେ ଯାତ୍ରା କଲେ । ଅନେକ ଲୋକ ଯୀଶୁଙ୍କ ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କର ଲୁଗା ସ୍ତମ୍ଭରେ ବନ୍ଧାଇ ଦେଲେ । ଆଉ କେତେକ ଲୋକ, ଗଛରୁ ତାଳ ସବୁ କାଟି ସ୍ତମ୍ଭରେ ବନ୍ଧାଇ ଦେଲେ । 9ଯୀଶୁଙ୍କ ଆଗେ ଆଗେ କେତେକ ଲୋକ ଯାଉଥିଲେ । ତାହାଙ୍କ ପଛେ ପଛେ ମଧ୍ୟ କେତେକ ଲୋକ ଯାଉଥିଲେ । ସେ ସମସ୍ତେ ପାଟି କରି କହୁଥିଲେ:

“ଦାଉଦଙ୍କ ପୁତ୍ରଙ୍କ ମହମା ଗାନ* କର । ଯିଏ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ନାମରେ ଆସୁଛନ୍ତି । ସେ ଧନ୍ୟ । ସୂର୍ଯ୍ୟରେ ଚଢ଼ୁଥିବା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ମହମାଗାନ କର ।”

ଗୀତସଂହତା 118:26

10ଯୀଶୁ ଯେତେବେଳେ ଯିରୁଶାଲମରେ ପ୍ରବେଶ କଲେ, “ସେତେବେଳେ ସାରା ନଗରରେ ଚହଳ ପଡ଼ିଗଲା । ଲୋକେ ପଚାରିଲେ, “ଏ ଲୋକଟି କିଏ?”

11ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଅନୁସରଣ କରୁଥିବା ଲୋକେ କହିଲେ, “ଏ ହେଉଛନ୍ତି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟଦ୍ୱୟକା ଯୀଶୁ । ସେ ଗାଲୀଲୀ ପ୍ରବେଶର ନାଦଗିତ ସହରରୁ ଆସିଛନ୍ତି ।”

ଯୀଶୁ ମନ୍ଦିରକୁ ଗଲେ

(ମାର୍କ 11:15-19; ଲୁକ 19:45-48; ଯୋହନ 2:13-22)

12ଯୀଶୁ ମନ୍ଦିର ପରିସରରେ ପ୍ରବେଶ କଲେ । ସେଠାରେ କଣା ଓ ବକା କରୁଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଯୀଶୁ ବାହାରକୁ ଘଉଡ଼େଇ ଦେଲେ । ସେ ମୁଦ୍ରା ବ୍ୟବସାୟୀଙ୍କ ମେଜ ଓ କାଠା ବ୍ୟବସାୟୀଙ୍କ ଆସନ ଓଲଟେଇ ଦେଲେ । 13ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଗାୟୁରେ ଏକଥା ଲେଖାଅଛି, ‘ମୋ ଘର ପ୍ରାର୍ଥନା ଘର ବୋଲି କୁହା ଯିବ ।’* କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏହାକୁ ଡକାୟତଙ୍କ ଆଡ଼ତା ସ୍ଥଳ କରି ଦେଇଛ ।”*

14ମନ୍ଦିରରେ କେତେକ ଅନ୍ଧ ଓ କେତେକ ଛୋଟା ଲୋକ ଯୀଶୁଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସିଲେ । ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ ସ୍ତମ୍ଭ କରିଦେଲେ । 15ପ୍ରଧାନ ଯାଦକ ଓ ଧର୍ମଗାୟାମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କ ଏ ବିସ୍ତମ୍ଭ ଦନକ କାମ ଦେଖିଲେ । ମନ୍ଦିର ପରିସରରେ ପିଲମାନେ ପାଟି କରି ଯୀଶୁଙ୍କ ମହମା ଗାନ କରୁଥିବାର ସେମାନେ ଶୁଣିଲେ । ପିଲମାନେ କହୁଥିଲେ, “ଦାଉଦଙ୍କ ପୁତ୍ରଙ୍କ ମହମା ଗାନ କର ।” ଏସବୁ ଘଟଣାରେ ଯାଦକ ଓ ଧର୍ମଗାୟାମାନେ ଗୁଣିଗଲେ ।

16ସେମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, “ଏ ପିଲମାନେ କ’ଣ କହୁଛନ୍ତି, ତୁମ୍ଭେ କ’ଣ ତାହା ଶୁଣି ପାରୁଛ?”

ଯୀଶୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ହଁ ଶୁଣି ପାରୁଛ । ଧର୍ମଗାୟା କହେ, ‘ତୁମ୍ଭେ ବାଳକ ଓ ଶିଶୁଙ୍କୁ ପ୍ରଶଂସା ଗାନ କରିବାପାଇଁ ଶିଖେଇଛ ।’* ଏକଥା କ’ଣ ତୁମ୍ଭେ ଧର୍ମଗାୟାରେ ପଢ଼ିନାହୁଁ?”

17ତା’ପରେ ଯୀଶୁ ସେ ସ୍ଥାନ ଓ ନଗରରୁ ବାହାରକୁ ଗୁଲିଗଲେ । ସେ ବୈଥନୀକୁ ଗୁଲିଗଲେ ଓ ସେଠାରେ ଗୁଡ଼ିଟି କଟାଇଲେ ।

ଯୀଶୁ ବିଶ୍ୱାସର ଗଢ଼ି ପ୍ରକାଶ କଲେ

(ମାର୍କ 11:12-14; 20-24)

18ତାପର ଦିନ ଅତି ସକାଳୁ ଯୀଶୁ ଯିରୁଶାଲମ ନଗରକୁ ଫେରୁଥିଲେ । ତାହାଙ୍କୁ ଭୋକ ଲାଗିଲା । 19ସ୍ତମ୍ଭ କଡ଼ରେ ସେ ଗୋଟିଏ ଡିମ୍ବିର ଗଛ ଦେଖିଲେ । ସେ ଗଛ ପାଖକୁ ଗଲେ । ଗଛରେ ପତ୍ର ଛଡ଼ା ଥାଉ ସେ କିଛି ପାଇଲେ ନାହିଁ । ସେ ଗଛକୁ କହିଲେ, “ଆଉ ଏଣିକି ତୋ ଠାରେ ଫଳ ଆସିବ ନାହିଁ ।” ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ଡିମ୍ବିର ଗଛଟି ଗୁଣି ମରଗଲା ।

20ଯୀଶୁଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନେ ଏହା ଦେଖି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଗଲେ ।

ମହମା-ଗାନ ଏହାର ମୂଳ ହବୁ ଗଦ “ହୋଗାନ୍ନା”, ଏହି ଗଦଟି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ସହାୟତା ମାଗି ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଥିବା ସମୟରେ ବ୍ୟବହୃତ ହୁଏ ।

‘ମୋ ଘର ... ଯିବ’ ଯିଶୁରାୟ 56:7.

କିନ୍ତୁ ... ଦେଇଛ ଯିଶୁରାୟ 7:11.

‘ତୁମ୍ଭେ ... ଶିଖେଇଛ’ ଗୀତସଂହତା 8:3.

ସେମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, “ଏତେ ଶୀଘ୍ର ଡିମ୍ବର ଗଛଟି କିପରି ଗୁଣି ମରିଗଲା?”

21 ଯୀଶୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ମୁଁ ଭୂମକୁ ସତ୍ୟ କହୁଛି । ଯଦି ଭୂମର ବିଗ୍ରାହ ଥିବ ଓ କୌଣସି ସମୟେ ନଥିବ ତେବେ ମୁଁ ଏ ଗଛଟିକୁ ଯାହା କଲି, ଭୂମେମାନେ ମଧ୍ୟ ଠିକ୍ ସେହିପରି କରିପାରିବ । ଭୂମେମାନେ ଏପର୍ବତକୁ କହିପାରିବ, ‘ହେ ପର୍ବତ, ଏଠାରୁ ଯାଅ ଓ ସମୁଦ୍ରରେ ପଡ଼ ।’ ଯଦି ଭୂମମାନଙ୍କର ବିଗ୍ରାହ ଥାଏ, ଏହା ଘଟିବ । 22 ଭୂମେମାନେ ଯାହା କିଛି ପ୍ରାର୍ଥନାରେ ମାଗିବ, ତାହା ପାଇବ ।”

ଯିହୁଦୀ ନେତାମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କ ଅଧିକାରକୁ ସନ୍ଦେହ କଲେ

(ମାର୍କ 11:27-33; ଲୁକ 20:1-8)

23 ଯୀଶୁ ମନ୍ଦିର ପରିସରକୁ ଗଲେ । ସେଠାରେ ସେ ଉପଦେଶ ଦେଉଥିବା ସମୟରେ ପ୍ରଧାନ ଯାଜକ ଓ ଲୋକମାନଙ୍କର ପ୍ରଚୀନ ନେତାମାନେ ତାହାଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସିଲେ । ସେମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, “ଆମକୁ କୁହ, ଏଭଳି ସବୁ କାମ କେଉଁ ଅଧିକାରରେ ଭୂମେ କରୁଛ? ଭୂମକୁ ଏ ଅଧିକାର କିଏ ଦେଲା?”

24 ଯୀଶୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ମୁଁ ମଧ୍ୟ ଭୂମମାନଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ ପ୍ରଶ୍ନ ପଚାରିବି । ଭୂମେମାନେ ଯଦି ମୋ ପ୍ରଶ୍ନର ଉତ୍ତର ଦେଇ ପାରିବ, ତେବେ ମୁଁ କହିବି ଯେ ଏଭଳି କାମ କରିବାକୁ ମୋର କେଉଁ ଅଧିକାର ରହିଛି । 25 କୁହ, ଯୋହନଙ୍କ ବାପ୍ତିସ୍ମ କେଉଁଠାରୁ ଆସିଥିଲା?”

ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପାଖରୁ ନା ମଣିଷ ପାଖରୁ? “ମୁଖ୍ୟ ଯାଜକ ଓ ପ୍ରଚୀନ ନେତାମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କ ପ୍ରଶ୍ନ ବିଷୟରେ ଆଲୋଚନା କଲେ ।” ସେମାନେ ନିଜ ନିଜ ଭିତରେ କୁହାକୁହ ହେଲେ, ‘ଆମେ ଯଦି କହିବା ଯେ ଯୋହନଙ୍କ ବାପ୍ତିସ୍ମ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କଠାରୁ ଆସିଥିଲା’, ତେବେ ଯୀଶୁ ପଚାରିବେ, ‘ତେବେ ଯୋହନଙ୍କୁ ଭୂମେମାନେ କାହିଁକି ବିଗ୍ରାହ କଲାନାହିଁ?’

26 କିନ୍ତୁ ଆମ୍ଭେ ଯଦି କହିବା, ‘ଏହା ମନୁଷ୍ୟ ପାଖରୁ ଆସିଛି’, ତେବେ ଏଠାରେ ଜମା ହୋଇଥିବା ଲୋକେ ଆମ୍ଭ ଉପରେ ରାଗିଯିବେ । ଆମ୍ଭେମାନେ ଏଲୋକମାନଙ୍କୁ ଭୟ କରୁଛୁ । କାରଣ ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଯୋହନଙ୍କୁ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱକ୍ତା ରୂପେ ବିଗ୍ରାହ କରନ୍ତି ।”

27 ତେଣୁ ସେମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ଯୋହନଙ୍କ ବାପ୍ତିସ୍ମ କେଉଁଠାରୁ ଆସିଥିଲା, ଆମ୍ଭେ ତାହା ଜାଣିନାହିଁ ।”

ଯୀଶୁ କହିଲେ, “ତେବେ କେଉଁ ଅଧିକାରରେ ମୁଁ ଏସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଛି, ତାହା ମଧ୍ୟ ଭୂମମାନଙ୍କୁ କହିବି ନାହିଁ ।”

ଯୀଶୁ ଦୁଇ ପୁଅର କାହାଣୀ କହଲେ

28 “କୁହତ ଦେଖି, ଭୂମେ ଏବିଷୟରେ କ’ଣ ଭବୁଛୁ?: ଦଣେ ଲୋକର ଦୁଇଟି ପୁଅ ଥିଲେ । ସେ ପ୍ରଥମ ପୁଅ ପାଖକୁ ଯାଇ କହିଲା, ‘ପୁଅ ଆଜି ଯା ଓ ଅଙ୍ଗୁର ବଗିଚାରେ କାମ କର ।’ 29 ପୁଅ କହିଲା, ‘ମୁଁ ଯିବି ନାହିଁ ।’ କିନ୍ତୁ ପରେ ସେ ନିଜର ମନ ବଦଳାଇ ଗଲା ।

30 “ତା’ପରେ ତା ବାପା ଅନ୍ୟ ପୁଅ ପାଖକୁ ଗଲେ ଓ ତାକୁ ସେହି କଥା କହିଲେ । ସେ କହିଲା, ‘ହଁ । ଆଜ୍ଞା ମୁଁ ଯିବି ।’ କିନ୍ତୁ ଗଲାନାହିଁ ।

31 “ତେବେ କୁହ, ‘କେଉଁ ପୁଅ ତାର ବାପାଙ୍କ ବାଧାହେଲା?’ ଯିହୁଦୀ ଧର୍ମ-ନେତାମାନେ କହିଲେ, ‘ପ୍ରଥମ ପୁଅଟି ମାନିଲା ।’

ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ମୁଁ ଭୂମମାନଙ୍କୁ ସତ୍ୟ କହୁଛି । ଭୂମେମାନେ ଭାବ ଯେ, କର ଆଦାୟକାରୀ ଓ ବେଶ୍ୟାମାନେ ଖରାପ ମଣିଷ । କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଭୂମମାନଙ୍କ ପୂର୍ବରୁ ଆଗ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ରାଜ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କରିବେ ।”

32 ଭୂମମାନଙ୍କୁ ବଞ୍ଚିବା ପାଇଁ ଠିକ୍ ବାଟ ଦେଖାଇବାକୁ ଯୋହନ ଆସି ଥିଲେ । ଭୂମେମାନେ ଯୋହନଙ୍କୁ ବିଗ୍ରାହ କଲ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ କର ଆଦାୟକାରୀ ଓ ବେଶ୍ୟାମାନେ ଯୋହନଙ୍କୁ ବିଗ୍ରାହ କଲେ । କର ଆଦାୟକାରୀ ଓ ବେଶ୍ୟାମାନେ ଯୋହନଙ୍କୁ ବିଗ୍ରାହ କରିଛନ୍ତି ବୋଲି ଭୂମେ ଦେଖିଲା । ତଥାପି ତାହାଙ୍କଠାରେ ବିଗ୍ରାହ କରିବା ଲାଗି ଭୂମେମାନେ ହୁଦ୍‌ପୂ ପରିବର୍ତ୍ତନ କଲ ନାହିଁ ।

ପରମେଶ୍ୱର ତାହାଙ୍କର ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ପଠାଇଲେ

(ମାର୍କ 12:1-12; ଲୁକ 20:9-19)

33 “ଆଉ ଗୋଟିଏ କାହାଣୀ ଶୁଣ । ଦଣେ ଜମିମାଲିକ ଥିଲେ । ତାହାଙ୍କ ଜମିରେ ସେ ଦ୍ରାକ୍ଷା ଲଗାଇଲେ । ସେ ତା ଚାଷୀମାନଙ୍କୁ ବାଡ଼ ଲଗାଇଲେ । ସେ ଦ୍ରାକ୍ଷାର ସାହାର କରିବା ପାଇଁ ସେଥିରେ ଦ୍ରାକ୍ଷାକୁଣ୍ଡଳଟିଏ* ଖୋଳିଲେ । ସେ ସେଠାରେ ପ୍ରହରୀଗୃହଟିଏ ନିର୍ମାଣ କଲେ ଓ କେତେକ କୃଷକଙ୍କୁ ଜମିଟି ଭାଗ ଦେଇଦେଲେ । ତା’ପରେ ସେ ବିଦେଶ ଯାତ୍ରାରେ ବାହାର ଗଲେ । 34 କିଛି ଦିନ ପରେ ଦ୍ରାକ୍ଷା ଡୋଳିବା ବେଳ ଆସିଲା । ଜମିମାଲିକ ତାଙ୍କ ଦ୍ରାକ୍ଷା ଭାଗ ତକ ଆଣିବା ପାଇଁ କେତେକ ଚାଷୀଙ୍କୁ କୃଷକମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ପଠାଇଲେ ।

35 “କିନ୍ତୁ କୃଷକମାନେ ଚାଷୀମାନଙ୍କୁ ଧରି, ତାହାଙ୍କଭିତରୁ ଜଣକୁ ପିଟିଲେ । ସେମାନେ ଜଣକ ପରେ ଜଣେ ଚାଷୀକୁ ପଥରରେ ମାରି ମାରି ମାରିପକାଇଲେ । 36 ତେଣୁ ଜମି ମାଲିକ ଆଉ କେତେକ ଚାଷୀଙ୍କୁ କୃଷକମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ପଠାଇଲେ । ଏଥର ପ୍ରଥମଥର ଠାରୁ ଅଧିକ ଚାଷୀ ଗଲେ । କିନ୍ତୁ କୃଷକମାନେ ପ୍ରଥମ ଚାଷୀମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଯାହା କରିଥିଲେ, ଏଥର ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ତାହା କଲେ । 37 ତେଣୁ ମାଲିକ ନିଜର ପୁଅକୁ ପଠାଇବାକୁ ଠିକ୍ କଲେ । ସେ ଭାବିଲେ, ‘କୃଷକମାନେ ମୋ ପୁଅକୁ ସମ୍ମାନ ଦେବେ ।’

38 “କୃଷକମାନେ ପୁଅକୁ ଦେଖି ନିଜ ନିଜ ଭିତରେ କୁହାକୁହ ହେଲେ, ‘ଏ ହେଉଛି ଜମିମାଲିକଙ୍କ ପୁଅ । ସେ ଏ ଜମିର ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ । ଆମ୍ଭେ ଯଦି ତାକୁ ମାରିଦେବା, ଏହି ସମ୍ପତ୍ତି ଆମ୍ଭର ହୋଇଯିବ ।’ 39 କୃଷକମାନେ ପୁଅକୁ ଧରି ନେଇ ଦ୍ରାକ୍ଷା ବଗିଚା ବାହାରକୁ ଫିଙ୍ଗି ମାରିଦେଲେ ।

ଦ୍ରାକ୍ଷାକୁଣ୍ଡ ଅଙ୍ଗୁରର ରସ ବାହାର କରିବା ପାଇଁ ପଥରରେ ଖୋଳା ଯାଇଥିବା ସ୍ଥାନ ।

40“ଅତଏବ, ଯେତେବେଳେ ନିଜେ ଜମିମାଲିକ ଆସିବେ, ସେତେବେଳେ ଏହି କୃଷକମାନଙ୍କୁ କ’ଣ କରିବେ?”

41ପ୍ରଧାନ ଯାଜକ ଓ ପ୍ରାଚୀନ ନେତାମାନେ କହିଲେ, “ସେ ନିଶ୍ଚୟ ସେହି ନିର୍ଦ୍ଦୟ ଲୋକଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିବେ ଓ ତା’ପରେ ସେ ଦ୍ରାକ୍ଷା ବଗିଚାକୁ ଅନ୍ୟ କୃଷକମାନଙ୍କୁ ଭାଗରେ ଦେଇଦେବେ, ଯେଉଁମାନେ ଅମଳ ସମୟରେ ତାର ଭାଗ ତାହାଙ୍କୁ ଦେବେ ।”

42ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏକଥା କ’ଣ କେବେହେଲେ ଶାସ୍ତ୍ରରେ ପଢ଼ି ନ ଥିଲୁ?:

‘ଯେଉଁ ପଥରକୁ ଗୁହ ନିର୍ମାଣକାରୀମାନେ ବେକାର ଭାବିଲେ, ସେହି ପଥର ସବୁଠାରୁ ମହତ୍ତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ମୂଳଦୁଆ କୋଣର ପଥର ହୋଇଗଲା । ପରମେଶ୍ୱର ଏହାହିଁ କଲେ । ଆମ୍ଭ ପାଇଁ ଏହା ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ ଘଟଣା ।’ *ଗୀତାଂହତା 118:22-23*

43“ତେଣୁ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହୁଛି ଯେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କଠାରୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ରାଜ୍ୟ ଛଡ଼ାଇ ନିଆଯିବ । ପରମେଶ୍ୱର ତାହାଙ୍କ ରାଜ୍ୟରେ ଯାହା ହେବାପାଇଁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି, ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ତାହା କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ପରମେଶ୍ୱର ତାହାଙ୍କ ରାଜ୍ୟ ଦେବେ । 44ଯେଉଁ ଲୋକ ଏହି ପଥର ଉପରେ ଖସି ପଡ଼ିବ, ସେ ଖଣ୍ଡବିଖଣ୍ଡ ହୋଇଯିବ । ଏବଂ ପଥରଟି ଯଦି କାହା ଉପରେ ପଡ଼ିବ ତେବେ ପଥରଟି ତାକୁ ଚୁନା କରିଦେବ ।”

45ପ୍ରଧାନ ଯାଜକ ଓ ଫାରୁଗୀମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କ କାହାଣୀଗୁଡ଼ିକ ଶୁଣିଲେ । ସେମାନେ ନାହିଁ ପାରିଲେ ଯେ, ଯୀଶୁ ଏକଥା ସେହିମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ କହୁଛନ୍ତି । 46ତେଣୁ ସେମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ବନ୍ଦୀ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କଲେ । ସେମାନେ କିନ୍ତୁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଡରୁଥିଲେ । କାରଣ ଲୋକେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଜଣେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା ବୋଲି ବିଶ୍ୱାସ କରୁଥିଲେ ।

ଭୋଦି ପାଇଁ ନିମନ୍ତ୍ରିତ ଲୋକଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ

(ଲୁକା 14:15-24)

22 ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଅନ୍ୟ କିଛି କଥା କହିବା ପାଇଁ ଯୀଶୁ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତଗୁଡ଼ିକର ପ୍ରୟୋଗ କଲେ । 2ଯୀଶୁ କହିଲେ, “ସୂର୍ଯ୍ୟରାଜ୍ୟ ହେଉଛି ନିଜ ପୁଅର ବିବାହଭୋଦି ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଥିବା ଜଣେ ରାଜାଭଳି । 3ରାଜା କେତେକ ଲୋକଙ୍କୁ ବିବାହଭୋଦିକୁ ନିମନ୍ତ୍ରଣ କଲେ । ସବୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇ ସାରିବା ପରେ ରାଜା ସେହି ଅତିଥିମାନଙ୍କୁ ଡାକିବାକୁ ଚାଲିଲେ । କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ରାଜାଙ୍କ ଭୋଦିକୁ ଆସିବାକୁ ମନା କରିଦେଲେ ।

4“ତା’ପରେ ରାଜା ଆଉ କିଛି ଚାଲିଲେ । ରାଜା ଚାଲିଲେ, ‘ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ବିବାହଭୋଦିକୁ ଆସିବାକୁ ନିମନ୍ତ୍ରଣ କରାଯାଇଛି, ତୁମ୍ଭେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଚାହିଁ, ଭୋଦି ପ୍ରସ୍ତୁତ ସରିଲାଣି । ମୋର ଉତ୍ତମ ବଳଦ ଓ ମୋଟା ପଶୁମାନଙ୍କୁ ମରାଯାଇଛି । ସବୁ କିଛି ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଛି । ଅତଏବ ବିବାହଭୋଦିକୁ ଆସନ୍ତୁ ।’

5“ରାଜାମାନେ ଯାଇ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଆସିବାକୁ କହିଲେ । କିନ୍ତୁ ଲୋକମାନେ ରାଜାଙ୍କୁ ଧ୍ୟାନ ଦେଲେନି ।

ସେମାନେ ବିଭିନ୍ନ କାମରେ ଗୁଲିଗଲେ । ଜଣେ ତା’ ଜମିରେ କାମ କରିବାକୁ ଗୁଲିଗଲା । ଆଉ ଜଣେ ତା’ ବ୍ୟବସାୟ କାମରେ ଗୁଲିଗଲା । 6ଆଉ କେତେକ ଲୋକ ଚାଲିଗଲେ ଧରି ନେଇ ପିଟାପିଟି କଲେ, ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ମାରିଦେଲେ । 7ରାଜା ଖୁବ୍ ରାଗିଗଲେ । ତାହାଙ୍କ ଚାଲିଗଲେ ଯେଉଁମାନେ ମାରିଦେଲେ, ସେମାନଙ୍କୁ ମାରିଦେବାପାଇଁ ରାଜା ସୈନ୍ୟ ପଠାଇଲେ । ସୈନ୍ୟମାନେ ସେହି ହତ୍ୟାକାରୀମାନଙ୍କୁ ମାରିଦେଲେ ଓ ତାହାଙ୍କ ନଗରକୁ ଘୋଡ଼ାଦେଲେ ।

8“ତା’ପରେ ରାଜା ଚାଲିଗଲେ, ‘ବିବାହ ଭୋଦି ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇ ସାରିଛି, ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ନିମନ୍ତ୍ରଣ କରାଯାଇଥିଲା, ସେମାନେ ଅଯୋଗ୍ୟ ଥିଲେ । 9ତେଣୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ନଗର-ଗସ୍ତାକୁ ଯାଅ । ଯାହାକୁ ଦେଖିବ ତାକୁ ବିବାହ-ଭୋଦିକୁ ଡାକିଆଣ ।’ 10ରାଜାମାନେ ନଗର ଗସ୍ତାଗୁଡ଼ିକ ଗଲେ । ଭଲ ଲୋକ ହେଉ ବା ମନ୍ଦ ଲୋକ ହେଉ, ସେମାନେ ଯାହାକୁ ପାଇଲେ ତାକୁ ବିବାହ ଭୋଦିକୁ ଡାକିଆଣିଲେ । ବିବାହ ଭବନ ଅତିଥିମାନଙ୍କ ଘର ପୁରଗଲା ।

11“ରାଜା ଅତିଥିମାନଙ୍କୁ ଦେଖିବାକୁ ଭିତରକୁ ଆସିଲେ । ସେ ସେଠାରେ ଗୋଟିଏ ଲୋକକୁ ବିବାହ ପୋଷାକ ନ ପିନ୍ଧି ଆସିଥିବାର ଦେଖିଲେ । 12ରାଜା ତାହାଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, ‘ବନ୍ଧୁ, ତୁମ୍ଭେ ବିବାହ ପୋଷାକ ନ ପିନ୍ଧି ଏ ଭିତରକୁ କେମିତି ଆସିଲୁ?’ କିନ୍ତୁ ଲୋକଟି କିଛି କହିଲା ନାହିଁ । 13ତେଣୁ ରାଜା କେତେକ ଚାଲିଗଲେ, ‘ଏ ଲୋକର ହାତଗୋଡ଼ ବାନ୍ଧି ପକାଅ । ଏହାକୁ ବାହାରେ ଅନ୍ଧାରରେ ଫିଙ୍ଗିଦିଅ, ଯେଉଁଠାରେ ଲୋକେ କାନ୍ଦୁଥିବେ, ଓ ଯନ୍ତ୍ରଣାରେ ଦାନ୍ତ କଡ଼ିପଡ଼ି କରୁଥିବେ ।’

14“ହଁ ଅନେକ ଲୋକଙ୍କୁ ନିମନ୍ତ୍ରଣ କରାଯାଇଛି, କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଳ୍ପ ଲୋକ ମନୋନୀତ ଅଟନ୍ତି ।”

କେତେକ ଯିହୁଦୀ ନେତା ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଫାନ୍ଦରେ ପକେଇବା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା

(ମାର୍କ 12:13-17; ଲୁକା 20:20-26)

15ଯୀଶୁ ଯେଉଁ ସ୍ଥାନରେ ଉପଦେଶ ଦେଉଥିଲେ, ଫାରୁଗୀମାନେ ସେ ସ୍ଥାନ ଛାଡ଼ି ଗୁଲିଗଲେ । ସେମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କ କଥା ଘର ତାହାଙ୍କୁ କିପରି ଫାନ୍ଦରେ ପକାଇବେ, ସେ ବିଷୟରେ ଯୋଜନା କଲେ । 16ସେମାନେ କେତେକ ହେରୋଦୀୟ* ମାନଙ୍କ ସହତ ନିଜର କେତେକ ଶିଷ୍ୟଙ୍କୁ ଯୀଶୁଙ୍କ ପାଖକୁ ପଠାଇଲେ । ସେମାନେ ଯାଇ କହିଲେ, “ହେ ଗୁରୁ, ଆମ୍ଭେ ନାହିଁ ଯେ ତୁମ୍ଭେ ଜଣେ ନିଷ୍ଠାବାନ ଲୋକ । ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ମାର୍ଗ ବିଷୟରେ ଅନ୍ୟମାନେ କ’ଣ ଭାବୁଛନ୍ତି, ସେ ବିଷୟରେ ତୁମ୍ଭେ ଆଦୌ ଭୟ କରନାହିଁ । ତୁମ୍ଭ ପାଇଁ ସମସ୍ତେ ସମାନ । 17ଏ ବିଷୟରେ ତୁମ୍ଭ ମତାମତ କ’ଣ ଆମ୍ଭକୁ କୁହ । କାଲିସରଙ୍କୁ କର ଦେବା ଉଚିତ ହେବ, ନା ନାହିଁ?”

18କିନ୍ତୁ ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିକୁ ବୁଝି ପାରିଲେ । ସେ କହିଲେ, “ହେ କପଟୀଗଣ! ମୋତେ ଫାନ୍ଦରେ ପକାଇବାକୁ

ହେରୋଦୀୟ ଗୋଟିଏ ଯିହୁଦୀୟ ରାଜନୈତିକ ଦଳ

କାହିଁକି ରେଷ୍ଟା କରୁଛ? 19କର ଦେବା ପାଇଁ ବ୍ୟବହୃତ ହେଉଥିବା ଗୋଟିଏ ମୁଦ୍ରା ମୋତେ ଦେଖାଅ।” ସେମାନେ ଯାଗୁଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ ରୌପ୍ୟମୁଦ୍ରା* ଦେଖାଇଲେ। 20ଯାଗୁ ସେମାନଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, “ଏ ମୁଦ୍ରାର ଉପରେ କାହାର ଛବି ଓ ନାମ ଖୋଦିତ ହୋଇଛି?”

21ଲୋକମାନେ କହିଲେ, “କାଇସରଙ୍କର।”

ତାପରେ ଯାଗୁ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଯାହା କାଇସରଙ୍କର ତାହା କାଇସରଙ୍କୁ ଦିଅ, ଓ ଯାହା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର, ତାହା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଦିଅ।”

22ଏ କଥା ଶୁଣି ସେମାନେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଗଲେ ଓ ତାହାକୁ ଛାଡ଼ି ସେଠାରୁ ଚାଲିଗଲେ।

କେତେକ ସାଦୁକୀଙ୍କ ଯାଗୁଙ୍କୁ ଫାନ୍ଦରେ ପକେଇବା ପାଇଁ ରେଷ୍ଟା

(ମାର୍କ 12:18-27; ଲୁକ 20:27-40)

23ସେହି ଦିନ କେତେକ ସାଦୁକୀ* ଯାଗୁଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସିଲେ। ସାଦୁକୀମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି, ଯେ ଲୋକେ ମୃତ୍ୟୁରୁ ପୁନର୍ଜୀବିତ ହୁଅନ୍ତି ନାହିଁ। ସାଦୁକୀମାନେ ଯାଗୁଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ ପ୍ରଶ୍ନ ପଚାରିଲେ। 24ସେମାନେ କହିଲେ, “ହେ ଗୁରୁ, ମୋଗା ଆମକୁ କହିଛନ୍ତି ଯଦି କୌଣସି ଲୋକ ସନ୍ତାନ ନଥାଇ ମରିଯାଏ, ତେବେ ତାର ଭାଇ ତାର ସ୍ତ୍ରୀକୁ ନିଶ୍ଚୟ ବିବାହ କରିବ, ଅତଏବ ନିଜ ମୃତ ଭାଇ ପାଇଁ ସେମାନେ ସନ୍ତାନ ଜନ୍ମ କରିବେ। 25ଆମ ଭିତରେ ସାତ ଭାଇ ଥିଲେ। ପ୍ରଥମ ଜଣକ ବିବାହ କରିଥିଲା କିନ୍ତୁ ପରେ ମରିଗଲା। ତାର କୌଣସି ସନ୍ତାନ ନ ଥିଲେ। ତେଣୁ ତାର ଭାଇ ସେହି ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକଟିକୁ ବିବାହ କଲା। 26ଦ୍ୱିତୀୟ ଭାଇଟି ମଧ୍ୟ ମରିଗଲା। ଏହାପରେ ତୃତୀୟ ଭାଇ ଓ ଅନ୍ୟ ସବୁ ଭାଇଙ୍କର ସେହି ଅବସ୍ଥା ହେଲା। 27ଶେଷରେ ସେ ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକଟି ମଧ୍ୟ ମରିଗଲା। 28କିନ୍ତୁ ସମସ୍ତ ସାତ ଭାଇ ତାହାକୁ ବିବାହ କରିଥିଲେ। ତେବେ କୁହନ୍ତୁ, ପୁନରୁତ୍ଥାନ ପରେ ସେ କାହାର ସ୍ତ୍ରୀ ହେବ?”

29ଯାଗୁ କହିଲେ, “ଏ କଥା ତୁମ୍ଭେ ବୁଝିପାରୁନ। କାରଣ ଗାୟ କ’ଣ କୁହେ ନାହିଁ ନାହିଁ। ଏବଂ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଶକ୍ତି ବିଷୟରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ କିଛି ଜାଣିନାହିଁ। 30ତୁମ୍ଭର ବୁଝି ରଖିବା ଉଚିତ ଯେ, ଯେତେବେଳେ ଲୋକମାନେ ମୃତ୍ୟୁରୁ ବଞ୍ଚି ଉଠିବେ, ସେତେବେଳେ କୌଣସି ବିବାହ ହେବ ନାହିଁ। ପୁନର୍ଜୀବନ ଲାଭ କରିବା ପରେ ଲୋକମାନେ କେହି କାହାକୁ ବାହା ହେବେନି। ସେମାନେ ସ୍ୱର୍ଗରେ ସମସ୍ତେ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତମାନଙ୍କ ଭଳି ହେବେ। 31ମୃତର ପୁନରୁତ୍ଥାନ ବିଷୟରେ ପରମେଶ୍ୱର ତୁମ୍ଭକୁ କ’ଣ କହିଛନ୍ତି, ତାହା କ’ଣ ତୁମ୍ଭେ ପଚାରିବୁ? 32ପରମେଶ୍ୱର କହିଛନ୍ତି, ‘ମୁଁ ଅବହାମଙ୍କ ପରମେଶ୍ୱର, ଯିସ୍ୱାକଙ୍କ ପରମେଶ୍ୱର ଓ ଯାକୁବଙ୍କ* ପରମେଶ୍ୱର ଅଟେ।’* ଯଦି ନିଜେ ପରମେଶ୍ୱର କହିଛନ୍ତି ଯେ ସେ ସେମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱର,

ତେବେ ସେମାନେ ବାସ୍ତବରେ ମୃତ ନୁହଁନ୍ତି। କାରଣ ପରମେଶ୍ୱର ମୃତ ଲୋକମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱର ନୁହଁନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ଜୀବିତ ମାନଙ୍କର ଅଟନ୍ତି।”

33ଲୋକମାନେ ଯାଗୁଙ୍କ ଉପଦେଶ ଶୁଣି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଗଲେ।

କେଉଁ ଆଜ୍ଞା ସବୁଠାରୁ ବଡ଼

(ମାର୍କ 12:28-34; ଲୁକ 10:25-28)

34ଫାରୁଶୀମାନେ ଶୁଣିଲେ ଯେ ଯାଗୁଙ୍କ ଉତ୍ତରରେ ସାଦୁକୀମାନେ ରୁପ୍ ହୋଇଗଲେ। ତା’ପରେ ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଏକାଠି ହେଲେ। 35ଜଣେ ଫାରୁଶୀ ମୋଶାଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥା ବିଷୟରେ ଦକ୍ଷ ଥିଲା। ସେ ଯାଗୁଙ୍କୁ ପରୀକ୍ଷାରେ ପକାଇବାପାଇଁ ମନସ୍ଥ କରି ତାହାଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ ପ୍ରଶ୍ନ ପଚାରିଲା। 36ସେ କହିଲା, “ହେ ଗୁରୁ, ମୋଶାଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଭିତରୁ କେଉଁ ଆଦେଶଟି ସବୁଠାରୁ ଅଧିକ ମହତ୍ତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ?”

37“ଯାଗୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୃଦୟ, ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଆତ୍ମା ଓ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ମନ ଦେଇ ପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରିବ।”* 38ଏହା ପ୍ରଥମ ଓ ସବୁଠାରୁ ମହତ୍ତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଆଦେଶ। 39ଦ୍ୱିତୀୟ ‘ଆଦେଶଟି ମଧ୍ୟ ପ୍ରଥମ ଆଦେଶ ଭଳି। ତାହା ହେଉଛି: ‘ତୁମ୍ଭେ ନିଜକୁ ଯେପରି ଭଲ ପାଅ, ଅନ୍ୟକୁ ମଧ୍ୟ ସେହିପରି ଭଲ ପାଅ।’* 40ସମସ୍ତ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଓ ଭବିଷ୍ୟଦ୍-ବକ୍ତାମାନଙ୍କର ଲେଖାଗୁଡ଼ିକ ଏହି ଦୁଇଟି ଆଦେଶ ଉପରେ ଆଧାରିତ।”

ଫାରୁଶୀମାନଙ୍କୁ ଯାଗୁଙ୍କର ଗୋଟିଏ ପ୍ରଶ୍ନ

(ମାର୍କ 12:35-37; ଲୁକ 20:41-44)

41ଯେତେବେଳେ ଫାରୁଶୀମାନେ ଏକାଠି ଥିଲେ। ଯାଗୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ ପ୍ରଶ୍ନ ପଚାରିଲେ। 42ଯାଗୁ କହିଲେ, “ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ବିଷୟରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ କ’ଣ ମନେ କରୁଛ? ସେ କାହାର ପୁଅ?”

ସେମାନେ କହିଲେ, “ଦାଉଦଙ୍କ ପୁଅ”।

43ଯାଗୁ ଫାରୁଶୀମାନଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, “ଦାଉଦ ତାହାଙ୍କୁ ପ୍ରଭୁ ବୋଲି କାହିଁକି ସମ୍ବୋଧନ କଲେ। ଦାଉଦ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କ ଶକ୍ତିରେ କହୁଥିଲେ। ଦାଉଦ କହିଲେ:

44“ପ୍ରଭୁ ମୋର ପ୍ରଭୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ କହିଥିଲେ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭର ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭର ନିୟନ୍ତ୍ରଣରେ ଦେବି ଏବଂ ତୁମ୍ଭେ ମୋର ଡାହାଣ ପଟେ ବସିବ।”
ଗୀତସଂହତା 110:1

45ଯଦି ଦାଉଦ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ପ୍ରଭୁ ବୋଲି କହୁଛନ୍ତି। ତେବେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ କିପରି ଦାଉଦଙ୍କ ପୁଅ ହୋଇ ପାରିବେ?” 46ଜଣେ

ରୌପ୍ୟମୁଦ୍ରା ରୋମୀୟ ଦିନାର। ଏହି ମୁଦ୍ରାର ମୂଲ୍ୟ ଦିନକର ମଜୁରୀ ସଙ୍ଗେ ସମାନ।

ସାଦୁକୀ ଗୋଟିଏ ପ୍ରମୁଖ ଯିହୁଦୀୟ ଧାର୍ମିକ ଗୋଷ୍ଠୀ। ସେମାନେ ପୁରାତନ ନିୟମର କେବଳ ପ୍ରଥମ ପାଞ୍ଚଟି ପୁସ୍ତକ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି।

ଅବହାମ, ଇସ୍ୱାକ ଓ ଯାକୁବ ପୁରାତନ ନିୟମର ତିନି ଜଣ ଯିହୁଦୀୟ ପ୍ରମୁଖ ନେତା।

‘ମୁଁ ... ପରମେଶ୍ୱର ଅଟେ’ ଯାତ୍ରା. 3:6.

‘ତୁମ୍ଭେ ... ପ୍ରେମ କରିବ’ ଦ୍ୱିବିବରଣୀ 6:5.

‘ତୁମ୍ଭେ ... ଭଲ ପାଅ’ ଲେବୀୟ. 19:18.

ହେଲେ ଫାରୁଗୀ ଯାଗୁଙ୍କ ପ୍ରଶ୍ନର ଉତ୍ତର ଦେଇ ପାରିଲେନାହିଁ। ସେହି ବନ ଠାରୁ ଯାଗୁଙ୍କୁ ଆଉ କୌଣସି ପ୍ରଶ୍ନ ପଚାରି ଫାନ୍ଦରେ ପକାଇବାକୁ କେହିହେଲେ ଚେଷ୍ଟା କରିବାକୁ ସାହସ କଲେନାହିଁ।

ଯାଗୁଙ୍କର ଯିହୁଦୀ ଧର୍ମ-ନେତାଙ୍କୁ ସମାଲୋଚନା

(ମାର୍କ 12:38-40; ଲୁକା 11:37-52; 20:45-47)

23 ତା'ପରେ ଯାଗୁ ନନ୍ଦସମୂହ ଓ ତାହାଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, **2**“ଧର୍ମଗାୟୀମାନେ ଓ ଫାରୁଗୀମାନେ ମୋଗାଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରିବାର ଅଧିକାର ପାଇଛନ୍ତି। **3**ତେଣୁ ସେମାନେ ଯାହାସବୁ କହୁଛନ୍ତି, ତାହା ତୁମ୍ଭେ ମାନିବା ଉଚିତ। ତୁମ୍ଭକୁ ସେମାନେ ଯାହାସବୁ କରିବାକୁ କହୁଛନ୍ତି, ତୁମ୍ଭେ ତାହା କରିବା ଉଚିତ। କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଯାହାସବୁ କରୁଛନ୍ତି, ତୁମ୍ଭେ ତାହା କରନାହିଁ। କାରଣ ସେମାନେ ଯାହାସବୁ କହନ୍ତି, ନିଜେ ତାକୁ କାର୍ଯ୍ୟରେ କେବେ କରନ୍ତି ନାହିଁ। **4**ମାନିବା ପାଇଁ କଠିନ ହେଲେ ମଧ୍ୟ ସେମାନେ ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ କଠାକଠି ନିୟମ ତିଆରି କରନ୍ତି। ସେହି ନିୟମଗୁଡ଼ିକ ମାନିବାପାଇଁ ସେମାନେ ଲୋକଙ୍କୁ ବାଧ୍ୟ କରନ୍ତି। କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ନିଜେ କେବେହେଲେ ସେହି ନିୟମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ହେଲେ ଅନୁସରଣ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରନ୍ତିନାହିଁ।

5“କେବଳ ଅନ୍ୟ ଲୋକଙ୍କୁ ଦେଖେଇହେବା ପାଇଁ ଯାହା କିଛି ଭଲ କାମ, ତାହା ସେମାନେ କରନ୍ତି। ନିଜକୁ ଧାର୍ମିକ ଦେଖେଇ ହେବା ପାଇଁ ପ୍ରକୃତରେ ସେମାନେ ବଡ଼ ବଡ଼ କବଚ ପିନ୍ଧିଥାନ୍ତି, ଓ ନିଜର ସୂତ୍ର ପ୍ରାର୍ଥନା ପୋଷାକକୁ ବହୁତ ଲମ୍ବା କରିଥାନ୍ତି। **6**ଭେଦିମାନଙ୍କରେ ମହତ୍ତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଆସନମାନ ଓ ଧର୍ମସଭାମାନଙ୍କରେ ମହତ୍ତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଆସନ ମାନ ପାଇବାକୁ ସେମାନେ ଭଲ ପାଆନ୍ତି। **7**ସେମାନେ ବନ୍ଦର ସ୍ଥାନ ମାନଙ୍କରେ, ଲୋକମାନଙ୍କର ନମସ୍କାର ପ୍ରତିବାନ କରିବାକୁ ଭଲ ପାଆନ୍ତି। ସେମାନେ ଗୁହାଁନ୍ତି ଯେ ଲୋକେ ତାହାଙ୍କୁ ‘ଗର୍ବୀ’* ବୋଲି ଡାକନ୍ତୁ। **8**କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭ ଭିତରୁ କେହି ନିଜକୁ ଗର୍ବୀ ବୋଲେଇବ ନାହିଁ। ତୁମ୍ଭେ ସମସ୍ତେ ଭଲଭଉଣୀ। ତୁମ୍ଭସମସ୍ତଙ୍କର ଦଣ୍ଡେ ମାତ୍ର ଗୁରୁ ଅଛନ୍ତି।

9“ଏ ସଂସାରରେ କାହାରକୁ ‘ପରମପିତା’ ବୋଲି ସମ୍ବୋଧନ କରନାହିଁ। ତୁମ୍ଭର ଦଣ୍ଡେ ମାତ୍ର ପରମପିତା ଯେ କି ସୂର୍ଗରେ ରହୁଛନ୍ତି। **10**ତୁମ୍ଭେ ନିଜକୁ ମାଲିକ ବୋଲାଇବ ନାହିଁ। କାରଣ ତୁମ୍ଭର କେବଳ ଦଣ୍ଡେ ମାତ୍ର ମାଲିକ। ସେ ହେଉଛନ୍ତି ଯାଗୁ। **11**ଯେଉଁଲୋକ ଗୁକର ଭଳି ତୁମ୍ଭର ସେବାକରିବ, ସେ ଲୋକ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସବୁଠାରୁ ବଡ଼ ହେବ। **12**ଯେଉଁଲୋକ ନିଜକୁ ଅନ୍ୟଲୋକଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ଉଚ୍ଚ କରିବ, ତାକୁ ନତ କରାଯିବ। ଯେଉଁଲୋକ ନିଜକୁ ନତ କରିବ, ତାକୁ ମହାନ କରାଯିବ।

13“ରେ କପଟୀ ଧର୍ମଗାୟୀମାନେ ଓ ଫାରୁଗୀମାନେ? ତୁମ୍ଭକୁ ଧିକ୍କାର! ତୁମ୍ଭେମାନେ ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସୂର୍ଗରାଜ୍ୟର ଦ୍ୱାର ବନ୍ଦ କରି ଦେଉଛ। ତୁମ୍ଭେମାନେ ନିଜେ ତ ପ୍ରବେଶ କରି ପାରୁନାହିଁ, ତା'ଛଡ଼ା ଯେଉଁଲୋକମାନେ ପ୍ରବେଶ କରିବାକୁ

ଚେଷ୍ଟା କରୁଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଅଟକେଇ ଦେଉଛ। **14***

15“ରେ କପଟୀ ଧର୍ମଗାୟୀ ଓ ଫାରୁଗୀମାନେ! ହାୟ! ତୁମ୍ଭର ମାର୍ଗ ଅନୁସରଣ କରିବା ପାଇଁ ଲୋକ ଖୋଦି ପାଇବା ପାଇଁ ତୁମ୍ଭେ ବଢ଼ିନି ଦେଶ ଓ ସମୁଦ୍ର ପାରି ହୋଇ ଚାଲିଯାଉଛ। ଯେତେବେଳେ ସେଭଳି ଲୋକଟିଏ ପାଇ ଯାଉଛ ସେତେବେଳେ ତାକୁ ତୁମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭଠାରୁ ଅଧିକ ଖରାପ କରିପକାଉଛ। ତୁମ୍ଭେ ସବୁ ଧୈର୍ଯ୍ୟ ଖରାପ ଯେ ତୁମ୍ଭେ କେବଳ ନିର୍ଦ୍ଦୀ ଅଧିକାରୀ ହେବ।

16“ରେ ଅନ୍ଧ ମାର୍ଗଦର୍ଶକଗଣ! ତୁମ୍ଭକୁ ଧିକ୍କାର! ତୁମ୍ଭେ କହିଥାଅ, ଯଦି କେହି ଲୋକ ଉପାସନା ମନ୍ଦିର ନାମରେ ରାଣ ପକାଇ ଗପଥ କରିଥାଏ ତେବେ ତାକୁ ସେହି ଗପଥ ରଖିବା ଦରକାର ନାହିଁ। କିନ୍ତୁ ଯେଉଁ ଲୋକ ଉପାସନା ମନ୍ଦିରର ସ୍ତୁତୀ ନାମରେ ରାଣ ପକାଇ ଗପଥ କରେ, ତେବେ ସେ ନିଶ୍ଚୟ ସେହି ଗପଥ ରକ୍ଷା କରିବ। **17**ତୁମ୍ଭେମାନେ ଅନ୍ଧ ଓ ମୂର୍ଖ। ଅଧିକ ବଡ଼ କାହା? ସ୍ତୁତୀ ନା ମନ୍ଦିର? ମନ୍ଦିର ସେହି ସ୍ତୁତୀକୁ ପଢ଼ନ୍ତୁ କରିଥାଏ। ତେଣୁ ମନ୍ଦିର ଅଧିକ ବଡ଼।

18ତୁମ୍ଭେମାନେ କହିଥାଅ, ‘ଯଦି କେହି ବେଦୀନାମରେ ଗପଥ ନାଏ, ତେବେ ତାର କୌଣସି ଅର୍ଥନାହିଁ। କିନ୍ତୁ ଯଦି ଦଣ୍ଡେ ବେଦୀ ଉପରେ ରଖାଯାଇଥିବା ଉପହାର ନାମରେ ଗପଥ ନାଏ, ତେବେ ତାକୁ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ରକ୍ଷା କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ। **19**ତୁମ୍ଭେମାନେ ଅନ୍ଧ। ତୁମ୍ଭେ କିଛି ବୁଝିନାହିଁ। ବଡ଼ କାହା? ବେଦୀ ନା ଉପହାର? ବେଦୀ ଉପହାରକୁ ପଢ଼ନ୍ତୁ କରିଥାଏ। ତେଣୁ ବେଦୀ ବଡ଼।

20“ଏଣୁ ଯଦି କେହି ବେଦୀ ନାମରେ ଗପଥ କରେ ତେବେ ସେ ବେଦୀ ସହିତ ବେଦୀ ଉପରେ ଯାହା ରଖା ଯାଇଥାଏ, ସେ ସମସ୍ତଙ୍କ ନାମରେ ଗପଥ କରିଥାଏ। **21**ଯେଉଁଲୋକ ମନ୍ଦିର ନାମରେ ଗପଥ କରେ, ସେ ମନ୍ଦିର ଭିତରେ ଦଣ୍ଡେ ଯିଏ ଅଛନ୍ତି, ତାହାଙ୍କ ନାମରେ ଗପଥ ନେଇଥାଏ। **22**ଏବଂ ଯେଉଁଲୋକ ସୂର୍ଗ ନାମରେ ଗପଥ ନେଇଥାଏ, ସେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସିଂହାସନ ସହିତ ସେହି ସିଂହାସନ ଉପରେ ଯିଏ ବସିନାମାନ, ତାହାଙ୍କ ନାମରେ ମଧ୍ୟ ଗପଥ ନେଇଥାଏ।

23“ରେ କପଟୀ ଯିହୁଦୀ ଧର୍ମଗାୟୀମାନେ ଓ ଫାରୁଗୀମାନେ! ତୁମ୍ଭକୁ ଧିକ୍କାର! ତୁମ୍ଭ ପାଖରେ ଯାହା ଅଛି, ତାର ଦଶ ଭାଗରୁ ଏକ ଭାଗ, ଏପରିକି ନିଜର ପୋଷନା, ପାନମଧୁରୀ ଓ ନୀରର ମଧ୍ୟ ଦଶ ଭାଗରୁ ଏକଭାଗ ତୁମ୍ଭେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଦେଉଛ, କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ନିୟମର ଅଧିକ ନ୍ୟାୟ, ଦୟା ଓ ବଶ୍ୱାସ ଭଳି ମହତ୍ତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଉପଦେଶ ଗୁଡ଼ିକୁ ପାଳନ କରୁନାହିଁ। ମାତ୍ର ଏଗୁଡ଼ିକ ତୁମ୍ଭର ପାଳନ କରିବା ଉଚିତ। ଅନ୍ୟ ଉପଦେଶଗୁଡ଼ିକୁ ମଧ୍ୟ ନିୟମିତ ରୂପରେ ତୁମ୍ଭର ପାଳନ କରିବା ଉଚିତ। **24**ତୁମ୍ଭେମାନେ ଲୋକଙ୍କୁ ମାର୍ଗ ବତାଉଛ। କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ନିଜେ ଅନ୍ଧ। ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏହି ପ୍ରକାରର

ପଦ ସଂଖ୍ୟା 14 “ରେ କପଟୀ ଧର୍ମଗାୟୀ ଓ ଫାରୁଗୀମାନେ! ତୁମ୍ଭେମାନେ ବଧବାଙ୍କ ଘର-ଦ୍ୱାର ଠକି ନେଉଛ, ଏବଂ ଦେଖେଇ ହେବା ପାଇଁ ବହୁତ ଲମ୍ବା ଲମ୍ବା ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଛ। ଏଥିପାଇଁ ତୁମ୍ଭକୁ କଠିନ ଦଣ୍ଡ ମିଳିବ।”

ଅଟା । ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାନୀୟ ଭିତରୁ ମାଛକୁ ଛାଣ ଓ ଓଟକୁ ଗିଳି ପକାଅ ।

25“ରେ କପଟୀ ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରୀମାନେ ଓ ଫାରୁଶୀମାନେ! ତୁମ୍ଭେମାନେ ଧକ! ତୁମ୍ଭେମାନେ ତୁମ୍ଭର ଆଳିଗିନାର ବାହାର ପଟ ଭଲ ଭାବରେ ଧୋଉଛ । କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଅନ୍ତର ଅନ୍ୟକୁ ଠକ ନିଜକୁ ଡୋଷିବା ପଦାର୍ଥରେ ପୁଣି କରୁଛ । 26ରେ ଅନ୍ଧ ଫାରୁଶୀମାନେ! ପ୍ରଥମେ ଗିନାର ଭିତର ପଟ ମାଢି ସଫା କର । କିନ୍ତୁ ବାସ୍ତବରେ ଗିନାର ଭିତର ପଟ ସଫା ରହଲେ, ବାହାର ପଟ ମଧ୍ୟ ସଫା ହୋଇ ପାରିବ ।

27“ରେ କପଟୀ ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରୀମାନେ! ରେ ଫାରୁଶୀମାନେ? ତୁମ୍ଭକୁ ଧକ! ତୁମ୍ଭେ ସବୁ ଧଳା ରଙ୍ଗ ବୋଳା ହୋଇଥିବା ସମାଧି ଭଳି । ଏହି ସମାଧି ମାନଙ୍କର ବାହାର ପଟ ସୁନ୍ଦର ଦେଖାଯାଏ । କିନ୍ତୁ ସମାଧି ଭିତର ମଳ ଲୋକର କେବଳ କଙ୍କାଳ ଥାଏ । ସବୁ ପ୍ରକାର ଅପରଷ୍ଟାର ଦିନଷ ତା’ ଭିତରେ ଥାଏ । 28ଠିକ୍ ସେହିଭଳି ତୁମ୍ଭେ ବାହାରୁ ତ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ସୁନ୍ଦର ଦେଖା ଯାଉଛ, କିନ୍ତୁ ଭିତରେ ତୁମ୍ଭେ ଛନ୍ଦକପଟ ଓ ଖରାପ ଗୁଣରେ ପରିପୁର୍ଣ୍ଣ ।

29“ରେ କପଟୀ ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରୀମାନେ! ଓ ଫାରୁଶୀମାନେ! ତୁମ୍ଭେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସମାଧି ତିଆରି କରୁଛ । ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ଭଲ ନୀତି କଟାଇଥିଲେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ତାହାଙ୍କ ସମାଧି ସୁଗୋଭିତ କରୁଛ । 30ଏବଂ ତୁମ୍ଭେମାନେ କୁହୁଛ ଯେ, ‘ଆମେ ଯଦି ଆମ୍ଭ ପୂର୍ବପୁରୁଷଙ୍କ ସମକାଳୀନ ହୋଇଥାଆନ୍ତୁ, ତେବେ ଏହି ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାମାନଙ୍କୁ ମାରି ଦେବା ପାଇଁ ଆମ୍ଭେ କେବେହେଲେ ସାହାଯ୍ୟ କରି ନ ଥାନ୍ତୁ ।’

31“ତୁମ୍ଭେ ପ୍ରମାଣିତ କରି ଦେଉଛ ଯେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କର ବଂଶଧର ଯେଉଁମାନେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କଲେ । 32ତୁମ୍ଭର ପୂର୍ବପୁରୁଷ ଯେଉଁ ପାପ ଆରମ୍ଭ କରି ଦେଇଥିଲେ, ତୁମ୍ଭେ ତାହାକୁ ଶେଷ କରିବ ।

33“ତୁମ୍ଭେମାନେ ସର୍ପ ଭଳି । ତୁମ୍ଭେ ବିଷଧର ସର୍ପ କୁଳରେ ଜନ୍ମ ହୋଇଛ । ତୁମ୍ଭେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କଠାରୁ ରକ୍ଷା ପାଇବ ନାହିଁ । ତୁମ୍ଭ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଦୋଷୀ ବୋଲି ବିଚାର କରିଯିବ, ଓ ତୁମ୍ଭେମାନେ ନିଜକୁ ଯିବ । 34ତେଣୁ ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ଏହା କହୁଛି: ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାମାନଙ୍କ, ଜ୍ଞାନୀଲୋକ ଓ ଗୁରୁମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ପଠାଉଛି । ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକଙ୍କୁ ମାରିବ, କ୍ଳାନ୍ତରେ ରତ୍ନାଭ ତୁମ୍ଭେ କେତେକଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିବ । ତୁମ୍ଭର ସମାଦିଗୃହରେ ତୁମ୍ଭେ କେତେକଙ୍କୁ କୋରଡ଼ା ମାରିବ । ସହରରୁ ସହର ତୁମ୍ଭେମାନେ ସେମାନଙ୍କର ପଛ ପଛ ଯାଇ କେତେକଙ୍କୁ ଡାକିବା କରିବ । 35ତେଣୁ ଧାର୍ମିକ ଲୋକ ହେବଲଙ୍କଠାରୁ ଆରମ୍ଭକରି ବେରିଖିୟଙ୍କ ପୁତ୍ର ଯିଶରୟଙ୍କ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏ ପୃଥିବୀରେ ଯେତେ ଭଲ ଲୋକଙ୍କୁ ମାରି ଦିଆ ଯାଇଛି, ସେଥିପାଇଁ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ ହେବ । ବେରିଖିୟଙ୍କ ପୁତ୍ର ଯିଶରୟଙ୍କୁ ମିଶି ଓ ବେଦୀ ମଧ୍ୟ ସ୍ଥଳରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ହତ୍ୟା କରିଥିଲ । 36ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସତ୍ୟ କହୁଛି ଯେ, ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମ୍ଭ ସହ ନୀତି ଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏହି ସମସ୍ତ କଥା ଘଟିବ ।

ଯିରୁଶାଲମର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଯାଶୁଙ୍କ ସତକର୍ତା

(ଲୁକ 13:34-35)

37“ଯିରୁଶାଲମ! ରେ ଯିରୁଶାଲମ! ତୁ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିଛ । ପରମେଶ୍ଵର ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ତୋ ପାଖକୁ ପଠାଇଥିଲେ, ତୁ ସେମାନଙ୍କୁ ପଥର ଫୋପାଡ଼ି ହତ୍ୟା କରିଛ । ତୋର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ମୁଁ ବହୁତ ଥର ସାହାଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରିଥିଲି । ଯେଉଁଲି ଗୋଟିଏ କୁକୁଡ଼ା ନିଜ ଛୁଆମାନଙ୍କୁ ନିଜ ପକ୍ଷ୍ୟତଳେ ଏକାଠି କରେ, ସେହିପରି ତୋର ସମସ୍ତ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ଏକାଠି କରିବା ପାଇଁ ମୁଁ ଅନେକ ଥର ଚାହୁଁଥିଲି । କିନ୍ତୁ ତୁ ମୋତେ ତାହା କରେଇ ଦେଲୁନାହିଁ । 38ବର୍ତ୍ତମାନ ତୋର ଘର ପୁରାପୁରି ଉଦ୍‌ଘୃଷ୍ଟ ଯିବ । 39ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସତ୍ୟ କହୁଛି ଯେ, ଯେଉଁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋତେ ନ କହୁଛ: ‘ଯିଏ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ନାମରେ ଆସୁଛନ୍ତି, ସେ ଧନ୍ୟ, ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋତେ ଆଉ ଦେଖି ପାରିବନାହିଁ ।’”

ମିଶିର ଧର୍ମ ବିଷୟରେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବାଣୀ

(ମାର୍କ 13:1-31; ଲୁକ 21:5-33)

24 ଯାଶୁ ମିଶିର ଛାଡ଼ି ବାହାର ଆସିଲେ ଓ ଗୁଲି ଯାଉଥିଲେ । ସେହି ସମୟରେ ତାହାଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ମିଶିରର ଭବନଗୁଡ଼ିକୁ ଦେଖାଇବା ପାଇଁ ତାହାଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସିଲେ । 2ଯାଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, “ଏହି ଭବନଗୁଡ଼ିକୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଦେଖି ପାରୁଛ? ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସତ୍ୟ କହୁଛି, ସବୁତକ ଭବନ ଧ୍ଵଂସ ହୋଇଯିବ । ଏଥିର ଗୋଟିଏ ହେଲେ ପଥର ଅନ୍ୟଟି ଉପରେ ରହିପାରିବ ନାହିଁ । ସବୁତକ ପଥର ଅନ୍ୟଟି ଉପରେ ରହି ପାରିବନାହିଁ । ସବୁତକ ପଥର ଭୁଲି ଉପରେ କୁଡ଼େଇ ହୋଇ ପଡ଼ିବ ।”

3ପରେ ଯେତେବେଳେ ଯାଶୁ ନୀତି ପର୍ବତ ଉପରେ ବସି ଥିଲେ, ତାହାଙ୍କର ଶିଷ୍ୟମାନେ ସେ ଏକାନ୍ତରେ ଥିବା ସମୟରେ ତାହାଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସିଲେ । ସେମାନେ ପଚାରିଲେ, “ଆମ୍ଭକୁ କୁହନ୍ତୁ, ଏସବୁ ଘଟଣା କେବେ ଘଟିବ? କେଉଁ ସଙ୍କେତ ଦେଖାଇବ ଯେ ଆପଣଙ୍କ ପୁନର୍ବାର ଆସିବା ଓ ନିଗତର ଅନ୍ତ ହେବା ସମୟ ହେଲୁଣି?”

4ଯାଶୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ସାବଧାନ ହୁଅ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଯେପରି କେହି ପଥଭ୍ରଷ୍ଟ ନ କରେ । 5ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଏକଥା ଏଥିପାଇଁ କହୁଛି ଯେ, ଅନେକ ଲୋକ ମୋ ନାମରେ ଆସିବେ, ଓ କହିବେ ‘ମୁଁ ନିଜେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ’, ଓ ସେମାନେ ଅନେକ ଲୋକଙ୍କୁ ପଥଭ୍ରଷ୍ଟ କରିବେ । 6ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯୁଦ୍ଧ ବିଷୟରେ ଓ ଯୁଦ୍ଧର ଗୁଜବ ବିଷୟରେ ଶୁଣିବ । କିନ୍ତୁ ଦେଖ! ଉୟ କରିବ ନାହିଁ । ଅନ୍ଧକାଳ ଆସିବା ପୂର୍ବରୁ ଏସବୁ ଘଟଣା ନିଶ୍ଚୟ ଘଟିବ । 7ଗୋଟିଏ ନୀତି ଅନ୍ୟ ନୀତିର ବିରୁଦ୍ଧରେ, ଓ ଗୋଟିଏ ରାଜ୍ୟ ଅନ୍ୟ ଗୋଟିଏ ରାଜ୍ୟ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଠିଆ ହେବ । ବିଭିନ୍ନ ସ୍ଥାନରେ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ପଡ଼ିବ ଓ ଭୂମିକମ୍ପ ହେବ । 8କିନ୍ତୁ ଏ ଘଟଣାଗୁଡ଼ିକ କେବଳ ପ୍ରଥମ-ପ୍ରସୂତି-ବେଦନା ଭଳି ହେବ ।

୯“ସେତେବେଳେ ଲୋକେ ଭ୍ରମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଖରାପ ବ୍ୟବହାର କରିବେ । ସେମାନେ ଭ୍ରମମାନଙ୍କୁ ଦଣ୍ଡ ଦେବା ପାଇଁ ଧରିଲେ ଦେବେ । ସେମାନେ ଭ୍ରମମାନଙ୍କୁ ମାରିଦେବେ । ଭ୍ରମମାନେ ମୋର ଶିଷ୍ୟ ହୋଇଥିବା ଯୋଗୁଁ ସମସ୍ତ ଦେଶର ଲୋକମାନେ ଭ୍ରମମାନଙ୍କୁ ଘୃଣା କରିବେ । 10 ସେତେବେଳେ ଅନେକ ବଂଶୁଆଁ ଲୋକ ବଂଶୁଆଁ ହରେଇ ବସିବେ । ସେମାନେ ପରସ୍ପରର ବିରୋଧୀ ହେବେ, ଓ ପରସ୍ପରକୁ ଘୃଣା କରିବେ । 11 ଅନେକ ଭଣ୍ଡ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା ବାହାରିବେ । ସେମାନେ ଅନେକ ଲୋକଙ୍କୁ ଠକିବେ, ଓ ସେମାନଙ୍କ କଥାରେ ପଡ଼ି ଅନେକ ଲୋକ ଭୁଲ କଥାରେ ବଂଶୁଆଁ କରିବେ । 12 ସଂସାରରେ ମନ୍ଦ ବଢ଼ି ବଢ଼ି ଗୁଲିବ । ଅଧିକାଂଶ ବଂଶୁଆଁ ଲୋକଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରେମ ଲୋପ ପାଇଯିବ । 13 କିନ୍ତୁ ଯେଉଁଲୋକ ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦୃଢ଼ ଭାବରେ ତିଷ୍ଠି ରହିବ ସେ ଉଦ୍ଧାର ପାଇବ । 14 ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ରାଜ୍ୟର ସ୍ୱସମାପ୍ତର ସାରା ଜଗତରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେବ । ସମସ୍ତ ଦେଶର ଲୋକମାନେ ଏହା ଶୁଣିବେ । ତା’ପରେ ଅନ୍ଧକାଳ ଆସିବ ।

15 “ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା ଦାନୟେଲ ‘ଧୂସ ସାଧକ ଭୟଙ୍କର ବସୁ’* ବସ୍ତୁରେ କହିଲେ । ଏହି ଭୟଙ୍କର ବସ୍ତୁଟି ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନରେ ଠିଆ ହୋଇଥିବାର ଦେଖାଯିବ ।” (ଏହାକୁ ପଢ଼ୁଥିବା ଲୋକେ ଏହାର ଅର୍ଥ ବୁଝି ପାରିବା ଉଚିତ ।) 16 “ସେତେବେଳେ ଯିହୁଦୀର ଲୋକମାନେ ପର୍ବତ ଆଡ଼କୁ ପଳେଇଯିବା ଉଚିତ । 17 ସେତେବେଳେ କୌଣସି ଦିନିଷ ପାଇଁ ତିଳେ ହେଲେ ସମୟ ନଷ୍ଟ କରିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ । ସେତେବେଳେ ଘରର ଛାତ ଉପରେ ଥିବା ଲୋକ ଘରୁ କୌଣସି ଦିନିଷ ପାଇବା ପାଇଁ ତଳକୁ ଓହ୍ଲାଇ ନ ଆସୁ । 18 ଜମିରେ ଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ନିଜର ଗୁଦର ଆଣିବାକୁ ଫେରି ନ ଯାଉ । 19 ଯେଉଁ ମହଳାମାନେ ଗର୍ଭବତୀ ଥିବେ, କି ଯାହା କୋଳରେ ଶିଶୁଟିଏ ଥିବ ସେମାନେ ଏହି ସମୟରେ ବହୁତ କଷ୍ଟ ଭୋଗିବେ । 20 କିନ୍ତୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କର ଯେ ଶୀତଦିନ କି ବସ୍ତ୍ରାପବନ* ରେ ଏ ଗୁଡ଼ିକ ନ ଘଟୁ ଯେପରି ଭ୍ରମକୁ ପଳାଇବାକୁ ନ ପଡ଼େ । 21 କାରଣ ସେତେବେଳେ ଏତେ ଅଧିକ ବିପଦ ଆସିବ ଯେ ସେଭଳି ବିପଦ ସୃଷ୍ଟିର ଆରମ୍ଭ କାଳରୁ ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆସିନାହିଁ କି ଭବିଷ୍ୟତରେ ଆସିବନାହିଁ । 22 ପରମେଶ୍ୱର ଏହି ବିପଦପୂର୍ଣ୍ଣ ସମୟକୁ କମେଇ ଦେବାକୁ ସ୍ଥିର କରିଛନ୍ତି । ନହେଲେ କେହି ବଞ୍ଚି ରହି ପାରିବେ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ପରମେଶ୍ୱର ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ବାଞ୍ଛିଛନ୍ତି, କେବଳ ସେହିମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସେହି ସମୟକୁ କମେଇ ଦେଇଛନ୍ତି । 23 ସେହି ସମୟରେ କେତେକ ଲୋକ ଭ୍ରମକୁ କହିପାରନ୍ତି ‘ଦେଖ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଏଠାରେ ଅଛନ୍ତି’ କି ‘ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ସେଠାରେ ଅଛନ୍ତି’ କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କୁ ବଂଶୁଆଁ କରିବନାହିଁ । 24 ଭଣ୍ଡ ଖ୍ରୀଷ୍ଟମାନେ ଓ ଭଣ୍ଡ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାମାନେ ବାହାରିବେ । ସେମାନେ ବହୁତ ବଡ଼ ବଡ଼ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ କାମ କରିବେ, ଓ ଚମତ୍କାର ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବେ । ଯଦି ସମ୍ଭବ ହୁଏ, ତେବେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ

ସ୍ୱରା ମନୋନୀତ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ସେମାନେ ବୋକା ବନେଇ ଦେବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିବେ । 25 ଏ ଗୁଡ଼ିକ ଘଟିବା ପୂର୍ବରୁ ମୁଁ ଭ୍ରମକୁ ଚେତାବନୀ ଦେଉଛି ।

26 “କିଛି ଲୋକେ ଭ୍ରମକୁ କହି ପାରନ୍ତି: ‘ଦେଖ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଜନବହୀନ ମରୁଭୂମି ଅଞ୍ଚଳରେ ଅଛନ୍ତି’ କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ଖୋଜିବା ପାଇଁ ଜନବହୀନ ମରୁଭୂମି ଅଞ୍ଚଳକୁ ଯିବନାହିଁ । ବା ସେମାନେ ଭ୍ରମକୁ କହି ପାରନ୍ତି: ‘ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ସେହି କୋଠରୀରେ ଅଛନ୍ତି’ କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ବଂଶୁଆଁ କରିବ ନାହିଁ । 27 ଆକାଶରେ ବିଦୁଳି ମାରିଲେ ପୂର୍ବରୁ ଆରମ୍ଭ ହୋଇ ପଶ୍ଚିମ ଆକାଶ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବ୍ୟାପି ଯାଏ, ଓ ଯେପରି ସମସ୍ତେ ତାହା ଦେଖି ପାରନ୍ତି, ଠିକ୍ ସେହିଭଳି ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ରଙ୍କ ଆସିବା ସମୟରେ ସମସ୍ତେ ଦେଖି ପାରିବେ । 28 ଯେଉଁ ସ୍ଥାନରେ ତୁମ୍ଭେ ଶାଗୁଣୀମାନଙ୍କୁ ଏକାଠି ହୋଇଥିବାର ଦେଖ, ତୁମ୍ଭେ ସହଜରେ ନାଣି ପାର ଯେ ସେହି ସ୍ଥାନରେ ଗୋଟିଏ ମଲ୍ଲ ନୀବ ପଡ଼ିବ । ଠିକ୍ ସେହିଭଳି ମୋର ଆସିବା ଦିନ ଏହିପ୍ରକାର ହେବ ।

29 “ସେହି ଦିନ ଗୁଡ଼ିକର ବିପଦ ପଡ଼ିବା ପରେ ପରେ ଏହି ଘଟଣାମାନ ଘଟିବ:

‘ସୂର୍ଯ୍ୟ ଅନ୍ଧକାରମୟ ହେବ, ଚନ୍ଦ୍ର ଆଲୋକ ଦେବନାହିଁ । ତାରାମାନେ ଆକାଶରୁ ଖସି ପଡ଼ିବେ । ଆକାଶର ସମସ୍ତ ଶକ୍ତିଗୁଡ଼ିକ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହୋଇଯିବେ ।’

ଯିଶାଇୟା 13:10; 34:4

30 “ସେତିକିବେଳେ ମନୁଷ୍ୟ-ପୁତ୍ରଙ୍କ ଆସିବା ସଙ୍କେତ ଆକାଶରେ ଦେଖାଦେବ । ଜଗତର ସମସ୍ତ ଲୋକ ବିଳାପ କରିବେ । ଲୋକେ ତାହାଙ୍କୁ ଆକାଶରେ ମେଘମାଳା ଉପରେ ଆସୁଥିବାର ଦେଖିବେ । ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ର ଶକ୍ତି ଓ ମହାନ ମହମା ସହତ ଆସିବେ । 31 ନିଜର ସ୍ୱର୍ଗଦୂତମାନଙ୍କୁ ପୃଥିବୀରେ ସର୍ବତ୍ର ପଠାଇବା ପାଇଁ ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ର ମହା ତୁରୀ ଧ୍ୱନି ସହତ ଆସିବେ । ସେହି ସ୍ୱର୍ଗଦୂତମାନେ ମର୍ତ୍ତ୍ୟର ଗୋଟିଏ ଭାଗରୁ ଆଉ ଗୋଟିଏ ଭାଗ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବୁଲି, ଗୁରୁଆଡ଼ୁ ତାହାଙ୍କର ମନୋନୀତ ଲୋକଙ୍କୁ ଏକାଠି କରିବେ ।

32 “ଡିମ୍ବିଶି ଗଛରୁ ଗୋଟିଏ ଶିକ୍ଷା ଲାଭ କର । ଯେତେବେଳେ ଡିମ୍ବିଶି ଗଛର ଡାଳଗୁଡ଼ିକ ଶାଗୁଆ ଓ ନରମ ହୁଏ, ସେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭେ ନାଣି ଯେ, ଖରାଦିନ ଶୀଘ୍ର ଆସିଯିବ ।

33 ଠିକ୍ ସେହିଭଳି ମୁଁ କହିଥିବା କଥାଗୁଡ଼ିକ ଯେତେବେଳେ ଘଟିବାର ତୁମ୍ଭେ ଦେଖିବ, ତୁମ୍ଭେ ନାଣିବ ଯେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଆସିବା ସମୟ ନିକଟ ହେଲାଣି । 34 ମୁଁ ଭ୍ରମକୁ ସତ୍ୟ କହୁଛି । ବର୍ତ୍ତମାନର ଲୋକେ ବଞ୍ଚିଥିବା ସମୟରେ ହିଁ ଏସବୁ ଘଟଣା ଘଟିବ । 35 ପୃଥିବୀ ଓ ଆକାଶ ନଷ୍ଟ ହୋଇଯିବ, କିନ୍ତୁ ମୋର ବାକ୍ୟ କେବେ ଅନ୍ୟଥା ହେବନାହିଁ ।

କେବଳ ପରମେଶ୍ୱର ଉଚିତ ସମୟ ନାଣି

(ମାର୍କ 13:32-37; ଲୁକା 17:26-30/ 34-36)

36 “ସେହି ଦିନ ବା ସେହି ସମୟ କେବେ ଆସିବ, କେହି ନାଣି ନାହିଁ । ଏପରିକି ସ୍ୱର୍ଗର ଦୂତମାନେ ନାଣି

ଧୂସ ସାଧକ ଭୟଙ୍କର ବସୁ ଦାନୟେଲ 9:27; 11:31; 12:11.

ବସ୍ତ୍ରାପବନ ଯିହୁଦୀୟ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ବ୍ୟବସ୍ଥା । ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏହି ବ୍ୟବସ୍ଥା ଗୋଟିଏ ସୂତ୍ର ଧାର୍ମିକ ବ୍ୟବସ୍ଥା ।

ନାହିଁ। ଏପରିକି ପୁତ୍ର ନାଶ୍ଟ ନାହିଁ, କେବଳ ପରମପିତା ଏହା ନାଶ୍ଟ। 37ନୋହଙ୍କ ସମୟରେ ଯେଉଁ ଘଟିଥିଲା, ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ରଙ୍କ ଆସିବା ସମୟରେ ସେପରି ଘଟିବ। 38ସେତେବେଳେ ବନ୍ୟା ଆସିବା ପୂର୍ବରୁ ଲୋକମାନେ ଭୋଜନପାନ କରୁଥିଲେ, ଲୋକେ ବିବାହ କରୁଥିଲେ ଏବଂ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବିବାହ ଦେଉଥିଲେ। ନୋହଙ୍କର ନାହାଦରେ ପ୍ରବେଶ କରିବା ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଲୋକେ ଏସବୁ କରୁଥିଲେ। 39ଯାହା ସବୁ ସେତେବେଳେ ଘଟି ଯାଉଥିଲା, ଲୋକେ ତାହା ନାଶ୍ଟ ପାରୁ ନ ଥିଲେ। ସେତିକିବେଳେ ବନ୍ୟା ମାଡ଼ିଆସିଲା। ସବୁ ଲୋକ ନଷ୍ଟ ହୋଇଗଲେ। ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ର ଆସିବା ସମୟରେ ଠିକ୍ ସେହିପରି ହେବ। 40ଦିନରେ ଦୁଇଦଣ ଲୋକ ଏକାଠି କାମ କରୁଥିବେ, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଦଣକୁ ସେଠାରେ ଛାଡ଼ି ଆଉ ଦଣକୁ ନିଆଯିବ। 41ଦୁଇଦଣ ସ୍ତ୍ରୀଲୋକ ମିଶି ଚକରେ ଶସ୍ୟ ପେଷୁଥିବେ, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଦଣକୁ ସେଠାରେ ପରିତ୍ୟାଗ କରି ଆଉଦଣକୁ ନିଆଯିବ।

42“ତେଣୁ ସଦାବେଳେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ରୁହ। ଭୃନ୍ଦର ପ୍ରଭୁ କେଉଁଦିନ ଆସିବେ ତାହା ତୁମ୍ଭେ ନାଶ୍ଟ ନାହିଁ। 43ମନେରଖ, ଯଦି ଘରମାଲିକ ନାଶ୍ଟିଆଥାନ୍ତେ ଯେ ଚୋର କେତେବେଳେ ଆସିବ, ତେବେ ସେ ସତର୍କ ରହନ୍ତେ ଓ ଚୋରକୁ ଘରେ ପଶିବାକୁ ଦିଅନ୍ତେ ନାହିଁ। 44ଠିକ୍ ସହଜଳ ଭୃନ୍ଦେ ନାଗ୍ରତ ରୁହ। କାରଣ ଭୃନ୍ଦେ ଯେତେବେଳେ ଆଗା କରୁ ନ ଥିବ, ଠିକ୍ ସେତିକିବେଳେ ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ର ଆସିଯିବେ।

ଉତ୍ତମ ଓ ମନ୍ଦ ସେବକ

(ଲୁକ 12:41-48)

45“କିଏ ବିଶ୍ୱାସଯୋଗ୍ୟ ଓ ବିଜ୍ଞ ରୁକର? ଯିଏ ଅନ୍ୟ ରୁକରମାନଙ୍କୁ ଠିକ୍ ସମୟରେ ସେମାନଙ୍କର ଖାଦ୍ୟ ଦେବ, ମାଲିକ ସେହିଭଳି ରୁକରକୁ ବିଶ୍ୱାସ କରିଥାନ୍ତ। କିଏ ସେ ରୁକର, ସେହି କାମ କରିବା ପାଇଁ, ସେ କେଉଁ ରୁକରକୁ ବିଶ୍ୱାସ କରିବେ? 46ଯେତେବେଳେ ମାଲିକ ଫେରିଆସି ଦେଖିବେ ଯେ ସେ ରୁକରଟିକୁ ଯେଉଁ କାମ ଦେଇଥିଲେ, ସେ ସେହି କାମ ଠିକ୍ ଭାବରେ କରୁଛି, ସେତେବେଳେ ସେ ରୁକରଟି ଉପରେ ବହୁତ ଖୁସି ହେବ। 47ମୁଁ ଭୃନ୍ଦକୁ ସତ୍ୟ କହୁଛି, ମାଲିକ ତାହାଙ୍କ ନିଜର ସମସ୍ତ ସମ୍ପତ୍ତିର ଦାୟିତ୍ୱ ଦେବା ପାଇଁ ସେହି ରୁକରଟିକୁ ବାଛିବେ। 48ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷରେ ରୁକରଟି ଯଦି ମନ୍ଦ ଲୋକ ହୋଇଥିବ, ଏବଂ ସେ ମନେ ମନେ ଭାବିବ ଯେ ମାଲିକ ଏତେ ଶୀଘ୍ର ଆସିବେନାହିଁ, 49ତେବେ ସେ ଅନ୍ୟ ରୁକରମାନଙ୍କୁ ପିଟିବା ଆରମ୍ଭ କରିଦେବ। ସେ ଖାଇ ଓ ଅନ୍ୟ ଲୋକମାନଙ୍କ ସହତ ମଦ୍ୟପାନ କରି ରହିବ। 50ରୁକରଟି ଆଗା କରୁନଥିବା ଦିନ ଓ ତାକୁ ନାଶ୍ଟ ନ ଥିବା ସମୟରେ ସେ ମାଲିକ ଆସି ପହଞ୍ଚିବେ। 51ମାଲିକ ତାକୁ କଠିନ ଶାସ୍ତି ଦେବେ। ସେ ତାକୁ କପଟୀଲୋକଙ୍କ ସହତ ଯେଉଁଠାରେ ଲୋକମାନେ କାନ୍ଦନ୍ତି ଓ ଯତ୍ନଶୀଳରେ ଦାନ୍ତ କଡ଼ମଡ଼ କରିବ ସେହି ସ୍ଥାନକୁ ପଠାଇଦେବେ।

ଦଶ ଦଶ କୁମାରୀ ଝିଅଙ୍କ କାହାଣୀ

25 “ସେ ସମୟରେ ସ୍ୱର୍ଗରାଜ୍ୟ, ବର ଖୋଦିବାକୁ ବାହାରିଥିବା ଦଶ ଦଶ କୁମାରୀ ଝିଅଙ୍କ ଭଳି ହେବ। ଏହି ଝିଅମାନେ ବର ସହତ ସାକ୍ଷାତ କରିବାକୁ ବାହାରିଥିଲେ। ସେମାନେ ତାହାଙ୍କ ସହତ ଦୀପ ଆଣି ଥିଲେ, 2ତାହାଙ୍କ ଭିତରୁ ପାଞ୍ଚ ଦଶ ବୋକୀ ଥିଲେ। ଆଉ ପାଞ୍ଚ ଦଶ ଚତୁର ଥିଲେ। 3ବୋକୀ ଝିଅ ପାଞ୍ଚ ଦଶ ସେମାନଙ୍କ ସାଥରେ ଦୀପ ସିନା ନେଇଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ଦୀପ ନାକିବା ପାଇଁ ବେଶୀ ତେଲ ଆଣି ନ ଥିଲେ। 4ଚତୁର ଝିଅ ପାଞ୍ଚ ଦଶ ଦୀପ ତ ନେଇଥିଲେ, ତା’ଛଡ଼ା କାବପାତ୍ରରେ ଅଧିକ ତେଲ ନେଇଥିଲେ। 5ବରର ଆସିବା ଫେର ହୋଇଗଲା। ସବୁ ଝିଅଯାକ କ୍ଲାନ ହୋଇ ଶେଷରେ ଶୋଇ ପଡ଼ିଲେ।

6“ଅଧ ରାତିରେ ନିଶେ କେହି ଘୋଷଣା କଲ: ବର ଆସୁଛନ୍ତି। ବାହାରକୁ ଯାଅ ଓ ତାହାଙ୍କୁ ସାକ୍ଷାତ କର।

7“ଏକଥା ଶୁଣି ସବୁ ଝିଅଯାକ ଉଠି ପଡ଼ିଲେ ନିଜ ନିଜ ଦୀପ ସଜାଡ଼ିବାକୁ ଲାଗିଲେ। 8ବୋକୀ ଝିଅମାନେ ଚତୁର ଝିଅମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ‘ଭୃନ୍ଦ ତେଲରୁ ଆମକୁ ଟିକିଏ ଦିଅ, ଆମ ଦୀପରୁ ତେଲ ପ୍ରାୟ ସରି ଯାଇଛି।’

9“ଚତୁର ଝିଅମାନେ କହିଲେ, ‘ନା, ନା, ଆମ୍ଭ ତେଲ ଆମ୍ଭ ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଇଁ ଯଥେଷ୍ଟ ହେବନାହିଁ। ବର ଭୃନ୍ଦମାନେ ଦୋକାନକୁ ଯାଇ ନିଜ ପାଇଁ କିଛି ତେଲ କିଣିଆଣ।’

10“ତେଣୁ ପାଞ୍ଚ ଦଶ ଯାକ ବୋକୀ ଝିଅ ତେଲ କିଣିବାକୁ ଚାଲିଗଲେ। ସେମାନେ ଚାଲିଗଲାପରେ ବର ଆସିଲେ। ଯେଉଁ ଚତୁର ଝିଅ ଯାକ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଥିଲେ, ସେମାନେ ବର ସହତ ବିବାହଭୋଦିକୁ ଗଲେ। ତା’ପରେ କବାଟରେ ତାଲି ପଡ଼ିଗଲା। 11ସେହି ସମୟରେ ବାକିତକ ଝିଅ ପହଞ୍ଚିଲେ। ସେମାନେ କହିଲେ, ‘ଆଜ୍ଞା! ଆଜ୍ଞା! କବାଟ ଖୋଲନ୍ତୁ। ଯେପରି ଆମ୍ଭେ ଭିତରକୁ ଆସି ପାରିବୁ,’ 12କିନ୍ତୁ ବର ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ‘ମୁଁ ଭୃନ୍ଦକୁ ସତ୍ୟ କହୁଛି, ମୁଁ ଭୃନ୍ଦକୁ ଚହ୍ନିନାହିଁ।’

13“ତେଣୁ ସଦାବେଳେ ନାଗ୍ରତ ରୁହ, କାରଣ ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ର କେଉଁଦିନ ଓ କେଉଁ ସମୟରେ ଆସିବେ, ତାହା ତୁମ୍ଭେ ନାଶ୍ଟ ନାହିଁ।

ତିନିଦଶ ରୁକରଙ୍କ ବିଷୟରେ କାହାଣୀ

(ଲୁକ 19:11-27)

14“ସ୍ୱର୍ଗରାଜ୍ୟ ଘର ଛାଡ଼ି ବିଦେଶକୁ ବୁଲିବାକୁ ଯାଉଥିବା ଲୋକଟିଏ ଭଳି। ସେହି ଲୋକ ଯିବା ପୂର୍ବରୁ ତାର ରୁକରମାନଙ୍କୁ ଡାକି ତାର ଅନୁପସ୍ଥିତିରେ ସମସ୍ତ ସମ୍ପତ୍ତିର ଯତ୍ନ ନେବାକୁ କହିଲେ। 15କେଉଁ ରୁକର କେତେ ଦାୟିତ୍ୱ ନେଇ ପାରିବ, ସେ କଥା ସେ ସ୍ଥିର କଲେ। ସେ ନିଶ୍ଚୟ ପାଞ୍ଚ ଡୋଡ଼ା ରୂପା ଟଙ୍କା ଦେଲେ। ଆଉ ନିଶ୍ଚୟ ଦୁଇ ଡୋଡ଼ା, ଓ ତୃତୀୟଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ ଡୋଡ଼ା ରୂପା ଟଙ୍କା ଦେଲେ। ରୁକରମାନଙ୍କର ସାମର୍ଥ୍ୟ ଅନୁସାରେ ସେମାନଙ୍କୁ କାମ ବାଣ୍ଟିଦେଇ ସେ ବୁଲିବାକୁ ଚାଲିଗଲେ। 16ଯେଉଁ ରୁକରଟି ପାଞ୍ଚ ଡୋଡ଼ା ରୂପା ଟଙ୍କା ନେଇଥିଲା, ସେ ଭୃନ୍ଦ ସେ ଟଙ୍କାକୁ ବ୍ୟବସାୟରେ ଲାଗାଇଦେଲା। ସେ ଆଉ ପାଞ୍ଚ ଡୋଡ଼ା ରୂପା ଟଙ୍କା

ଲାଭକଲା । 17ସେହିଭଳି ଯେଉଁ ଗୁକରଟି ଦୁଇତୋଡ଼ା ରୂପାଟଙ୍କା ପାଇଥିଲା, ସେ ମଧ୍ୟ ଟଙ୍କାକୁ ବ୍ୟବସାୟରେ ଲଗାଇ ଆଉ ଦୁଇତୋଡ଼ା ରୂପା ଟଙ୍କା ଲାଭକଲା । 18କିନ୍ତୁ ଯେଉଁ ଲୋକଟି କେବଳ ଗୋଟିଏ ମାତ୍ର ତୋଡ଼ା ରୂପା ଟଙ୍କା ପାଇଥିଲା, ସେ ଯାଇ ତା’ ମାଲିକର ଧନକୁ ନେଇ ମାଟିରେ ଗୋଟିଏ ଗାତ ଖୋଳି ସେଥିରେ ଲୁଚାଇ ରଖିଲା ।

19“ବହୁତ ଦିନ ପରେ ମାଲିକ ଘରକୁ ଫେରି ଆସିଲେ । ସେ ଗୁକରମାନଙ୍କୁ ଡାକିଲେ, ଓ ତାହାଙ୍କ ଟଙ୍କାରେ କ’ଣ କଲେ, ତାହା ସେମାନଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ । 20ଯେଉଁ ଗୁକରଟି ପାଞ୍ଚ ତୋଡ଼ା ରୂପା ଟଙ୍କା ପାଇଥିଲା, ସେ ମାଲିକ ପାଖକୁ ଆଉ ଅଧିକ ପାଞ୍ଚ ତୋଡ଼ା ଆଣିଦେଲା, ଗୁକରଟି କହିଲା, ‘ଆପଣ ମୋତେ ପାଞ୍ଚ ତୋଡ଼ା ରୂପା ଟଙ୍କା ଦେଇଥିଲେ । ମୁଁ ତା’ଦ୍ୱାରା ଆଉ ପାଞ୍ଚ ତୋଡ଼ା ରୂପା ଟଙ୍କା ରୋଜଗାର କରିଛି ।’

21“ମାଲିକ କହିଲେ, ‘ସାବାସ, ତୁମ୍ଭେ ବହୁତ ଭଲ, ଓ ବଞ୍ଚାଏଯୋଗ୍ୟ ଲୋକ । ତୁମ୍ଭେ ଅଳ୍ପ ଟଙ୍କାରେ ଭଲ କାମ କରିଛ । ତେଣୁ ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ବଡ଼ ବକ୍ଷୟର ଦାୟିତ୍ୱ ଦେବି । ଆସ, ମୋ ସହତ ମୋ ଖୁସିରେ ଭାଗୀ ହୁଅ ।’

22“ତା’ପରେ ଦୁଇ ତୋଡ଼ା ରୂପା ଟଙ୍କା ପାଇଥିବା ଗୁକରଟି ମାଲିକ ପାଖକୁ ଆସିଲା । ଗୁକରଟି କହିଲା, ‘ଆପଣ ମୋତେ ଦୁଇ ତୋଡ଼ା ଟଙ୍କାର ଦାୟିତ୍ୱ ଦେଇଥିଲେ । ମୁଁ ଆଉ ଦୁଇ ତୋଡ଼ା ଟଙ୍କା ରୋଜଗାର କରିବା ପାଇଁ ଆପଣଙ୍କର ଦୁଇ ତୋଡ଼ା ଟଙ୍କା ବ୍ୟବହାର କରିଛି ।’

23“ମାଲିକ କହିଲେ, ‘ତୁମ୍ଭେ ଠିକ୍ କରିଛ । ତୁମ୍ଭେ ନଣେ ଭଲ ଗୁକର । ତୁମ୍ଭ ଉପରେ ବଞ୍ଚାଏ କରାଯାଇପାରେ । ଅଳ୍ପ ଟଙ୍କାରେ ତୁମ୍ଭେ ଭଲ କାମ କରିଛ । ତେଣୁ ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ବଡ଼ ବକ୍ଷୟର ଦାୟିତ୍ୱ ଦେବି । ଆସ, ମୋ ସହତ ଖୁସିରେ ଭାଗୀ ହୁଅ ।’

24“ତା’ପରେ ଗୋଟିଏ ତୋଡ଼ା ଟଙ୍କା ପାଇଥିବା ଲୋକଟି ମାଲିକଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସିଲା । ସେ କହିଲା, ‘ମାଲିକ ମୁଁ ନାଣେ ଯେ ଆପଣ ନଣେ କଠୋର ବ୍ୟକ୍ତି । ରୋପଣ ନ କରି ମଧ୍ୟ ଆପଣ ନମିରୁ ଫସଲ କାଟନ୍ତି । ବୀଜ ନ ବୁଣି ମଧ୍ୟ ଗସ୍ୟ ଏକାଠି କରନ୍ତି । 25ତେଣୁ ମୁଁ ଭୟ କଲି । ମୁଁ ଯାଇ ଭୂମିରେ ଆପଣଙ୍କ ଟଙ୍କାତକ ଲୁଚେଇ ଦେଲି । ଆପଣ ମୋତେ ଦେଇଥିବା ତୋଡ଼ା ଟଙ୍କା ନିଅନ୍ତୁ ।’

26“ତା ମାଲିକ ତାକୁ କହିଲେ, ‘ତୁମ୍ଭେ ନଣେ ଅଳସୁଆ, ଓ ଗୁଣ୍ଟୁ ଗୁକର । ତୁମ୍ଭେ ନାଣିଛ ଯେ ମୁଁ ଯେଉଁଠି ରୋପଣ କରି ନଥାଏ ସେଠାରେ ମଧ୍ୟ ଫସଲ କାଟେ, ଓ ଯେଉଁଠି ବୀଜ ବୁଣି ନଥାଏ, ସେଠାରେ ଗସ୍ୟ ଏକାଠି କରେ । 27ତେଣୁ ତୁମ୍ଭେ ମୋ ଟଙ୍କାକୁ ବ୍ୟାଙ୍କରେ ନିଜା ରଖିଦେବା ଉଚିତ୍ ଥିଲା । ତା ହୋଇଥିଲେ ମୁଁ ଘରକୁ ଫେରିବା ପରେ ମୋ ଟଙ୍କା ଫେରି ପାଇଥାନ୍ତି । ତା ସହତ ମୋ ଟଙ୍କାର ସୁଧ ମଧ୍ୟ ପାଇଥାନ୍ତି ।’

28“ତାପରେ ମାଲିକ ତାହାଙ୍କର ଅନ୍ୟ ଗୁକରମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ‘ସେହି ଗୁକରଠାରୁ ଟଙ୍କାର ଧଳାଟି ନେଇ, ଯାହାର ଦଶ ତୋଡ଼ା ଟଙ୍କା ଅଛି ତାକୁ ଦେଇଦିଅ । 29ଯେଉଁଲୋକ ନିଜ ପାଖରେ ଥିବା ଦିନିଷର ଉପଯୁକ୍ତ ବ୍ୟବହାର କରେ,

ତାକୁ ବହୁତ ଅଧିକ ଦିଆଯିବ । ତାହାଙ୍କୁ ତାହାଙ୍କର ଆବଶ୍ୟକତା ଠାରୁ ବହୁତ ବେଶୀ ଦିଆଯିବ । କିନ୍ତୁ ଯେଉଁ ଲୋକ ତା ପାଖରେ ଥିବା ଦିନିଷର ଉପଯୁକ୍ତ ବ୍ୟବହାର କରେ ନାହିଁ, ତାଠାରୁ ଯାହାକିଛି ଅଛି, ସବୁ କିଛି ଛଡ଼େଇ ନିଆଯିବ ।’ 30ତା’ପରେ ମାଲିକ କହିଲେ, ‘ସେ ଅଦରକାରୀ ଗୁକରକୁ ବାହାରେ ଅନ୍ଧକାରରେ ପକେଇ ଦିଅ । ସେଠାରେ ଲୋକମାନେ କାନ୍ଦିବେ ଏବଂ ଯନ୍ତ୍ରଣାରେ ଦାନ୍ତ କଟମଟ କରିବେ ।’

ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ର ସମସ୍ତଙ୍କର ବିଚାର କରିବେ

31“ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ର ପୁଣି ଥରେ ଆସିବେ । ସେ ତାହାଙ୍କର ମହମା ସହତ ଆସିବେ । ତାହାଙ୍କ ସହତ ସମସ୍ତ ସ୍ୱର୍ଗଭୂତମାନେ ଆସିବେ । ସେ ଗୁନା ହେବେ ଏବଂ ତାହାଙ୍କର ମହାନ ସିଂହାସନ ଉପରେ ବସିବେ । 32ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ରଙ୍କ ଆଗରେ ନଗରର ସବୁଲୋକେ ଏକାଠି ହେବେ । ତାପରେ ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ର ସବୁ ଲୋକଙ୍କୁ ଦୁଇଟି ଦଳରେ ବାଣ୍ଟିଦେବେ । ନଣେ ନଗୁଆଳ ଯେପରି ଛେଳିମାନଙ୍କ ଭିତରୁ ମେଣ୍ଟାମାନଙ୍କୁ ଅଲଗା କରିଦିଏ ଏହା ଠିକ୍ ସେହିପରି ଅଟେ । 33ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ର ମେଷମାନଙ୍କୁ ତାହାଙ୍କ ତାହାଣ ପଟେ ରଖିବେ ଓ ଛାଗଙ୍କୁ ତାହାଙ୍କ ବାମ ପଟେ ରଖିବେ ।

34“ତା’ପରେ ଗୁନା ତାହାଙ୍କ ତାହାଣ ପଟରେ ଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ କହିବେ, ‘ଆସ, ମୋର ପରମପିତା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କରିଛନ୍ତି । ପରମେଶ୍ୱର ତୁମ୍ଭକୁ ଯେଉଁ ଗୁଣ୍ୟ ଦେବାକୁ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦେଇଛନ୍ତି, ତାହା ଲାଭ କର । ନଗର ସୁସ୍ଥି ହେବା କାଳରୁ ତୁମ୍ଭପାଇଁ ସେ ଗୁଣ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇ ଯାଉଛି ।’ 35ତୁମ୍ଭେ ଏହି ଗୁଣ୍ୟ ଲାଭ କରିବ କାରଣ ମୁଁ ଯେତେବେଳେ ଭୋକିଲା ଥିଲି, ସେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ଖାଇବାକୁ ଦେଇଥିଲ । ମୋତେ ଗୋଷ ଲାଗୁଥିବା ସମୟରେ ମୋତେ କିଛି ପିଇବାକୁ ଦେଇଛ । ମୁଁ ଘରଠାରୁ ଦୂରରେ ଏକୁଟିଆ ଥିଲି । ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ତୁମ୍ଭ ଘରକୁ ଡାକିଥିଲ । 36ମୋର କୌଣସି ଲୁଗାପଟା ନ ଥିଲା, ଏବଂ ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ପିନ୍ଧିବାକୁ ଦେଇଥିଲ । ମୁଁ ଅସ୍ତ୍ରସ୍ତ୍ର ଥିଲି । ତୁମ୍ଭେ ମୋର ଯତ୍ନ ନେଇଥିଲ । ମୁଁ କାରାଗାରରେ ଥିଲି । ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ଦେଖିବାକୁ ଆସିଥିଲ ।’

37“ସେତେବେଳେ ଭଲଲୋକମାନେ ଉତ୍ତର ଦେବେ, ‘ହେ ପ୍ରଭୁ! ଆମ୍ଭେ କେତେବେଳେ ଆପଣଙ୍କୁ ଭୋକିଲା ଦେଖିଥିଲୁ ଓ ଖାଇବାକୁ ଦେଇଥିଲୁ? କେତେବେଳେ ଆମ୍ଭେ ଆପଣଙ୍କୁ ଗୋଷିଲା ଦେଖିଥିଲୁ ଓ ପିଇବାକୁ କିଛି ଦେଇଥିଲୁ? 38କେତେବେଳେ ଆମ୍ଭେ ଆପଣଙ୍କୁ ଘରଠାରୁ ଦୂରରେ ଏକୁଟିଆ ଦେଖିଥିଲୁ ଓ ଆମ୍ଭ ଘରକୁ ଡାକିଥିଲୁ? କେତେବେଳେ ଆପଣଙ୍କୁ ଆମ୍ଭେ ପୋଷାକ ନଥିବା ବେଳେ ଦେଖିଥିଲୁ ଓ ପିନ୍ଧିବାକୁ କିଛି ଦେଇଥିଲୁ? 39କେତେବେଳେ ଆପଣଙ୍କୁ ଆମ୍ଭେ ଅସ୍ତ୍ରସ୍ତ୍ର ଅବସ୍ଥାରେ ବା କାରାଗାରରେ ଦେଖିଥିଲୁ ଓ ଆପଣଙ୍କର ଯତ୍ନ ନେଇଥିଲୁ?’

40“ସେତେବେଳେ ଗୁନା ଉତ୍ତର ଦେବେ, ‘ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ସତ୍ୟ କହୁଛି । ଏଠାରେ ତୁମ୍ଭେ ମୋର ଉପେକ୍ଷିତ ଭାଇମାନଙ୍କ ଭିତରୁ ନଣଙ୍କ ପାଇଁ ଯାହା କିଛି କଲ, ତାହା ତୁମ୍ଭେ ମୋ ପାଇଁ କଲ ।’

41“ତା’ପରେ ଗୁନା ତାହାଙ୍କ ବାମ ପଟର ଲୋକମାନଙ୍କୁ କହିବେ, ‘ମୋ ପାଖରୁ ଚାଲିଯାଅ । ପରମେଶ୍ୱର ତୁମ୍ଭ ନିମନ୍ତେ ଦଣ୍ଡ ନିରୂପଣ କରିଛନ୍ତି । ତୁମ୍ଭେ ଚରକାଳ ନିଜୁଥିବା ନିଆଁକୁ ଯିବ, ଯାହାକି ଗନ୍ଧତାନ ଓ ତାର ଦୁତମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଛି । 42କାରଣ ମୁଁ ଭୋକିଲି ଥିଲି କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ କିଛି ଖାଇବାକୁ ଦେଇ ନଥିଲ, 43ମୁଁ ଶୋଷିଲି ଥିଲି କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ କିଛି ପିଇବାକୁ ଦେଇ ନଥିଲ । ମୁଁ ଏକୃଷ୍ଟିଆ ଘରଠାରୁ ଦୂରରେ ଥିଲି, କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ଘର ଭିତରକୁ ଡାକିଲ ନାହିଁ, ମୋର ଲୁଗାପଟା ନଥିଲା, ମୋତେ ତୁମ୍ଭେ ପିନ୍ଧିବାକୁ କିଛି ଦେଇ ନଥିଲ । ମୁଁ ଅସ୍ତ୍ରସ୍ଥ ଥିଲି, ଓ କାରାଗାରରେ ଥିଲି, ଓ ତୁମ୍ଭେ ମୋ ପାଇଁ ଚନ୍ଦା କରି ନଥିଲ ।’

44“ତା’ପରେ ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ଉତ୍ତର ଦେବେ, ‘ପ୍ରଭୁ, ଆପଣଙ୍କୁ କେତେବେଳେ ଆମ୍ଭେ ଭୋକିଲି ବା ଶୋଷିଲି ଦେଖିଥିଲୁ? ଆମ୍ଭେ କେତେବେଳେ ଆପଣଙ୍କୁ ଏକୃଷ୍ଟିଆ ଓ ଘରଠାରୁ ଦୂରରେ ଦେଖିଥିଲୁ? କେତେବେଳେ ଆପଣଙ୍କୁ ଆମ୍ଭେ ଲୁଗାପଟା ନ ଥିବା ଅବସ୍ଥାରେ ବା ଅସ୍ତ୍ରସ୍ଥ ଅବସ୍ଥାରେ ବା କାରାଗାରରେ ଦେଖିଥିଲୁ? କେବେ ଏସବୁ ଆମ୍ଭେ ଦେଖିଥିଲୁ ଓ ଆପଣଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କଲୁନାହିଁ?’ 45ତାପରେ ଗୁନା ଉତ୍ତର ଦେବେ, ‘ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ସତ୍ୟ କହୁଅଛି, ଯେତେବେଳେ ଏଠାରେ ତୁମ୍ଭେ ମୋର ଉପେକ୍ଷିତ ଲୋକଙ୍କ ଭିତରୁ ଯେ କୌଣସି ଲୋକକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବାକୁ ମନା କଲ, ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ମନା କଲ ।’

46“ତାପରେ ଏହି ଲୋକଗୁଡ଼ିକ ଚାଲିଯିବେ, ସେମାନଙ୍କୁ ସବୁ ଦିନ ପାଇଁ ଦଣ୍ଡ ଭୋଗିବାକୁ ପଡ଼ିବ । କିନ୍ତୁ ଭଲ ଲୋକମାନେ ଅନନ୍ୟତାବନ ଲାଭ କରିବେ ।”

ଯିହୁଦୀ ନେତାମାନଙ୍କର ଯୀଶୁଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିବା ପାଇଁ ଷଡ଼ଯନ୍ତ୍ର ।

(ମାର୍କ 14:1-2; ଲୁକ 22:1-2; ଯୋହନ 11:45-53)

26 ଏହି ସବୁ କଥା କହି ସାରିବା ପରେ ଯୀଶୁ ନିଜର ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, 2“ଦୁଇଦିନ ପରେ ନିସ୍ତାରପର୍ବ ହେବା କଥା ତୁମ୍ଭେ ଜାଣ । ସେହି ଦିନ କ୍ଳେଶରେ ଚଢ଼ାଇ ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ରଙ୍କୁ ମାରି ଦେବା ପାଇଁ ତାହାଙ୍କ ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କ ହାତରେ ଦେଇ ଦିଆଯିବ ।”

3ତା’ପରେ ପ୍ରଧାନ ଯାଦକ ଓ ଲୋକମାନଙ୍କ ପ୍ରାଚୀନ ନେତାମାନେ କୟାଫା ନାମକ ମହାଯାଦକଙ୍କ ଭବନର ଅଗଣାରେ ଏକାଠି ହେଲେ । 4ସେମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ କପଟରେ ବନ୍ଦୀ କରି ତାହାଙ୍କୁ ମାରିଦେବା ପାଇଁ ଯୋଜନା କଲେ । 5କିନ୍ତୁ ବୈଠକରେ ସେମାନେ କଥାବାର୍ତ୍ତା ହେଲେ, “ଆମେ ନିସ୍ତାରପର୍ବ* ସମୟରେ ଏସବୁ କରିବା ଉଚିତ ହେବନାହିଁ । କାରଣ ଲୋକମାନେ ଏଥିରେ ଗୁଣିଯାଇ ପାରନ୍ତି ଓ ଦଙ୍ଗାହାଙ୍ଗାମା କରି ପାରନ୍ତି ।”

ନିସ୍ତାର ପର୍ବ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କର ଗୋଟିଏ ମହତ୍ତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ପବିତ୍ର ଦିବସ ମୋଗାଙ୍କ ସମୟରେ ସେହିଦିନ ମିଗରରେ ପରମେଶ୍ୱର ସେମାନଙ୍କୁ ବାସତରୁ ମୁକ୍ତ କରିଥିଲେ । ସେହିକଥା ମନେ ରଖିବା ପାଇଁ ସେମାନେ ପ୍ରତିବର୍ଷ ଏହିଦିନ ଗୋଟିଏ ସୂତ୍ର ଭୋଜନ କରିଥାନ୍ତି ।

ନଣେ ସ୍ୱୀଲୋକ ଏକ ବିଶେଷ କାର୍ଯ୍ୟ କଲେ

(ମାର୍କ 14:3-9; ଯୋହନ 12:1-8)

6ଯୀଶୁ ବେଥନୀୟାରେ ଥିଲେ । ସେ କୁଷ୍ଠରୋଗୀ ଗିମୋନର ଘରେ ରହୁଥିଲେ । 7ଯୀଶୁ ସେଠାରେ ଥିବା ସମୟରେ ନଣେ ସ୍ୱୀଲୋକ ତାହାଙ୍କ ପାଖରେ ଆସି ପହଞ୍ଚିଲା । ସେ ଗୋଟିଏ ପାତ୍ରରେ ବହୁ ମୂଲ୍ୟବାନ ସୁଗନ୍ଧିତ ଅତର ଆଣିଥିଲା । ସେ ଅତରତକ ଯୀଶୁଙ୍କ ମୁଣ୍ଡ ଉପରେ ଢାଳିଦେଲା । ସେତେବେଳେ ଯୀଶୁ ଖାଉଥିଲେ ।

8ଯୀଶୁଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନେ ଏହାଦେଖି ଅତ୍ୟନ୍ତ ଗୁଣିଗଲେ । ସେମାନେ କହିଲେ, “ଏତେ ଅପବ୍ୟୟ କାହିଁକି? 9ଏ ଅତରତକ ଅନେକ ଟଙ୍କାରେ ବକାଯାଇ ସେଥିରୁ ମିଳିବା ଟଙ୍କା ଗରୀବମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବଣ୍ଟା ଯାଇ ପାରିଥାନ୍ତା ।”

10ଯୀଶୁ ତାହା ଜାଣି ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “କାହିଁକି ବୁଆରେ ଏହି ସ୍ୱୀଲୋକକୁ ହଇରାଣ କରୁଛ? ସେ ମୋ ପାଇଁ ଗୋଟିଏ ବହୁତ ଭଲ କାମ କରିଛି । 11ଗରିବମାନେ ତ ସବୁବେଳେ ତୁମ୍ଭ ସହିତ ଅଛନ୍ତି ।* କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ସବୁବେଳେ ପାଇବ ନାହିଁ । 12ଏହି ସ୍ୱୀଲୋକ ମୋ ଦେହରେ ଅତର ଢାଳିଛି । ମୋର ସମାଧି ନିମନ୍ତେ ମୋତେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା ପାଇଁ ସେ ଏହା କରିଛି, 13ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ସତ୍ୟ କହୁଛି, ଏ ନଗରରେ ସର୍ବତ୍ର ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସ୍ତବ୍ଧମାଗୁର ଘୋଷଣା କରାଯିବ । ତା ସହିତ ଏ ସ୍ୱୀ ଲୋକଟି କ’ଣ କରିଥିଲା, ସେ ବଷୟ ମଧ୍ୟ ଘୋଷଣା କରାଯିବ । ଲୋକମାନେ ତାକୁ ମନେ ରଖିବେ ।”

ଯିହୁଦୀ ଯୀଶୁଙ୍କ ଗତ ପାଲଟିଗଲେ

(ମାର୍କ 14:10-11; ଲୁକ 22:3-6)

14ତା’ପରେ ଯୀଶୁଙ୍କର ବାରଜଣ ଶିଷ୍ୟଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ନଣେ ଯାଇ ପ୍ରଧାନ ଯାଦକମାନଙ୍କ ସହିତ କଥାବାର୍ତ୍ତା କଲା । ସେହି ଶିଷ୍ୟର ନାମ ଇଷ୍ଟରୟୋଥ ଯିହୁଦୀ ଥିଲା । 15ସେ କହିଲା, “ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ହାତରେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଧରେଇ ଦେବି । ଏହା କରିବା ପାଇଁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋତେ କ’ଣ ଦେବ?” ଯାଦକମାନେ ଯିହୁଦୀଙ୍କୁ ଡିଗିଟି ରୂପା ଟଙ୍କା ଦେଲେ । 16ସେହି ସମୟରୁ ଯିହୁଦୀ ଯାଦକମାନଙ୍କ ହାତରେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଧରେଇ ଦେବା ପାଇଁ ସୁଯୋଗର ଅପେକ୍ଷାରେ ରହିଲା ।

ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ସହିତ ଯୀଶୁଙ୍କ ନିସ୍ତାର ପର୍ବର ଭୋଦି

(ମାର୍କ 14:21-22; ଲୁକ 22:7-14/ 21-23; ଯୋହନ 13:21-30)

17ଖମାର ଶୂନ୍ୟ ରୋଟୀ ପର୍ବର ପ୍ରଥମ ଦିନ ଶିଷ୍ୟମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିଲେ । ସେମାନେ କହିଲେ, “ନିସ୍ତାରଭୋଦି ଖାଇବାକୁ ଆପଣଙ୍କ ପାଇଁ ଆମ୍ଭେ ସବୁକିଛି ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବୁ । ଆପଣ କେଉଁଠାରେ ଭୋଦି ଖାଇବା ପାଇଁ ଚାହାଁନ୍ତି?”

18ଯୀଶୁ କହିଲେ, “ନଗରରେ ଥିବା ମୋର ନଣେ ଚହ୍ନା ଲୋକ ପାଖକୁ ଯାଅ । ତାକୁ କୁହ ‘ଗୁରୁ କହିଛନ୍ତି ‘ମନୋନୀତ ସମୟ ଆସି ପାଖେଇ ଗଲଣି ଓ ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ଘରେ ମୋ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ସହିତ ନିସ୍ତାର ପର୍ବଭୋଦି ଉତ୍ସବ ପାଳନ

*‘ଗରିବମାନେ ... ଅଛନ୍ତି’ ଦ୍ୱି, ବବରଣି. 15:11.

କରିବ ।” 19ଯୀଶୁଙ୍କ କହିବା ଅନୁସାରେ ଶିଷ୍ୟମାନେ କଲେ । ସେମାନେ ନିସ୍ତାରପର୍ବର ଡୋଦି ପ୍ରସ୍ତୁତ କଲେ ।

20ସନ୍ଧ୍ୟା ବେଳେ ଯୀଶୁ ନିଜର ବାରଦଶଯାକ ଶିଷ୍ୟଙ୍କ ସହତ ଖାଇବାକୁ ବସିଲେ । 21ସେମାନେ ଖାଉଥିବା ସମୟରେ ଯୀଶୁ କହିଲେ, “ମୁଁ ତୁମକୁ ସତ୍ୟ କହୁଛି । ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ବାରଦଶଙ୍କ ଭିତରୁ ଜଣେ ମୋ ପ୍ରତି ବିଶ୍ୱାସଯାତକତା କରିବ ।”

22ଏହାଶୁଣି ସେମାନେ ବହୁତ ଦୁଃଖିତ ହେଲେ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଶିଷ୍ୟ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, “ପ୍ରଭୁ, ନିରୁତ୍ତରରେ ସେ ଜଣକ ମୁଁ ନୁହେଁ! କୁହନ୍ତୁ ମୁଁ କି?”

23ଯୀଶୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ଯେଉଁଲୋକ ମୋ ସାଙ୍ଗରେ ଗିନାରେ ତାର ହାତ ବୁଝାଇଛି, ସେ ମୋ ସହତ ବିଶ୍ୱାସଯାତକତା କରିବ । 24ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ର ଯିବେ ଓ ମରିଯିବେ । ଏହାହିଁ ହେବବୋଲି ଶାସ୍ତ୍ରରେ ଲେଖାଅଛି । କିନ୍ତୁ ଯେଉଁ ଲୋକ ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ରଙ୍କୁ ମରିବା ପାଇଁ ଗତ ହାତରେ ଦେଇଦେବ, ସେ ଲୋକ ଧିକ୍! ସେ ଲୋକ ଜନ୍ମ ନହୋଇଥିଲେ ବରଂ ଭଲ ହୋଇଥାନ୍ତା ।”

25ତାପରେ ଯିହୁଦା, “ଯିଏ ତାହାଙ୍କୁ ଗତୁମାନଙ୍କୁ ଧରେଇ ଦେବାକୁ ଯାଉଥିଲା, କହିଲ ଗୁରୁ, ସେ କ’ଣ ମୁଁ?”

ଯୀଶୁ କହିଲେ, “ହଁ, ତୁମ୍ଭେ ସେହି ।”

ପ୍ରଭୁଭୋଦ

(ମାର୍କ 14:22-26; ଲୁକ 22:15-20;

1 କରିନ୍ଥୀ 11:23-25)

26ସେମାନେ ଖାଉଥିବା ବେଳେ, ଯୀଶୁ ରୋଟି ନେଲେ । ସେହି ରୋଟି ପାଇଁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଲେ । ତା’ପରେ ରୋଟି ଛଣେଇଲେ । ତାହାକୁ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଦେଲେ । ଯୀଶୁ କହିଲେ, “ଏହି ରୋଟି ନିଆ ଓ ଖାଅ । ଏ ରୋଟି ମୋର ଶରୀର ।”

27ତା’ପରେ ସେ ଗୋଟିଏ ଗିନାରେ ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ ନେଲେ, ଓ ଏଥିପାଇଁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଲେ । ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ସମସ୍ତେ ଏଥିରୁ ପିଅ । 28ଏ ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ ମୋର ରକ୍ତ । ମୋ ରକ୍ତରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କଠାରୁ ସେ ତାହାଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ କରିଥିବା ନୂଆ ରୁକ୍ତି ଆରମ୍ଭ ହୁଏ । ଅନେକ ଲୋକଙ୍କର ପାପକୁ କ୍ଷମା କରିଥିବା ପାଇଁ ଏ ରକ୍ତ ଦିଆ ଯାଉଛି । 29ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଏକଥା କହି ରଖୁଛି: ମୋର ପରମପିତାଙ୍କ ରାଜ୍ୟରେ ଆମ୍ଭେ ସମସ୍ତେ ଏକାଠି ନହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଓ ନୂଆ ଦ୍ରାକ୍ଷାରସର ଅର୍ଗୀ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୁଁ ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ ପୁଣି ପାନ କରିବନାହିଁ । ତା’ପରେ ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କ ସହତ ଏହାକୁ ପାନ କରିବି ।”

30ଏହାପରେ ସେମାନେ ନିସ୍ତାରପର୍ବର ପ୍ରାର୍ଥନା ଗୀତ ବୋଲିଲେ, ଓ ଜୀବ ପର୍ବତକୁ ଚାଲିଗଲେ ।

ତାହାଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ଛାଡ଼ିଦେବେ ବୋଲି ଯୀଶୁ କହିଲେ

(ମାର୍କ 14:27-31; ଲୁକ 22:31-34; ଯୋହନ 13:36-38)

31ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଆଜି ରାତିରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ

ମୋ ଉପରୁ ବିଶ୍ୱାସ ହରେଇ ବସିବ । ଶାସ୍ତ୍ରମାନଙ୍କରେ ଏକଥା ଲେଖାଅଛି:

‘ମୁଁ ମେଷପାଳକଙ୍କୁ ମାରିଦେବି, ଏବଂ ମେଣ୍ଟୁମାନେ ଏଣେତେଣେ ପଳେଇବେ ।’ *ଯିଖରୀୟ 13:7*

32କିନ୍ତୁ ମୁଁ ପୁଣି ଥରେ ମୃତ୍ୟୁରୁ ପୁନରୁତ୍ଥତ ହେବି । ତା’ପରେ ମୁଁ ଗାଲିଲୀକୁ ଚାଲିଯିବି । ତୁମ୍ଭେମାନେ ସେଠାକୁ ଯିବା ପୂର୍ବରୁ ମୁଁ ସେଠାକୁ ଯାଇଥିବି ।”

33ପିତର କହିଲେ, “ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତେ ଶିଷ୍ୟ ଆପଣଙ୍କ ଉପରୁ ବିଶ୍ୱାସ ହରେଇ ପାରନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ମୁଁ କେବେହେଲେ ମୋର ବିଶ୍ୱାସ ହରାଇବି ନାହିଁ ।”

34ଯୀଶୁ କହିଲେ, “ମୁଁ ତୁମକୁ ସତ୍ୟ କହୁଛି । ଆଜି ରାତିରେ ତୁମ୍ଭେ କହିବ ଯେ ମୋତେ ଚିହ୍ନିନାହିଁ । କୁକୁଡ଼ା ଡାକିବା ପୂର୍ବରୁ ତୁମ୍ଭେ ତିନିଥର ଏହିକଥା କହିବ ।”

35ପିତର ଏକଥା ଶୁଣି କହିଲେ, “ମୁଁ ବରଂ ଆପଣଙ୍କ ସହତ ମୃତ୍ୟୁ ବରଣ କରିବି, କିନ୍ତୁ କେବେହେଲେ ଆପଣଙ୍କୁ ଚିହ୍ନିନାହିଁ ବୋଲି କହିବନାହିଁ ।” ପୁଣି ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତ ଶିଷ୍ୟମାନେ ସେହି ଏକା କଥା କହିଲେ ।

ଯୀଶୁଙ୍କ ଏକାନ୍ତ ପ୍ରାର୍ଥନା

(ମାର୍କ 14:32-42; ଲୁକ 22:39-46)

36ତା’ପରେ ଯୀଶୁ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ସହତ ଗେଥିଗିମାନୀ ନାମକ ସ୍ଥାନକୁ ଗଲେ । ଯୀଶୁ ତାହାଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ସେଠାରେ ଯାଇ ମୁଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଥିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏହିଠାରେ ବସ ।” 37ଯୀଶୁ ପିତର ଓ ଜେବଦୀଙ୍କ ଦୁଇ ପୁଅଙ୍କୁ ସାଙ୍ଗରେ ନେଲେ । ତା’ପରେ ଯୀଶୁ ଦୁଃଖ ଓ ବ୍ୟାକୁଳତା ଅନୁଭବ କଲେ । 38ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ମୋର ହୃଦୟ ଏତେ ଦୁଃଖରେ ଭରି ଯାଇଛି ଯେ, ସତେ ଯେପରି ପ୍ରାଣ ବାହାର ଯିବା ଉପରେ । ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋ ସହତ ଏଠାରେ ରେଇଁ କରି ରୁହ ଓ ଅପେକ୍ଷା କର ।”

39ସେମାନଙ୍କ ପାଖରୁ କିଛି ଦୂରକୁ ଚାଲିଗଲେ ଯିବାପରେ ଯୀଶୁ ତଳେ ଉରୁଡ଼ ହୋଇ ପଡ଼ିଲେ ଓ ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ, “ହେ ପରମପିତା! ଯଦି ସମ୍ଭବ ହୁଏ, ତେବେ ଯନ୍ତ୍ରଣାର ଏହି ପାତ୍ରଟି ମୋଠାରୁ ଦୂର ହୋଇଯାଉ । କିନ୍ତୁ ମୋ ଇଚ୍ଛା ଅନୁସାରେ ନ ହୋଇ ଆପଣଙ୍କ ଇଚ୍ଛା ଅନୁସାରେ କରନ୍ତୁ ।”

40ତା’ପରେ ସେ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଫେରିଗଲେ । ସେ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଶୋଇଥିବାର ଦେଖିଲେ । ଯୀଶୁ ପିତରଙ୍କୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋ ସହତ ଘଣ୍ଟାଏ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଜାଗି ରହ ପାରିଲ ନାହିଁ? 41ତୁମ୍ଭେମାନେ ଜାଗି ରହ ପ୍ରାର୍ଥନା କର ଯେପରି ତୁମ୍ଭେମାନେ ପରୀକ୍ଷାରେ ନପଡ଼! ଯାହା ଠିକ୍ ତାହା କରିବାକୁ ତୁମମାନଙ୍କର ଆତ୍ମା ଚାହୁଁଛି । କିନ୍ତୁ ତୁମମାନଙ୍କର ଦେହ ଦୁର୍ବଳ ।”

42ପୁଣି ଥରେ ସେ ଗଲେ, ଓ ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ, “ହେ ପରମପିତା, ଯଦି ଯନ୍ତ୍ରଣାର ଏ ପାତ୍ର ମୋ ଠାରୁ ଦୂର ହୋଇ ପାରିବ ନାହିଁ, ଏବଂ ଏହାକୁ ମୁଁ ପାନ କରେ, ତେବେ ମୁଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଛି ଯେ, ଆପଣ ଯାହା ଇଚ୍ଛା କରୁଛନ୍ତି, ତାହା ହିଁ ହେଉ ।”

43ତା'ପରେ ସେ ଫେରିଆସି ପୁଣି ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଶୋଇଥିବାର ଦେଖିଲେ । ସେମାନଙ୍କ ଆଖି ବହୁତ ଭାରି ହୋଇ ଯାଇଥିଲା । ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କର ଆଖି ଖୋଲି ପାରୁ ନଥିଲେ ।

44ଯୀଶୁ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ପୁଣି ଫେରି ଯାଇ ଭୃତୀୟ ଧର ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ । ଏଥର ମଧ୍ୟ ସେ ପୂର୍ବଭଳି ସେହି ଏକା କଥା କହିଲେ ।

45ତା'ପରେ ସେ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଫେରିଗଲେ ଓ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏବେ ସୁଦ୍ଧା ଶୋଇଛ ଓ ବିଶ୍ରାମ ନେଉଛ? ଶୁଣ, ସମୟ ଆସି ଗଲାଣି । ଏବେ ପାର୍ଯ୍ୟାପନଙ୍କ ହାତରେ ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ରଙ୍କୁ ସମର୍ପି ଦିଅଯିବ । 46ଉଠ, ଆମ୍ଭେ ଯିବା । ଦେଖ, ମୋତେ ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କ ହାତରେ ଯେଉଁ ଲୋକଟି ଦେଇଦେବ, ସେ ଏଠାକୁ ଆସୁଛି ।”

ଯୀଶୁ ବନ୍ଦୀ ହେଲେ

(ମାର୍କ 14:43-50; ଲୁକ 22:47-53; ଯୋହନ 18:3-12)

47ଯୀଶୁ ଏହି କଥା କହୁଥିବା ସମୟରେ ଯିହୁଦା ସେଠାକୁ ଆସିଲା । ସେ ଯୀଶୁଙ୍କର ବାରଦଣ ଶିଷ୍ୟଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ଥିଲା । ଯିହୁଦାଙ୍କ ସହତ ମଧ୍ୟ ଅନେକ ଲୋକ ଥିଲେ । ଯିହୁଦା ଓ ସେହି ଲୋକମାନେ ଖଣ୍ଡା ଓ ଠେଙ୍ଗା ଧରିଥିଲେ । ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଧାନ ଯାଦକ ଓ ପ୍ରାଚୀନମାନେ ପଠାଇଥିଲେ ।

48ଯିହୁଦା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଯୀଶୁ କ'ଣ ବୋଲି ଚହେଇ ଦେବା ପାଇଁ ଗୋଟିଏ ସଙ୍କେତ ବତେଇ ଦେଲେ । ସେ କହିଲେ, “ମୁଁ ଯାହାକୁ ଚୁମ୍ବନ କରିବ, ସେ ସେହିଲୋକ । ତାକୁ ବନ୍ଦୀ କରିବ ।” 49ତା'ପରେ ଯିହୁଦା ଯୀଶୁଙ୍କ ପାଖରେ ପହଞ୍ଚି ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ହେ ଗୁରୁ, ନମସ୍କାର” ତାପରେ ସେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଚୁମ୍ବନ ଦେଲେ ।

50ଯୀଶୁ କହିଲେ, “ବନ୍ଧୁ, ତୁମ୍ଭେ ଯେଉଁ କାମରେ ଆସିଛ, ତାହା କର!”

ତା'ପରେ ଯିହୁଦାଙ୍କ ସହତ ଆସିଥିବା ଲୋକମାନେ ସେଠାରେ ପହଞ୍ଚି ଯାଇ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ବନ୍ଦୀ କରିନେଲେ । 51ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କ ସହତ ଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କ ଭିତରୁ ଜଣେ ଶିଷ୍ୟ ତାର ଖଣ୍ଡା ବାହାର କରି ମହାଯାଦକଙ୍କ ଗୁକରକୁ ସେଥିରେ ଆଘାତ କଲା । ଫଳରେ ଗୁକରର କାନ କଟିଗଲା ।

52ଯୀଶୁ ସେହି ଲୋକକୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭ ଖଣ୍ଡାକୁ ଖୋଲି ଭିତରେ ରଖ । ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ଖଣ୍ଡା ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ଖଣ୍ଡା ଘୁର ହତ୍ୟା କର ଯାଇଥାଏ । 53ତୁମ୍ଭେ କ'ଣ ଜାଣିନାହିଁ ଯେ ମୁଁ ମୋର ପରମପିତାଙ୍କୁ ମାଗିଲେ ସେ ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ, ମୋତେ ବାରଟି ସେନା ବାହନୀରୁ ଅଧିକ ଯୋଗେଇବେ । 54କିନ୍ତୁ ମୁଁ ତା' କଲେ ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ର କପରି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବ? ସବୁକଥା ଏହିଭଳି ଭାବରେ ଘଟିବ ବୋଲି ଗାଗୁରେ ଲେଖା ଅଛି ।”

55ତା'ପରେ ଯୀଶୁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେସବୁ ଖଣ୍ଡା ଓ ଠେଙ୍ଗା ନେଇ ମୋତେ ବନ୍ଦୀ କରିବାପାଇଁ ଏପରି ଭାବରେ ଆସିଛ, ସତେ ଯେପରି ମୁଁ ଗୋଟାଏ ଅପରାଧୀ । ମୁଁ ସବୁଦିନ ମନ୍ଦିର ପରିସରରେ ବସି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଉପଦେଶ ଦେଉଥିଲି । ସେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ବନ୍ଦୀ କରିଲାନାହିଁ ।

56କିନ୍ତୁ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାମାନେ ଯେଉଁଭଳି ଲେଖିଥିଲେ, ସେହିଭଳି ହେବା ପାଇଁ ଏହି ସବୁ କଥା ଘଟିଲା,” ତା'ପରେ ସମସ୍ତ ଶିଷ୍ୟମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ପଳାଇଗଲେ ।

ଯିହୁଦୀନେତାମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ହାବର କରଗଲା

(ମାର୍କ 14:53-65; ଲୁକ 22:54-55/ 63-71;

ଯୋହନ 18:13-14; 19-14)

57ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ବନ୍ଦୀ କରି ନେଇଥିଲେ, ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ମହାଯାଦକ କଫାୟାଙ୍କ ଘରକୁ ନେଇଗଲେ । ସେଠାରେ ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ର ଓ ପ୍ରାଚୀନ ନେତାମାନେ ଏକାଠି ଜମା ହୋଇଥିଲେ । 58ପିତର ଅଳ୍ପ ଦୂରରେ ରହି ମହାଯାଦକଙ୍କ ଅଗଣା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯୀଶୁଙ୍କ ପଛେ ପଛେ ଗଲେ । ଯୀଶୁଙ୍କର ପରଶମା କ'ଣ ହେବ, ତାହା ଦେଖିବା ପାଇଁ ସେ ଭିତରକୁ ଯାଇ ପ୍ରହରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବସି ପଡ଼ିଲେ ।

59ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଯେପରି ମୃତ୍ୟୁଦଣ୍ଡ ଦେଇ ପାରିବେ, ସେଥିପାଇଁ ପ୍ରଧାନଯାଦକ ଓ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଯିହୁଦୀମହାସଭା ଯୀଶୁଙ୍କ ବରୁଣରେ କିଛି ମିଛ ଅଭିଯୋଗ ଖୋଦି ବାହାର କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କଲେ । 60କିନ୍ତୁ ଯଦିଓ ଅନେକ ମିଛ ସାକ୍ଷୀ ଆଗକୁ ଆସି ମିଛରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଲେ, ତଥାପି ମହାସଭା ଯୀଶୁଙ୍କୁ ମୃତ୍ୟୁଦଣ୍ଡ ଦେବା ପାଇଁ ପ୍ରକୃତ କାରଣ ପାଇ ପାରିଲା ନାହିଁ । ଶେଷରେ ଦୁଇଜଣ ଲୋକ ଆଗରୁ ବାହାର ଆସି କହିଲେ, 61“ଏହି ଲୋକ କହିଛନ୍ତି ‘ମୁଁ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ମନ୍ଦିର ଧ୍ଵଂସ କରିପାରେ ଓ ପୁଣି ଏହାକୁ ତିନି ଦିନ ମଧ୍ୟରେ ତିଆରି କରି ଦେଇପାରେ ।”

62ତା'ପରେ ମହାଯାଦକ ଠିଆ ହେଲେ ଓ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, “ଏ ଲୋକମାନେ ତୁମ୍ଭ ବରୁଣରେ ଯାହା ଅଭିଯୋଗ କଲେ ତାର ତୁମ୍ଭେ କିଛି ଉତ୍ତର ଦେବକି? ଏ ଲୋକମାନେ କ'ଣ ସତ୍ୟ କହୁଛନ୍ତି?” 63ଯୀଶୁ କିନ୍ତୁ ରୁପ୍ ରହିଲେ ।

ପୁଣି ଥରେ ମହାଯାଦକ ତାହାଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, “ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ନାମରେ ଗପଥ କରୁଛ, ତୁମ୍ଭେ ଆତ୍ମକୁ କୁହ, ତୁମ୍ଭେ କ'ଣ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ, ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ପୁତ୍ର?”

64ଯୀଶୁ କହିଲେ, “ହଁ, ମୁଁ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ପୁତ୍ର ଖ୍ରୀଷ୍ଟ । କିନ୍ତୁ ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ କହି ରଖୁଛି ଯେ ତୁମ୍ଭେ ଭବିଷ୍ୟତରେ ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ରଙ୍କୁ ସେହି ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ତାହାଣ ପଟେ ବସିଥିବାର ଓ ଆକାଶର ମେଘମାଳାରେ ଆସୁଥିବାର ଦେଖିବ ।”

65ମହାଯାଦକ ଏକଥା ଶୁଣି ବହୁତ ସ୍ତବ୍ଧଗଲେ ଓ ସେ ତାହାଙ୍କ ନିଜ ପୋଷାକ ଚିରି ପକେଇଲେ ଓ ସେ କହିଲେ, “ଏ ଯେଉଁ ସବୁ କଥା କହିଲେ ତା' ଘୁର ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କର ନିନ୍ଦା ହୋଇଛି । ଆତ୍ମର ଆଉ କୌଣସି ସାକ୍ଷୀ ଦରକାର ନାହିଁ । ତୁମ୍ଭେମାନେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କର ନିନ୍ଦା ଗୁଣିଛ । ତୁମ୍ଭେମାନେ ତେବେ କ'ଣ ଭାବୁଛ?” 66ସେମାନେ କହିଲେ,

“ସେ ଅପରାଧୀ । ତାହାଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ ହେବା ଉଚିତ ।”

67ତା'ପରେ ସେଠାରେ ଥିବା ଲୋକମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କ ମୁହଁ ଉପରେ ଛେପ ପକାଇଲେ, ବିଧି ମାରିଲେ । କେତେକ ଲୋକ ଗୁପୁଡ଼ା ମାରିଲେ । 68ସେମାନେ କହିଲେ, “ହେ

ଶ୍ରୀଷ୍ଟ! ତୁମ୍ଭେ ଯଦି ନିଶ୍ଚୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା ତେବେ କୁହ, ତୁମ୍ଭକୁ କିଏ ମାରିଲା?”

ଯୀଶୁଙ୍କୁ ନାଶକ୍ଷିତ ବୋଲି ଅର୍ପଣ କରିବାକୁ ପିତର ଉତ୍ତର କଲେ

(ମାର୍କ 14:66-72; ଲୁକା 22:56-62;

ଯୋହନ 18:15-18; 25-27)

69 ସେହି ସମୟରେ ପିତର ପ୍ରାଙ୍ଗଣ ମଧ୍ୟରେ ବସିଥିଲେ । ନିଶ୍ଚୟ ଦାସୀ ପିତରଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସିଲା । ସେ କହିଲା, “ତୁମ୍ଭେ ମଧ୍ୟ ଗାଳିଲୀର ଯୀଶୁଙ୍କ ସହତ ଥିଲୁ ।”

70 କିନ୍ତୁ ପିତର ଏକଥା ସମସ୍ତଙ୍କ ଆଗରେ ଅର୍ପଣ କଲେ । ସେ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ କେଉଁ ବସ୍ତୁରେ କହୁଛ ତାହା ମୁଁ ଜାଣେ ନାହିଁ ।”

71 ତା’ପରେ ସେ ଅଗଣାରୁ ବାହାର ଆସିଲେ । ଫାଟକ ପାଖରେ ଆଉ ନିଶ୍ଚୟ ଦାସୀ ତାହାଙ୍କୁ ଦେଖି ପକାଇ ସେଠାରେ ଥିବା ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କୁ କହିଲା, “ଏ ଲୋକ ନାନିଶ୍ଚୟ ଯୀଶୁଙ୍କ ସହତ ଥିଲୁ ।”

72 ପୁଣି ଥରେ ପିତର ଅର୍ପଣ କରଦେଲେ । ସେ କହିଲେ, “ମୁଁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନାମରେ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରି କହୁଛି ଯେ ମୁଁ ସେ ଲୋକକୁ ଜାଣେନାହିଁ ।”

73 କିଛି ସମୟ ପରେ ସେଠାରେ ଠିଆ ହୋଇଥିବା ଲୋକମାନେ ପିତରଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସି ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଆମ୍ଭେ ଜାଣୁ ତୁମ୍ଭେ ନିଶ୍ଚୟ ତାହାଙ୍କର ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ନିଶ୍ଚୟ ଏକଥା ତୁମ୍ଭେ କହିବା ଢଙ୍ଗରୁ ଜଣା ପଡୁଛି ।”

74 ପିତର ନିଜକୁ ଧିକ୍କାର କରି, ଗଣ ପକାଇ କହିଲେ, “ମୁଁ ସେ ଲୋକଙ୍କୁ ଜାଣେନାହିଁ ।” ସେତେବେଳେ କୁକୁଡ଼ା ଡାକିଲା । 75 ଏବେ ପିତରଙ୍କର, ଯୀଶୁ କହିଥିବା କଥା ମନେ ପଡ଼ିଲା । ଯୀଶୁ କହିଥିଲେ, “କୁକୁଡ଼ା ଡାକିବା ପୂର୍ବରୁ ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ଜାଣିନାହିଁ ବୋଲି ତିନିଥର ଅର୍ପଣ କରବ ।” ପିତର ବାହାରକୁ ବାହାରଯାଇ ବ୍ୟାକୁଳ ହୋଇ କାନ୍ଦିବାକୁ ଲାଗିଲେ ।

ରାଜ୍ୟପାଳ ପୀଲାତଙ୍କ ଆଗରେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ହାତର କରାଗଲା

(ମାର୍କ 15:1; ଲୁକା 23:1-2; ଯୋହନ 18:28-32)

27 ତାପର ଦିନ ଅତି ସକାଳୁ ସମସ୍ତ ପ୍ରଧାନ ଯାଦକ ଓ ପ୍ରାଚୀନ ନେତାମାନେ ଏକାଠିହେଲେ, ଓ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ବଧ କରିବା ପାଇଁ ଯୋଜନା କଲେ । 2 ସେମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ବାନ୍ଧି ପକାଇଲେ । ତାପରେ ତାହାଙ୍କୁ ରାଜ୍ୟପାଳ ପୀଲାତଙ୍କ ପାଖକୁ ନେଇଗଲେ, ଓ ତାହାଙ୍କ ହାତରେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଦେଇଦେଲେ ।

ସିହୁଦାଙ୍କ ଆତ୍ମହତ୍ୟା

(ମେଥୁରା 1:18-19)

3 ସିହୁଦା ଦେଖିଲା ଯେ, ସେମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ବଧ କରିବା ପାଇଁ ସ୍ଥିର କରିଛନ୍ତି । ସିହୁଦାହିଁ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ତାହାଙ୍କର ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କ ହାତରେ ଦେଇ ଦେଇଥିଲା । ତେଣୁ ସେ ଏସବୁ ଘଟଣା ଦେଖି ନିଜର କର୍ମ ପାଇଁ ବହୁତ ଦୁଃଖ କଲା । ସେ ପ୍ରଧାନ ଯାଦକ ଓ ପ୍ରାଚୀନ ନେତାମାନଙ୍କୁ ସେହି ଭିତ୍ତିରେ ଚିନ୍ତାପୁତ୍ରା

ଫେରାଇଦେଲା । 4 ସେ କହିଲା, “ମୁଁ ପାପ କରୁଛି । ମୁଁ ନିଶ୍ଚୟ ନିରାପରାଧ ଲୋକକୁ ମାରି ଦେବାପାଇଁ ତୁମ୍ଭ ହାତରେ ଧରେଇ ଦେଇଛି ।”

ସିହୁଦା ନେତାମାନେ କହିଲେ, “ଏଥିରେ ଆତ୍ମର କିଛି ଯାଏ ଆସେ ନାହିଁ । ତୁମ୍ଭ କଥା ତୁମ୍ଭେ ବୁଝ ।”

5 ସିହୁଦା ମନ୍ଦିର ଭିତରେ ସେହି ରୂପାଟଙ୍କାତକ ଫିଙ୍ଗିଦେଲା । ତାପରେ ସେହି ନାମା ଛାଡ଼ି ସିହୁଦା ଚାଲିଗଲେ, ଓ ନିଜକୁ ଫାଶି ଦେଲା ।

6 ପ୍ରଧାନ ଯାଦକମାନେ ମନ୍ଦିର ଭିତରେ ସେହି ରୂପା ଟଙ୍କାତକ ଗୋଟାଇ ନେଲେ । ସେମାନେ କହିଲେ, “ମନ୍ଦିର ଟଙ୍କାସହତ ଏ ଟଙ୍କାତକ ରଖିବା ନିୟମ ବିରୁଦ୍ଧ ହେବ । କାରଣ ଏ ଟଙ୍କା ନିଶ୍ଚୟ ମୃତ୍ୟୁ ପାଇଁ ଦିଆଯାଇଛି ।”

7 ବାହାରୁ ସିହୁଦାଙ୍କୁ ଭ୍ରମଣରେ ଆସୁଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ହେଲେ ସେମାନଙ୍କୁ ସମାଧି ଦେବା ନିମନ୍ତେ ସେମାନେ ଏ ଟଙ୍କାରେ ‘କୁମ୍ଭର ଜମି’ ନାମରେ ନାମିତ ଜମି ଖଣ୍ଡିତ କରିବାକୁ ସ୍ଥିର କଲେ । 8 ତେଣୁ ଏବେ ସୁଦ୍ଧା ଏହି ଜମିଟିକୁ ରକ୍ଷଣେତ୍ର ବୋଲି କୁହାଯାଉଛି । 9 ଏତଳ ଭାବରେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା ସିରିମିୟଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ କୁହାଯାଇଥିବା ବାଣୀ ସଫଳ ହେଲା । ସିରିମିୟ କହିଥିଲେ,

“ସେମାନେ ଭିତ୍ତିଟି ରୂପାଟଙ୍କା ନେଲେ । ସେତିକି ଟଙ୍କା ଇଗ୍ରାୟେଲର ଲୋକେ ତାହାଙ୍କର ନିବନ୍ଧନ ମୂଲ୍ୟସ୍ୱରୂପ ଦେବାକୁ ସ୍ଥିର କରିଥିଲେ । 10 ପ୍ରଭୁ ମୋତେ ଦେଇଥିବା ଆଦେଶ ଅନୁସାରେ ସେମାନେ ସେହି ଟଙ୍କାରେ କୁମ୍ଭର ଜମି ଖଣ୍ଡିତ କରିଲେ ।” *

ଯୀଶୁଙ୍କୁ ପୀଲାତଙ୍କର ପ୍ରଶ୍ନ

(ମାର୍କ 15:2-5; ଲୁକା 23:3-5; ଯୋହନ 18:33-38)

11 ଏହି ସମୟରେ ଯୀଶୁ ରାଜ୍ୟପାଳ ପୀଲାତ ଆଗରେ ଠିଆହେଲେ । ରାଜ୍ୟପାଳ ତାହାଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ କ’ଣ ସିହୁଦୀମାନଙ୍କର ରାଜା?”

ଯୀଶୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ହଁ” ।

12 କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ପ୍ରଧାନ ଯାଦକ ଓ ପ୍ରାଚୀନ ନେତାମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ଅଭିଯୁକ୍ତ କଲେ ସେ କିଛି ଉତ୍ତର ଦେଲେନାହିଁ । 13 ତେଣୁ ପୀଲାତ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, “ସେମାନେ ତୁମ୍ଭ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯେଉଁ ସବୁ ଅଭିଯୋଗ କରୁଛନ୍ତି ତାହା ତୁମ୍ଭେ ଗୁଣିଛ । କାହିଁକି ଉତ୍ତର ଦେଉନାହିଁ?”

14 କିନ୍ତୁ ଯୀଶୁ ଗୋଟିଏ ହେଲେ ଉତ୍ତର ତାହାଙ୍କୁ ଦେବାକୁ ମନାକଲେ । ଏଥିରେ ପୀଲାତ ବଡ଼ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଗଲେ ।

ପୀଲାତ ରେଷ୍ଟା କରିବା ସତ୍ତ୍ୱେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ମୁକ୍ତ କରିବାରେ ଅସଫଳ ହେଲେ

(ମାର୍କ 15:6-15; ଲୁକା 23:13-25; ଯୋହନ 18:39-19:16)

15 ପ୍ରତ୍ୟେକ ବର୍ଷ ନିସ୍ତାର ପର୍ବ ଅବସରରେ ରାଜ୍ୟପାଳ କାରାଗାରରୁ ନିଶ୍ଚୟ ବନ୍ଦୀକୁ ମୁକ୍ତ କରିବାର ରୀତି ଥିଲା ।

‘ସେମାନେ ... ଖଣ୍ଡିତ କରିଲେ’ ସିଖରୟ 11:12-13; ସିରିମିୟ 32:6-9.

ଲୋକମାନେ ଯେଉଁ ଲୋକର ମୁକ୍ତ ହେବା ରୁହୁଁଥିଲେ, କେବଳ ସେହି ଲୋକକୁ ମୁକ୍ତ କରାଯାଉଥିଲା । 16 ସେହି ସମୟରେ ବାରବ୍ବା* ନାମରେ ଜଣେ କୁଖ୍ୟାତ ବନ୍ଦୀ ଥିଲା । 17 ତେଣୁ ଯେତେବେଳେ ସବୁଲୋକେ ଏକାଠି ଜମାହେଲେ, ସେତେବେଳେ ପୀଲାତ ସେମାନଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, “ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଜଣେ ଲୋକକୁ ମୁକ୍ତ କରିବି । ବାରବ୍ବା ଓ ଯୀଶୁଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କାହାକୁ ମୁକ୍ତ କରିବାକୁ ରୁହୁଁଛ?” 18 ପୀଲାତ ଜାଣିଥିଲେ ଯେ ଲୋକମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କ ପ୍ରତି ଲକ୍ଷ୍ମୀପରାୟଣ ଥିଲେ । ସେଥିପାଇଁ ତାହାଙ୍କ ହାତରେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ସମର୍ପି ଦେଇଛନ୍ତି ।

19 ପୀଲାତ ବରୁଣମଞ୍ଚରେ ବସିଥିବା ସମୟରେ ତାହାଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀ ତାହାଙ୍କ ପାଖକୁ ଗୋଟିଏ ଖବର ପଠାଇଲେ । ଖବରଟି ଥିଲା: “ଏହି ଧାର୍ମିକ ଲୋକଟିର କିଛି ହେଲେ କ୍ଷତି କରନାହିଁ । ମୁଁ ତାହାଙ୍କ ବିଷୟରେ କାଲି ରାତିରେ ଗୋଟିଏ ସ୍ୱପ୍ନ ଦେଖିଛି । ସେଥିଯୋଗୁଁ ମୁଁ ଅଧିକ ଚିନ୍ତାଗ୍ରସ୍ତ ହୋଇପଡ଼ିଛି ।”

20 କିନ୍ତୁ ପ୍ରଧାନ ଯାଦକ ଓ ପ୍ରାଚୀନ ନେତାମାନେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପ୍ରବର୍ତ୍ତାଇଲେ ଯେ, ସେମାନେ ବାରବ୍ବାଙ୍କୁ ମୁକ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ଓ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ମାରଦେବା ପାଇଁ ଅନୁରୋଧ କରନ୍ତୁ ।

21 ରାଜ୍ୟପାଳ ପୀଲାତ ପଚାରିଲେ, “ବାରବ୍ବା ଓ ଯୀଶୁ ଏହି ଦୁଇଜଣ ବନ୍ଦୀଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ କାହାକୁ ମୁକ୍ତ କରିଦେବା ତୁମ୍ଭେମାନେ ରୁହୁଁଛ?”

ସେମାନେ କହିଲେ, “ବାରବ୍ବା”

22 ତା’ପରେ ପୀଲାତ ସେମାନଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, “ତେବେ ଯେଉଁ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ କୁହାଯାଏ ତାହାଙ୍କ ପ୍ରତି ମୁଁ କ’ଣ କରିବି?”

ସମସ୍ତେ କହିଲେ, “ତାହାଙ୍କୁ କ୍ରୁଶରେ ଚଢ଼େଇ ଦିଆଯାଉ ।”

23 ପୀଲାତ ପଚାରିଲେ, “କାହିଁକି? ସେ କ’ଣ ଅପରାଧ କରିଛନ୍ତି?” କିନ୍ତୁ ସମସ୍ତେ ଚକ୍ରାନ୍ତ କରି କହିଲେ, “ତାହାଙ୍କୁ କ୍ରୁଶରେ ଚଢ଼େଇ ଦିଆଯାଉ ।”

24 ପୀଲାତ ଦେଖିଲେ ଯେ, ସେ ଲୋକମାନଙ୍କ ମତ ବଦଳେଇବାକୁ କିଛି କରିପାରିବେ ନାହିଁ ବରଂ ଲୋକେ ବେଳକୁବେଳ ଉତ୍ତେଜିତ ହୋଇ ଉଠୁଛନ୍ତି । ପୀଲାତ କିଛି ପାଣି ନେଲେ, ଓ ସମସ୍ତେ ଦେଖି ପାରିବା ଭଳି ତାହାଙ୍କର ଦୁଇହାତ ଧୋଇଲେ । ସେ କହିଲେ, “ଏ ଲୋକର ମୃତ୍ୟୁ ପାଇଁ ମୁଁ ଦାୟୀ ନୁହେଁ । ତୁମ୍ଭେମାନେ କେବଳ ଏସବୁ କରୁଛ ।”

25 ସବୁଲୋକ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ଆମେ ତାହାଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ପାଇଁ ଦାୟୀ ରହିବୁ । ତାହାଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ପାଇଁ ଯେ କୌଣସି ଦଣ୍ଡ ପାଇବାକୁ ଯୋଗ୍ୟ, ଆମ୍ଭ ନିଜ ପାଇଁ ଓ ଆମ୍ଭ ପିଲାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସେଥିରେ ରାଜି ଅଛୁ ।” 26 ପୀଲାତ ବାରବ୍ବାଙ୍କୁ ମୁକ୍ତ କରିଦେଲେ ଓ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ବେତରେ ମାରିବା ପାଇଁ ଆଦେଶ ଦେଲେ । ତା’ପରେ ସେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ କ୍ରୁଶରେ ଚଢ଼ାଇବା ପାଇଁ ସୈନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ହାତରେ ଅର୍ପଣ କଲେ ।

ପୀଲାତଙ୍କ ସୈନ୍ୟମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଥଙ୍ଗା କଲେ

(ମାର୍କ 15:16-20; ଯୋହନ 19:2-3)

27 ତାପରେ ପୀଲାତଙ୍କ ସୈନ୍ୟମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ପୀଲାତଙ୍କ ରାଜପ୍ରାସାଦ ଭିତରକୁ ନେଇଗଲେ । ସବୁ ସୈନ୍ୟତକ ଯୀଶୁଙ୍କ ରୁଗପଟେ ଜମା ହୋଇଗଲେ । 28 ସୈନ୍ୟମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କ ପୋଷାକ କାଢ଼ି ପକାଇଲେ ଓ ତାହାଙ୍କୁ ବାଇଗଣୀ ପୋଷାକଟି ପିନ୍ଧାଇଦେଲେ । 29 ସେମାନେ କଣ୍ଠାଟାଳରେ ଗୋଟିଏ ମୁକୁଟ ତିଆରି କଲେ ଓ ସେହି କଣ୍ଠା ମୁକୁଟ ଯୀଶୁଙ୍କ ମୁଣ୍ଡରେ ପିନ୍ଧାଇଦେଲେ । ତାହାଙ୍କର ଡାହାଣ ହାତରେ ବାଡ଼ଟି ଧରେଇ ଦେଲେ । ତାପରେ ତାହାଙ୍କ ଆଗରେ ଆଣ୍ଟୁମାଡ଼ି ବସି ପଡ଼ି ତାହାଙ୍କୁ ଥଙ୍ଗା କଲେ । ସେମାନେ କହିଲେ, “ହେ, ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କର ରାଜା! ତୁମ୍ଭେ ଦୀର୍ଘଦୀର୍ଘ ହୁଅ ।” 30 ତା’ପରେ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କ ମୁହଁ ଉପରକୁ ଛେପପକାଇଲେ ଓ ତାହାଙ୍କ ହାତରୁ ବାଡ଼ଟି ନେଇ ସେଥିଲେ ତାହାଙ୍କର ମୁଣ୍ଡକୁ ପିଟିବାକୁ ଲାଗିଲେ । 31 ତାହାଙ୍କୁ ଥଙ୍ଗା କରି ସାରିବା ପରେ ତାହାଙ୍କ ପୋଷାକ କାଢ଼ିନେଲେ ଓ ପୁଣି ତାହାଙ୍କର ନିଜ ବସ୍ତ୍ର ପିନ୍ଧାଇ କ୍ରୁଶରେ ଚଢ଼ାଇବା ପାଇଁ ନେଇଗଲେ ।

ଯୀଶୁଙ୍କୁ କ୍ରୁଶରେ ହତ୍ୟା କରଗଲା

(ମାର୍କ 15:21-32; ଲୁକ 23:26-43; ଯୋହନ 19:17-27)

32 ସୈନ୍ୟମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ନେଇ ନଗର ବାହାରକୁ ଯାଉଥିବା ସମୟରେ କୁରୀଣୀୟ ଶିମୋନ ନାମରେ ଜଣେ ଲୋକକୁ ଦେଖିଲେ । ସେମାନେ ସେ ଲୋକଟିକୁ ଯୀଶୁଙ୍କ ପାଇଁ କ୍ରୁଶ ବୋହେ ନେବା ପାଇଁ ବାଧ୍ୟ କଲେ । 33 ସେମାନେ ଗଲଗଥା ନାମକ ସ୍ଥାନରେ (ଯାହାର ଅର୍ଥ କପାଳ-ସ୍ଥାନ) ପହଞ୍ଚିଲେ । 34 ସେମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ପିତ୍ତ ମିଶା ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ ପିଇବାକୁ ଦେଲେ, କିନ୍ତୁ ଯୀଶୁ ତାହାକୁ ରୁଖିବା ପରେ ପିଇବା ପାଇଁ ମନା କଲେ । 35 ସେମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ କ୍ରୁଶରେ କଣ୍ଠାମାରସାର ତାହାଙ୍କର ପୋଷାକ ପତ୍ର ନିଜ ନିଜ ଭିତରେ ଗୁଲିବାଣ୍ଟି କରି ବାଣ୍ଟି ନେଲେ । 36 ତା’ପରେ ସୈନ୍ୟମାନେ ସେଠାରେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଜରିବା ପାଇଁ ବସିଲେ । 37 ସୈନ୍ୟମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅଭିଯୋଗପତ୍ର ତିଆରି କଲେ ଓ ତାହାକୁ ତାହାଙ୍କ ମୁଣ୍ଡ ଉପରେ ଝୁଲାଇ ଦେଲେ । ସେଥିରେ ଲେଖା ଥିଲା, “ଏ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କର ରାଜା ଯୀଶୁ ।” 38 ସେହି ସମୟରେ ଦୁଇଜଣ ଡକାୟିତଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଯୀଶୁଙ୍କ ପାଖରେ କ୍ରୁଶରେ ଚଢ଼େଇ ଦିଆଗଲା । ଜଣକୁ ତାହାଙ୍କ ଡାହାଣ ପଟେ ଓ ଆଉ ଜଣକୁ ବାମ ପଟେ । 39 ସେହି ପାଖ ବେଇ ଯାଉଥିବା ଲୋକମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଅପମାନ ଦେଉଥିଲେ । ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ମୁଣ୍ଡହଲେଇ କହୁଥିଲେ, 40 “ତୁମ୍ଭେ କହୁଥିଲ ଯେ ତୁମ୍ଭେ ମସିହାକୁ ଭାଙ୍ଗି ଦେଇ ପାରିବ ଓ ପୁଣି ତାକୁ ତିନିଦିନ ମଧ୍ୟରେ ତିଆରି କରିଦେଇ ପାରିବ । ତେଣୁ ଏବେ ତୁମ୍ଭେ ନିଜକୁ ରକ୍ଷା କର । ତୁମ୍ଭେ ଯଦି ପ୍ରକୃତରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପୁତ୍ର, ତେବେ କ୍ରୁଶ ଉପରୁ ତଳକୁ ଗୁଲିଆସ ।”

41 ପ୍ରଧାନ ଯାଦକ, ଧର୍ମଗାୟା ଓ ପ୍ରାଚୀନମାନେ ମଧ୍ୟ ସେଠାରେ ଥିଲେ । ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ଭଳି ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଥଙ୍ଗା କରୁଥିଲେ । 42 ସେମାନେ କହୁଥିଲେ, “ସେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କରୁଥିଲେ । ଏବେ କିନ୍ତୁ ସେ ନିଜକୁ ରକ୍ଷା କରି

ବାରବ୍ବା କେତେକ ଗ୍ରୀକ ପୁସ୍ତକରେ ଏହି ନାମଟି ବାରବ୍ବା ଯୀଶୁ ବୋଲି ଉଲ୍ଲେଖ ଅଛି ।

ପାରୁନାହାନ୍ତି । ଲୋକେ କହନ୍ତି ଯେ ସେ ଇଗ୍ରାୟେଲର ରାଜା । ଏକଥା ଯଦି ସତ, ତେବେ ସେ ବର୍ତ୍ତମାନ କୁଣ୍ଡ ଉପରୁ ତଳକୁ ଓହ୍ଲାଇ ଆସନ୍ତୁ । ତେବେ ଆମ୍ଭେ ତାହାଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତୁ । 43 ସେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଥିଲେ । ଯଦି ପ୍ରକୃତରେ ପରମେଶ୍ୱର ତାହାଙ୍କୁ ଗୁଡ଼ୁଆଆନ୍ତି, ତେବେ ସେ ତାହାଙ୍କୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ରକ୍ଷା କରନ୍ତୁ । ସେ ନିଜେ କହୁଥିଲେ, ‘ମୁଁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପୁତ୍ର ।’ 44 ଯେଉଁ ଡକାୟତମାନଙ୍କୁ ଯୀଶୁଙ୍କ ପାଖରେ କୁଣ୍ଡରେ ଚଢ଼େଇ ଦିଆଯାଉଥିଲା, ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ସେହିଭଳି ଥକା କରାବାରେ ଲାଗିଲେ ।

ଯୀଶୁଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ

(ମାର୍କ 15:33-41; ଲୁକ 23:44-49; ଯୋହନ 19:28-30)

45 ପ୍ରହରଠାରୁ ତିନିଟା ବାଦିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସାରା ଦେଶରେ ଅନ୍ଧକାର ଘୋଟିଗଲା । 46 ପ୍ରାୟ ତିନିଟାବେଳେ ଯୀଶୁ ଉଚ୍ଚ ସ୍ୱରରେ ଡାକିଲେ, “ଏଲ, ଏଲ, ଲୀମା ସବକଥାନୀ?” ଅର୍ଥାତ୍ “ହେ ମୋର ପରମେଶ୍ୱର, ହେ ମୋର ପରମେଶ୍ୱର, ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ କାହିଁକି ପରିତ୍ୟାଗ କଲ?” *

47 ସେଠାରେ ଠିଆହୋଇଥିବା କେତେକ ଲୋକ ଏକଥା ଶୁଣିଲେ ଓ କହଲେ, “ସେ ଏଲୟୁଙ୍କୁ ଡାକୁଛି ।”

48 ସେହିକ୍ଷଣି ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ଦୌଡ଼ିଯାଇ ସୁଖିଚିଏ ନେଇ ଆସିଲା । ତାକୁ ଅମ୍ଳରସରେ ବୁଡ଼ାଇ ଗୋଟିଏ ବାଡ଼ରେ ଟାଙ୍ଗି ଯୀଶୁଙ୍କୁ ବଢ଼ାଇ ଦେଲା । 49 କିନ୍ତୁ ଅନ୍ୟମାନେ କହଲେ, “ରୁହ, ଏଲୟୁ ଆସି ତାହାଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କରୁଛନ୍ତି କି ନାହିଁ ଏବେ ଦେଖିବା ।”

50 ପୁଣି ଥରେ ଯୀଶୁ କହଲେ ସମାପ୍ତ ହେଲା, ତା’ପରେ ସେ ପ୍ରାଣତ୍ୟାଗ କଲେ । 51 ତାପରେ ମନ୍ଦିରର ପରଦା ଉପରୁ ତଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଚିରିଯାଇ ଦୁଇଖଣ୍ଡ ହୋଇଗଲା । ଭୂମିକମ୍ପ ହେଲା, ଓ ପଥର ମାନ ଫାଟି ଗଲା, 52 କବରଗୁଡ଼ିକ ଖୋଲିଗଲା, ଆଗରୁ ମରିଯାଇଥିବା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ଅନେକ ଗୁଡ଼ିଏ ଲୋକ ମୃତ୍ୟୁରୁ ପୁଣି ଉତ୍ଥାନ କଲେ । ସେମାନେ କବର ଭିତରୁ ବାହାର ଆସିଲେ । 53 ଯୀଶୁଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁରୁ ବଞ୍ଚି ଉଠିବା ପରେ ସେମାନେ ପବିତ୍ରନଗରକୁ ଯାଇ ଅନେକ ଲୋକଙ୍କୁ ଦେଖାଦେଲେ ।

54 ରୋମୀୟ ସେନାଧ୍ୟକ୍ଷ ଓ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଜଗି ରହୁଥିବା ସୈନ୍ୟମାନେ ଭୂମିକମ୍ପ ଓ ଅନ୍ୟସବୁ ଘଟଣାମାନ ଘଟୁଥିବା ଦେଖିଲେ, ସେମାନେ ବହୁତ ଭୟ କଲେ ଓ ସେମାନେ କହଲେ, “ସେ ପ୍ରକୃତରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପୁତ୍ର ଥିଲେ ।”

55 କିଛି ଦୂରରେ ଅନେକ ସ୍ତ୍ରୀଲୋକ ଏସବୁ ଦେଖୁଥିଲେ । ଏହି ସ୍ତ୍ରୀଲୋକମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କ ଯତ୍ନ ନେବା ପାଇଁ ଗାଳିଲୀରୁ ତାହାଙ୍କ ସହିତ ଆସିଥିଲେ । 56 ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମରୀୟମା ମାଗ୍ଦାଲୀନା, ଯାକୁବ ଓ ଯୋଷେଫଙ୍କ ମାଆ ମରୀୟମା, ଓ ଜେବଦୀଙ୍କ ପୁତ୍ରମାନ(ଯାକୁବ ଓ ଯୋହନ)ଙ୍କ ମାଆ ଥିଲେ ।

ଯୀଶୁଙ୍କୁ କବର ଦିଆଗଲା

(ମାର୍କ 15:42-47; ଲୁକ 23:50-56; ଯୋହନ 19:38-42)

57 ସନ୍ଧ୍ୟା ହେବା ବେଳକୁ ଯୋଷେଫ ନାମକ ହାରମଥିୟାର ଜଣେ ଧନୀଲୋକ ଯିରୁଶାଲମରେ ଆସି ପହଞ୍ଚିଲେ । ସେ ମଧ୍ୟ ଯୀଶୁଙ୍କର ଜଣେ ଶିଷ୍ୟ ଥିଲେ । 58 ସେ ପୀଲାତଙ୍କ ପାଖକୁ ଗଲେ, ଓ ଯୀଶୁଙ୍କ ଶରୀର ପାଇଁ ଅନୁରୋଧ କଲେ । ପୀଲାତ ସୈନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞାଦେଇ କହଲେ ଶରୀରକୁ ତାହାଙ୍କୁ ଦେଇଦିଅ । 59 ଯୋଷେଫ ଶରୀରକୁ ନେଲେ, ଓ ତାହାଙ୍କୁ ନୂଆ ରେଶମ ବସ୍ତ୍ର ଦ୍ୱାରା ଘୋଡ଼େଇ ଦେଲେ । 60 ଯୋଷେଫ ଯୀଶୁଙ୍କ ଶରୀରକୁ ତାହାଙ୍କ ନୂଆ କବର ମଧ୍ୟରେ ରଖିଲେ । ସେହି କବରକୁ ଯୋଷେଫ ପଥରର କାନ୍ଥ କାଟି ତିଆରି କରିଥିଲେ । ତାପରେ ସେ ଗୋଟିଏ ବହୁତ ବଡ଼ ପଥର ଗଡ଼େଇ ଆଣି ପ୍ରବେଶଦ୍ୱାରକୁ ବନ୍ଦକରି ଦେଲେ । ଏସବୁ କଲପରେ ଯୋଷେଫ ଗୁଲିଗଲେ । 61 ମରୀୟମା ମାଗ୍ଦାଲୀନା ଓ ମରୀୟମା ନାମକ ଅନ୍ୟ ସ୍ତ୍ରୀଲୋକ ଜଣକ ସେଠାରେ କବର ଆଗରେ ବସି ରହିଥିଲେ ।

ଯୀଶୁଙ୍କ କବର ପାଖରେ ପହଞ୍ଚ

62 ସେହି ଦିନଟି ପ୍ରସ୍ତୁତି ଦିବସ ଥିଲା, ସେହି ଶୁକ୍ରବାରର ପରଦିନ ପ୍ରମୁଖ ଯାଜକ ଓ ଫାରୁଶୀମାନେ ପୀଲାତଙ୍କୁ ଡେଇଟିଲେ । 63 ସେମାନେ କହଲେ, “ମହାରାଜା, ଆମ୍ଭର ମନେ ଅଛି ଯେ ସେହି ପ୍ରତାରକ ସେ ବଞ୍ଚିଥିବା ବେଳେ କହୁଥିଲା, ‘ତୁତୀୟ ଦିନ ପରେ ମୁଁ ମୃତ୍ୟୁରୁ ପୁଣି ପୁନରୁତ୍ଥତ ହେବି ।’ 64 ତେଣୁ ତୁତୀୟ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କବରକୁ ପହଞ୍ଚ ଦେବା ପାଇଁ ଆପଣ ଆଦେଶ ଦିଅନ୍ତୁ । ତାହାଙ୍କର ଶିଷ୍ୟମାନେ ସେଠାକୁ ଆସି ତାହାଙ୍କ ମୃତ ଦେହକୁ ଚୋରି କରି ନେବାପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରିବେ । ତା’ପରେ ସେମାନେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ କହବେ ଯେ, ସେ ମୃତ୍ୟୁରୁ ଉଠିଛନ୍ତି । ତାହାହେଲେ ଏହି ଶେଷ ପ୍ରତାରଣା ଆଗ ପ୍ରତାରଣା ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ଖରାପ ହେବ ।”

65 ପୀଲାତ ସେମାନଙ୍କୁ କହଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ପହଞ୍ଚ ପାଇଁ ସୈନ୍ୟ ନେଇଯାଇପାର । ତୁମ୍ଭେ ଯେତେଇ ଭଲ ଭାବୁଛ, ଯାଅ ଓ ସେହିପରି କବରସ୍ଥାନକୁ ପହଞ୍ଚ ଦେଇ ନିର୍ବାପଦରେ ରଖ ।” 66 ତା’ପରେ ସେମାନେ କବର ପାଖକୁ ଗଲେ ଓ ପ୍ରବେଶଦ୍ୱାରରେ ମୋହର ଲଗେଇଲେ । ସେଠାରେ ସୈନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ପହଞ୍ଚ ଦେବାପାଇଁ ଆଦେଶ ଦେଇ ଚୋରମାନଙ୍କ କବରକୁ କବରକୁ ନିର୍ବାପଦ ରଖିବାର ବ୍ୟବସ୍ଥା କଲେ ।

ଯୀଶୁ ମୃତ୍ୟୁରୁ ପୁନରୁତ୍ଥତ ହେଲେ

(ମାର୍କ 16:1-8; ଲୁକ 24:1-12; ଯୋହନ 20:1-10)

28 ବିଶ୍ୱାମଦିବସର ପରଦିନ ଅର୍ଥାତ୍ ସପ୍ତାହର ପ୍ରଥମ ଦିନ ଅତି ସକାଳୁ ମରୀୟମା ମାଗ୍ଦାଲୀନା ଓ ମରୀୟମା ନାମକ ଅନ୍ୟ ସ୍ତ୍ରୀଲୋକ ଜଣକ କବର ଦେଖିବାକୁ ଆସିଲେ । 2 ସେତିକିବେଳେ ଗୋଟିଏ ବଡ଼ ଧରଣର ଭୂମିକମ୍ପ ହେଲା । ପ୍ରଭୁଙ୍କର ଜଣେ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତ ସ୍ୱର୍ଗରୁ ଓହ୍ଲାଇ ଆସିଲେ । ସ୍ୱର୍ଗଦୂତ ଜଣକ କବର ପାଖକୁ ଗଲେ ଓ ପ୍ରବେଶଦ୍ୱାର ପାଖରୁ ପଥରଟି ଗଡ଼େଇ ବାହାର କରିଦେଲେ । ସେ ପଥର ଉପରେ ବସିଲେ । 3 ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କ ରୂପ ବିଦ୍ୱଳ ଭଳି ଝଲକୁଥିଲା

“ହେ ମୋର ... ପରିତ୍ୟାଗ କଲ?” ଗୀତସଂହତା. 22:1.

ଓ ତାହାଙ୍କ ପୋଷାକ ହମ ଭଲ ଧଳା ଥିଲା । 4କବରକୁ ଦରି ରହଥିବା ସୈନ୍ୟମାନେ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କୁ ଦେଖି ଡରଗଲେ । ସେମାନେ ଭୟରେ ଥରବାକୁ ଲାଗିଲେ । ସେମାନେ ମୃତ ପ୍ରାୟ ହୋଇଗଲେ ।

5ସ୍ୱର୍ଗଦୂତ ଜଣକ ସ୍ୱୀଲୋକମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଭୟ କରନାହିଁ । ଯେଉଁ ଯୀଶୁଙ୍କୁ କ୍ରୁଶରେ ଚଢ଼ାଇ ମାର ଦିଆଯାଇଛି ତୁମ୍ଭେ ତାହାଙ୍କୁ ଖୋଜୁଥିବା କଥା ମୁଁ ଜାଣିଛି । 6କିନ୍ତୁ ଯୀଶୁ ଏଠାରେ ନାହିଁ । ସେ ତାହାଙ୍କ କଥା ଅନୁସାରେ ମୃତ୍ୟୁରୁ ପୁନରୁତ୍ଥତ ହୋଇଛନ୍ତି । ତାହାଙ୍କ ଶବ ଯେଉଁ ସ୍ଥାନରେ ରଖା ଯାଇଥିଲା, ସେ ସ୍ଥାନ ତୁମ୍ଭେ ଆସି ଦେଖ । 7ଗୀତ୍ର ଏଠାରୁ ଯାଇ ତାହାଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଜଣାଅ: ‘ଯୀଶୁ ମୃତ୍ୟୁରୁ ପୁନରୁତ୍ଥତ ହୋଇଛନ୍ତି । ସେ ଗାଲିଲୀ ପ୍ରଦେଶକୁ ଯାଉଛନ୍ତି । ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପୂର୍ବରୁ ସେ ସେଠାରେ ଥିବେ । ତୁମ୍ଭମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ସେଠାରେ ଦେଖିବ ।’” ତାପରେ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତ ଆଉ ଥରେ କହିଲେ, “ଏହି ସବୁ କଥା ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ କହିବାକୁ ଆସିଥିଲି ।”

8ତେଣୁ ସେହି ସ୍ୱୀଲୋକମାନେ ତତ୍କ୍ଷଣାତ୍ କବର ସ୍ଥାନ ଛାଡ଼ି ଚାଲିଗଲେ । ସେମାନେ ଡର ଯାଇଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ବହୁତ ଖୁସି ମଧ୍ୟ ଥିଲେ । ଯାହାସବୁ ଘଟିଗଲା, ସେ ସବୁ ଯୀଶୁଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଜଣାଇବା ପାଇଁ ସେମାନେ ଦୌଡ଼-ଦୌଡ଼ି ଗଲେ । 9ହଠାତ୍ ସେମାନେ ଦେଖିଲେ, ଯୀଶୁ ତାହାଙ୍କ ଆଗରେ ଠିଆ ହୋଇଛନ୍ତି । ସେ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ମଙ୍ଗଳ ହେଉ!” ସ୍ୱୀଲୋକମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କ ପାଖକୁ ଗଲେ । ସେମାନେ ତାହାଙ୍କ ପାଦ ଧରି ତାହାଙ୍କର ଉପାସନା କଲେ । 10ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଭୟ କର ନାହିଁ । ତୁମ୍ଭମାନେ ଯାଇ ମୋ ଭଲମାନଙ୍କୁ କୁହ ଯେ, ସେମାନେ ଗାଲିଲୀ ଯାଆନ୍ତୁ । ସେମାନେ ମୋତେ ସେହିଠାରେ ଦେଖିବେ ।”

**ଜଗୁଆଳମାନେ ଯହୁଦୀ ନେତାମାନଙ୍କୁ
ଘଟଣାର ସୂଚନା ଦେଲେ**

11ଯେତେବେଳେ ସ୍ୱୀଲୋକମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଖବର ଦେବାକୁ ଗଲେ, କବର ନିକଟରେ ପହଞ୍ଚି ଦେଉଥିବା କେତେକ ଜଗୁଆଳ ନଗରକୁ ଗଲେ ଓ କବର ନିକଟରେ

ଯାହା ସବୁ ଘଟିଥିଲା, ସେ ସମସ୍ତ ଖବର ପ୍ରଧାନ ଯାଦକମାନଙ୍କୁ ଜଣାଇଲେ । 12ତା’ପରେ ପ୍ରଧାନ ଯାଦକମାନେ ପ୍ରାଚୀନମାନଙ୍କ ସହତ ମହଣା କରି ଗୋଟିଏ ଉପାୟ ବାହାର କଲେ । ସେମାନେ ସୈନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମିଛ କହିବା ପାଇଁ ଲୁକ୍ଷ ହସାବରେ ପ୍ରଚୁର ଟଙ୍କା ଦେଲେ । 13ସେମାନେ ସୈନ୍ୟମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ କହିବ ଯେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ସବୁ ଶୋଇ ପଡ଼ିଥିବା ସମୟରେ ଯୀଶୁଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନେ ରାତିରେ ଆସିଲେ ଓ ତାହାଙ୍କ ଶରୀରକୁ କବରସ୍ଥାନରୁ ଗୋରାଇ ନେଲେ । 14ରାଜ୍ୟପାଳ ଯଦି ଏକଥା ଶୁଣନ୍ତି, ତେବେ ଆମ୍ଭେ ତାହାଙ୍କୁ ଠିକ୍ ଭାବରେ ସବୁ ବୁଝାଇ କହିବୁ ଓ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଅସ୍ତବ୍ୟରୁ ରକ୍ଷା କରିବୁ ।” 15ସୈନ୍ୟମାନେ ଟଙ୍କାତକ ନେଲେ । ସେମାନଙ୍କୁ ଯେପରି କରବାକୁ ଶିଖାଯାଇଥିଲା, ସେମାନେ ତାହାହିଁ କଲେ । ଏବଂ ଏକଥାଟି ଆଦି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମଧ୍ୟ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରଚଳିତ ଅଛି ।

ଯୀଶୁ ତାହାଙ୍କର ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ସହତ କଥାବାର୍ତ୍ତା ହେଲେ

*(ମାର୍କ 16:14-18; ଲୁକ 24:36-49;
ଯୋହନ 20:19-23; ପ୍ରେରିତ 1:6-8)*

16ଏଗାର ଜଣ ଶିଷ୍ୟ ଗାଲିଲୀକୁ ଗଲେ । ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ ପାହାଡ଼ ଉପରକୁ ଯିବାକୁ କହିଥିଲେ, ସେମାନେ ସେଠାକୁ ଗଲେ । 17ପାହାଡ଼ ଉପରେ ସେମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଦେଖିଲେ । ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ପ୍ରଣାମ କଲେ । କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ ବିଶ୍ୱାସ କରିପାରିଲେନାହିଁ ଯେ, ଏ ହେଉଛନ୍ତି ପ୍ରକୃତରେ ଯୀଶୁ । 18ତେଣୁ ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସି କହିଲେ, “ସ୍ୱର୍ଗ ଓ ପୃଥିବୀର ସମସ୍ତ ଅଧିକାର ମୋତେ ଦିଆ ଯାଇଛି । 19ତେଣୁ ଯାଅ, ଓ ସବୁ ଦେଶର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ମୋର ଶିଷ୍ୟ କର । ପରମପିତା, ପୁତ୍ର ଓ ପବିତ୍ରଆତ୍ମାଙ୍କ ନାମରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ବାପ୍ତିସ୍ମ ଦିଅ । 20ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଯାହା ସବୁ କହିଛି, ସେ ସବୁ କଥା ପାଳନ କରିବା ପାଇଁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦିଅ । ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସହତ ସଦାସର୍ବଦା ରହିବି ବୋଲି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଦୃଢ଼ବିଶ୍ୱାସ ରଖ । ଜଗତର ଶେଷ ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମଧ୍ୟ ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ରହିବି ।”